



## Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository



Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ  
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial  
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով  
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

**Share** — copy and redistribute the material in any medium or format

**Adapt** — remix, transform, and build upon the material



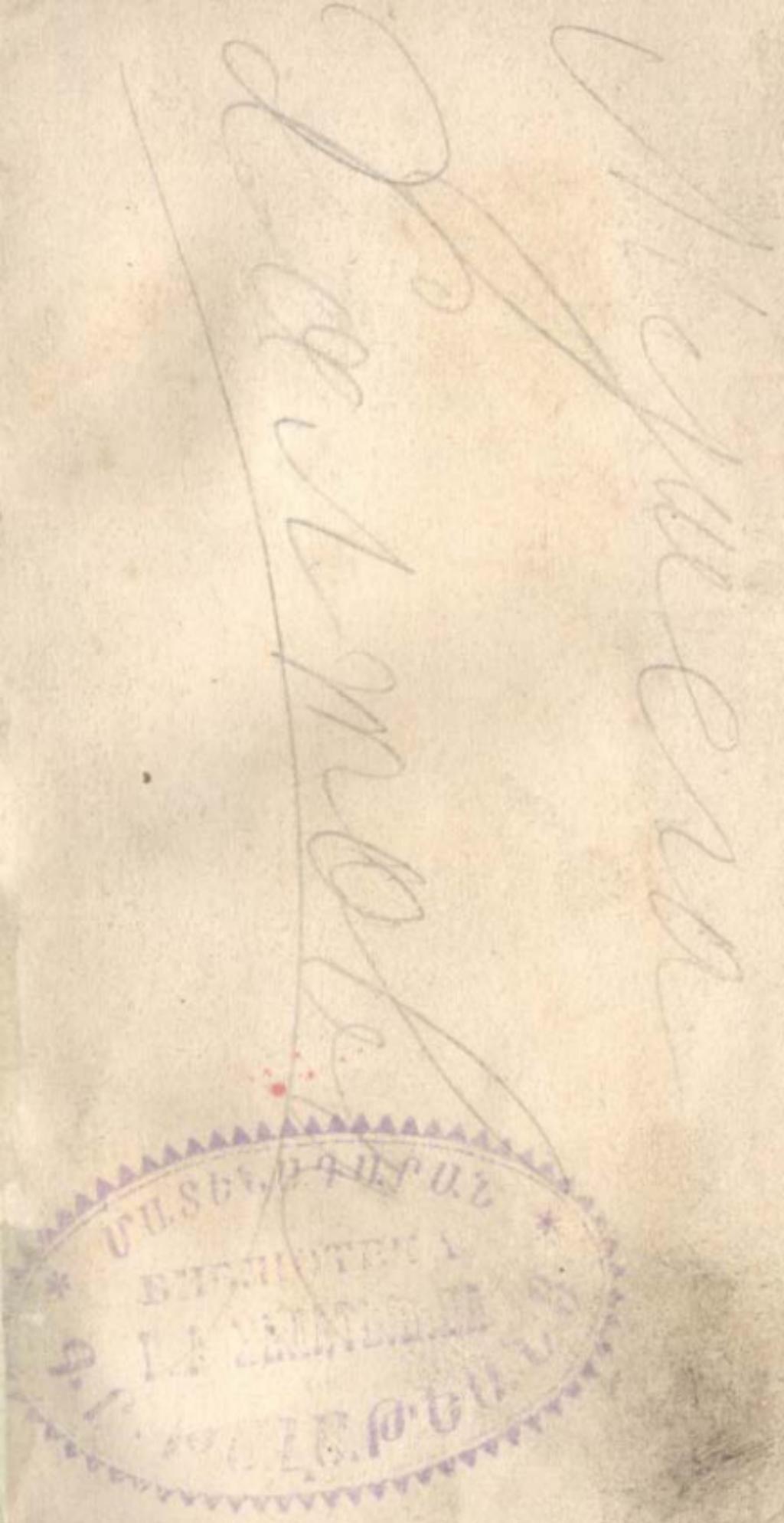
9(47.925)

G-40









VULSTAD LIBRARY

BIRMINGHAM ALABAMA

LIBRARY

LIBRARY



Uloiu uoylue Stipzlewyn sprby  
Kubwiz loj Cuku q Yuruz uel  
29 309

9 (47.925)

Ե-40

Ա

ԵՐԻՅԻ ԱՐՅՈՅ

Հանու

111

Եպալիքական Պարտականութեան



ԴՐՈՍԿՎԱ

1861.



92

# ԵՎԻՇԽԻ ՎԱՐԴԱՊԵՏԻ

ՎԱՍՆ

## ՎԱՐԴԱՎԵՅ

ԵՒ

ՀԱՅՈՑ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻՆ

ԾԱՀԻԼ-ՀԱՅԵՐԻ ԵԿԱԿ ՀԱՅԱՀԱՆՔԻ  
Բ. ՔԱՐԱՆՔ-ԱՆԴ:

ՀԱՅ 180

Ի ՄՈՍԿՎԱ

Ի ՄՊԱՐԱՆԻ ԼԱՊԱՐԵՎԱՆԳ ՃԵՄԱՐԱՆԻ.

1861



~~10776~~

ՀՀ ԳՐԱԴԱՐԱՆԻ ՊՐԵՍԵՐՎԱՏՈՒՐԸ

988-ՕՀՀ

ՕԼՈՅՆԻՑԻ

43

ՄԱՍԻՆ ԱՎԱՐԱՐԱԿԱՆ ՀԱՅԱՍՏԱՆ



5086-50

Դ Հ Բ Ա Յ Ա Խ 2001

1081

ԵՊԻԾԼԵՒ ԱԾԲԴՅՎԵՏԵՏԵ

ԳԱՄՆ

ԱԾԲԴՅՎԵՏԵ

ԵՒ

ՀԵՅԱՑ ՊԵՏԵՐԵԶՈՒԹԻՒ

ԴԱՏԻԹԻ ԵՐԻՑՈՒ ՄԱՄԻԿՈՒՆԻ

ՀԱՅՑԵԱԼ

ԻԱՆՆ Վասն որոյ պատուիրեցեր՝ արարի, ովք քաջ վասն Հայոց պատերազմին հրամայեցեր, յօրում բազումք առաքինացան քան զսակաւս. Ահա նշանազրեցի յայսմելթն յեղանակիս. առաջին զժամանակսն, երկրորդ զիրացն պատահումն յիշխանէն արեւելից, երրորդ զմիարանութիւնն ուխտին եկեղե-

ցւոյ, չորրորդ զերկպառակութիւն  
ոմանց բաժանելոց ՚ի նմին ուխտէ,  
Հինգերորդ զյարձակումն արեւե-  
լեայց, վեցերորդ զընդդիմանալն  
Հայոց պատերազմաւ, եւթներորդ  
զյերկարումն իրացն խռովութեան:

Հայսմ յեւթն գլուխս կարգա-  
գրեալ և եղեալ ծայրալիր պարապ-  
մամբ զսկիզբն և զմիջոցն և զկատա-  
րածն. զի հանապազորդընթեռու-  
ցուս, լսելով զառաքինեացն զքա-  
ջութիւն և զյետս կացելոցն զվառ-  
թարութիւն, ոչ յանձին կարո-  
տութիւն երկրաւոր առատ գիտու-  
թեան լրման, այլ այցելութիւններ-  
նաւոր տնտեսութեանն՝ որ մասս  
կարարէ յառաջգիտութեամբ զհա-  
տուցումն երկոցունց կողմանցն, որ  
երեւելեօքն զաներեւոյթն գուշակէ

Ա, յլ դու, ո՛վ մեծ ՚ի գիտու-  
թեանն Աստուծոյ, առ ի՞նչ ար-  
դեւք հրամայեսցես, քան եթէ հրա-  
մայիցիս լաւագունացն: Որպէս ե-

ըեւի ինձ և քեզ և այնոցիկ որ դե-  
գերեցին յիմաստութիւն՝ երկնա-  
ւոր սիրոյ է նշանակս այս , և ոչ երկ-  
րաւոր մատասիրութեանն . որպէս  
և ասացին ոմանք 'ի քաջ պատմա-  
գրացն . Զուգութիւն է մայր բա-  
րեաց , անզօւգութիւն ծնող չա-  
րեաց : Որպէս և մեր իսկ հայեցեալ  
'ի սուրբ սէր քոյոյ հրամանիդ , ոչ  
ինչ դանդաղեալ վեհերեցաք հայե-  
ցեալ 'ի մեր տգիտութիւնս : Քան-  
զի բազում ինչ է սրբութիւն՝ սա-  
տար լինել անօսրութեան , որպէս  
աղօթք՝ զիտութեան , և սէր սուրբ՝  
միաբան օդտից :

Օ որ և մեր ընդ հրամանին քում  
ընկալեալ , յօժարութեամբ ձեռն-  
արկեցաք զայս ինչ , որ է մխիթա-  
րութիւն սիրելեաց և յոյս յուսա-  
ցելոց , քաջալերութիւն քաջաց ,  
կամակարութեամբ յարձակեալ 'ի  
վերայ մահուան , առաջի տեսանե-  
լով զզօրագլուխն յաղթութեան ,

որոչ ումեք ոտնհար լինի թշնամու-  
թեամբ, այլ անդ ուսուցան է զիւ-  
անպարտելի զօրութիւնն: Եւ ահա  
ո ոք կամեսցի՝ ընդունի իբրեւ զնա-  
հատակ առաքինի: Եւ քանզի բազ-  
մադիմի է նահատակութեանդ ա-  
նուն, և նա բազմադիմի շնորհս բաշ-  
էեաց ամենեցուն. զոր և մեծ իսկ  
քան զամենայն՝ զսէր սուրբ յան-  
նենգ մտաց զիտեմք:

Այս պարզութիւնզվերնոյնը  
ը է զնմանութիւն. զոր և մեր 'ի քե-  
տեսեալ, մոռացաք զմեր բնու-  
թիւնս: Եւ ահա վերաբերիմք ընդ-  
քեզ ճախրելով, և իբրեւ բարձրա-  
թոիչս եղեալ՝ զամենայն վեասակար  
մրկածին օդովքդ անցանիցեմք. և  
փոքր 'ի շատէ ծծելով յանապակա՛  
վերին օդոցն՝ առնուցումք զգիտու-  
թիւն 'իվրկութիւն անձանց և 'i  
փառս ամենայաղթեկեղեցւոյ: Ուս-  
տի և բազում սուրբ պաշտօնեայքն  
զուարթութեամբ կատարեսցեն զըւ

պաս վիճակին իւրեանց , 'ի փառս  
հօրն բոլորեցուն . ուր ընդ նմին  
ուր բ Երրորդութիւնն ցնծացեալ  
բերիցիցի յանտրտմական յիւրում  
էութեանն :

Արդ որովհետեւ ըկնալաք ըզ-  
հրաման պատուիրանի յաննախանձ  
քցոցքարուցքնութեանդ , սկսցուք  
ուստի արժան է սկսանել . թէպէտ  
եռց յօժարիցեմք զթշուառութիւն  
մերոյ ազգիս ողբալ : Ահա ոչ ըստ  
կամաց արտօսրալիր ողբովք ճա-  
ռազրեմք զբազում հարուածսն ,  
յորում պատահեցաք և մեք իսկ  
ականատեսք լինելով :



առաջ մէ , բայօն ոչ միշտ ունի սուր  
ավել քայլ պատ . Ետք կայզը մայթ  
աւճիս եմ մայթի ուղարքից պղաս  
և այդ ովի , մայթ անսպասաւ , գնդարդա  
: մայթի ամ

լոյ պարտից մասէ խոյն քայլ .  
Նմանամեմնու , իմայդի տառապ մանայն  
գործու , քայլ մայթ ուղարք տպան ըստու .  
ուշիւնի . յմանափն չ մանեան վառառ  
մայթ ուղարք ենի գնդարդանեալ , շու մ  
ուղ չ անչ չ խոյն սկըրբ սովու  
ամէ գնդարդ պիշտարաւու յանափ  
մանեան ուղարք են ուրաց հնձերան ո  
թիւ զնի և պարմանապ Անզու ,  
խոյթի գունամանովա

## ԱՌԱՋԻՆ ՅԵՂԱՆԱԿ

**Ճամանակին :**

ՔԱՆՉԻ՞ բառնալ ազգին Արշակունեաց, տիրեցին աշխարհիս Հայոց ազգն Սասանայ պարսկի, որ վարէր զիւր իշխանութիւնն օրինօք մոռուցն. և բազում անգամ մարնչէր ընդ այնոսիկ, որ ոչ ընդ նուն օրինօքն մտանէին, սկիզբն արա-  
ալ յամացն Արշակայ արքայի որ-  
դոյն Ֆիրանայ, և կոռւէր մինչեւ  
ցամն վեցերորդ Արտաշիսի արքայի  
Հայոց, որդոյն Վռամշապհցոյ:  
Եւ իբրեւ զնա եւս մերժեաց ՚ի  
Թագաւորութենէն, ՚ի նախարարսն  
Հայոց անկանէր Թագաւորու-

թիւնն . զի թէպէտ և գանձն յար-  
 քունիս պարսկաց երթայր , սա-  
 կայն այրուծին Հայոց բովանդակ՝ ի  
 ձեռն նախարարացն առաջնորդէր  
 'ի պատերազմի : Վասն որոյ և  
 աստուածապաշտութիւնն բարձրա-  
 զլուխ կամակարութեամբ երեւելի  
 լինէր յաշխարհին Հայոց՝ 'ի սկզբան  
 տերութեանն Շապհոյ արքայից ար-  
 քայի մինչեւ յամն յերկրորդ Յաղ-  
 կերտի արքայից արքայի՝ որդոյ  
 Վուամայ . զոր եգիտ սատանայ իւր  
 գործակից , և զամենայն մծերեալ  
 թոյնսն թափեաց 'ի բաց , և ելից  
 զնա իրեւ զպատկան դարան դե-  
 ղովք : Եւ սկսաւ եղինեւր ածել ան-  
 օրէնութեամբ , և գուալով հող  
 հանէր ընդ չորս կողմանս երկրի . և  
 թշնամի և հակառակորդ երեւեցու-  
 ցանէր իւր զհաւատացեալքս 'ի  
 Քրիստոս , և նեղեալ տագնապէր  
 անխաղաղասէր կենօք :

Քանզի յոյժ սիրելի էր նմա իոռո-

վութիւն, արիւնհեղութիւն, վասն  
այնորիկ յանձն իւր տարաբերէր,  
եթէ յութափեցից զդառնութիւն  
թիւնից, կամ ուր բացատրեցից  
զբաղմութիւն նետիցն։ Եւ առ  
յոյժ յիմարութեան իբրեւ զգա-  
պան մի կատաղի յարձակեցաւ 'ի  
մի րայ աշխարհին Յունաց. Եհար  
մինչ 'ի քաղաքն Ածբին, և զբաղում  
գաւառս Հոռոմնց աւերեաց աս-  
պատակաւ, և զամենայն եկեղեցիս  
Հրձիդ արար. կուտեաց զաւար և  
զգերի, և ահաբեկ արար զամենայն  
զորս աշխարհին։

Խակ երանելին թէողոս կայսր,  
քանզի խաղաղասէր էր 'ի Քրիս-  
տոս, ոչ կամեցաւ ելանել ընդ ա-  
ռաջ պատերազմաւ. այլ այր մի Ա-  
նասոյ անուն, որ էր նորա սպա-  
'ի րապետ արեւելից, առաքեաց առ  
նաւրազում զանձիւք։ Եւ արք պար-  
սիկը, որք միախուցեալ էին վասն  
քրիստոնէութեան և էին 'ի քաղա-

քին կայսեր, կալաւ և ետ ՚ի ձեռս  
նորա: Եւ զամենայն զոր ինչ ասաց  
՚ի ժամանակին՝ կատարեաց ըստ կա-  
մաց նորա, և արգել զնա ՚ի բազում  
բարկութենէն. և դարձաւ անդրէն  
յիւր քաղաքն Տիգրոն:

Եւ իբրեւ ետես անօրէն Խշանն,  
եթէ յաջողեցաւ չարութիւնն նո-  
րա, սկսաւ այլ եւս խորհուրդ յա-  
ւելուլ, իբր ոք զի ՚ի հուր բորբո-  
քեալ յաւելլով բազում նիւթս  
միայտից: Քանզի ուստի սակաւ մի  
կասկածոտն էր, անտի աներկիւդ  
հաստատեցաւ. վասն այնորիկ դըր-  
դուեցոյց զբազումն ՚ի սուրբ ուխ-  
տէն քրիստոնէից, էր՝ զոր բանիւք  
սպառնալեօք, էր՝ զոր կապանօք և  
տանջանօք: Էր՝ զոր չարաչար մա-  
հուամբ վախճանէր. յափշտակու-  
թիւն առնէր ընչից և արարոց, և  
մեծաւ անարգանօք տանջէր զամե-  
նեսեան: Եւ իբրեւ ետես՝ եթէ վայ-  
րատեալ ցրուեցան ՚ի բազում կող-

մանս , 'ի խորհուրդ կոչեր զպաշտօ-  
նեայս ձախակողմանն , որք կապեալ  
էին 'ի կրապաշտութեանն անլու-  
ծանելի հանգուցիւք , վառեալք և  
զեռեալք իբրեւ զհնոց առ այրել  
զուխտ սուրբ եկեղեցւոյ :

Քանզի էին իսկ այնպիսիքն ընա-  
կեալ 'ի կեանս իւրեանց իբրեւ 'ի  
թանձրամած խաւարի , և ոգիքն  
արգելեալք 'ի մարմնի իբրեւ զկեն-  
դանի 'ի գերեզմանի , յորս ամենեւ-  
ին չծագէնշցլ սուրբ լուսոյն Քրիս-  
տոսի : Նա և արջք օրհասականք  
ընդ վախճանել շնչոյն հզօրագոյնք  
կոռուին . յորոց և իմաստունքն տե-  
ղի տուեալ փախչին 'ի նոցանէն :  
Այսպիսի իմն եկեալ հասեալ է  
վախճան տէրութեանն . եթէ հար-  
կանին՝ չզգան , և եթէ հարկանեն՝  
չիմանան . և իբրեւ ոչ գտանի արտա-  
քին թշնամի , ընդ անձինս իւրեանց  
մարտ եղեալ կոռուին : Ի դէպ իսկ  
ելանէ բան մարգարէին 'ի վերայ նո-

ցա . Այր , ասէ , առ քաղցի իւրում  
շրջեսցի և կերիցէ զկէս անձին  
իւրոյ : Նման սմին և Տէրն ինք-  
նին ասէ . Ամենայն տուն և թա-  
գաւորութիւն՝ որ յանձն իւր բա-  
ժանի , ոչ կարէ կալ հաստատուն :

Արդ զի՞ կոծիս , զի՞ մրցիս , զի՞  
այրիս , զի՞ բորբոքիս , զի՞ չշիջանիս .  
զի՞ կոչես 'ի խորհուրդ զայնոսիկ ,  
որոց զոդիսն ձեր 'ի ձէնջ քաղեալ՝  
հանեալ է զանապականդ յապակա-  
նութիւն , և զապականելի մարմինդ  
զեշաբարշ արարեալ՝ իբրեւ զազեր  
մեռելոտի 'իբաց ընկեցեալ : Ապա-  
քէն զայդ կամիս , զի ծածկեսցի  
խորհուրդ ամբարշտութեանդ . տես-  
զիր յորժամ յայտնեսցի , ապա  
դիտացես զելս կատարածի դորա :

Եսեն մոքքն . Արքայ քաջ , աս-  
տուածքն ետուն քեղ զտէրութիւնդ  
և զյաղթութիւն , և ոչ ինչ իարօ-  
տեն նոքա մարմնաւոր մեծութեան ,  
բայց եթէ 'ի մի օրէնս դարձուցա-

նես զամենայն ազգս և ազինս, որ  
 են 'ի տէրութեան քում. յայնժամ  
 և աշխարհն Յունաց հնազանդեալ  
 մոցէ ընդ օրինօք քովք: Արդ ըզ-  
 բանս զայսոսիկ վաղվաղակի կատա-  
 րեա դու, արքայ. զօր գումարեա  
 և գունդ կազմեա, խաղա գնա դու  
 յաշխարհն քուշանաց. և զամե-  
 նայն ազգս ժողովեա և անցո ըստ  
 պահ դուռն 'ի ներքս. և դու ան-  
 դէն արա քեզ ընակութիւն: Յոր-  
 ժամ արգելուս և փակես զամենե-  
 սեան 'ի հեռաւոր օտարութեան,  
 կատարին խորհուրդք կամաց քոց.  
 և որպէս երեւիս մեզ 'ի դենիս մե-  
 րում, տիրես դու և երկրին քուշա-  
 նաց, և Յոյնքիսկոչ ելանեն ընդքոյ  
 իշխանութիւնդ: Բայց միայն զա-  
 ղանդ քրիստոնէից բարձ 'ի միջոյ:  
 Հաճոյ թուեցաւ խորհուրդն  
 թագաւորին և մեծամեծացն, որ էին  
 'ի նմին բանի. հրովարտակս գրէր,  
 պնդադեսպանս առաքէր. յութենայն

տեղիս տէրութեան իւրոյ։ Եւ այս  
է պատճէն հրովարտակին։

**Ա.** ամենայն ազգս տէրութեան  
իմոյ՝ Արեաց և անարեաց, բազ-  
մասցի ՚ի ձեզ ողջոյն մարդասիրու-  
թեան մերոյ. դուք ողջ լերուք, և  
մեք մեզէն ողջ եմք դիցն օգնա-  
կանութեամք։

**Ա.** անց զձեզ ինչ աշխատ առնե-  
լոյ խաղացաք զնացաք յերկիրն  
Յունաց, և առանց գործոյ պատե-  
րազմի՝ սիրով մարդասիրութեամը  
Նուածեցաք զամենայն երկիրն մեզ՝ ՚ի  
ծառայութիւն. դուք զբարի զմտաւ  
ածէք, և անսպառ լերուք յուրա-  
խութեան. բայց բան զայս կատա-  
րեցէք վաղվաղակի, զոր ասեմքս  
**Մ.** ՚ի մտի եղաք անվրէպ խորհըր՝ կ  
դովք խաղալ զնալ յաշխարհն ա-  
րեւելից, աստուածոցն օգնականու-  
թեամք դարձուցանել՝ ՚ի մեզ զտէ՝ է  
րութիւնն Քուշանաց. դուք իբրեւմ  
զհրովարտակս զայս տեսանէք, անզ

Խափան վաղվաղակի այրեւձի գու-  
մարեցէք առաջի քան զիս, յանդի-  
ման լերուք ինձ յԱպար աշխարհին:

Ոստ այսմ պատճենի հրովար-  
տակ եհաս յաշխարհն Հայոց, 'ի  
Վրաց և յԱղուանից և 'ի Լփնաց,  
'ի Ծաւղեից և 'ի Կորդուաց, յԱղձ-  
նեաց և բազում այլ տեղեաց հե-  
ռաւորաց, որոց ոչ էին օրէնք եր-  
թալ զայն ճանապարհ յառաջ ժա-  
մանակաւ: Գունդ կաղմէր 'ի Հայոց  
մեծաց զազատ և զազատորդի, և  
'ի յարքունի տանէ զոստանիկ մար-  
տիկ. ըստ նմին օրինակի 'ի Վրաց և  
յԱղուանից և յաշխարհէն Լփնաց,  
և որ այլ եւս 'ի կողմանց կողմանց  
հարաւոյ, մերձ 'ի սահմանս Տաճ-  
ր. կաստանի և 'ի Հոռոմոց աշխարհն  
և 'ի Կորդուաց և 'ի Գդացն և 'ի  
Ծաւղեիցն և յԱրզնարզիւն. որք  
էին ամենեքեան հաւատացեալք 'ի  
ըրեմի կաթողիկէ առաքելական եկե-  
աղեցի.

Եւ անմեղութեամբ ոչ գիտացեալ զերկդիմի միտս թագաւորին, խաղացին գնացին յիւրաքանչիւր աշխարհաց լրջմտութեամբ և անտրտում խնդութեամբ և տիրասէլ խորհրդովք, կատարեալք զսպազինուորութեան աներկրայ վաստակովք, քարձինեւս ընդ իւրեան սուրբ կտակարանս բազում պաշտօնէիւք և բազմագոյն քահանայ իւք: Քայց հրաման տուեալ աշխարհի՝ ոչ իբրեւ յակնկալութիւն կենաց, այլ իբրեւ 'ի վճարումն վախճանի. յանձն առնելով միմեան զոգիս և զմարմինս: Զի թէպէտ խորհուրդ թագաւորին չէր յայտնեալ նոցա, սակայն կարծիք 'ի մաէին ամենեցուն. մանաւանդ իբր բեկեալ տեսին զզօրութիւնն Յունաց առաջի նորա, յոյժ հարես խոցեցան 'ի խորհուրդս իւրեանց հայց քանզի պատուիրանս պահը էին սուրբ կտակարանաւ

Ա Ա

Աստուծոյ, հանապազ յիշեին զպա-  
տուիրեալսն ՚ի Պաւղոսէ, եթէ ծա-  
ռայք հնազանդ լերուք տերանց ձե-  
րոց մարմնաւորաց. մի սուտակա-  
ռէլ սպասք և առ աչս աշառելով այլ  
սրտի մտօք ծառայել իրրեւ Աս-  
տուծոյ, և մի իրրեւ մարդկան.  
քանզի ՚ի Տեառնէ է հատուցումն  
աշ վաստակոց ձերոց: Եւ ամենայնիւ  
այսու բարեմտութեամք յուղար-  
ար կեալք յաշխարհէ և յանձնեղեալք  
կե սուրբ Հոգւցն, յանդիման լինէին,  
ախ փութով կատարեալ զհրամանն, և  
եան զամենայն արարեալ ըստ կամաց  
նորա: Յոյժ ուրախ լինէր թագա-  
այտ ւորն, իբր այն եթէ կատարեցան  
ի մս կամք կարծեաց նորա. և ահա առ-  
իբր նէր ընդ նոսա զայն ինչ, զոր պաշ  
Յու տօնեայքն ամբարշտութեան նորա  
սրեւ խրատեցին:

Արդ իբրեւ ետես թագաւորն  
րանք զամենայն կազմութիւն և զքազ-  
անաւ մութիւն գնդին բարբարոսաց, որք

սրտի մոտօք եկեալ էին 'ի վաստակ  
արքունի, առաւելապէս ուրախ ե-  
ղեւ առաջի մեծամեծացն և ամե-  
նայն բազմութեան գօրաց իւրոց:  
Իվերին երեսս թաքուցանէր զկամն  
մտացն իւրոց, և ակամայ առատա-  
պէս պարգեւէր զնոսա: Խաղաց  
զնաց միանգամայն 'ի վերայ տէրու-  
թեան չոնաց աշխարհին, զոր Քու-  
շանս անուանեն. և զերկեամ մի  
կոռւեալ, ոչ ինչ կարաց ազգել նո-  
ցա: Ապա արձակեաց զմարզիկսն  
յիւրաքանչիւր տեղիս, և զայլն 'ի  
նոցա տեղիս փոխանակ առ իւր կո-  
չեաց նովին պատրաստութեամբ:  
Եւ այսպէս ամ յամէ սովորութիւն  
կարգեաց, և իւր անդէն քաղաք  
ընակութեան շինեաց. սկսեալ 'ի  
չորրորդ ամէ տէրութեանն իւրոց  
մինչեւ յամն մետասաներորդ թա-  
գաւորութեանն:

Եւ իբրեւ ետես՝ եթէ հաստա-  
տուն կացին չոռոմք յուխտին իւ-

ըեանց՝ զոր եղին ընդ նմա, և դա-  
դարեցին Խայլընդուրք ելանել ընդ  
պահակն Շորայ, և յամենայն կող-  
մանց խաղաղութեամբ բնակեաց  
աշխարհնորա, և 'ի նեղ եւս էարկ  
զթագաւորն Հոնաց, քանզի աւե-  
րեաց ըզբազում գաւառս նորա, և  
յաջողեցաւ տէրութիւն նորա,  
աւետաւորս առաքեաց ընդամենայն  
ատրուշանս աշխարհին իւրս. ցլուք  
սպիտակօք և գիսաւոր նոխազօք  
առատացոյց զզոհս կրակի, և խիտ  
առ խիտ թանձրացոյց անդադարու-  
թեամբ զպաշտօն պղծութեանն իւ-  
րս. պսակօք և պատուովք մեծա-  
րեաց զբազումն 'ի մոզաց և զբազ-  
մագոյնս 'ի մոզպետաց: Ետ եւս  
հրաման յափշտակել զքրիստոնէից  
զինչս և զստացուածս, որք էին 'ի  
մէջ Պարսկաց աշխարհին:

Եւ այսպէս հպարտացաւ բարձ-  
րացաւ 'ի միտս իւր, 'ի վերքան ըզ-  
մարդկային բնութիւն ընդվզեալ

ապարթանէր ոչ միայն յիրս մարմ-  
նական պատերազմացն, այլ մեծ  
ոմն զինքն կարծէր քան զբնութիւն  
հայրենի կարգին. վասն այնորիկ  
կեղծաւորութեամբ թագուցանէր  
զինքն ըստ կարծեացն, և որպէս  
երեւէր իմաստնոցն՝ յանմահից  
իմն կարգի դնէր զինքն: Եւ յոյժ  
էր ցասուցեալ ընդ անունն Քրիս-  
տոսի, յորժամ լսէր՝ թէ տանջե-  
ցաւ, խաչեցաւ, մեռաւ և թաղե-  
ցաւ:

Եւ իբրեւ այսպէս օր ըստ օրէ 'ի  
սոյն միտս ցնորեալ դանդաշէր, մի  
ոմն մանկագոյն 'ի նախարարացն  
Հայոց ընդդէմ բանս եղեասէ. Ար-  
քայ քաջ, դու ուստի գիտես զայդ-  
պիսի բանս խօսել զՏեառնէ: Ետ  
պատասխանի թագաւորն և ասէ.  
Իմիսկ առաջի ընթերցան զգիրս մո-  
լորութեանն ձերոյ: Ետ պատասխա-  
նի անդրէն պատանեակն և ասէ.  
Ընդէր, արքայ, ցայդ վայր միայն

Ետուր ընթեռնուլ . այլ յառաջ եւս  
մատո զկարդացումնն , և լսես անդ  
զյարութիւնն , զյայտնութիւնն առ  
բազումն , զվերացումնն յերկինս ,  
զնստելն ընդ աջմէ հօր , զխոստումնն  
երկրորդ գալստեանն՝ զհրաշակերտ  
յարութիւնն առնելով բոլորե-  
ցունց , զհամառօտ հատուցմունսն  
արդար դատաստանին : Իբրեւ լուաւ  
զայս թագաւորն , 'ի խոր խոցեալ՝  
վեր 'ի վերոյ ծիծաղեցաւ և ասէ .  
Ամենայն այդ խարէութիւն է : Ետ  
պատասխանի զինուորն Քրիստոսի  
և ասէ . Եթէ հաւատարիմ ենք քեզ  
մարմնաւոր չարչարանք նորա , հա-  
ւատարմազցին եւս լիցի քեզ եր-  
կրորդ ահաւոր գալուստն նորա :

Եւ զայս լսելով թագաւորին՝  
բորբոքեցաւ իբրեւ զհուր հնոցին 'ի  
Բարիլոնի , մինչեւ իւրքն իսկ անդէն  
դեռ եւս իբրեւ զքաղդէացիսն այրե-  
ցեալ լինէին : Յայնժամ զբոլոր բար-  
կութիւն սրտմտութեանն եհեղ

յայրն երանելի, որում անուն էր  
 Կարեգին: Կապեալ ոտիւք և կա-  
 պեալ ձեռօք զերկեամ մի տուաւ  
 'ի չարշարանս, և հանեալ 'ի բաց  
 զտէրութիւնն 'ի նմանէ, ընկալաւ  
 զվծիու մահու:



## ԵՐԿՐՈՐԴ ՑԵՂԱՆԱԿ

Խըստ աղաքանութիւն աէշեանէն արե-  
-էլէց:

ՈՐՈՑ ողիքն թուլացեալ են յերկ-  
նաւոր առաքինութենէն, յոյժ ընդ  
ահիւ անկեալ է բնութիւն մար-  
մնոյ. յամենայն հողմոյ շարժի և  
յամենայն բանէ խոռվի, յամենայն  
իրաց դողայ. երազագէտ է այն-  
պիսին 'ի կեանս իւրում, և յան-  
գիւտ կորուստն յուղարկի 'ի մա-  
հուանն իւրում: Որպէս և ասաց ոմն  
'ի հնոցն. Մահ ոչ իմացեալ՝ մահ  
է, մահ իմացեալ՝ անմահութիւն է:  
Որ զմահ ոչ գիտէ, երկնչի 'ի մա-  
հուանէ. իսկ որ գիտէ զմահ, ոչ  
երկնչի 'ի նմանէ:

Եւ այս ամենայն չարիք մտա-  
 նեն 'ի միտս մարդոյ յանուսմնու-  
 թենէ: Կոյր զըկի 'ի ճառագայթից  
 արեգական, և տգիտութիւն զըկի  
 'ի կատարեալ կենաց. լաւ է կոյր  
 աշօք քան կոյր մտօք: Որպէս մեծ  
 է հոգի քան զմարմին, այսպէս մեծ  
 է տեսաւորութիւն մտաց քան  
 զմարմնոց: Եթէ կարի ոք առաւե-  
 լեալ իցէ աշխարհական մեծու-  
 թեամբ, և մտօքն աղքատգոյն,  
 այնպիսին ողորմելի է քան զբա-  
 զումն. որպէս և տեսանեմք իսկ, ոչ  
 միայն 'ի չափաւոր մարդիկ, այլ և  
 որ մեծն է քան զամենայն: Թագա-  
 ւոր՝ եթէ ոչ ունի զիմաստութիւն  
 աթոռակից իւր, ոչ կարէ 'ի վի-  
 ճակին իւրում վայելուչ գոլ: Իսկ  
 եթէ առ մարմնաւորս այսպէս, ո՛ր-  
 չափ եւս առաւել առ հոգեւորսն:  
 Բոլոր մարմնոյս հոգի է կենդանու-  
 թիւն, իսկ մարմնոյ և հոգոյ միտք  
 են կառավար. և որպէս առ մի մարդ՝

այսպէս առ բոլոր աշխարհս : Թագաւոր ոչ զիւր միայն տացէ պարտիս , այլ և որոց եղեւ պատճառք 'ի կորուստ :

Քայց մեք թէպէտ և չունիմք հրաման բամբասել զիշխանս , և ոչ գովողք կարեմք լինել այնմիկ՝ որ աստուածամարտն լինին : Այլ զանցս իրացն պատմեմք , որ 'ի նմանէ ընդ սուրբ եկեղեցիսն էանց , և ոչ դանդաղիմ . ոչ բամբասասէր մտօք , այլ ծշմարտութեամք զելս իրացն ասելով ոչ լուեցից . ոչ 'ի կարծ ընդուստուցեալ , և ոչ 'ի լուր զարթուցեալ . այլ ես ինքնին անձամք անդէն 'ի տեղւոջն պատահեցի և տեսի , և լուայ զձայն բարբառոյ յանդգնաբար խօսելով . իբրեւ զհողմ սաստիկ՝ զի բախիցէ զծով մեծ , այնպէս շարժէր և տատանէր զամենայն բազմութիւն զօրացն իւրոց : Եւ հանդէս առնէր ամենայն ուսմանց , և ընդաձէր զմուգութիւն և զքաւդէութիւն

և զամենայն ուսմունս աշխարհին  
իւրոյ : Արկանէր 'ի ներքս և ըգ-  
քրիստոնէու թիւն կեղծաւորու-  
թեամբ , և ասէր զայրացեալ մտօք:  
Հարցէք , քննեցէք , տեսէք . Թող  
որ լաւն է՝ ընտրեալ կալցուք : Եւ  
փութայր որ ինչ 'ի մտին էր , զի  
վաղվաղակի կատարեսցի :

Իսկ 'ի կողմանց կողմանց քրիս-  
տոնեայքն որ 'ի զօրուն էին , իմա-  
ցան զիսորհուրդն որ 'ի ծածուկ վա-  
ռեալ բորբոքէր , և կամէր հրդեհել  
զերինս և զդաշտս առ հասարակ:  
Զեռան և նոքա անծախական հը-  
րովն , և սաստկապէս պատրաստե-  
ցան առ փորցութիւն զաղտնի մեքե-  
նայիցն : Ակսան այնուհետեւ բարձր  
բար բառով , սաղմոսիւք և երգովք  
հոգեւորօք և մեծապայծառ վար-  
դապետութեամբ յայտ յանդիման  
մեծի բանակին զպաշտօնն ցուցա-  
նէին . և աներկեւղ առանց զանդի-  
տելոյ ուրք և երթայր առ նոսա՝ ու-

սուցանէին կամակար : Եւ Տէր յա-  
ջողէր նոցանշանօք և արուեստիւք .  
քանզի բազում հիւանդք ընդու-  
նէին զբժշկութիւն՝ ի հեթանոսա-  
կան գօրուն :

Իսկ անօրէն իշխանն իբրեւ զի-  
տաց , եթէ յայտնեցաւ խորաման-  
կութիւն խորհրդոյն , և պատրաս-  
տեալ հուրն՝ մինչ չեւ ուրոք՝ ինա  
փշեալ , վառումն նորա յայտնի ի-  
մացաւ երկիւղածացն Աստուծոյ ,  
սկսաւ ծածուկ նետիւք խոցոտել  
զմիտս իւրոյ չարութեանն . և ան-  
բժշկական վէրս յոգիս և ՚ի մար-  
միսս տէսանէր : Մերթ շանթէր  
գալարէր իբրեւ զօձ թունաւոր ,  
մերթ պարզէր գոչէր իբրեւ զառիւծ  
զայրացեալ . գելոյր և տապալէր  
երկդիմի մտօք , զխորհուրդս կա-  
մացն կամէր կատարել : Քանզի ձեռն  
արկանել և ունել ոչ կարէր , վասն  
զի ոչ էին համագունդ՝ ի միում վայ-  
րի առ նմա , սկսաւ այնու հետեւ

յառաջ կոչել զկրսերս յաւագաց  
 և զանարգս 'ի պատուականաց և  
 զտղէտս 'ի գիտնոց և զանարիս 'ի  
 քաջ արանց . և զի՞ մի մի թուիցեմ.  
 այլ զամենայն անարժանան յառաջ  
 մատուցանէր , և զամենայն արժա-  
 նաւորսն յետս տանէր . մինչեւ ըզ-  
 հայր և զորդի քակէր 'ի միմեանց :  
 Ծմեպէտ և ընդ ամենայն աղջս  
 առնէր զանկարգութիւնս զայս . ա-  
 ռաւել ընդ Հայոց աշխարհին մար-  
 տնէր . քանզի տեսանէր զնոսա  
 զերմագոյնս յաստուածպաշտու-  
 թեանն . մանաւանդ որք էին յազգէ  
 նախարարացն Հայոց , և անմեղու-  
 թեամբ ունէին զսուրբ քարոզու-  
 թիւն առաքելոցն և զմարգարէից :  
 Պատրէր զոմանս 'ինոցանէ ոսկւով  
 և արծաթով , և զբազումն այլով  
 եւս առատ պարզեւօք . իսկ զոմանս  
 ազարակօք և մեծամեծ գեղօք , և  
 զոմանս պատուովք և իշխանու-  
 թեամբք մեամեծօք . և այլ եւս

սնոտի յօյս ոգւոց առաջի դնէր :  
 Եւ այսպէս հրապուրէր և յորդո-  
 րէր հանապազ . Եթէ միայն , ասէ ,  
 զօրէնս մոգութեան յանձին կալ-  
 ջիք , և զձեր մոլորութիւնդ սրտի  
 մտօք դարձուցանիցէք 'ի ճշմարտու-  
 թիւն երեւելի մերոց դիւցաղնական  
 օրինացս , 'ի մեծութիւնս և յաւա-  
 գութիւնս հասուցից հաւասարիմոյ  
 սիրելի նախարարացս , առաւել եւս  
 զանցուցից : Եւ այսպէս կեղծա-  
 ւորութեամբ խոնարհեցուցանէր  
 զինքն առ ամենեսեան , խօսելով  
 ընդ նոսա 'ի պատճառս սիրոյ . զի  
 խորամանկութեամբ որսալ մար-  
 թասցէ զնոսա ըստ առաջին խոր-  
 հրդական խրատուացն : Եւ զայս  
 առնէր սկսեալ 'ի չորրորդ ամեն  
 մինչեւ 'ի մետասաներորդ ամն իւրոյ  
 տէրութեանն :

Եւ իրեւ ետես , եթէ ոչ ինչ  
 յարգեցաւ ծածուկ հնարագիտու-  
 թիւնն , այլ ընդդէմքն յոլովադոյն

գործէին, քանզի տեսանէր զբրիս-  
 տոնէութիւն՝ որ օր քան զօր յոր-  
 դեալ տարածանէր ընդ ամենայն  
 կողմանս հեռաւոր ճանապարհին  
 ընդ որ ինքն անցանէր, սկսաւ հա-  
 շել և մաշել և հառաշելով յոգոց  
 հանել։ Յայտնեաց ակամայ զծա-  
 ծուկ խորհուրդսն, ետ հրաման  
 բարձր բարբառով և ասէ. Ամենայն  
 ազդ և լեզուք՝ որ են ընդ իմով իշ-  
 խանութեամբ՝ դադարեսցեն յիւ-  
 րաքանչիւր մոլոր օրինացն, և միայ-  
 նոյ եկեսցեն յերկրապագութիւն  
 արեգական, զոհս մատուցանելով  
 և աստուած անուանելով, և սպաս  
 ունելով կրակի. և 'ի վերայ այսր ա-  
 մենայնի և զմոգութեան եւս օրէնս  
 կատարեսցեն. զի մի ինչ ամենեւին  
 պակաս առնիցեն։ Զայս ասելով  
 քարոզ կարդայր 'ի մեծի կարաւա-  
 նին, և պատուէր սաստիւ 'ի վերայ  
 զնէր ամենեցուն. և զեսպանս ստի-  
 պաւ արձակէր յամենայն աղդս հե-

ուաւորս. զդյն պատուէր հրամանի  
առ ամենեսեան արկանէր:

Արդ ՚ի սկզբան երկոտասան-  
երորդ ամի թագաւորութեանն իւ-  
րոյ գունդ գումարէր անհամարբազ-  
մութեամբ, յարձակեալ հասա-  
նէր յերկիրն խոաղական: Զայս  
տեսեալ թագաւորին քուշանաց,  
ոչ հանդուրժէր ընդ առաջ ելանել  
նորա պատերազմաւ. այլ խոյս  
տուեալ ՚ի կողմանս ամուր անապա-  
տին, թագստեամբ ապրէր հանդերձ  
ամենայն զօրօքն իւրովք: Իսկ սա  
ասպատակ արձակէր գաւառաց,  
տեղեաց, վայրաց. առնոյր զբազում  
բերդս և զքաղաքս, և կուտէր զգե-  
րին, զառ և զապուռ և զաւար, ա-  
ծէր հասուցանէր յերկիր իւրոյ տե-  
րութեանն: Եւ անդ այնուհետեւ  
յընդունայն եղեալ ՚ի նոյն խոր-  
հուրդս, հաստատէր ՚ի կարծիս մո-  
լորութեանն, ասելով ցպաշտօնե-  
այս ամբարշտութեանն. Զի՞նչ

Հատուսցուք մեք աստուածոցն վու-  
խարէնս այս մեծի յաղթութեանս,  
որ ոչ ոք կարաց ելանել ընդդէմ  
մեր պատերազմաւ:

Յայնմժամանակի առ հասարակ  
միաբան մոգք և քաւդեայք բարձին  
զձայնս իւրեանց և ասեն. Աս-  
տուածքն՝ որ ետուն քեզ զտէրու-  
թիւն և զյաղթութիւն 'ի վերայ  
թշնամեաց քոց, ոչ ինչ կարօտ են  
խնդրել 'ի քէն յերեւելի պատուա-  
կանացս, այլ զի բարձցես զամենայն  
ուսմունս մոլորութեան մարդկան, և  
'ի մի դարձուսցես օրէնս զրադեշ-  
տական պատուիրանին: Հաճոյ  
թուէր բանն առաջի թագաւորին և  
ամենայն մեծամեծացն, մանաւանդ  
որ էին առաջակայք օրինացն: Խոր-  
հուրդ 'ի մէջ առեալ, յաղթէր  
խրատն: Անդէն 'ի ներքոյ պահ  
դրանն արգելոյր զբազմութիւն այր-  
ուձիոյն Հայոց և զԱրաց և զԱ-  
զուանից, և զամենեցուն՝ որ էին

Հաւատացեալ՝ իսու րբաւետարանն  
Քրիստոսի։ Եւ Հրաման սաստիւ  
դոնապանացն առնեին, եթէ որ  
յարեւելս առ մեղ գայցէ՝ թողցեն  
իսկ արեւելից յարեւմուտս անանց  
լիցի ճանապարհ։

Եւ իբրեւ արգել և փակեաց  
զնոսա յամուր յանել գարակիղն,  
և յիրաւի ասացի ամուր և անել,  
քանզի չեթ անդ տեղի փախստի  
և թաքստի, վասն զի շուրջանա-  
կի թշնամիք են բանակեալ. յայնմ  
ժամանակի ձեռն արկաներ ՚ի նո-  
սա, մեծաւ չարչարանօք և պէսպէս  
տանջանօք վատթարեր զբազումն  
՚ի նոցանէ, և ստիպէր ուրանալ  
զջմարիտն Աստուած և խոստովա-  
նել զերեւելի տարերս։ Իսկ զորա-  
կանքն առ Հասարակ գեղեցիկ խոր-  
հըրդով, քաջապէս զօրութեամբ  
միաբան աղաղակէին և ասէին.  
Վկայ են մեղ երկինք և երկիր, ոչ  
երբէք հեղգացեալ եմք յարքունի

վաստակս, և ոչ խառնեալ վատութիւնը գարութիւն քաջութեան. ՚ի զուր անողորմ են հարուածք ՚ի վերայ մեր: Եւ բաղմանայր գոչումն աղաղակի նոցա, մինչեւ ինքնին թագաւորն ականատես լինէր իրացն յանդիմանութեան, և անդէն վաղվաղակի երդմամբ հաստատէր և ասէր. Ոչ թողացուցից ձեզ, մինչեւ կատարես զիք զամենայն կամն հրամանաց իմոց:

Եւ ահա իշխանութիւն առեալ չարաշար սպասաւորացն, զչորս զինուորսն ՚ի բուն աւագացն մատուցին ՚ի փորձութիւնս տանջանաց: Եւ զառաջեաւ դատեալ բազում հարուածովք, նովին կապանօք անցուցին ՚ի տեղիս արգելանին: Իսկ սյլոցն խարէութեամբ առ ժամանակ մի թողութիւն արարեալ, և զամենայն վեասուն պատճառս արկանէր զկապելովքն. և զայս առնէր սատանայական խրատուն:

Եւ յետ երկոտասաան աւուր հրա-  
 ման տայր ընթրիս գործել առա-  
 տութեամբ և աւելի քան զաւուրց  
 սովորութիւն . և կոչէր զբազումն 'ի  
 զինուորական քրիստոնէիցն : Եւ 'ի  
 ժամ զահու պատրաստութեան  
 զիւրաքանչիւր տեղի շնորհէր նո-  
 ցա զբազմականին : Եւ սիրով խո-  
 նարհութեամբ իօսէր ընդ նոսա  
 ըստ առաջնում կարգին . զի թեր-  
 եւս հաւանեսցին ուտել զմիս զո-  
 հեալ , զոր ոչ էր երբէք օրէն ու-  
 տել քրիստոնէից : Երբեւ ոչ կալան  
 յանձին ամենեքին , ոչ ինչ կարի  
 ստիպեաց . այլ հրամայեաց՝ նոցա  
 մատուցանել զսովորական կերա-  
 կուրն , այլ առաւել գինեօքն յա-  
 ւելցըր 'ի տաճարին խրախութիւն :  
 Եւ անտի 'ի գուրս ելեալ 'ի սրահն  
 արքունի , արգելին զոմանս 'ի նոցա-  
 նէ ձեռս յետս կապելով , և զխոն-  
 ջանսն պահէին , և զգուշութեամբ  
 պահելով , էր որ զերկուս աւուրս ,

և էր որ զերիս . բազում և այլ  
եւս յանարժան հարուածս չարչա-  
րէին . զոր և ոչ ընդ զրով իսկ ար-  
ժանի համարեցաք արկանել : Եւ  
զոմանս ՚ի նոցանէ հեռացուցա-  
նէին , և գարշեցուցանէին յաղնու-  
ական պատւոյն անարգեալ :

Եւ գունդս գունդս դարձեալ  
գումարէին ՚ի նոցանէ յերկիր հե-  
ռաւոր , յամուրս անացնպատին ՚ի  
մարտ պատերազմի թշնամեանցն  
արքաի . և բազմաց իսկ անդէն հա-  
սանէր վախճան մահու սրով : Եւ  
զամենեցունց զկարգեալ թոշակ-  
սըն նուազեցուցանէին , և քաղցիւ  
և ծարաւով տառապեցուցանէին  
զնոսա . և զձմերոցի տեղիս՝ զդմնեայ  
զվայրսն հրամայէին նոցա . և ան-  
արգս և վատթարս յաշս ամենե-  
ցուն զնոսա ցուցանէին : Իսկ նոքա  
առ սէրն քրիստոսի յոյժ ինդու-  
թեամբ ընդունէին զամենայն չար-  
չարանսն վասն մեծի յուսոյն որ ՚ի

Քրիստոս, և որ առաջյ պատրաստեալն կայ պատուիրանապահ համբերողացն։ Որչափ շարութեամբ զանարգութիւնն բազմացուցանէր, նոքա եւս քան զեւս զօրանային 'ի սէրն Քրիստոսի. մանաւանդ զի բազումք 'ի նոցանէ զզիրս սուրբս ուսեալ էին 'ի մանկութենէ, այնու զանձինս միսիթարէին և զընկերսն քաջալերէին. և աշկարայ զպաշտօնն բազմացուցանէին։ Վասն որոյ և բազումք 'ի հեթանոսաց՝ որոց հեշտ և ցանկալի ճայնքն թուէին, քաջալերէին զնոսա, և ասէին բանս միսիթարութեան, իբրեւ եթէ լաւ իցէ մարդոյ մահու չափ ճգնել, քան յայդպիսի օրինաց ուրանալ։

Կայց սակայն թէպէտ և նոքա առ սէրն Քրիստոսի յոյժ զուարթութեամբ խնդային ըստ ներքին մարդոյն, արատքին տեսիլն կարի ողորմէր յօտարութեանն։ Այնպիսի պա-

տուական զինուորութիւն հասեալ  
էր 'ի չարաշուք անարդութիւն, և  
հայրենի աղատութիւնն չարաշար  
կայր 'ի ծառայութեան մարդախո-  
շոշ բոնաւորին, որ և ըստ հեթա-  
նոսաց օրէնս անցանէր արիւնչե-  
ղութեամբ, և ամենեւին չկարծէր,  
թէ գուցէ այսր ամենայնի վէ է ի-  
խնդիր յերկնից: «ա և ոչ զեր-  
կրաւոր վաստակս ուրուք յիշէր. և  
որ մեծն քան զամենայն է ըստ մար-  
մնաւոր կարգի, քանզի գոյին ոմանք  
'ի նախարարացն Հայոց, որոց զեղ-  
բարս նորա սնուցեալ էր մայրենի  
կաթամբն իւրեանց, առաւել քան  
զամենեսեան՝ զնոսա դատէր:

Եւ յայդր ամենայնի վերայ այլ  
եւս չարութիւն խորամանկեաց:  
Զմիոմն 'ի հաւատարիմ ծառայիցն  
իւրոց 'ի գործ առաքէր յերկիրն  
Հայոց, որում անուն էր Դենշա-  
պուհ. որ եկեալ հասեալ հրամա-  
նաւ արքունի, զողջոյն բերեալ

զմեծ թաղաւորին, և խաղաղասէր կեղծաւորութեամբ աշխարհագիր առնելով ամենայն երկրին Հայոց՝ ի խաղաղութիւն հարկաց և 'ի թեթեւութիւն ծանրութեան այրեւածիոյն:

Թէպէտ և 'ի վերին երեսս կեղծաւորէր, այլ 'ի ներքոյ խորհուրդք չարագոյնք ցուցանէին: առաջին, զաղատութիւն եկեղեցւոյն արկանէր 'ի ծառայութիւն. երկրորդ, միայնակեաց քրիստոնեայք՝ որ ընակեալ էին 'ի վանորայս, ընդուվին աշխարհագրով էարկ. երրորդ, զհարկ աշխարհին առաւել ծանրացոյց. չորրորդ, զնախարարեանն բանսարկութեամբ արկ ընդմիմեանս, և յամենայն տան արար խուվութիւն: Եւ զայս ամենայն առնէր, զի թերեւս զմիաբանութիւնն քակտեսցէ, և զուխտն եկեղեցւոյն ցրուեսցէ, և զմիսյնակեացսն փախուսցէ, և զշինականսն վատնես-

ցէ. և առ յոյժ աղքատութեանն՝  
ակամայ դիմեսցեն յօրէնս մոգուց:  
Եւ եւս չարագոյն հինգերորդն.  
քանզի որ հազարապետն էր աշ-  
խարհին՝ իրեւ դհայր վերակացու  
համարեալ էր աշխարհականացն և  
քրիստոնէից. գրգուեաց յարոյց  
զամբաստանութիւն՝ ի վերայնորա,  
և հանեալ զնա՝ ի գործոյն՝ փոխա-  
նակ նորա պարսիկած յաշխարհն,  
և մեւս եւս մոգպետ դատաւոր աշ-  
խարհին, զի զեկեղեցւոյ փառս ա-  
ղաւաղեսցեն:

Ի՞այց սակայն թէպէտ և ամե-  
նայն գործքս այս դժնեայ էին, չեւ  
էր ուրուք ձեռնարկեալ յայտնի  
յեկեղեցին. վասն այնորիկ և ոչ ոք  
ընդդիմացաւ նմա, թէպէտ և էր  
ծանրութիւն հարկացն։ Քանզի  
ուստի արժան էր առնուլ հարեւը  
դաշեկան, նոյնչափ կրկնէին և առ-  
նուին. սոյնպէս և եպիսկոպոսաց և  
երիցանց զնէին, ոչ միայն շինաց,

այլ և աւերակաց : Կա բնաւ ովլիսկ  
կարէ պատմել վասն ծանրութեան  
մոից և սակից , բաժից և հասից ,  
լերանց և դաշտաց և մայրեաց :  
Ու ըստ արքունի արժանաւորու-  
թեանն առնուին , այլ հինարար  
յափշտակելով . մինչև ինքեանք իսկ  
մեծապէս զարմանային , թէ ուստի  
այս ամենայն գանձ ելանէ , զիարդ  
շէն կայցէ աշխարհն :

Եւ իրեւ տեսին , թէ այսու ա-  
մենայնիւ չկարացաք ձանձրացու-  
ցանել , յայնժամ յայտնապէս  
հրաման ետուն մոգաց և մոգպետաց  
նամակ մի գրել ըստ ձախողակի դե-  
նին իւրեանց : Եւ էր պատճէն նա-  
մակին այս :

ՄԻԴՐՆԵՐՍԵՀ վզրուկ հրամա-  
նատար երան և տաներան , Հայոց  
մեծաց ողջոյն շատ :

Դուք զիտասջիր , ամենայն մարդ՝  
որ բնակեալ է ՚ի ներքոյ երկնից , և

ու ունի զօրէնս դենի մազդէզանց, նա  
 խուլ է և կոյր, և դիւաց Խարամա-  
 նւոյ Խարեալ: Քանզի մինչ չեւ էին  
 Երկինք և Երկիր, Զրուանն մեծ  
 աստուած յաշտ առնէր զհազար  
 ամ, և ասէր. Թերեւս լիցի իմորդի  
 մի Որմիզդ անուն, որ արասցէ զեր-  
 կին և զերկիր: Եւ յղացաւ Եր-  
 կուս յորովայնի. զմին վասն յաշտ  
 առնելոյ, և զմեւսն եւս 'ի թերեւսն  
 ասելոյ: Երբեւ գիտաց, եթէ Երկու  
 են յորովայնի, Որ վաղ եկեսցէ,  
 ասէ, նմատաց զթագաւորութիւնս:  
 Խակ որ էր 'ի թերահաւատութենէն  
 յղացեալ, պատառեաց զորովայնն  
 և ել 'ի դուրս: Ասէ ցնա Զրուանն.  
 Ո՞վ ես դու: Ասէ. Որդին քոյ Որ-  
 միզդ: Ասէ ցնա Զրուանն. Իմ որ-  
 դին լուսաւոր է և անուշահոտ, դու<sup>1</sup>  
 Խաւարային ես և չարասէր: Եւ ի-  
 րբեւ կարի դառնապէս ելաց. ետ ցնա  
 զթագաւորութիւնն զհազար ամ:  
 Երբեւ ծնաւ զմեւս եւս որդին,

անուանեաց զնա Որմիզդ. Եշան  
 վթագաւորութիւնն Արհմեէ, և  
 ետ ցՈրմիզդն. և ասէ ցնա. ցայժմ  
 ես քեզյաշտ արարի, արդ դու ինձ  
 արա: Եւ Որմիզդ արար զերկին և  
 զերկիր. իսկ Արհմն ընդդէմ զչարն  
 դործեաց: Եւ այսպէս բարժանին  
 արարածքս. Հրեշտակքն Որմզդի  
 են, իսկ գեւքն Խարամանւոյն. և  
 ամենայն բարիք՝ որ յերկնից և այսր  
 լինին՝ Որմզդի են, և ամենայն  
 վեասք՝ որ անտի և այսր դործին՝  
 զայն Արհմն արար: Սոյնպէս և  
 յերկրիս որ ինչ բարի է՝ զայն Որ-  
 միզդն արար, և որ ոչն է բարի՝ զայն  
 Արհմն արար. որպէս զմարդ Որ-  
 միզդ արար, և զախտս և զչիւան-  
 դութիւնս և զմահ Արհմն արար:  
 Եւ ամենայն թշուառութիւնք և  
 պատահարիք՝ որ լինին, և պատե-  
 րազմունք դառնութեան՝ չարիմա-  
 սինն արարածք են: Իսկ յաջողու-  
 թիւնք և տերութիւնք և փառք և

պատիւք և առողջութիւնք մարմնոյ, գեղեցկութիւնք դիմաց և ճարտարութիւնք բանից և երկայնակեցութիւնք ամաց, այդ 'ի բարոյն առնուն զդոյացութիւն. և ամենայն որ ոչ այդպէս է, 'ի նաշարին արարած խառնեալ է:

Եւ ամենայն մարդիկ մոլորեալք են, որ ասեն՝ Եթէ զմահ Աստուած արար, և չար և բարի 'ի նմանէ լինին. մանաւանդ որպէս քրիստոնեայք ասեն, թէ Աստուած նախանձոտ է. վասն թղի միոյ ուտելոյ 'ի ծառոյն Աստուած զմահ արար, և զմարդն արկ ընդայնու պատուհասիւ: Զայդպիսի նախանձ և ոչ մարդ առ մարդ ունի, թող թէ Աստուած առ մարդիկ. զի որ զայս ասէ՝ նա խուլ է և կոյր և 'ի դիւաց խարամանոյ խարեալ:

Դարձեալ մեւս եւս այլ մոլորութիւն ասեն. Աստուած, ասեն, որ զիրկինս և զերկիր արար, եկն և 'ի

կնոջէ ումեմնէ ծնաւ, որում ա-  
նուն էր Մարիամ, և առն նորա  
Յովսէփի: Եւ զհետ այսպիսի մար-  
դոյ մոլորեալ են բազումք: / Եթէ  
աշխարհն Հոռոմոց առ յոյժ յի-  
մարութեան տղիտաբար մոլորեալ  
են, և զըկեալ են 'ի կատարեալ դե-  
նէս մերմէ, յանձանց պայմայեն  
զվեասն իւրեանց. դուք եւս ընդէր  
զհետ նոցա մոլորութեանն ցնորիք:  
Այլ զոր օրէնս տէրս ձեր ունի,  
զնոյն և դուք կալարուք. մանաւանդ  
զի և առաջի Աստուծոյ վասն ձեր  
համարս ունիմք տալ:

Ո՞ի հաւատայք առաջնորդացն  
ձերոց, զոր նածրացիսդ անուանէք,  
քանզի յոյժ են խաբերայք. զոր  
բանիւքն ուսուցանեն, գործովք ոչ  
կամին յանձն առնուլ: Միս ուտել  
ասեն ոչ են մեղք, և ինքեանք ուտել  
ոչ կամին. կին առնել ասեն արժան  
է, բայց ինքեանք և հայել 'ի նա ոչ  
կամին. կարասի որ ժողովէ, ասեն,

յոյժ մեղք են, բայց զաղքատութիւն առաւել քան զյոյժ գովեն. յարգեն զթշուառութիւն, և պարսաւեն զյաջողուածս. ծաղը առնեն զանուն բախտի, և զիհառաւրաւն յոյժ այպանեն. սիրեն զանշքութիւն հանդերձից, և յարգեն զանարգս քան զպատուականս. գովեն զմահ, և պարսաւեն զկեանս. անարգեն զծնունդս մարդոյ, և յարգեն զանորդութիւն: Եւ եթէ լսէ ոք դոցա և 'ի կանայս ոչ մերձենայ, աշխարհի վախճան վաղվաղակի հասանէ:

Այլ ես ոչ կամեցայ զամենայն բատ մասանցընդ գրով արկանել առձեզ. զի բազում այն ինչ է, զոր խօսին դոքա: Որ չարագոյն եւս է քան զոր գրեցաքդ, զԱստուած խաչեալ 'ի մարդկանէ քարոզեն, և զնոյն մեռեալ և թաղեալ, և ապա յարուցեալ և վերացեալ յերկինս: Ոչ ահա ձեզէն իսկ արժան էր

անդրէն դատաստան առնել վասն  
պյղպիսի անարժանուսմանց։ Դեւք  
որ չարք են, ոչ ըմբռնին և տանջին  
՚ի մարդկանէ, թող թէ Աստուած  
արարիչ ամենայն արարածոց. զոր  
ձեզ ամօթ է լսել, և մեզ կարի  
անհաւատալի բանք :

Արդ երկու իրք կան առաջի ձեր.  
կամ արարէք բան առ բան նամա-  
կիդ պատասխանի, և կամ արիք ՚ի  
դուռն եկայք, յանդիման լերուք  
մեծի հրապարակին :

Անուան + Եղիսկողուացն, որ + պա-  
պտախանեցին նամակին :

**ՅՈՎՍԻՓ Եպիսկոպոս Այրարա-  
տոց,** Սահակ Եպիսկոպոս Տարօ-  
նոց, Մեղետ Եպիսկոպոս Մանագ-  
կերտի, Եղնիկ Եպիսկոպոս Բա-  
գրեւանդայ, Սուրմակ Եպիսկոպոս  
Բգնունեաց, Տաճատ Եպիսկոպոս  
Տայոց, Թաթիկ Եպիսկոպոս Բա-

սենոյ, Քասու Եպիսկոպոս Տարու-  
բերանոյ, Երեմիա Եպիսկոպոս  
Մարդաստանի. Եւղաղ Եպիսկոպոս  
Մարդաղլոյ, Անանիա Եպիսկո-  
պոս Սիւնեաց, Մուշէ Եպիսկոպոս  
Արծրունեաց, Սահակ Եպիսկոպոս  
Ռլշտունեաց, Բասիլ Եպիսկոպոս  
Մոկաց, Գաղ Եպիսկոպոս Վա-  
նանդայ, Եղիշէ Եպիսկոպոս Ա-  
մատունեաց, Եղբայր Եպիսկոպոս  
Անձեւացւոց, Երեմիա Եպիսկոպոս  
Ապահունեաց :

Այսք ամենեքին Եպիսկոպոսք և  
բազում քորեպիսկոպոսք և պա-  
տուական Երիցունք՝ ի տեղեաց տե-  
ղեաց Հանդերձ սուրբուխտիւ Եկե-  
ղեցւոյն միաբանք և միահաւանք,  
միահամուռ ժողովեալք՝ ի թագա-  
ւորանիստ տեղին Արտաշատ,  
Հաւանութեամբ մեծամեծ նախա-  
րարացն, և ամենայն բազմութեամբ  
աշխարհին արարին մանակին պա-  
տասխանի :

ՅԱՎԱԼՍԵՓ Եպիսկոպոս Հանդերձ  
ամենայն միաբանելովքս 'ի մեծա-  
մեծաց մինչեւ ցփոքունս՝ Միհրներ-  
սէ հի մեծի հազարապետի Արեաց  
և անարեաց՝ բազում խաղաղասէր  
մոօք բազմասցի ողջոյն առ քեզ և  
ամենայն մեծի սպահիդ Արեաց :

Ա նախնեաց ունիմք սովորու-  
թիւն աստուածատուր պատուիրա-  
նաւն աղօթս առնել 'ի վերայ կե-  
նաց թագաւորի, և անձանձրոյթ  
ինդրել յԱստուծոյ վասն երկայն  
ժամանակաց դորա, զի խաղաղու-  
թեամբ վարեսցէ զտիեզերական իշ-  
խանութիւնդ, զոր աւանդեալ է  
զմա յԱստուծոյ. զի 'ի դորա յեր-  
կար խաղաղութեանն և մեք առող-  
ջութեամբ և աստուածպաշտու-  
թեամբ կատարեսցուք զկեանս մեր:

Ա ասն նամակին, որ քո 'ի մեր  
աշխարհս տուեալ էր, յառաջ ժա-  
մանակաւ մի ոմն 'ի մոգպետաց, որ  
կատարելագոյն էր 'ի դենիդ ձերում,

և դուք առաւել քան զբնութիւն  
մարդկան 'ի վեր համարէիք զնա,  
հաւատաց նա յԱստուած կենդա-  
նի յարարիշ երկնի և երկրի, և  
բան առ բան ելոյծ և իմացոյց ձեզ  
զօրէնս ձեր: Եւ իբրեւ ոչ կարա-  
ցին բանիւ զդէմ նորա ունել, քար-  
կոծեալ մեռաւ յՈրմզդէ արքայէ:  
Եւ եթէ հաւատարիմ համարիցիս  
զմեր բանս լսել, 'ի բազում տեղիս  
այդրէն յաշխարհիդ ձերում գտա-  
նին գիրք նորա. ընթերցիր, անտի  
տեղեկանաս:

Այլ վասն օրինացս մերոց, ոչ  
ինչ աներեւոյթ են, և ոչ յանկեան  
ուրեք աշխարհիս քարոզին. այլ  
համատարած ընդ ամենայն երկիր,  
ընդ ծով և ընդ ցամաք և ընդ կղզիս.  
ոչ միայն յարեւմուտ, այլ և յա-  
րեւելս, այլ և 'ի հիւսիս և 'ի հա-  
րաւ 'ի միջոցս լի է հոծութեամբ:  
Ոչ է 'ի մարդ ապաստան, եթէ  
վերակացուաւ տարածեսցի ընդ

աշխարհս . այլ ինքն յինքենէն ունի  
 զհաստատութիւն : Ոչ առ այլովքն  
 վատթարօքն վեհ երեւի , այլ 'ի  
 վերուստ յերկնուստ ունի զանսուտ  
 օրէնողրութիւնն . ոչ միջնորդաւ ,  
 զի մի է Աստուած , և չեք այլ ոք  
 բայց 'ի նմանէ , ոչ երիցագոյն և  
 ոչ կրտսերագոյն : Ոչ սկիզբն ա-  
 ռեալ յումեքէ լինել Աստուած ,  
 այլ ինքն ինքեամբ մշտնջենաւոր .  
 ոչ 'ի տեղւոջ ուրեք , այլ ինքն ին-  
 քեան տեղի . ոչ 'ի ժամանակի իմիք ,  
 այլ ժամանակք 'ի նմանէ գոյացան .  
 ոչ միայն քան զերկինս երիցագոյն ,  
 այլ և քան զկարծիս մտաց մարդ-  
 կան և հրեշտակաց : Ոչ ձեւանայ 'ի  
 տեսիլ տարրեղէն , և ոչ անկանի ընդ  
 տեսլեամբ ական . և ոչ միայն ձե-  
 ռին չզննի , այլ և ոչ ընդ միտս ու-  
 րուք հարկանի , ոչ միայն ընդ մար-  
 մականացս , այլ և ոչ ընդ անմար-  
 մին հրեշտակացն . բայց եթէ ինքն  
 կամի՝ իւրոց արժանաւորացն մտաց

իմանի, այլ ոչ աշաց տեսանի. և  
մտաց՝ ոչ երկրաւորացս, այլ որ  
յԱստուածն են հաւատացեալ  
Ճըշմարտիւ:

Եւ անուն է նորա արարիչ երկնի  
և երկրի. իսկ յառաջ քան զերկին  
և զերկիր, որպէս ինքնագոյ՝ նոյնպէս  
և ինքնանուն է. Ինքն անժամանակ  
է, իսկ արարածոցս յօրժամ կամե-  
ցաւ՝ սկիզբն արար լինելոյ, ոչ յըն-  
չէ, այլ յոչընչէ. զի ինչ՝ նա միայն  
է, և այլս ամենայն՝ ի նմանէ ընչա-  
ցաւ: Ոչ իբրեւ եթէ յետոյ իմացաւ  
և արար, այլ մինչ չեւ արարեալ էր  
նորա՝ ՚ի կանուխ գիտութեան իւ-  
րում տեսանէր զարարածս. որպէս  
և այժմ մինչ չեւ է գործեալ մար-  
դոյ բարի ինչ կամ չար, Աստու-  
ծոյ յայտնի է անգործք մարդկան:  
Սոյնպէս և յայնժամ մինչ չեւ էր  
արարեալ, ոչ խառն՝ ի խուռն ինչ  
ճանաչէր զանեղսն, այլ կարգեալ և  
յարմարեալ կային առաջինորա իւ-

բաքանչիւր մասանցն տեսակքն .  
իսկ մարդկան և հրեշտակաց՝ և  
տեսակքն և որ 'ի տեսակին լինե-  
լոցք էին :

Եւ քանզի արարող զօրութիւն  
է, ոչ կարէ խափանել զնորա բա-  
րերարութիւնն մեր չարութիւնս .  
որպէս և եղեւ իսկ, և ունիմք դա-  
տաւոր զաջն արարչին : Չեռք, որ  
զերկինս և զերկիր հաստատեցին,  
նոյնք և տախտակս քարեղէնս  
փորագրեցին և ետուն մեզ 'ի դպրու-  
թիւն՝ որ ունի զօրէնս դպրութեան  
խաղաղականս և փրկականս . զի  
գիտասցուք զմի Աստուած արարիչ  
երեւելեաց և աներեւութից . ոչ  
այլ և այլ, իբրեւ թէ ոմն բարի և  
ոմն չար, այլ մի և նոյն համակ  
բարի :

Աայցեթէթուիցի քեզ չար ինչ  
դու յարարածս Աստուծոյ, ասա  
համարձակ . զի թերեւս ուսցիս  
զՃշմարիտն բարի . Զդեւս չար ա-

սացեր. գոն եւ դեւք բարի, զոր և  
դուք և մեք հրեշտակս անուանեմք.  
Եթէ կամին՝ և դեւք բարի լինին,  
և եթէ կամին՝ և հրեշտակք չար  
լինին։ Այլ և 'ի մարդիկ երեւի, 'ւ  
առաւել 'ի միոյ հօր որդիս. է որ  
հնագանդ և հպատակ է հօրն, և է  
որ չարագոյն քան զսատանայ։ 'Նա  
և ինքն իսկ մարդն առանձինն յեր-  
կուս բաժանեալ տեսանի, երբեմն  
չար և երբեմն բարի, և որ բարին  
էր՝ նոյն չարացաւ, դէպ եղեւ՝ զի  
դարձեալ անդրէն 'ի բարի շրջեցաւ,  
և բնութիւն մի է։

Ի՞այց այն՝ որ ասեսն, եթէ վասն  
թզոյ միոյ մահ արար Աստուած,  
վատթարագոյն է պատառ մի մա-  
գաղաթ քան զթուզ. ապա եթէ  
բան թագաւորին նկարի 'ի նմա, ո  
պատառէ զնա՝ մահու ընդունի  
զպատուհաս. իսկ արդ չար արժան  
է ասել թագաւորին. քա՛ւ, ես ոչ  
ասեմ. այլ խրատ 'ի գործ արկեալ

զայլս ուռւցանեմ։ Յայնժամ էր  
Աստուած նախանձոտ, թէ չէր պա-  
տուիրեալ չուտել՝ ի ծառոյ անտի.  
ապա եթէ յառաջագոյն զգուշա-  
ցաւ, զգութ բնական սիրոյն իւրոյ  
յայտնեաց նմա։ Իսկ արհամար-  
հելով մարդ՝ ընկալաւ զպատիժս  
մահուն։

Ի՞այց այն, զոր ասացեր, եթէ  
Աստուած ՚ի կնոջէ ծնանի, յայդմ  
չէր արժան քեզ խորշել և փախ-  
չել. զի ահաւասիկ Արհմն և Որ-  
միզդ ՚ի հօրէ ծնան և ոչ ՚ի մօրէ.  
որում եթէ քաջ միտ դնես, և ոչ  
դու յանձն առնուս։ Եւ մեւս եւս  
այլ ծաղրագոյն քան զայդ։ Միհր  
Աստուած ՚ի կնոջէ ծնաւ, եթէ ոք  
ընդ իւրում ծնողին անկցի։

Այլ սակաւիկ մի եթէ ՚ի բաց  
թողացուցանէիր զփրումն տէրու-  
թեանդ, և ընկերաբար գայիր ՚ի  
պայքար, գիտեմ՝ զի իբրեւ այլովդ  
ամենայնիւ յոյժ իմաստուն ես, և

վասն ծննդեան Տեառն մերոյ 'ի  
սուրբ Կուսէն՝ ոչ աւելաբանու-  
թիւն համարէիր, այլ առաւել  
քանզարարչութիւնն յոչընչէզաշ-  
խարհս՝ մեծագոյն զվերջին փրկու-  
թիւնսն իմանայիր, ազատութեան  
մարդոյն զյանցաւորութիւնն զնէ-  
իր, և բարերարութեանն Աստու-  
ծոյ՝ զազատութիւնն 'ի ծառայու-  
թենէ:

Քանզի յորժամ լսես, եթէ  
յոչընչէ արար Աստուած զամենայն  
աշխարհս, բանիւ ծնունդ իմասջիր  
զարարածս: Իսկ քանզի Աստուած  
որ զայս մեծ մարմին առանց շար-  
չարանաց ծնաւ, ապաքէն իբրեւ  
զհայր դութ ունի ընդ սմա: Զի որ  
ինքն անապական է, և զարարածս  
առանց ապականութեան ծնաւ,  
իսկ սա կամօք գլորեալ ապակա-  
նեցաւ, և անձամբ եւս ոչ կարէր  
կանգնել կալ 'ի վերայ ոտից: Վասն  
զի էր 'ի հողոյ, անձամբ անձին արա-

բեալ. անդրէն ՚ի նոյն բնութիւն  
դարձաւ. և իրրեւ ոչ եթէ յօտար  
զօրութենէ շարի ինչ ընկալաւ ու-  
րուք զպատիժս պատուհասին, այլ  
՚ի յիւրմէ հեղգութենէն չլսել բա-  
րերար պատուիրանին, խրատեցաւ  
ծառայական մասնն մահուամբն,  
զոր կրեաց յանձն իւր:

Արդ եթէ զմահ չար աստուածն  
արար, զի՞նչ գոյացութիւն երեւի  
մահու ՚ի միջի. և ոչ ինչ: — Բայց  
զբարի աստուծոյ զարարածսն խան-  
զարեաց: — Եթէ այդ այդպէս է,  
նմա և բարի իսկ ասել ոչ մարթի,  
այլ կիսագործ ապականացու: Եւ  
որոյ աստուծոյ արարածքն ապա-  
կանելիք են և եղծանելիք, նմա ան-  
եղծ աստուած չմարթի ասել: Տի՛  
օն անդր թողէք զյիմարութեան  
զբարբանջմունադ: Միոյ աշխարհի  
երկու դեհապետք ոչ լինին, և ոչ  
միոյ արարածոց երկու աստուածք:  
Եթէ ժպրհեսցին և լինիցին երկու

թագաւորք միոյ աշխարհի, աշխարհն եղծանի և թագաւորութիւնքն իսանգարին.

Աշխարհս նիւթեղէնէ, և նիւթքըս որիշ որիշ են և ընդ միմեանց հակառակ. մի էարարիշ հակառակորդացս, որ ածէ զսոսա 'ի սիրելութիւն հաւանութեամբ. որպէս մալեալ կակղէ զջերմութիւն հրոյն օդոյս հաւանութեամբ, և զապառումն բրտութեան օդոյն՝ հրոյն եռանդմամբ, սոյնպէս և մանրամաղ փոշիացեալ հողս՝ ջրոյն խոնաւութեամբ զանգանի, իսկ զ'ի վայրծորելի ընութիւն ջրոյն՝ սալայատակ տրամացեալ հողոյն կափմամբ:

Օ իեթէ միարանէին տարերքս, գուցէ ոք 'ի կարծամտաց և աստուած անապական զսոսա կարծէր. և թողեալ զարարիշն՝ արարածոյս զերկրպագութիւն մատուցանէր. վասն յայնորիկ որ արար զսա, զգուշացաւ յառաջագոյն. զի հայեցեալ

մարդիկ՝ ի յանդիմանութիւն ապականացու տարերացս, անապական միայն զկառավար սորա իմասցին, զմի և ոչ զերկուս. զնոյն արարիչ չորեքիննիւթոյս, յորմէ ամենայնքըս ծննդագործին հրամանաւ արարողին իւրեանց: Եւ շրջագայութեամբք չորեք յեղանակք կատարեալք գործեն զտարեւոր սպասաւորութիւնն. և չորեքեան հային կամաց ակնարկելոյ արարչին իւրեանց, և անզգայութեամբ լծեալեն՝ ի գործ հարկաւորութեանն չյափշտակելով զկարգ պատուցյն՝ ի միմեանց:

Եւ ահա պարզաբար ասացեալ զիւրատար լուսաւորութիւն՝ ի յականցս ամենեցուն: Զի այն որ հուրնէ, գոյացութեամբ և զօրութեամբ խառնեալ է յերիսն եւս մասունս. իբրեւ զտանի ջերմութիւնն յոլովագոյն՝ ի քարինս և յերկաթս, և սակաւագոյն՝ ի յօդ և ի ջուր, և ինքն

առանձին ուրեք ոչ երեւի : Իսկ  
ջրոյն բնութիւն գոյ առանձինն,  
գոյ և 'ի խառնուածսն երիցն եւս  
մասանցն . յոլովագոյն 'ի հողաբոյսս  
և սակաւագոյն 'ի յօդ և 'ի հուր:  
Իսկ օդն թափանցանց է ընդ հուրն  
և ընդ ջուրն, և 'ի ձեռն ջրոյն ընդ  
կերակուրս աճեցականս :

Եւ այսպէս խառնեալ են տա-  
րերքս այս, և գոյացեալ իբրեւ զմի  
մարմին, և ոչ կորուսեալ զիւրա-  
քանչիւր բնութիւն, և ոչ երբէք  
ըզկայան առեալ հակառակու-  
թեամբ, հայելով 'ի մի իշխանն  
միխառնն, որ զխառնուածսն յար-  
մարեալ կազմէ առ 'ի բնակութիւն  
կենդանեաց ամենեցուն, և տեւո-  
ղութիւն յարակայութեան բոլոր  
աշխարհիս :

Իսկ եթէ առ անրան աշխարհս  
այսպէս հոդ տանի Աստուած, որ-  
շափ եւս առաւել առ բանաւոր  
աշխարհս՝ մարդս: Զոր և ձեր ոմն

քաջ յիմաստնոցն ասաց, Եթէ  
 Միհրն աստուած մայրածին էր 'ի  
 մարդկանէ, և թագաւոր աստուա-  
 ծազաւակ է. և համհարզ քաջ  
 եւթներորդաց աստուածոց: Եւ  
 Եթէ հաւատալ արժան է առաս-  
 պելաբանութեանդ, զոր դուք և  
 գործովք իսկ կատարեալ ցուցանէք  
 'ի դենիդ ձերում, մեքոչ եւս առաս-  
 պելացն հաւատամք. այլ աշակերտք  
 եմք մեծին Մովսիսի մարգարէին,  
 ընդ որում Աստուած խօսեցաւ 'ի  
 մորէնւոցն 'ի Սինէ, և դէմ յանդի-  
 ման օրէնս գրեաց և էտ ցնա. և  
 ծանոյց զնիւթեղէն աշխարհն իբրեւ  
 դարարածս, և զիւր աննիւթ էու-  
 թիւնն՝ արարիչ նիւթոցս յոչընչէ.  
 և զերկիրս երկրաւորօքս և զերկինսս  
 երկնաւորօք ծանոյց նմա, զի գործք  
 ձեռաց նորա են: Բնակիչք երկնի-  
 հրեշտակք. և բնակիչք երկրի-  
 մարդիկ. բանաւոր՝ մարդ և հրեշ-

տակ միայն, և Աստուած՝ 'ի վեր  
քան զերկինս և զերկիր:

Եւ ամենայն արարածք անբանու-  
թեամբ կատարեն զհրամանս պա-  
տուիրանի նորա, ոչ երբէք անցա-  
նեն ըստ եղեալ սահմանն իւրեանց.  
բայց մարդ և հրեշտակ աղատ թո-  
ղեալ 'ի կամս անձին իւրոյ, քանզի  
մտաւորք են, եթէ կայցեն 'ի հրա-  
մանի նորա, անմահք են և որդիք  
Աստուծոյ: Զբոլոր արարածս տը-  
ւեալ է 'ի ծառայութիւն, զերկիրս  
մարդկան և զերկինս հրեշտակաց.  
ապա եթէ ստունգանիցեն և անցա-  
նիցեն ըստ հրամանաւ, զընդդէմնն  
գործեսցեն Աստուծոյ, յիւրաքան-  
չիւր պատուոցն զանարգանս ընկալ-  
ցին. զի երեւեսցի տերութիւնն ան-  
բամբաս, և յանցաւորքն ամօթալից  
յանցանացն:

Խակ եթէ դու 'ի տգիտութեան  
վրիպեալ ես, ես որ հասաստունս  
գիտեմ ոչ կարեմ գալ զկնի քո

մոլորութեանդ։ Եթէ աշակերտիմ անուսումնութեանդ, երկոքինս յանգիւտ կորուստն մատնիմք, թերեւս ես չարագոյն քան զքեզ. քանզի վկայ ունիմինձ զինքնասաց ձայն Աստուծոյ. Ծառայ, ասէ, որ ոչ զիտէ զկամն տեառն իւրոյ, և արժանի գանի ինչ գործ դործէ, ըմպել ըմպէ գան, այլ սակաւագոյն. իսկ որ տեղեկագոյն է կամաց թագաւորին, և յանցանէ ինչ առաջինորա, առանց բարեխօսի բազմապատիկ տանջիւ:

Արդ աղաչեմ զքեզ և զամենեսեան՝ որ ընդքոյով իշխանութեամբ են, մի դու ընդ իս բազմապատիկ տանջիր, և ոչ ես ընդքեզ սակաւագոյն. այլ ես և դու և ամենայն բազմութիւնդ՝ հանդերձ արի թագաւորաւդ, այնպէս աշակերտեսցուք աստուածային գրոց, զի՞ ՚ի տանջանացն ապրեսցուք, և զդժոխս արհամարհեսցուք, և յան-

շեջ հրոյն զերծանիցիմք, և զարքայութիւնն ժառանգիցեմք, և անցաւոր կենօք զանանց մեծութիւնն անվախճան ունիցիմք։ Բայց յորմէ դուդզարհուրեալ ես՝ դիւրահաւան լեր, և վաղվաղակի աշակերտիս ձշմարտութեանն։

Ոմն 'ի հրեշտակաց յանմահիցն գնդէն ստամբակեալ և 'ի բաց գնաց յերկնից, 'ի մեր աշխարհս եկեալ՝ պատիր բանիւք և սուտ խոստմամբ զանլինելի յոյսն առաջի դնէր, իբրեւ տղայ մանկան, անսփորձ և անկիրթ նորաթեք մարդոյն, 'ի վեր հայեցուցանելով զմիտս նորա, ուտելով 'ի պտղոյ ծառոյն, յոր հուպն չհրամացեաց երթալ, զի լիցի աստուած։ Խակ նորա մոռացեալ զպատուիրանն Աստուծոյ, խարեցաւ զկնի մոլար խարէութեանն, կորոյս զօր ունէր զփառս անմահութեանն, և չեհաս երազոյս կարծեացն։ Վասն որոյ և

մերժեալ՝ ի կենաց տեղւոյն, ընկեցաւ յապականելի աշխարհս՝ յորում և դուքս էք բնակեալ այժմ, և ցնորեալ մոլորիք զկնի նորին խրատտուի. ոչ եւս ուտելով՝ ի պատուիրեալ ծառոյն, այլ զարարածս աստուած ասելով, և անխօս տարերցս երկիր պագանելով, և անորովայն դիւաց կերակուր մատուցանելով, և յարարչէն բոլորեցունց՝ ի բաց լինելով:

Ոչ յագի չար խրատտուն. այլ կամի՝ զի քան զինքն չարագոյն արացէ: Քանզի դեւքն ոչ եթէ բըռնաբար զոք վարեն՝ ի կորուստ, այլ զմեղս քաղցրացուցանեն՝ ի կամս մարդոյն, և ողոքանօք որսան զանուսմունս՝ ի խարէութիւն, որպէս բազում մարդիկ զընկերս իւրեանց՝ ի գողութիւն և յաւազակութիւն. Երբ ոչ եթէ բոնի ինչ վարելով, այլ պատիր խարէութեամբ տան գործել բազում չարիս, զոմանս՝ ի կա-

Խարդութիւն և զոմանս 'ի պոռնը-  
կութիւն և զոմանս յանթիւ 'ի բա-  
զում յայլ իրս աղտեղութեան : Եւ  
արդար դատաւորօք վըէժ առնուն  
մահու չափ . իրրոչ եթէ բարի աս-  
տուծոյ դատաւորօք իցեն բարեգործ ,  
և չարին չարագործ . զի բազում  
անգամ է զի 'ի բարի մարդկանէ  
չարօք լինին , և յետոյ 'ի չարագու-  
նից անտի կատարելագոյն բարիք :

Եւ դատաւորօք ստոյգ , որք դա-  
տին զշարագործս , ոչ եթէ չարք  
անուանին և չարչարիչք , այլ յոյժ  
բարիք և բարեգործք . և ընութիւն  
մի է , և ոչ երկու . իսկ 'ի միոջէ ան-  
տի գործք երկուութեան երեւին .  
ոմանց սատակիչք , և ոմանց պար-  
գեւատուք : Եւ եթէ առ մարդիկ  
այս պաշտի 'ի ձեռնթագաւորական  
վիճակին խրատուն խնամ՝ տանել  
իւրումիշխանութեանն , ո՞րչափ եւս  
առաւել Աստուծոյ բոլոր աշխարհս ,  
որ ընդ ամենեցուն կեանս կամի , և

ոչ զմահ։ Իսկ ուր բավմացաւ յանցաւորութիւն, տանջեւաց զամենեսեան մահուամբ։ Իսկ ուր եղեւ ունկնդրութիւն հնազանդութեան, շնորհեաց պարգես անմահութեան։

Այն է ճշմարիտ Աստուած՝ բռլորեցունց մեր արարիչ, զոր դուաներեսանակարձակ բերանով անահ աներկեւղ համարձակ հայհոյես. թողեալ զՅիսուս Քրիստոս զիրկական անունն, Փանդուրակայորդի անուանես, և մարդ մոլորեցուցիչ կարծես. և զերկրաւոր փըրկութիւնն աղաւաղես և անարգես 'ի կորուստ անձին և բոլոր աշխարհիս։ Զոր տալոց և հատուցանելոց ես զանանցական վրէժ տանջանացն յանշէջ հուրն սպառնացեալ զեհենին, հանդերձ ամենայն գործակցօք քոյովք, առաջնովք և միջնովք և վերջնովք։ Այլ մեք այսպէս գիտեմք զԱստուած, և 'ի սոյն հաւատամբ 'ի յաներբայս։

Եւ որ արար զաշխարհս, նոյն  
 եկն և ծնաւ ՚ի սուրբ կուսէն Մա-  
 րիամայ, յառաջագոյն նկատելով  
 մարգարէիցն, առանց իրիք պատ-  
 ճառանաց մարմնաւոր կարդի: Որ-  
 պէս յոչընչէ արար զայս մեծամար-  
 մին աշխարհս, սոյնպէս առանց ի-  
 րիք մարմնական միջնորդի առ զմար-  
 մինն յանիորձ կուսէն Ճշմարտիւ,  
 և ոչ առստուերագիր երեւմամբ:  
 Եր Աստուած Ճշմարտիւ, և եղեւ  
 մարդ Ճշմարտիւ. ոչ ՚ի լինելն մարդ՝  
 կորոյս զաստուածութիւնն, և ոչ  
 ՚ի կալ մնալ Աստուած՝ աղաւաղեաց  
 զմարդկութիւնն. այլ նոյն և մի:  
 Այլ քանզի ոչ կարէաք տեսանել  
 զանտեսանելին և մերձենալ յան-  
 մերձենալին, եկն եմուտ ընդ մերով  
 մարդկութեամբս, զի և մեք մոցուք  
 ընդ նորա աստուածութեամբն: Ոչ  
 անարգանս ինչ համարեցաւ զգե-  
 նուլ զիւր ստեղծուած մարմինս,  
 այլ մեծարեաց իբրեւ աստուածա-

ստեղծ զիւր գործ։ Ոչ առ սակաւ  
սակաւ շնորհեաց ինչ սմա զանմա-  
հութեան պատիւն, իբրեւ զանմար-  
մին հրեշտակաց, այլ միանգամայն  
զըոլոր բնութիւնն մարմնով շնչով  
և հոգւով զգեցաւ, և միաբանեաց  
ընդ աստուածութեանն միութիւն,  
և ոչ երկուութիւն. և այսուհետեւ  
մի գիտեմք զաստուածութիւնն. որ  
յառաջ էր քան զաշխարհս, նոյն և  
այսօր :

Այս Յիսուս Քրիստոս՝ որ յիւր  
մարմինն փրկեաց զըոլոր աշխարհս,  
սա եկն կամք ՚ի մահ, և որպէս ինքն  
աստուածութիւնն գիտէ, թան-  
ձրացաւ յանարատ կուսէն, և ծնաւ  
և պատեցաւ ՚ի խանձարուրս և ե-  
ղաւ ՚ի մսուր, և շարժեաց ած զմոգ-  
սըն յարեւելից յերկրպագութիւն.  
մնաւ իբրեւ զտղայ կաթամք, աճե-  
աց և մեծացաւ ամս երեսուն, մկր-  
տեցաւ ՚ի Յովհաննէ ՚ի յամլորդւոյն  
՚ի Յորդանան գետ : Արարնշանս մե-

ծամեծս և արուեստս ՚ի մէջ Հրէ-  
իցն . մատնեցաւ ՚ի քահանայից ,  
դատապարտեցաւ ՚ի Պիղատոսէ  
պոնդացւոյ : Խաչեցաւ , մեռաւ ,  
թաղեցաւ , յարեաւ յաւուր երրոր-  
դի . երեւեցաւ երկոտասան աշակեր-  
տացն և այլոց բաղմաց աւելի քան  
զհինգ հարիւրոցն : Եւ շրջելով ընդ  
նոսա զաւուրս քառասուն՝ վերա-  
ցաւ յերկինս ՚ի լիոնէն ձիթենեաց  
յանդիման իւրոց աշակերտացն , ել  
և նստաւ ՚ի հայրենի աթոռն : Խոս-  
տացաւ երկրորդ անգամ զալ ահա-  
ւոր զօրութեամբ յարուցանել զմե-  
ռեալս , նորոգել զբոլոր աշխարհս ,  
առնել դատաստան արդար ՚ի մէջ  
արդարոց և մեղաւորաց , տալ պար-  
զեւս արժանաւորաց , և հատուցա-  
նել պատիժս չարագործաց՝ որ այսմ  
ամենայնի բարերարութեանց ոչ  
հաւատան :

Յայսմ հաւատոց զմեղ ոչ ոք կա-  
րէ խախտել , ոչ հրեշտակք և ոչ

մարդիկ, ոչ սուր և ոչ հուր, ոչ  
ջուր, ոչ ամենայն զինչ և են դառն  
հարուածք: Ամենայն ինչք և ստա-  
ցուածք մեր 'ի ձեռս քո, և մար-  
մինք մեր առաջի քո կան. ըստ կա-  
մաց քոց արա զինչ և կամիս: Եթէ  
սովոր հաւատովիք թողուս, ոչ յեր-  
կրի այլ տէր փոխանակեմք ընդ  
քեզ, և ոչ յերկինս այլ աստուած  
փոխանակեմք ընդ Յիսուսի Քրիս-  
տոսի, որ չիք այլ աստուած բայց 'ի  
նմանէ ֆլապա եթէ յետ այսր մեծի  
վկայութեան այլ ինչ հարցանես,  
աւասիկ կամք, զբոլոր մարմին տը-  
մեալ 'ի ձեռս քո. Վաղվաղակի ա-  
րազինչ և կամիս: Ի քէն տանջանք,  
և 'ի մենք յանձնառութիւնք. սուր  
քո, և պարանոցք մեր: Չեմք ինչ  
լաւ մէք քանզառաջինսն, որ յայսր  
վկայութեան վերայ եղին զինչս  
և զստացուածս և զմարմինս իւ-  
րեանց:

Զի եթէ անմահք իսկ էաք, և

մարթ էր մեզ մեռանել վասն սիւ-  
րոյն Քրիստոսի, արժան էր .քան-  
դի և նա անմահ էր, և այնչափ սի-  
րեաց զմեղ, մինչեւ մահ 'ի յանձն  
էառ, զի և մեք նորա մահուամբն  
յաւիտենական մահուանէն ապ-  
րեսցուք: Եւեթէ նա յիւր յանմա-  
հութիւննոչ խնայեաց, մեք զի կա-  
մօք եղաք մահկանացուք, կամօք  
մեռցուք վասն սիրոյ նորա, զի կա-  
մօք յանձն առցէ զմեղ յիւր յան-  
մահութիւնն. մեռցուք իրեւ ըզ-  
մահկանացուս, զի ընկալցի զմեր  
մահն իրեւ զանմահից:

Այլ դու յայսր ամենայնի այլ  
զմեղ մի՛ հարցաներ, զի ոչ եթէ ընդ  
մարդոյ է ուխտ հաւատոց մերոց,  
եթէ պատրիցիմք իրեւ զտղայս.  
այլ անլուծութեամբ ընդ Աստու-  
ծոյ, որում չիք հնար քակտել և  
'ի բաց ելանել, ոչ այժմ, և ոչ յա-  
պա, և ոչ յաւիտեանս, և ոչ յաւի-  
տենից յաւիտեանս ~~ա~~

Ի սմին մեծի հաւանութեան ա-  
մենայն բազմութիւնն միաբանեաց  
'ի մեծամեծաց մինչ ցփոքունս . ան-  
սուտ երդմամբ եղին վկայութիւն՝  
կենօք և մահու 'ի նմին կալ հաս-  
տատուն :

Եւ իբրեւ եհաս նամակն յար-  
քունիս , և ընթերցան 'ի մեծի խո-  
նաստանի յանդիման ամենայն բազ-  
մութեան կարաւանին , բազումք  
այնոքիկ էին՝ որ իբրեւ լսէին՝ գո-  
վէին զպատասխանին : Թռեպէտ և  
երկնչէին յահէ տէրութեանն , սա-  
կայն 'ի ծածուկ առ միմեանս զնոյն  
վկայութիւնս գովութեանց տային .  
առաւելքան ընդձարտարաբանու-  
թիւնն , ընդ համարձակութիւն  
աներկիւղութեանն զարմանային :  
Եւ բազումք ահաբեկեալք սկսան  
զրահել պնդապէս . և զնոյն շնչիւն  
լսէին յամենայն շրթանց :

Իսկ չարասէր մոգպետն հանդերձ  
մեծ հազարապետաւն շնչեաց չարա-

խօսութիւն, և բարբոքեաց զթագաւորն իբրեւ զհուր անշիջանելի։ Եւ սկսաւ կրծտել զատամունսն իբրեւ զօրհասական վիրաւոր. և յայտ յանդիման ձայնարկեաց առմեծ հրապարակին, և ասէ. Գիտեմ ես զչարութիւն բազմութեան մարդկանս, որ թերահաւատեն 'ի մերոց օրինացս, և զկնի կախարդութեան մոլորեալ են անդարձութեամբ։ Եւ իմ եղեալ է 'ի մտի, թէ ոչ ումեք թողացուցից 'ի մեծամեծ հարուածոցն, մինչեւ ակամայ 'ի բաց կայցեն յայնպիսի վրիպական օրինաց. և թէ ոք կարի 'ի մերձաւորաց իցէ, զնոյն անցս և ընդնոսա անցուցից։

Յայնժամ ծերն դառնացեալ բանըս 'ի ներքս ընկէց, և ասէց թագաւորն. Առ ի՞նչ է քոյ այդ մեծ տրտմութիւնդ. զի եթէ կայսր չէլանէ ըստ քո հրաման, և Հոնք կան քեզ 'ի ծառայութեան, ո՞ր մարդ է յեր-

կրի՝ եթէ կարող է ընդդէմ դառնալ քում հրամանիգ։ Տիրաբար հրաման տուր ՚ի ներքս, և ամենայն որ զինչ և ասես՝ վաղվաղակի կատարի։

Եւ անդէն թագաւորն ՚ի ներքս կոչեալ զգպրապետն, հրամայէր գրել հրովարտակ. և ոչ եւս ըստ սովորութեանն, այլ բանս զայրագինս իբր առ ատելիս և անպիտանս, չիշելով ամենեւին զմեծամեծ վաստակս տիրասէր մարդկանն. այլ միայն կոչոյ հրաման տուեալ յականէ յանուանէ զարս՝ զոր ինքն ճանաչէր. որոց անուանքն են այս. Ի տոհմէն Սիւնեաց Վասակ անուն, ՚ի տոհմէն արծրունեաց Ներշապուհ անուն, ՚ի տոհմէն որշտունեաց Արտակ անուն, ՚ի տոհմէն խորխոռունեաց Գաղեցոյ անուն, ՚ի տոհմէն մամիկոնենից Վարդան անուն, ՚ի տոհմէն Մոկաց Արտակ անուն, ՚ի տոհմէն ապահունեաց Մանէճ ա-

նուն, 'ի տոհմէն ամատունեաց վահան անուն, 'ի տոհմէն վահեւունեաց գիտ անուն, 'ի տոհմէն անձեւացւոց շմաւոն անուն։ Զայս նախարարքս յականէ յանուանէ կոչեցին 'ի դուռն արքունի. և կէսքն առ նմա իսկ էին 'ի կարաւանին, և այլքն 'ի կողմանց հիւսիսոյ 'ի Հռնաց պահակին. թողեալ էր զոմանս 'ի նախարարացն անդէն յաշխարհին Հայոց։

Երդ թեպէտ և ոչ համագունդ 'ի միոջ վայրի դիպեցան ամենեքեան, սակայն յառաջագոյն գիտացեալ զիսորհուրդսն չարաբարու բռնաւորին, և զհեռաւորսն եւս իրեւ ըզմերձաւորսն 'ի միոջ վայրի առ միմեանս համարէին։ Եւ 'ի ձեռն Յովսեփու եպիսկոպոսինովին ուխտիւ հաստատեալ՝ խաղացին գնացին յիւրաքանչիւր տեղեաց 'ի դուռն արքունի։ Եւ յոյժ վութային վասն եղբարց և որդեաց և սիրելի դպյե-

կասնունդ բնակացն, որ չարաչար կային 'ի մեծի նեղութեանն: Վասն որոյ և նոքա զանձինս 'ի մահ մատնեցին, ոչ ինչ զանգիտելով իբրեւ զանարի վատասիրտս . այլ յոյժ քաջութեամբ պնդէին զանձինս, զի թերեւս կարասցեն փրկել զնոսա 'ի մեծամեծ հարուածոցն:

Եւ իբրեւ հասին 'ի դուռն արքունի, և 'ի մեծի շաբաթու զատկին յանդիման լինէին մեծի թագաւորին: Բայց թէպէտ և տեսանէին զեղբարս իւրեանց 'ի մեծամեծ վիշտս տառապանաց, որ վասն անուանն Քրիստոսի ճգնեալք էին պնդապէս, ոչ ինչ տրտումէ տիսսւր զերեսս ցուցանէին հրապարակին: Եւ որչափ նոքա զուարթագին երեւէին ամենեցուն, առաւել զարմանային շարասէրքն:

Եւ զի օրէնք էին յառաջ ժամանակաւ, յորժամ 'ի Հայոց այրուձի 'ի դուռն երթայր 'ի ձեռն պա-

տուաւորի զօրագլխի ուրուք, այլ  
ընդ յառաջ յղէր, և հարցանէր  
զողջոյն և զիսաղաղութիւն Հայոց  
աշխարհին. և երկիցս և երիցս ան-  
գամզնոյն առնէր, և զհանդէս գն-  
դին ինքնին տեսանէր: Եւ յառաջ  
քան 'ի գործ պատերազմին հասա-  
նել, զգալն իսկ առ նա՝ մեծ շնոր-  
հակալութիւն համարէր. և առաջի  
աթոռակցացն իւրոց և ամենայն  
մեծամեծացն ամենեցուն գովու-  
թիւնմատուցանէր. և յիշէր զնախ-  
նեացն զվաստակս, և զառն առն  
քաջութիւն պատմէր նոցա:

Իսկ այն օր և ոչ մի ինչ յայսցա-  
նէ ամենեւին ինչ ոչ յիշեաց. այլ  
իբրեւ զչարաղեւ մի՛ ոչ եւս դադա-  
րէր յուզել և շարժել զբուք ձմե-  
րայնւոյ. որպէս և նմանեալ իսկ էր  
ծովածուի ալէկոծ խովովութեան.  
և ոչ գուզնաքեսայ վեր 'ի վերոյ, այլ  
անդստին յանգնդոց բարձրանալ  
փրփրել կուտակել՝ վիշապաձայն ո-

բոտալով, գազանաբար գոչելով առ  
հասարակ դողացուցանէր զտիեզե-  
րական իշխանութիւնն , որպէս փր-  
լեալ տարածանիցի համատարած  
ամենայն 'ի վերայ լերանց , խորոց ,  
ձորոց , ապականել միանգամայն  
զլայնութիւն դաշտացն վայելու-  
թեան : )

Մոնչելով բարբառ արձակեալ,  
և ասէ . Երդուեալ իցէ իմ յարե-  
գակն , 'ի մեծ աստուածն , որ ճա-  
ռագայթիւքն իւրովք լուսաւորէ  
զամենայն տիեզերս , և ջերմու-  
թեամբն կենդանածնէ զամենայն  
գոյացեալսն . եթէ ոչ վաղիւ ընդ  
առաւօտն , ընդ երեւումն սրանչե-  
լոյն , ընդ իս զիւրաքանչիւր ծունր  
նմա ոչ կրկնեսջիք՝ խոստովանելով  
զնա աստուած , ոչ ինչ թողացու-  
ցից ձեզ՝ զամենայն նեղութիւնս  
չարչարանացն 'ի վերայ ածելով ,  
մինչեւ ակամայ կատարեսջիք զկամս  
նրամանաց իմոց :

Խսկ հաւատացեալքն հաստա-  
տեալք 'ի Քրիստոս, ոչ 'ի սառնա-  
մաննեաց ձմերայնւոյն հովանային, և  
ոչ 'ի տապոյ խորշակին ջեռնուին,  
և ոչ յահագին ձայնէն սարսէին,  
և ոչ 'ի սպառնալեաց տանջանացն  
զանգիտէին. այլ 'ի վեր հայեցեալք՝  
զգօրութիւնն Քրիստոսի յօդնակա-  
նութիւն եկեալ տեսանէին. և զը-  
ւարթագին դիմօք և համեստ բա-  
նիւք յառաջ մատուցեալ՝ տային  
պատասխանի թագաւորին:

Խնդրէմք 'ի քէն, արքայ քաջ,  
ունկն դիր սակաւ բանից մերոց, և  
քաղցրութեամբ լուր զոր ասելոցս  
եմք: քանզի յիշեցուցանեմք քեզ  
զժամանակն Շապհոյ արքայից ար-  
քայի, որ էր հայր հաւոն քո Յաղ-  
կերտի. և ետ նմա Աստուած զեր-  
կիրն Հայոց 'ի ժառանգութիւն սո-  
վին օրինօք, որով և մեք իսկ վարիմք  
այժմ, և հարքն մեր և հաւքն հարցն  
մերոց կացին նմա 'ի ծառայութեան

վաստակս . և սիրով կատարէին զամենայն հրաման բանինորա , և բազում անգամ 'ի նմանէ մեծապարգելք լինէին : Եւ յայնց ժամանակաց մինչեւ 'ի քո հայրենի աթոռդ՝ և մեք զնոյն ծառայութիւն ծառայեցաք . բայց թերեւս քեզ լւագոյն քան զառաջնոցն :

Օ այս ասելով ցուցանէին զքաջութիւն արութեանցն լաւագոյն քան զառաջնոցն ըստ զինուորութեան կարգի : Իսկ զմտից և զակից , և որ այլ եւս էին հարկ աշխարհին , բազմագոյն քան առ հարբն նորա երթայր յարքունիս , նա և 'ի սուրբ Եկեղեցւոյն , որ էր ազատ 'ի Քրիստոս՝ ըստ կարգի նախնեացն մերոց իսկզբանէ , և դու ընդ հարկաւ եղիր . և մեք առ սէր քոյոյ տէրութեանդ ոչ ինչ ընդդիմացաք քեզ : Արդ վասն է՞ր յուզեալ իցէ ցասումնս այս 'ի վերայ մեր . ասա դու մեզ զպատաճառս

վեասուն. Եթէ օրէնքն մեր պատճառք իցեն անվաստակ լինելոյ առաջի քոյ:

Իսկ չարադեւն լի ամենայն նենգութեամբ՝ զերեսս 'ի մի կոյս դարձուցեալ, և ասէ. Վնաս համարիմ ընդունել 'ի գանձ արքունի ղհարկս աշխարհին ձերոյ, և անօգուտ զքաջութիւն արութեան ձերոյ. քանզի տղիտաբար մոլորեալ էք 'ի ճշմարիտ օրինացս մերոց, և զաստուածս անարգէք և զկրակ սպանանէք և զչուրս պղծէք, և զմեռեալս 'ի հողթաղելով զերկիր ապականէք, և քրտիկար չառնելով ոյժ տայք հարամանոյ. և որ մեծ քան զամենայն, զի հանապաղ 'ի կանայս ոչ մերձենայք. և մեծապէս լինի դիւաց իսրնդութիւն, չիրատելով ձեր և չպահելով զամենայն կարգս մոդաց: Տեսանեմ զձեզ իրեւ զիսաշինս ցըրուեալս և զվայրատեալս յանապատի. և յոյժ զեղջ է մտաց իմոց,

թէ գուցէ աստուածքն բարկացեալ  
վասն ձեր՝ ՚ի մէնջ վրէժ առնուցուն։  
Այլ դուք եթէ կամիք կեալ և կե-  
ցուցանել զանձինս ձեր և մէծարա-  
նօք անդրէն յուղարկիլ, զոր ասա-  
ցի՝ վաղիւ վաղվաղակի կատարե-  
ցէք։

Յայնժամ երանելի նախարարքն  
առ հասարակ զձայնս իւրեանց բար-  
ձին և ասեն յանդիման ամենեցուն.  
Մի դու, արքայ, և մի զայդ այլ  
առ մեզ ասեր. քանզի ոչ է Եկեղե-  
ցի շինուած մարդոյ, և ոչ տուրք  
արեգական, որպէս դուդ այլ ընդ  
այլոյ կարծես՝ թէ աստուած իցէ.  
ոչ միայն զի աստուած չէ, այլ և  
կենդանի չէ։ Այլ Եկեղեցիք ոչ են  
պարզեւք թագաւորաց, և ոչ ա-  
րուեստ ճարտարութեանց, և ոչ  
զիւտք իմաստնոց, և ոչ աւար քա-  
ջութեան զինուորաց, և ոչ պատիր  
խարէութիւնք դիւաց. նա և ընաւ-  
իսկ ամենեւին զինչ և ասացես

յերկրաւորացն, կամ 'ի վեհից կամ  
 'ի վատթարաց, բնաւ ուրեք Եկե-  
 ղեցի 'ի նոցանէ ոչ գոցի: Այլ  
 շնորհք են մեծին Աստուծոյ, ոչ  
 միում ումեք 'ի մարդկանէ տուեալ,  
 այլ ամենայն բանաւոր ազգաց, որք  
 վիճակեալք են 'ի բնակութիւն 'ի  
 ներքոյ արեգականս: Հիմունք նորա  
 եղեալ են 'ի վերայ հաստատուն վի-  
 մի. ոչ ներքինք շարժել կարեն, և  
 ոչ վերինք դրդուեցուցանել: Եւ  
 զոր երկինք և երկիր ոչ դողացու-  
 ցանէ, մի ոք 'ի մարդկանէ խրոխ-  
 տասցի յաղթել նմա: Հաջա, որով  
 օրինակաւ զինչ կամիս առնել, կա-  
 տարեա. պատրաստ եմք ամենեքեան  
 առ ամենայն մեքենայս հարուա-  
 ծոցն տանջանաց, զոր սպառնացար.  
 ոչ միայն 'ի չարչարել, այլ և 'ի մե-  
 ռանել: Եւ եթէ դարձեալ եւս  
 զնոյն բանս հարցանես, 'ի միոցէ  
 միոցէ լուիցես առաւել քան զդոյն  
 պատասխանի:

Յայնժամ դառնացեալ քան  
զլեղի թագաւորն, վլուզանէր ան-  
դէն 'ի փորին զծով կամաւոր մաղ-  
ձոյն իւրոյ. և ընդ քիթսն և ընդ  
բերանն առ հասարակ գոլոշի ջեր-  
մախառն ելանէր, իբրեւ 'ի սաստիկ  
հնոցէ ծուխ թանձրացեալ: Եւ առ  
չանդարտել սրտին իւրոյ՝ կոտորէր  
զզօրութիւն մարմնոյն, և ծակոտէր  
զբազմամթեր աման խորհրդոցն.  
ցրուէր և վատնէր զամենայն խոր-  
հումն նենգութեան: Եւ զոր ոչ եր-  
բէք կամէր իւրոց սիրելեացն յայտ-  
նել, ակամայ առաջի ծառայիցն  
Քրիստոսի մերկանայր և դնէր զա-  
մենայն կարգաւ:

Այրեքէնէր և չորեքէնէր զանսուտ  
երդումն յարեգակն, և ասէր այս-  
պէս. Ոչ կարէք աւերել զանխար  
ամուրս իմ: և ոչ որում ցանկա-  
ցեալդ էք՝ վաղվաղակի տամ գտա-  
նել ձեզ. այլ զամենեսեան զձեզ և  
որ 'ի գնդիս են՝ չարաչար կապանօք

'ի սագաստան տամ անցուցանել  
ընդ անձանապարհ տեղիս, որ և  
բազումք 'ի ձէնջ 'ի խորշակէ յեր-  
թալն սատակիցին. և մնացեալքն  
անկցին 'ի բերդս ամուրս և 'ի բան-  
դրս անելս: Եւ 'ի ձեր աշխարհն  
առաքեցից զօրս անթիւս հանդերձ  
փողօք, և զկին և զորդիս 'ի խու-  
ժաստան տամ խաղացուցանել. և  
զեկեղեցիս, և զոր անուանէք վկայ-  
արանս՝ քակեցից, քանդեցից և  
յապականութիւն դարձուցից. և  
եթէ ոք ընդդէմ դարձեալ գտցի,  
կոխան եղեալ գաղանաց՝ անողորմ  
միռանիցի: Եւ զամենայն ասացեալս  
արարից և կատարեցից առ մնա-  
ցորդս աշխարհին:

Եւ վաղվաղակի հրամայէր զպա-  
տուական նախարարան հանել մե-  
ծաւ անարգանօք յերեսաց իւրոց.  
և զգուշութեամք հրաման տուեալ  
դահճապետին՝ առանց կապանաց  
յիւրաքանչիւր վանս պահել, և

ինքն զառածեալ անդրէն դառնայր  
անմիսիթար տրտմութեամբ զօ-  
թեւանս ագանէր : Ի Խակ հաւատա-  
ցեալքն ճըշմարտութեամբ ՚ի  
Քրիստոս՝ ոչ ինչ Երկմտութեամբ  
թերահաւատէին յառաջին խրա-  
տուէն ՚ի սուրբ վարդապետացն  
խրեանց . այլ տակաւին խնդրէին  
Հնարս իրացն , թէ որպէս զանձինս  
և զսիրելիս հանցեն ՚ի մեծ նեղու-  
թենէն : Եւ բազում անգամ ջա-  
նալով , և մեծամեծացն՝ որ օգնա-  
կանք էին նոցա ՚ի դրանն արքունի՝  
խոստմունս մեծամեծս առաջիղնէին  
նոցա առ ՚ի յօյս կարասւոյ , և ոչ  
սակաւ գանձս առ ժամայն ծախէին  
նոցա :

Եւ իրեւ յամենայն կողմանց եկն  
փակեցաւ անել արգելան նոցա ,  
յայնժամ զխորհուրդն Արահա-  
մու ՚ի մեջ առեալ՝ աղաղակէին և  
ասէին ՚ի սիրտս խրեանց . Ամենե-  
ցուն մեր նուիրեալ և եղեալ զեղ-

բարս և զորդիս և զամենայն սիրելիս ընդ կապանօք իրրեւ ղվահակ՝ ի վերայ սուրբ սեղանոյն, ընկալ Տէր զկամաւոր պատարագս մեր, և միտար զԵկեղեցի բոյ յայպն կատականաց անօրէն իշխանիս այսորիկ:

~~Ո~~ Ո՞ի ոմն ՚ի ներքին խորհրդակցացն արքայի ՚ի ծածուկ ունէր զանքակ սէրն ՚ի Քրիստոս, քանզի մլրդտեալ իսկ էր յաւաղանն կենդանի. և մեծապէս հոգ տանէր հնարից կենաց վշտացելոցն: Եւ իրրեւ ստուգեաց ճշգրտիւ, եթէ զոր բազում սպառնացաւ թագաւորն՝ զամենայն չարիսն կամի անցուցանել ընդ աշխարհն Հայոց, թէպէտ և ոչ ամենեցուն՝ այլ սակաւոց ՚ի նոցանէ ուսոյց զիսրատ հնարից. զի առ անզամ մի ՚ի նեղութենէ անտի զանձինս ապրեցուսցեն:

Եւ մինչ դեռ գունդ կազմէին, որ զնոսա շկօթակ արասցեն յան-

դարձ օտարութիւն, որպէս զբա-  
զում նախարարսն ՚ի Արաց աշ-  
խարհէն արարին, ՚ի նմին ժամա-  
նակի գուժկան հասանէր ՚ի կող-  
մանցն քուշանաց, եթէ գունդ հա-  
տաւ ՚ի թշնամեացն, որ ելին աւե-  
րեցին զզաւառս բազումն արքունի:  
Եւ այս լինէր մեծ օգնականութիւն  
նոցա յերկնից: Եւ անօրէնն ձե-  
պեալ տագնապէր զայրուձին յա-  
ռաջ արձակեալ, և ինքն փութով  
ստէպ զհետ երթայր. և ՚ի խոր խո-  
ցեալ զիտրհուրդն՝ ցրուէր զառա-  
ջին հաստատուն երդումն:

Խակ երկիւղածացն Տեառն զայս  
տեսեալ, մեծաւ յուսով աղօթե-  
լով ասէլն միաբան. Դու Տէր ամե-  
նայնի, որ գիտես զծածկեալս սըր-  
տից մարդկան, և յայտնի են առա-  
ջի քո ամենայն աներեւոյթք խոր-  
հըրդոց, և ոչ ինչ խնդրես վկայու-  
թիւն յերեւելեաց, որպէս զի և  
զանգործս մեր տեսին աչք քո. արդ

առաջի քո հեղումք զիսնդրուածս  
մեր: Ընկալ, Տէր, զծածկութիւն  
աղօթից մերոց, և կատարեա զմեզ  
՚ի հաճոյս պատուիրանաց քոց, զի  
ամաշեսցէ չարն, որ խրոխտացեալ  
մարտնչի ընդ մեզ իշխանութեամբ  
անօրինին: Ճարժեա, Տէր, զկա-  
մակոր խորհուրդսն նենգաւորին,  
և խափանեցո զկամս ամբարշտու-  
թեան նորա, և դարձո զմեզ խա-  
ղաղութեամբ խորհրդոցն անդրէն  
՚ի սուրբ Եկեղեցին, զի մի յանկար-  
ծակի յափշտակեալ աերեսցի չա-  
րաշար ՚ի թշնամեաց:

Եւ անձամբ իւրեանց զայսուխտ  
եղեալ անքակութեամբ ընդ Աս-  
տուծոյ, զի հաստատուն կայցեն  
ըստ առաջին խորհրդոց, պատգամ  
՚ի ներքս յղէին զնոյն խրատուն  
իւրեանց, իրր թէ կատարեսցին  
կամք անօրէնութեան նորա:

Օ այն իրբեւ լուաւ թագաւորն,  
յոյժ ցնծացեալ բերկրեցաւ, կար-

ծեցեալ զդիսն հասանել նմա յօդ-  
 նականութիւն, շրջեալ և աւերեալ  
 զհաստատուն խորհուրդս ծառայ-  
 իցն Աստուծոյ, և ահա մատու-  
 ցանեն երկրապագութիւն արեգա-  
 կան, պատուեալ զնա զոհիւք և  
 ամենայն օրինօք մոգութեանն: Եւ  
 զայն ոչ կարաց իմանալ ցնորեալն,  
 եթէ անստուեր լոյսն արեգականն  
 արդարութեան՝ սպառէր և մաշէր  
 զիսաւարային խորհուրդս նորա, և  
 եղծեալ ապականէին զամենայն խե-  
 ղաթեւր կամս նորա: Եւ կուրա-  
 ցեալ 'ի ճշմարիտ յայտնութենէն՝  
 ոչ ինչ իմացաւ զպատրանս խա-  
 բէութեանն, որով վրիպեացն: Հե-  
 ղոյր արկանէր առաջի նոցա զպար-  
 գեւս երկրաւորս, և վերստին ամե-  
 նեցուն զպատիւս և զգահս նորո-  
 վէր, յառաջ մատուցանելով և ե-  
 րեւելի առնելով ընդ ամենայն տիւ-  
 զերական իշխանութիւնն: Եւ ան-  
 լաւ առառութեամբ ազարակս և

աւանս միում միում նոցա յարքու-  
նուստ շնորհէր . սիրելիս և բարե-  
կամս կարդայր զնոսա . և առ հպարտ  
յանդգնութեան մոտացն կամակո-  
րութեան՝ կարծէր եթէ վոխանա-  
կիցի ճշմարտութիւնն ընդ ստու-  
թեանն :

Եւ զայս արարեալ , բազում այր-  
ուձի գումարէր ընդ նոսա , և 'ի  
մոգացն ոչ սակաւս , աւելի քան  
զեւթն հարիւր վարդապետս յղէր  
ընդ նոսա , և զմեծ ոմն իշխան մոգ-  
պետ կացուցանէր 'ի վերայ նոցա :  
Խոնարհէր և աղաչէր պատուիրե-  
լով , թէ մինչ ես 'ի պատերազմէս  
դարձեալ գայցեմիսաղաղութէամբ .  
ձեր արարեալ և կատարեալ իցէ  
զամենայն ըստ կամաց իմոց : Եւ այս-  
պէս շըռվ և պատուով առաջնոր-  
դէր նոցա զերկարութիւն ճանա-  
պարհին անդրէն յերկիրն Հայոց :  
Եւ ինքն աւետիս խնդալիս առա-  
քէր յատրուշանս բազումն , զրէր և

ցուցանէր մովաց և մոգպետաց և  
ամենայն մեծամեծաց կողմանց կող-  
մանց աշխարհաց՝ որպէս դիցն օգնա-  
կանութեամբ զգործ քաջութեան  
իմը յառաջ մատուցեալ:

Իսկ խոչերականքն այնուհետեւ  
յարուցեալ յիւրաքանչիւր խաւա-  
րային դարանաց՝ իղձք լինէին վաղ-  
վաղակի զհրամանն կատարել. ձայն  
արարեալ յաշխարհս հեռաւորս՝  
միանգամայն խաղալ գնալ յերկիրն  
արեւմտից: Եւ մինչ չեւ հասեալ  
էին յերկիրն Հայոց, գիայտ ընկե-  
նուին և վիճակս արկանէին, թէ  
որ լեզու որում դասու հասցէ յա-  
շակերտութիւն: Զի առ հասարակ  
հրաման առեալ էր յարքունուստ,  
որպէս աշխարհին Հայոց՝ նոյնպէս  
և Աղաց և Աղուանից և Կփնաց,  
Աղճնեաց և Կորդուաց և Ծօգէից  
և Դասան և որ այլ եւս ուրեք ու-  
րեք 'ի ծածուկ յիշխանութեանն  
Պարսից ունէին զքրիստոնէութիւն:

Եւ յանզգայ յարձակմամբ յաւարի  
առնուլ փութային ղղանձս սուրբ  
եկեղեցեացն . և իբրեւ զդեւս այ-  
նուհետեւ միմեանց պատահէին :  
Եւ լինէր գունդ զօրաց բազմաց , և  
չարասէրն սատանայ իբրեւ զօրա-  
վար 'ի մէջ նոցա երեւէր , և ան-  
դադար յորդորելով զամենեսեան  
ճեպեալ փութացուցանէր : Կէտ  
եղեալ զժամանակն՝ զամիսն վեցե-  
րորդ , տագնապէին և ստիպէին ար-  
քունի հրամանաւ : ||

Ո՞ինչեւ 'ի նաւասարդէ նաւա-  
սարդ , ասէ , յամենայն տեղիս՝ ուր  
իցեն ընդ իշխանութեամբ թագա-  
ւորին մեծի , բարձցին կարգ Եկե-  
ղեցւոյ , փակեսցին և կնքեսցին դը-  
րունք սուրբ տաճարացն , զրով հա-  
մարով առցին նուիրեալ սպասքն-  
յարքունիս , լոեսցեն ձայնք սալ-  
մոսացն և դադարեսցեն ընթեր-  
ցուածք անսուտ մարդարէիցն : Քա-  
հանայք մի իշխեսցեն 'ի տունս իւ

բեանց ուսուցանել զժողովուրիս,  
և հաւատացեալքն 'ի Քրիստոս՝  
արք և կանայք, որ բնակեալ են յիւ-  
րաքանչիւր մենանոցս, փոխեսցեն  
զհանդերձս իւրեանց ըստ աշխար-  
հական կարգաց:

Դարձեալ և կանայք նախարա-  
րացն կալցին զուսումն վարդապե-  
տութեան մոգացն: Ուստերք և  
դստերք աղատաց և շինականաց  
կըրթեսցին 'ի հրապարակս նոցուն  
մոգաց: Կարձեսցին և արգելցին  
օրէնք սուրբ ամուսնութեան, զոր  
ունէին 'ի նախնեաց ըստ կարգի  
քրիստոնեութեանն. այլ փոխանակ  
ընդ կնոջ միոյ՝ բազում կանայս ա-  
րասցեն, զի աճեցեալ բազմասցին  
ազգք Հայոց: Դստերք հարանց լի-  
նիցին, և քորք եղբարց. մարք մի  
ելցեն յորդոց, այլ և թուռնք  
ելցեն յանկողինս հաւուց:

<sup>14</sup> Պատրուճակք մի՛ մեոցին անյազ,  
եթէ յօդեաց իցէ և եթէ յայծեաց

և եթէ յարջառոց և եթէ 'ի հաւուց և եթէ 'ի խողաց։ Հայսք առանց փանդամի մի զանգցին, ծիւղք և քակորք 'ի կրակ մի' եկեսցեն, ձեռք առանց գոմիզյ մի լուասցին։ շնջրիք և աղուեսք և նապաստակք մի' մեռցին։ Օձք և մողէզք, գորտք և մրջմունք, և որ այլ եւս խառնավինդոր բազմաճճիք են, մի' կայցեն։ այլ վաղ թուով համարով 'ի մէջ բերցեն ըստ արքունի չափոյն։ Եւ որ այլ եւս ինչ սպասք իցեն, կամ զոհից կամսպանդից, ըստ տօնական կարգին՝ տարեւոր թուականին, և ըստ կապճաթիւ մոխրաշափ կարգին։

Զայս ամենայն որ ասացաք, առժամանակ մի մինչեւ 'ի գլուխ տարւոյ կատարեսցեն ամենեքեան։ և զայլն ամենայն առ յապա պատրաստեսցեն։

Իսկ զայս ամենայն հրաման պատուիրանաց առեալ մոզաց և մոդ-

պետաց, զտիւ և զգիշեր վութային  
հասանել յաշխարհն Հայոց. և առ  
յոյժինդութեաննոչ երբէք յագե-  
ին երկայնութեամբ ճանապարհին:



Сирийскому письму. Важно, что в  
своем письме Симон не называет  
Антиохии, оговаривая только ее градостроительство.  
Все это подтверждает, что в письме есть

## ԵՐՐՈՐԴ ՑԵՂԱՆԱԿ

Ա ասն միաբանութեան սուրբ սույրէն  
Եկեղէց-ոյ:

ԾՃՊԵՏ և ոչ իցեմք բաւական  
ասել զամենայն շարիսն, որ անցք  
անցին անդէն 'ի կարաւանին ընդ  
գունդն Հայոց, սակայն և ոչ լռել  
կամիմք ծածկելով զվիշտս նեղու-  
թեանն. այլ ասացուք փոքր 'ի շա-  
տէ, զի ձայնակիցք լիցուք այնոցիկ,  
որք դառնապէս զմեզ ողբային. զի և  
դու իբրեւ լուիցես, ոչ սակաւ ար-  
տասուս հեղուցուս 'ի վերայ ազգին  
թշուառութեան:

Օ ի ահա անդէն 'ի մեծ բանակին  
Պարսից՝ յազգաց ազգաց, որք են  
հաւատացեալ 'ի սուրբ աւետարանն

Քրիստոսի, իբրեւ տեսին զշար  
 յանձնառութիւնն Հայոց, յոյժ  
 հարան 'ի միտ իւրեանց, և կործա-  
 նեցան անկան 'ի վերայ դիմաց իւ-  
 րեանց: Բազումք 'ի նոցանէ թաղ-  
 ծեալք 'ի սուգ ծանրութեան, հա-  
 րեալ յոգիս և դառնացեալ յարտա-  
 սուս եկին և յանդիմանեցին զնա-  
 խարարեանն, և յոյժ դարովեցին  
 զուխտ քահանայութեանն: Զգու-  
 էին զամենեսեան և ասէին. Զի՞  
 առնիցէք զսուրբ կտակարանսդ, և  
 կամ յո՞տանիցէք զպաստէրունեան  
 սեղանոյն. մոռանայցէք արդեւք  
 զհոգեւոր օրհնութիւնսդ, և կամ  
 լուեալ դադարիցէք 'ի մարգարէա-  
 կան ձայնիցդ: Կափուցէք զաշս յըն-  
 թերցուածոց, և խցէք զականջս 'ի  
 լսելց. միթէ զմտացդ անմոռացու-  
 թիւն ո՞չ յիշիցէք. զի՞նչ առնիցէք  
 զպատուիրեալսն 'ի Տեառնէ. Որ  
 ուրասցի զիս առաջի մարդկան, յու-

րաստ եղէց և ես առաջի հօր իմոյ,  
 որ յերկինս է, և հրեշտակաց սրբոց:  
 /Ա արդապետք էիք առաքելական  
 քարոզութեանցն, արդ աշակերտք  
 լինիցիք մոլար խարէութեանն: Ու-  
 սուցիչք էիք ճշմարտութեանն: արդ  
 ուսուցանէք զպատիր խարէութիւն  
 մոգաց: Քարոզք էիք արարչական  
 զօրութեանցն, արդ զտարերս աս-  
 տուած խոստովանիք: Յանդիմա-  
 նիչք էիք ստութեան, արդ և քան  
 զսուտն ստագոյնք լինիցիք: Ի հուր  
 և 'ի հոգի էիք մկրտեալք, արդ 'ի  
 մոխիր և յաճիւն թաթաւիցիք.  
 կենդանի մարմնով և անմահ արե-  
 ամք էիք սնեալ, արդ 'ի ձենձեր  
 զոհից և 'ի շարաւս աղտեղիս մրճո-  
 տիցիք: Տաճար էիք Հոգւոյն սրբոյ,  
 արդ զոհարան դիւաց լինիցիք.  
 քրիստոսազգեացք էիք 'ի մանկու-  
 թենէ, արդ մերկացեալք 'ի փա-  
 ռացն դիւարար արեզական կաքա-  
 ւիցէք. /Ժառանգ էիք արքայու-

թեանն, արդ անձամբ զանձինս  
 արարէք ժառանգ գեհենին։ Նոցա  
 է սպառնացեալ հուրն անշէջ, ըն-  
 դէր դուք ընդ նոսա այրեցեալ տո-  
 չորեցայք. Նոցա պարարի որդն ան-  
 մահ, իսկ արդ դուք պարարիցէք  
 զմարմինս ձեր նմա 'ի կերակուր.  
 Խաւարն արտաքին նոցա թանձրա-  
 ցեալ պահի, դուք լուսազգեստք  
 ընդէր յուղարկեցայք ընդ նոսա 'ի  
 նոյն խաւար։ Նոքա 'ի վաղընջուց  
 հետէ էին իսկ կուրացեալք, դուք  
 զկնի կուրացն կուրացարուք. Նոցա  
 էր փորեալ զխորխորատն, դուք  
 ընդէր լցէք յառաջագոյն։ Ե՞րբ  
 ուսանիցիք զբազմաթիւ անուանս  
 աստուածոց նոցա, այն՝ որ չեք  
 ուրեք 'ի միջի և ոչ մի։ Թեթեւա-  
 ցեալք 'ի ծանր բեռանց՝ անձին  
 անձամբ առէք զբեռն ծանրու-  
 թեան. ազատեալք 'ի մանկութե-  
 նէ՝ չարաչար մտէք յանազատելի  
 ծառայութիւնն։

Եթէ զիտէլիք և երեւէր ձեզ  
 յայտնի, սուգ առին երբինք 'ի վե-  
 րայ ձեր, և թաղծեցաւ երկիրս 'ի  
 ներքոյ ոտից ձերոց: Հրեշտակը 'ի  
 վերուստ են ձեզ բարկացեալք, և  
 'ի յերկրէս մարտիրոսքն են ձեզ  
 ցասուցեալք: Ողորմիմ ողորմիմ  
 սիրելեաց ձերոց, և բազում անգամ  
 ողորմիմ անձանց ձերոց: Զի թէ  
 մարդոյ փրկեալ էր զձեզ 'ի ծա-  
 ռայութենէ, և դուք անձամբ զան-  
 ձինս այլում 'ի ծառայութիւն ար-  
 կանէլիք, 'ի մեծ բարկութիւն բրդէլիք  
 զառաջին տէրն ձեր: Իսկ արդ զի՞նչ  
 առնիցէք զաստուածասաստ հրա-  
 մանն. Ես եմ Աստուած, և չկը  
 այլ ոք բայց յինէն, և ոչ զկնի իմ  
 այլ ոք լիցի Աստուած. Աստուած  
 նախանձոտ եմ ես, հատուցանեմ  
 զմեղս հարց յորդիս, մինչեւ յեւթն  
 դար: Իսկ եթէ որդիքն արդարք վասն  
 հարցն մեղաց ընդունին զսատա-  
 կումն, իսկ յորժամ ինքեանք որ-

դիքն իսկ մեղիցեն՝ ոչ ահա միանգամայն զանձանց և զհարց տայցեն՝ ի միասին։

Դուք էիք մեր ամուր պարիսպ ապաստանի . յորժամաստի վտանգ հասանէր, առ ձեզ յանդորր ելանէաք . արդ մեծ ամուրդ այդ հիմն՝ ի վեր տապալեցաւ : Դուք էիք մեր պարծանս առ թշնամիսն ճշմարտութեան . արդ դուք էք մեր նախատինք առնոյն թշնամիս : Ցայժմ վասն ձերոյ ճշմարիտ հաւատոցն և ի մեզ փոքր ՚ի շատէ խնայէին . և արդ ՚ի պատճառս ձեր և զմեզ անողորմ դատին : Ոչ միայն զանձանց դատաստան տալոց էք առաջի ահեղ ատենին Աստուծոյ, այլ բազմաց ամենեցուն՝ որ ՚ի ձեր պատճառս և զնոսա եւս չարշարեսցեն :

Օ այս և առաւել քան զսոյն խօսեցան ընդ մեծամեծս աւագանւոյն, և յաւելին ցաւս ՚ի վերայ ցաւոց : Ցայտնել և ցուցանել նոցա

զիսորհուրդն ոչ կամէին, լուել և  
չառնել պատասխանի անհնար էր.  
հեղձամղձուկ եղեալ մեծապէս  
յարտասուս հարկանէին: Ընդ նո-  
սին դառնացեալ լսողք և տեսողք  
յանմիսիթար սուգ լինէին ամենե-  
քեան:

Յայնմժամանակի քահանայքն՝  
որ էին անդէն 'ի զօրուն, առ չժու-  
ժեալ սրտիցն բարկութեան, քա-  
կեալ որոշեցան 'ի նախարարացն և  
յամենայն բազմութենէն. և զմի  
ոմն դեսպան ձիով առաքեցին վու-  
թապէս յաշխարհն Հայոց: Գոյժ  
'ի բերան առեալ և զօձիս պատա-  
ռեալ. հասեալ 'ի ժողովս եպիսկո-  
պոսացն, մեծապէս յարտասուս  
հարեալ, կայր և պատմէր զամենայն  
անցս չարչարանացն. այլ ոչ յայ-  
տնէր նոցազծածկութիւն խորհըր-  
դոցն:

Յայնմժամանակի սփոեցան ե-  
պիսկոպոսքն յիւ րաքանչիւր իշխա-

Նութիւնս, և առաքեցին զքորեպիսկոպոսս 'ի գեօղս և յագարակս և 'ի բազում ամուրս լեռնային գաւառացն։ Դրդեցին ժողովեցին ըզբազմութիւնարանց և կանանց, շինականաց և ազատաց, զքահանայից և զմենակեցաց։ Խրատ եղին, պնդեցին և արարին զամենեսեան զինուորս Քրիստոսի։

Եւ յառաջին բան խորհրդին այս հաստատեցաւ. Չեոն եղբօր հարազատի 'ի մերձաւոր իւր լիցի՝ որ անցեալ իցէ ըստ ուխտ պատուիրանին աստուծոյ. և մի խնայեսցէ հայր յորդի, և մի ակն առնուցուորդի հօր պատուոյն։ Կին կոռւեսցի ընդ առն ամուսնոյ, և ծառայ դարձցի ընդդէմ տեառն իւրոյ։ Օրէնք աստուածային կացցեն թագաւոր 'ի վերայ ամենայնի, և 'ի նմին օրինաց ընկալցին յանցաւորք զպատիժս դատապարտութեան։

Եւ իբրեւ այս այսպէս հաստա-

տեցաւ կազմեցաւ, Երեւեցան ա-  
մենեքեան զինեալք և սաղաւար-  
տեալք, սուր ընդ մէջ և վահան 'ի  
ձեռին՝ ոչ միայն արանց քաջաց,  
այլ և կանաց առնականաց :

Իսկ գունդն Հայոց ամենայն օգ-  
նականօքն հանդերձ և մոգացն բազ-  
մութեամբ յամսեանն չորրորդի  
եկին հասին յաշխարհն Հայոց, 'ի  
գիւղաքաղաք մի մեծ՝ որում անուն  
էր Անգղ: Բանակեցան, բոլորե-  
ցան, զետեղեցան, և յամենայն կող-  
մանց անդր ժողովեցան, և էին ան-  
թիւ բազմութիւն:

Եւ եղեւ յետ աւուրց քսան և  
հնգից, մոգպետն ինքնին մոգօքն  
հանդերձ հասանէր մեծաւ զօրու-  
թեամբ՝ քակել զդրունսն եկեղե-  
ցւոյն յաւուր միաշաբաթուն. ըզ-  
փորձ առնուլ կամեր զառաջարկու-  
թեան գործոյն: Իսկ սուրբն Ղեւ-  
ոնդ երէց միաբանութեամբ առա-  
ջին խորհրդակցոքն և բազում ուխ-

տիւ 'ի տեղւոջ անդ պատրաստական դիպեցաւ, ոչ ետ թոյլ։ Թէպէտ և ոչ էր տեղեկագոյն մտացն ամենեցուն նախարարացն, և ոչ զօրութեան ուժոյ մոգպետին, ոչ ինչ եկաց մնաց ամենայն եպիսկոպոսացն, և ոչ առ սակաւ մի համբեր անօրէն իշխանին թողացուցանել. այլ բազում ամբոխ աղաղակի զօրացն և մոգացն հասուցանէր։ Քանդի վիրզս 'ի ձեռն առեալ՝ զկառափունս մոգացն և մոգպետին ջարդեցին. փախստական յիւրաքանչիւր վանս արկանէին, և ինքեանք զպաշտօնն բարձրացուցեալ յեկեղեցւոջն՝ զտերունական կանոնն կատարէին, մինչեւ 'ի նոյն միաշաբաթին անդադար լինելով։

Եւ յետ այս տագնապի խոռվութեանն՝ յամենայն կողմանց յաշխարհէն Հայոց բազմութիւն արանց և կանանց 'ի տեղին հասանէին։ Եւ անդ էր տեսանել՝ զմեծ աղէտ տա-

րակուսին . ոմանք զգերարտօսրն իբր  
յաղբերականց հոսէին յաշաց իւ-  
րեանց . այլքն բարձրածիչ աղաղա-  
կաւ՝ իբր այն թէ զերկինս գողա-  
ցուցանէին . իսկ կէսքն խիզախե-  
լով և 'ի զէնս ընթանալով՝ զմահ  
քան զկեանս ընտրէին : Իսկ ոմանք  
'ի սուրբ ուխտէ եկեղեցւոյն՝ զաւե-  
տարանն ՚ի ձեռն առեալ, աղօթիւք  
առ Աստուած կարդային . և այլք  
ըղձանային զպատառումն երկրին,  
զի անձանց լիցի գերեզման : Եւ  
այսպէս շտապ տագնապի ՚ի վիրայ  
մոգպետին հասուցանէին : Բազում  
անգամ աղաշէր զօգնականսն իւր,  
զի 'ի մահուանէ կարասցեն զնա ա-  
պրեցուցանել, և ողջանդամ անդէն  
յարքունիս հասուցանել :

Այլ վասն գործոյն յոր եկեալն  
էր՝ ստիպէր զնոսա և ասէր . Թող  
զրեմ և ցուցանեմ մեծ թագաւո-  
րին, զի 'ի բաց թողացուցանէ զայս-  
պիսի իրաց առաջարկութիւն . զի

Եթէ ինքեանք աստուածքն եկեսցին  
յօգնութիւն, չէ հնար օրինացս մո-  
գութեան 'ի Հայս առնուլ զհաս-  
տատութիւն. որպէս զփորձ առի  
միաբանութեան ուխտին եկեղե-  
ցւոյ: Զի թէ էին զօրք աշխարհիս  
մոգք, ոչ ինչ խնայէին սոքա 'ի նո-  
սա սատակմամբ՝ ոչ միայն զարտա-  
քինսն, այլ և յեղբարս և յորդիս  
և յամենայն մերձաւորս իւրեանց,  
նաև ոչ յանձինս իւրեանց: Մարդք  
որք ոչ 'ի կապանաց զանգիտեն, և  
ոչ 'ի տանջանաց երկնչին, և ոչ 'ի  
ստացուածոց պատկառին. և որ յե-  
տին չար է քան զամենայն չարիս,  
մահ քան զկեանս ընտրեն. ովկէ որ  
կարէ նոցա դիմակաց լինել:

Լուեալ իսկ իմ էր 'ի նախնեաց  
մերոց, եթէ յաւուրս Շապհոյ ար-  
քայից արքայի, իբրեւ սկսաւ ու-  
սումնդ այդ աճել և բազմանալ և  
լնուլ զամենայն երկիրն Պարսից, և  
եւս անդր յարեւելս հասանել, իսկ

որ վարդապետքն էին օրինացն մեռոց՝ յորդորեցին զթագաւորն, զի մի բնաւ ամենեւին բարձցին օրէնք մոգութեան յաշխարհէն. Եւ հրաման սաստիկ՝ զի լոեալ դադարեսցէ քրիստոնէութիւնն։ Եւ որչափ նա կամեցաւ արգելուլ, եւս քան զեւս աճեցին և բազմացան, և հասին մինչեւ յաշխարհն Քուշանաց, և անտի 'ի հարաւակողմն մինչեւ 'ի Հնդիկս տարածեցաւ։

Եւ այնպէս ըներկեւդ և համարձակք էին յաշխարհին Պարսից, մինչեւ յամենայն քաղաքս աշխարհին եկեղեցի շինեցին, որ զանցուցանէր պայծառութեամբ զթագաւորաբնակ արքունեօքն։ Շինէիր և վկայարանս իմն անուանեալս, և զնոյն զարդեկեղեցեաց զարդարէին. և յամենայն տեղիս՝ յապատս և յանաապատս միայնանոցս շինէին։ Եւ իբրեւ ոչ ինչ երեւէր յայտնի օգնութիւն ուստեք, աճելով աճէին

և բաղմանալով բաղմանային . և  
մարմնաւոր մեծութեամբ մեծա-  
նային : Զպատճառս հարստու-  
թեան մեք ինչ ոչ գիտէաք . բայց  
այսչափ ինչ ճշմարտիւ իմանայաք ,  
զի տիեզերք ամենայն զկնի ուսմանց  
նոցա գնային :

Թէպէտ և արկ 'ի նոսա թագա-  
ւորն զձեռն իւր խստութեամբ , և  
զբազումն կալաւ և չարչարեաց 'ի  
նոցանէ , և զեւս բազումն մահուամբ  
սատակեաց , դառնացաւ և ձան-  
ձրացաւ յանձն իւր , և զնոսա ոչ  
կարացնուազեցուցանել 'ի բազմու-  
թենէն : Պարձեալ թէպէտ փա-  
կեաց և կնքեաց զդրունս եկեղե-  
ցեաց ընդ ամենայն աշխարհն Պար-  
սից , նոքա զամենայն տուն եկեղե-  
ցի արարին . և յամենայն տեղւոջ  
զիւրեանց օրէնսն կատարէին : Եւ  
զանձինս իւրաքանչիւր վկայարանս  
համարէին , և լաւագոյն զշինուածս  
մարդկեղէնս քան զհողեղէնս հա-

շուէին։ Սուրբ սպանողացն թե-  
ցան, և նոցա պարանոցքն ոչ ձան-  
ձրացան. աւարառուք ստացուածոց  
նոցա աշխատեցան, և աւարն օր  
քան զօր աճեցեալ բաղմացաւ։  
Սրտմտեալ էր թագաւորն, և յոյժ  
դառնացեալ դահիճք րարկու-  
թեանն. իսկ նոքա արթունք և զու-  
արթունք, և ինդալից ընդունէին  
զամենայն հարուածս տանջանացն,  
և սիրով տանէին զամենայն յափ-  
շտակութիւն ընչից իւրեանց։

Իրրեւ ետես թագաւորն եթէ  
զոռհ տուեալ դիմեցին 'ի մահ ի-  
բրեւ խաշինք սուրբք յաղներկնա-  
ւոր, արգել և կարճեաց 'ի նոցա-  
նէ զհարուածս տանջանացն. և  
հրաման ետ մոգաց և մոզպետացն,  
զի մի՛ ամենեւին ոք խուեսցէ զնո-  
սա, այլ հաստատեալ կայցենաներ-  
կիւղութեամբ յիւրաքանչիւրուս-  
մունս, մոգն և զանդիկն և հրեայն  
և քրիստոնեայն, և որ այլ բազում

կեշտք են 'ի կողմանս կողմանս աշխարհին Պարսից : Եւ ապա առ երկիրն զխաղաղութիւն հաստատութեամբ . և լոեալ դադարեցին ամենայն խոռվութիւնք յուզմանց : Քանզի ընդ մերոյ աշխարհին շարժմանն՝ և արեւմուտք եւս մեծապէս շարժեցան , և ամենայն տաճկասաան ընդ նոսին խոռվեցան :

Օ այն ահա 'ի լսելոյ գիտեմք . բայց այս որ ես ինձէն աչօք տեսի , թուի ինձ՝ թէ մեծագոյն եւս լինի քանզառաջինն : Արդ գու որ մարզպանդ ես աշխարհիս , պարտ է քեզ հոգ յանձին ունել , գրել և ցուցանել յարքունիս զմիաբանութիւն բռնութեանս , որպէս աներկիւղութեամբ առ ոչ ինչ համարեցան ըդհրամանս արքունի : Եւ եթէ չէր մեր աճապարեալ և 'ի փախուստ դարձեալ , միում 'ի մէնջ ոչ տային ապրել : Եւ եթէ անզէն մարդիկ այդպէս բռնացան , եթէ յանկարծ

զինուորս եւս ընդ ինքեանս միաբա-  
նեցուցանեն, ո՞կարիցէ կալ առա-  
ջի դոցա յանդուգն յարձակմանդ:

Ես ահա անտեղեակ էի անքակ  
ուխտի եկեղեցւոյդ՝ի միմեանց. զի  
այլ է՝ զոր լսէ մարդ, և այլ է՝ զոր  
տեսանէ հաստատուն իւրովք աչօք:  
Դու որ՝ի մանկութենէ յայդմ օ-  
րէնս սնեալ էիր, և ծշմարտեալ գի-  
տէիր զպնդութիւնդ մարդկանդ, ե-  
թէ առանց բազում արիւն հեղու  
դոքա մեզ ոչ տան ձեռն արկանել  
յեկեղեցիսդ, ընդէր ոչ զայդ ամե-  
նայն հաւաստեաւ յանդիման չա-  
սացեր ցթագաւորն: Քանզի ամե-  
նայն նախարարացն աւագ դու էիր,  
և զբոլոր աշխարհս քեզ յանձնա-  
րարեալ էր մարզպանութեամբ.  
ընդէր ոչ մեծապէս հոգ տարար  
յանձն քո: Զի յայլ ժամս իմաս-  
տուն էիր, և ես գիտէի. զայս՝ գործ  
իմաստութեան ոչ գործեցեր: Ապա  
թէ ոչ, յայտ է եթէ դու՝ի նոցա

բանի ես, և քոյով խորհրդով  
անցուցին զայս անցս ընդ իս և ընդ  
զօրս:

Երդ եթէ այդ այդպէս է, և  
քեզ քամք չէ ունել զմոգութիւն,  
մի ինչ պատկառեր դու երկիւղիւ  
յարքայէ. ես գրեմ և ցուցանեմ  
'ի դուռն մովպետան մովպետի և  
դերանդարձապետի և մեծ հազա-  
րապետին, զի ածցեն զարքայ 'ի հա-  
ւանութիւն, որպէս զի 'ի բաց թո-  
ղացուսցէ ըստ առաջին հրամանին,  
և 'ի կամն մարդկան ապաստան ա-  
րասցեն, զի առ սակաւ սակաւ ըն-  
դելցին ընդ օրէնս մոգութեանս. զի  
որք կալցին՝ սիրով երեւեսցին կա-  
տարեալ զհրամանս արքունի: Քան-  
զի մարզ է աշխարհս, գուցէ յոր-  
ժամ վեաս ինչ առնիցեն, և ին-  
քեանք ցրուեալ վատնեսցին յօտա-  
րութիւն. իսկ յորժամ աշխարհս  
թափուր լինիցի 'ի մարդկանէս,  
յայնժամ և քեզ զիսովին մեծա-

պէս վեաս Եասանէ յարքունուստ :  
 Ետ պատասխանի մարզպանն  
 մոգպետին, և ասէ . Ամենայն բանք  
 խրատուդ, զոր ասացեր, ճշմարիտ  
 են . բայց զառաջինն զոր չիմացաք՝  
 տեսեր, և մեծապէս զղջացաք այժմ :  
 Բայց դու արդ զոր ասեմն արա, և  
 բարիոք թուեսցի քեզ . սակաւիկ մի  
 երկայնամիտ լեր և զխորհուրդս քշ  
 արգել՝ ի բազմաց, բայց արանց՝ որոց  
 ես ասեմ, նոցա յայտնեա . մինչեւ  
 ես ինձ ոյժ ժողովեցից զօր՝ ի թի-  
 կունս ածելոյ, և զուխտ եկեղե-  
 ցւոյդ թերեւս կարացից երկփեղ-  
 կել : Եւ եթէ զայդ այդպէս արա-  
 րից, գիտեմ ապա թէ զհրամանն  
 արքունի կարող եմ կատարել :

Եւ անդէն հրոս հանեալ՝ ի Սիւ-  
 նեաց աշխարհէն, զիւր գունդն ըս-  
 տուարացոյց՝ ի թիկունս օգնակա-  
 նութեան մոգաց և մոգպետին : Եւ  
 ապա սկսաւ ասել . Աղէ դու ան-  
 գամ մի հրուարտակ՝ ի դռնունտուր

վասն այրուձիոյն՝ որ յԱղուանսն է  
տասն հազար, զի ՚ի ձմերոց ՚ի Հայսս  
եկեսցեն. Եւ յորժամ զնոսա ՚ի ձեռ-  
ոին ունիցիմք, չիք ոք որ եղծանել  
կարէ զհրաման արքունի:

Պատասխանի ետ մոգպետն և ա-  
սէ ցմարզպանն. Այդ խորհուրդ  
դարձեալ իմոց բանիցս ընդդէմ է.  
քանզի մեք յորժամ բոնութեամք  
կուուեսցուք ընդ աշխարհիս, աշ-  
խարհս ՚ի բաց քանդի, և մեք ՚ի պա-  
տուհասէ չապիմք. անձանց վնաս,  
և արքունի մեծապէս զեան:

Եւ ոչ ինչ կամեցաւ ամենեւին  
ունկն դնել նմա մարզպանն, զի  
սրտի մոտօք կալեալ էր զպարսկական  
օրէնսն: Սկսաւ այնուհետեւ պա-  
տրել զոմանս կարասւով և զոմանս  
ողոքական բանիւք. զուամիկն ամե-  
նայն՝ ահեղ բանիւք սպառնացեալ  
սրտաթափ առնէր: Հանապազորդ  
առատացոյց զուօճիկսն տաճարին,  
և յերկարէր զնուազսն ուրախու-

թեան, մաշելով զերկայնութիւն  
գիշերացն յերգս արբեցութեան և  
'ի կաքաւս լկտութեան. քաղցրա-  
ցուցանէր ոմանց զկարգս երաժշտա-  
կան և զերգս հեթանոսականս. մե-  
ծապէս գովութիւն մատուցանէր  
օրինաց թագաւորին: Բերեալ էր  
և յարքունուստ բազմութիւն կա-  
րասւոյ, և միում միում կաշառ  
գաղտ խթէր 'ի պատճառս պար-  
զեւի և պատուոյ. և բազում նեն-  
գութեամբ զանմեղ մարդիկ հրա-  
պուրէր և յինքն արկանէր:

Խակ զայս ամենայն իբրեւ տեսին  
սուրբ եպիսկոպոսունքն, եւս քաջ  
դրդեալ յորդորեցան 'ի նոյն միա-  
բանութիւն. և հնարագէտ իմաս-  
տութեամբ ընդերկուս բաժանեցին  
զբանակն: Մանաւանդ իբրեւ հաս-  
տատեալ դիտացին 'ի միտսիւրեանց,  
եթէ անօրէն իշխանն Ախւնեաց զօր-  
հասական վէրսն 'ի յոդիսն ընկա-  
լեալ էր, և որշեցան մերժեցան և  
'ի բաց փախեան 'ի նմանէ:

Խորհուրդ արարեալ՝ ի զիշերի  
միում ամենայն ուխտին բազմու-  
թեամբ, կոչեցին և զսպարապետն  
զօրաց ՚ի խորհուրդն. Հարցին և  
քննեցին և ՚ի վերայ հասին մտացն  
անշարժութեան, որոյ ոչ եւս առ  
սակաւ մի թերացեալ էր ՚ի սիրոյն  
Քրիստոսի: Եւ միարան աղօթս ա-  
րարեալ ՚ի վերայ նորա, վերստին  
ընկալան զնա յառաքինութիւն:  
Եւ նովաւ որսացեալ զբազումն ՚ի  
նոյն միարանութիւն, որք ոչ էին  
քակեալ յառաջին միարանութե-  
նէն, եկին և ժողովեցան գունդ զօ-  
րաց բազմաց: Եւ եւս առանել հե-  
ռագոյն զատան ՚ի մոգացն և ՚ի մոգ-  
պետէն և յանօրինէն Վասակայ:

Խակ նա այնշափ յիմարեցոյց և  
ափիշեցոյց զմիտս մոգպետին, մին-  
չեւ չետ նմա իմանալ զելս իրացն:  
Սկսաւ բաշխել մոգս ՚ի տունս նա-  
խարարացն և մեծամեծ ոռճիկս  
կարգել, զոհել պատրուճակս, և

բոնաբար կեքաւոր մարդկանն տալ  
ուտել միս յազածոյ, և երկիր պա-  
զանել արեգականն: Իւրեւ սկսաւ  
բազմանալ ընդ ամենայն աշխարհն  
այնպիսի պղծագործ խառնակու-  
թիւն, յանդգնեցան և եւս կա-  
նայք փշտիպանացն յաւուր կիրա-  
կէի անցուցանել զՃրագունս եկե-  
ղեցւոյն և պատառել զՀանդերձս  
հաւատաւոր կանանցն:

Օ այս գուժկան աղմլի իբրեւտե-  
սին միաբան սուրբ եպիսկոպոսուն-  
քըն, զաւետարանն 'ի ձեռն առեալ  
հասին և անկան առանց հարցանե-  
լոյ 'ի վանս սպարապետին, ուր ժո-  
ղովեալ էին զօրքն Հայոց: Համբար-  
ձին զձայնս իւրեանց և ասեն. Ազա-  
շեմք զձեղ զամենեսեան սուրբ ա-  
ւետարանաւս. Եթէ ձերով խորհր-  
դիւ գործէ զայն անօրէնութեան  
չարիս մարզպանն և մոգպետն, նախ  
զմեր պարանոցս հատէք, և ապա  
յեկեղեցին ձեռնարկեցէք: Ապա

թէ առանց ձեր կամաց նոքա զայն  
շարն գործեն, այսօր խնդրեսցի  
վրէժդ այդ 'ի նոցանէ:

Խսկ որք էին 'ի ներքս ՚ի վանս  
սպարապետին՝ յոտն կացին, միա-  
բան համբարձին զձայնս իւրեանց  
առ Աստուած և ասեն. Դու, Տէր,  
սրտագէտ ամենեցուն, ոչ ինչ պիտի  
քեզ վկայութիւն 'ի մարդկանէ.  
Եթէ խոտորեալ իցեմք 'ի քէն սրտի  
մտօք, զայն դու ինքնին քաջ գիտես.  
այսօր խսկ դատեա զմեզ ըստ մեղաց  
մերոց: Ապա Եթէ հաստատուն կամք  
յուխտի սուրբ աւետարանիս, դու,  
Տէր, Լեր մեր օգնական այսօր, և  
տուր զթնամիսն ճշմարտութեան  
'ի ձեռոս մեր, զի արասցուք ընդ նոսա  
ըստ կամաց մերոց //

Զայս իբրեւ ասացին, ամենեքեան  
զզլուխ զգետնի հարկանէին. և ող-  
ջունեցան յաւետարանէն և յեպիս-  
կոպոսացն: Խսկ մի ոմն 'ի նախարա-  
րացն որ անդր դիպեցաւ, էր 'ի նո-

ցա խորհրդի, ևոչ միաբանեաց ընդ  
նոսա 'ի մեծ վկայութիւնն. և ան-  
դէն առ ժամայն 'ի նոցունց 'ի տե-  
ղոջն քարկոծեցաւ, և աչ մեծ ան-  
կաւ 'ի վերայ ամենեցուն:

Յայնժամամենեքեան 'ի նախանձ  
բարկութեան բրդեցան, մինչեւ ա-  
մենայն տեսողացն երիկամունքն դո-  
ղային, ողք առ ոչինչ համարեցան  
զպարգեւս արքունի, և առ ոտն հա-  
րին զհրամանս ահագինս: Ընթա-  
ցան վաղվաղակի 'ի զէնս իւրեանց,  
վառեցան կազմեցան զգիշերն ամե-  
նայն, և ընդ ծագել արեգականն  
զգունդն յերիս մասունս բաժա-  
նեալ 'ի բանակն արկանէին: Վուն-  
դըն առաջին յարեւելից կուսէ, և  
գունդն երկրորդ յարեւմտից կող-  
մանէ, և գունդն երրորդ 'ի հիւսի-  
սոյ կողմանէ, շուրջանակի 'ի մէջ  
առեալ փակեցին զբազմութիւնքա-  
նակին. և զբազումն կոտորեցին, և  
զեւս բազմագոյնս կապեցին զերե-

Ելի մարդիկ, և արկին՝ ի բերդս ա-  
մուրս ընդ իւրեանց իշխանու-  
թեամբ։ Եւ զառ և զապուռ զաւար  
բանակին՝ մի վայր ժողովեալ  
պահէին իրը հրամանաւ արքունի։

Իսկ զմարզպանն ձերբակալ ա-  
րարեալ, և միաբանէր ընդ նոսա  
երդմամբ՝ հաստատուն կալ յուխ-  
տին, զղջանայր զառաջին քակումն  
՝ ի նոցանէ։ Անկանէր ապաշխարու-  
թեամբ յոտս սուրբ եպիսկոպո-  
սացն, և աղաչէր խաղապատելով  
զի մի մերժեալ ընկեսցի առ՝ ի նո-  
ցանէ։ Կրկնէր և երեքկնէր զանսուտ  
երդումն առաջի բաղմութեանն՝ ի  
սուրբ աւետարանն, գրէր և կնքէր  
զերդումն և կապէր զաւետարանէն.  
և աղաչէր զի յԱստուծոյ խնդրեսցի  
վրէժխնդրութիւնն, և մի նոքա  
մարդկաբար սատակեսցեն զնա։ Իսկ  
նոքա թէպէտ և հաստատեալ զիտէ-  
ին զնենգաւոր կեղծաւորութիւնն  
նորա, և թէ խարէութեամբ դառ-

նայ անդրէն՝ ի հին մոլորութիւնն,  
ոչ ինչ փոյթ առնէին ձեռն ար-  
կանել՝ ի նա վասն առաջին յան-  
ցանացն, այլ սուրբ աւետարանին  
թողին՝ ի գատապարտութիւն։

Խոկ որք եկեալ էին յաւարի առ-  
նուլ զսուրբ գանձս եկեղեցւոյն,  
ակամայ եղին զանձինս և զաւար  
իւրեանց առաջի սուրբ եպիսկոպո-  
սացն և ամենայն զօրացն. և եղ-  
ծեալ ապականեցաւ հրաման թա-  
գաւորին։ Եւ յաջողեալք զօրու-  
թեամբն Աստուծոյ՝ աղաղակէին և  
ասէին գոհանալով արք և կանայք  
և ամենայն ռամիկ բազմութիւնն.  
Պատրաստ եմք՝ ի հալածել և՝ ի մե-  
ռանել և յամենայն նեղութիւնս և  
՚ի չարչարանս վասն սուրբ եկեղե-  
ցեաց, զոր աւանդեցին հարքն մեր  
առաջինք՝ զօրութեամբ գալստեան  
Տեառն մերոյ Յիսուսի քրիստոսի,  
որով վերստին ծնաք՝ ի մի յոյս հա-  
ւատոցն մկրտութեամբ՝ ի Քրիստոս

Յիսուս . ըստ Նմին Նմանութեան  
կամիմք չարչարանօք և արեամք նո-  
րոգել զանձինս : Քանզի Հայր մեր՝  
զսուրբ աւետարանն զիտեմք , և  
մայր՝ զառաքելական եկեղեցի կա-  
թողիկէ . մի ոք չար անջրպետ 'ի մէջ  
անկեալ՝ զմեզ քակեսցէ 'ի սմանէ :

Ոչ երևէր այնուհետեւ առա-  
ւել տէր քան զծառայ , և ոչ ազատ  
փափկացեալ քան զգեղջուկ վշտա-  
ցեալ . և ոչ ոք քան զոք նուազեալ  
'ի յարութենէ : Մի սիրտ յօժա-  
րութեան ամենեցուն արանց և կա-  
նանց , ծերոց և տղայոց և ամենայն  
միաբանելոց 'ի Քրիստոս : Քանզի  
առ հասարակ զմի զինուորութիւն  
զինուորեցան , և զմի ազան զրահս  
հաւատոց պատուիրանին Քրիստո-  
սի . միով գոտեաւ ճշմարտութեան  
պնդեցին զմէջս արք և կանայք :

Ծնկեցեալ կայր այնուհետեւ ու-  
կի , և ոչ ոք առնոյր իւր առանձինն  
արծաթ . և արհամարհեալ առանց

ազահութեան, անարգեալ պատուական հանդերձք առ ՚ի զարդս մեծարանաց: ՚Նա՝ իւրաքանչիւր ստացուածքոչինչ համարէին յաշս իւրեանց ստացողին. տեսանէին զանձինս իւրեանց իբրեւ զմեռեալ դիակունս, և զիւրաքանչիւր գերեզմանս ինքեանք փորէին. և կեանք իւրեանց ՚ի մահ համարեալ էին, և մահք իւրեանց անշուշտ կեանք:

Հայց այս բարբառ ստէպ ստէպ ընթանայր. Քաջութեամբ միայն մեռցուք, զանուն և զոգիս եւեթ ժառանգեսցուք. զի կենդանի իցէ ՚ի մեզ Քրիստոս, որում դիւրին է միւս անգամնորոգել զմեզ ՚ի հողոյ և զամենայն զյառաջագոյն զննօցեցեալսն, և հատուցանելըստ իւրաքանչիւր զգործս իւրեանց:

Օ այս եւ առաւել քան զսոյնս խօսելով, և միսիթարելով զանձինս և զմիմեանս, դարձեալ միւսանգամ զինուորքն պատրաստեցին զզէնս իւ-

ըեանց, և աղօթականքն անդադար  
լինէին յաղօթսն իւրեանց, և պա-  
հողքն ճգնէին 'ի պահս իւրեանց:  
**Չ**այնք պաշտօնէիցն 'ի տուէ և 'ի  
զիշերի անհատ էին 'ի սուրբ սաղ-  
մոսն, ընթերցուածք աստուածայ-  
ին կտակարանացն ոչ երբէք առ-  
նուին դադարումն յամենայն ժամ:  
սոյնպէս և մեկնիչքն 'ի միսիթա-  
րութիւն երկնաւոր վարդապետու-  
թեանն:

**Յ**այնմ ժամանակի դարձեալ  
յարձակեցան 'ի վերայ բերդիցն և  
աւանաց, զոր ունէին պարսիկքն  
'ի տեղիս տեղիս, յամրոցս աշխար-  
հին. տապալէինքանդէին զբնակու-  
թիւնս նոցա: Առաջին զմեծն Ար-  
տաշատ հանդերձ աւանօք իւրովք.  
և առնուին զանմատոց ամուրսն  
զգառնի քաղաքն, զԱնին, զԱր-  
տագերս, և զաւանս իւրեանց. զԵր-  
կայնորդսն և զԱրհնին, և զաւանս  
իւրեանց. զՔարձրաբուղն, զԽոր-

րանիստն , զԾախանիստն , զանկասկածելի Ողականն , և ընդնուսաւ զաւանս իւրեանց . զԱրփանեալն , զՎաննաւան , ընդնմին և զաւանսն իւր . զԳռեալն և զկափոյտն , զՈրոտն և զՎասակաշատն :

Զամենեսին զայս իւրաքանչիւր գեղիւք և ագարակօք , զօրօք և զօրագլխօք 'ի նմին ամի առեալ տապալեցին , և 'ի գերութիւն վարեցին զարս և զկանայս ընչիւք և ստացուածովք , հանդերձ պատուական գանձիւք և նոցին սպասուք : Տապալէին քանդէին զշինուածս նոցա , և այրէին կիզուին զտունս պաշտօնարկի և պաշտաման կրակի : Սրբէին զպղծութիւն կուապաշտութեանցն , և առնուին զկահ և զկազմածս ատրուշանացն , բերէին և դնէին 'ի սուրբ եկեղեցւոջն . և 'ի ձեռն սուրբ քահակայիցն նուիրէին 'ի սպաս տերունական սեղանոյն : Եւ փոխանակ սնոտի պաշտամանցն՝

զոր տապալեցին յամենայն տեղիս  
հեթանոսացն, զփրկական խաչն  
քրիստոսի կանգնէին. զամենա-  
սուրբ սեղանն ուղղէին, և զկենդա-  
նարար խորհուրդն կատարէինսըր-  
բութեամբ. պաշտօնեայս և քահա-  
նայս 'ի տեղւոջն կացուցանէին:  
Յուսով հաստատեալ խնդայր ամե-  
նայն երկիրն առ հասարակ:

Եւ մինչ զեռ յայսմ մեծի առա-  
քինութեան կատարեալ գործէին  
զգործ նահատակութեանն, երեւէր  
իմն 'ի վերայ ամենեցուն աստուա-  
ծային շնորհք. քանզի առանց հրա-  
մանի 'ի զօրացն Հայոց, յարեւելից  
կողմանէ աշխարհին, յարձակեցան  
ոմանք յԱտրպատական աշխարհն,  
և 'ի տեղիս տեղիս բազում վեաս  
արարին՝ առնլով և աւերելով և  
քանդելով զբազում ատրուշանս:

Խակ որ 'ի մեծ ամուրսն անկա-  
նէին, խաչանշան արարեալ 'ի վե-  
րայ զօրուն յարձակէին. որ և եր-

կու մեծամեծ բերդացն պարիսպքն  
առանց ուրուք մերձենալոյ անկեալ  
կործանեցան . մինչեւ ամենայն բը-  
նակչաց երկրին զահի հարեալ՚ի մեծ  
նշանէն , ինքեանք ինքեանց ձեռօք  
զկրակատունս այրէին . ուրանալով  
զօրէնս մոգութեանն խոստովանէին  
՚ի սուրբ աւետարանն :

Եւ այլ մեծամեծ աջողութիւնք  
կատարէին ՚ի ձեռն զօրականին .  
քանզի ուր ոչ էր ակնկալութիւն ,  
եթէ զանուն Աստուծոյ ոք յիշես-  
ցէ , արհաւիրք մեծ անկանէին ՚ի  
վերայնոցա . և ամենայն մարդ պատ-  
մէր ընկերի իւրում տեսիլս նորս և  
զարմանալիս : Սցնպէս և աստեղք  
՚ի յերկինս երեւէին յոյժ լուսալիր  
պայծառացեալ , զոր ոչ ունէին յա-  
ռաջին բնութեանն : Եւ ամենայն  
տղայք աշխարհին իրբեւ զարս պա-  
տերազմողս խիզախէին :

Եւ ահա յետ աւուրց բազմաց  
եկնեհաս հազարապետն Աղուանից

սուրբ եպիսկոպոսաւ աշխարհին,  
 մեծաւ տագնապաւ փութացուցա-  
 նէր զզօրսն ասելով. Գունդ Պար-  
 սից, որ էր 'ի կողմանս աշխարհին  
 Հռնաց, դարձաւ այսրէն, եկն ե-  
 մուտ յաշխարհս մեր, և բազում  
 եւս և այլ այրուձի որ 'ի դրանէ  
 եկն: Եւ թող զայս ամենայն, այլ  
 երեք հարիւր մոգ վարդապետ ա-  
 ծեալ ընդ իւրեանս, պառակտե-  
 ցին զաշխարհին, և զոմանս ոմանս  
 յինքեանս արկին, և կամէին յեկե-  
 ղեցին ձեռն արկանել. և հրամանաւ  
 թագաւորին ստիպէին զամենեսեան  
 և ասէին. Եթէ կամօք յանձն առ-  
 նուք զօրէնսն, պարզեւս և պա-  
 տիւս գտանէք 'ի նմանէ, և թողու-  
 թիւն հարկացն յարքունուստ լիցի  
 ձեզ. ապա թէ կամօք չառնէք, հրա-  
 ման ունիմք 'ի գեօղս և ի քաղաքս  
 շինել ատրուշանս, և զվուամական  
 կրակն 'ի ներքս դնել, և կացուցա-  
 նել մոգս և մոգպետս օրէնսդիր ա-

մենայն աշխարհիդ : Եւ եթէ ստամ-  
բակեալ ոք ընդդէմ դարձցի , ինքն  
մահու պատուհաս ընդունի , և կի՞ն  
և որդիք այնպիսւոյն անաշխարհիկ  
եղեալ՝ յարքունիս երթիցեն :

Իսկ գունդն Հայոց իբրեւ լուաւ  
զայս գոյժ դառնութեան , ոչ ինչ  
թուլացեալ կքան 'ի քաջ արութէն .  
այլ դարձեալ համագունդ ժողով  
լինէր ամենայն աշխարհին վասն  
գուժաբեր հրեշտակացն , որ հասին  
առ նոսա : Եւ միաբան քաջալերս  
տւեալ , արձակեցին զնոսա , զի առ  
ժամանակ մի զնոսա պատիր խա-  
բէութեամբ կալցեն , զի խափա-  
նեցին 'ի չար կամացն , չձեռ-  
նարկել 'ի 'ի սուրբուխտ եկեղեցւոյն  
իւրեանց . և զօրութեամբն Աստու-  
ծոյ խորհուրդ 'ի մէջ առեալ՝ իրացն  
հնարիւք ելս խնդրէին :

Յայնմժամանակի զմի ոմն 'ի մեծ  
նախարարացն , 'ի տոհմէն զնու-  
նեաց , Աստոմ , Ճեպով առաքեցին

յերկիրն արեւմտից ցուցանել զայս  
ամենայն խորհուրդ զշարիմաց թա-  
գաւորին արեւելից . միանգամայն  
և պատմել զիւրեանց քաջութիւն  
արութեանցն , զոր գործովք կատա-  
րեցին՝ առ ոտն հարկանելով զհրա-  
մանն աչեղ , և մեծապէս սատա-  
կումն ՚ի վերայ մոգացն հասուցա-  
նել . խնդրել ՚ի նմանէ օգնականու-  
թիւն սատարութեան , և եթէ նա  
կամեսցի՝ նմա իսկ մտանել ՚ի ծա-  
ռայութիւն : Եւ այս է պատճէն  
հրովարտակին զոր զրեցին առ թեո-  
դոս կայսր :

**ՅՈՎԱԿԻՓ** եպեսկոպոս , բազում  
եպիսկոպոսակցօք իմովք և ամենայն  
զօրօք Հայոց , Վասակ մարզպան և  
Ներշապուհ ոմբոսեան , հանդերձ  
սպարապետաւս և ամենայն մեծա-  
մեծ նախարարօքս՝ առ մեծանունդ  
թէոդոս կայսր , բազմասցի ողջոյն  
մեր առ քեզ և ամենայն զօրաց

քոց, որ խաղաղասէր մարդասիրութեամբ ձերով տիրէք ծովու և ցամաքի, և չիք ոք յերկրաւորացս որ ձերում անարգել տէրութեանդ ընդդէմ դառնայցէ: Որպէս մեք իսկ ունիմք զանսուտ յիշատակարանսն զառաքինի նախնեացն ձերոց. ունելով զԵւրովպէ՝ անցին և տիրեցին և ասիացւոց կողմանցն՝ ի սահմանացն Սերաց մինչեւ՝ ի կողմանս գաղերովնի, և ոչ ոք գտաւ ստամբակեալ և ելանել ըստ ձեռննոցա:

Եւյայնչափ մեծ իշխանութեան՝ Դաստակերտ մեծ և սիրելի զՀայոց աշխարս անուանէին: Վասն որոյ և նախնին մեր Տրդատիոս յիշելով զառաջին սէրն ձեր, որ՝ ի տղայութեան փախուցեալ՝ ի Հայրասպան մարդախողխող հօրեղբարցն իւրոց՝ ապրեալ սնաւ յերկրիդ Յունաց, և՝ ի ձէնջ թագաւորեալ՝ տիրէր Հայրենի աշխարհիս, սոյնպէս և զՀաւատսն որ՝ ի Քրիստոս՝ ընկա-

լեալ՝ ի սուրբ եպիսկոպոսապետէն  
Հռովմայ, որ լուսաւորեաց զիսա-  
ւարային կողմանս հիւսիսոյ. զոր և  
այժմ կամին՝ ի մէնջ կորզել հանել  
խաւարասէր որդիքն արեւելից:

Եւ մէք՝ ի ձեր քաջութիւն արու-  
թեանդ խիզախեալ, էր ինչ՝ որ ընդ-  
դէմ դարձաք նոցա հրամանացս,  
և բազում այն է՝ որ արդ առաջի  
պատրաստեալ եմք: Ընտրեցաք ըզ-  
մահ աստուածպաշտութեամք քան  
զկեանս ուրացութեամք. եթէ դուք  
եւս՝ ի ձեռն առջիք զմեզ, ահա կըր-  
կին կենաց դիպեցաք և ոչ մի ան-  
գամ մահու: Եւ եթէ սակաւիկ մի  
հեղգայք, գուցէ բազում և այլ  
աշխարհաց հասանիցէ տապ բոցոյ  
սորա:

Եւ իբրեւ յանդիման եղեն մեծի  
թագաւորին, և ընթերցան զգիր  
պաղատանաց Հայոց աշխարհին, և  
զյիշատակարանսն նախնեաց, բա-  
զում մատեանք՝ ի մէջ եկեալ ըն-

թերցան, որ զնոյն ուխտ հաստատութեան 'ի ներքս գտանէին: Եւ մինչ դեռ երանելին թէոդոս հարցանէր զամենայն սինկղիտոսն, և հնարս իրացն կամէր գտանել խաղաղութեամբ, և հոգ տանէր մեծաւ յօժարութեամբ, զի մի եկեղեցիքն արեւելից յափշտակեսցին յանօրէն հեթանոսացն, 'ի նմին ժամանակի անդէն վաղվաղակի հասանէր վախճան կատարածի կենացնորա, և կարի չար խափան լինէր գործոյն օգնականութեան:

Եւ թագաւորէ փոխանակ նորա Մարկիանոս կայսր. և 'ի ձեռն վատթար արանց խրատտուացն, իւրոց ծառայիցն, Անատոլեայ՝ որ սպարապետն էր, և Եփղարիոս ասորի. Երկոքեան անարդք և վատթարարանց, միանգամայն և անաստուածք. 'ի նոցա բանս ելեալ թագաւորն, ոչ կամէր անսալ միարան ուխտին հաւատոց, որ ամենայն

ուժով իւրեանց ընդդէմ կացեալ  
էին շարութեանն հեթանոսաց :  
Իսկ անարիս այս լաւ համարէր  
պահել զուխտն հեթանոսաց վասն  
մարմնական խաղաղութեան, քան  
պատերազմակից լինել ուխտին  
քրիստոնէութեան : Վասն այսորիկ  
փութացաւ արձակեաց դեսպանս  
առ թագաւորն Պարսից զնոյն Եփ-  
ղարիոսն, և եմուտ ընդ նմա յուխտ  
հաստատութեան՝ ձեռնթափ լինել  
'ի զօրացն Հայոց զօրու և զինու և  
ամենայն օգնականութեամբ : »

Եւ իբրեւ այսպէս հաստատեցաւ .  
և հատաւ օգնականութիւն յուսոյ  
նոցա 'ի մարդկանէ, դարձեալ սուրբ  
եպիսկոպոսքն քաջալերել սկսան  
զանձինս և զօրսն Հայոց: Թէպէտ և  
Հայէին յիւրեանց սակաւութիւնն  
և յերկոցունց թագաւորացն միա-  
բանութիւն, ոչ ինչ վատասրտեալ  
դողային . այլ ըստ առաջին ուխտին  
խիզախէին և ասէին . Պատրաստ եմք

՚ի սպանանել և ՚ի մեռանել. դիւ-  
րին է Աստուծոյ սակաւուք զբազ-  
մաց գործ գործել, և անարգօք զմե-  
ծամեծ իրս կատարել:

Ճակապէտ և ոչ ունէին թագաւոր  
առաջնորդ, և ոչ արտաքուստ օ-  
գնական զոքյօտարաց, սակայն ան-  
ձանց առաքինութեամբ և սուրբ  
վարդապետացն միսիթարութեամբ  
համագունդ ամենայն զօրօք նախա-  
րարացն յիւրաքանչիւր տանէ ՚ի մի  
վայր գային հասանէին վաղվաղակի-  
բազում և այլ այրուձի, որ յար-  
քունի տանէ անտի էր: Եւ զամե-  
նայն զօրս յերիս գունդս բաժա-  
նէին: Զգունդն առաջին տային  
ցներչապուհ ումբուեան, և գու-  
մարէին զնա պահապան աշխարհին  
մերձ ՚ի սահմանս Ատրպատական  
աշխարհին: Եւ զգունդն երկրորդ  
տային ՚ի ձեռն Վարդանայ զօրավա-  
րին Հայոց՝ անցանել ընդ սահմանս  
Վրաց ՚ի վերայ մարզպանին Ճորայ,

որ եկեալ էր աւերել զեկեղեցիսն  
Աղուանից : Իսկ զգունդն երրորդ  
տային 'ի ձեռս Վասակայ իշխանին  
Սիւնեաց , որ ոչ 'ի բաց կացեալ էր  
յուխտէն հեթանոսաց ըստ ներքին  
խորհրդոցն իւրոց :

Ո՞նտրեաց և առ ընդ իւր զորոց  
գիտէր զթուլութիւն հաւատոցնո-  
ցա . զիշխանն բագրատունեաց զօ-  
րօք իւրովք , զիշխանն խորխոռու-  
նեաց զօրօք իւրովք , զիշխանն  
Ապահունեաց զօրօք իւրովք , զիշ-  
խանն Վահեւունեաց զօրօքն իւ-  
րովք , զիշխանն Պալունեաց զօրօքն  
իւրովք , զիշխանն Գարեղենից զօ-  
րօք իւրովք , զիշխանն Ռործայ զօ-  
րօքն իւրովք : Եւ զայլս բազում  
զօրս յարքունիտանէն արկ յինքն ,  
և զսեպուհս ումանս յայլմէ տոհմէ:  
Եւ խորամանկ խարէութեամբ դա-  
րանամուտ լինէր յամուրս . իւրոյ  
աշխարհին , 'ի պատճառս կեղծա-  
ւորութեան՝ եթէ ընդ ճապուկ

անդր անցանէ 'ի վերայ գնդին  
Պարսից՝ Հալածականս առնել յաշ-  
խարհէն Աղուանից : //

Իսկ նա յամրածածուկ հաւալո-  
ցէն ձեպով դեսպանս արծակէր առ  
գունդն Պարսից . Ահա աւադիկ քա-  
կեցի զմիրանութիւն ուխտիս Հայ-  
ոց , և ընդ երիս կողմանս զգունդն  
քակեալ բաժանեցի : Զգունդն ա-  
ռաջին հեռացուցի 'ի կողմանս Հե-  
րայ և Զարաւանդայ . և գունդս  
երկրորդ ընդ իմով ձեռամբ է , որոց  
ոչ ինչ տամ վնաս առնել զօրաց ար-  
քունի : Եւ զայլ ամենայն , որ այր  
կոռուց յաշխարհի աստ գտանէր ,  
ցանեցի ցրուեցի ընդ ամենայն մի-  
ջոցս աշխարհիս : Բայց զգունդն  
երրորդ արարի ընդ Վարդանայ յԱ-  
ղուանս՝ սակաւածեռն և ոչ բազմա-  
թիւ : Ել համարձակ ընդ առաջ նո-  
րա , և մի զանգիտեր ամենեւին տալ  
պատերազմ . գիտեմ՝ զի 'ի պարտու-

թիւն մատնին առաջի քոյս մեծի  
զօրութեանդ :

Օ այս գրեաց և եցոյց մարզպա-  
նին, որում անունն էր Սեբուխտ :  
Իսկ նա իբրեւ լուաւ զայս ամենայն  
զբաջալերս 'ի Վասակայ, և ստու-  
գեալ հաստատեաց 'ի միտս իւր, ե-  
թէ սակաւաձեռն գնդաւ գայ սպա-  
րապետն Հայոց 'ի վերայ նորա, ոչ  
եկաց մնաց 'ի կողմանս Ճորայ. այլ  
կուտեաց զամենայն բազմութիւն  
զօրու իւրոյ, և փութանակի ան-  
ցանէր ընդ մեծ գետն կուր անուն,  
և պատահէր նմա մերձ 'ի սահմանս  
Վրաց հանդէպ Խաղիսաղ Քաղաքի,  
որ Ճմերոց էր Թագաւորաց Աղուա-  
նից: Անցանէր բաւանդակէր ամե-  
նայն զօրօք իւրովք. ուազմ արա-  
րեալ զբոլոր մեծութիւն դաշտին 'ի  
Ներքս փակէր, զինեալք և վառեալք  
ամենայն պատրաստութեամբ 'ի  
մարտ պատերազմի ընդդէմ զնդի  
Հայոց :

Խակ քաջն Վարդան և ամենայն  
զօրքն, որ ընդ նմա էին, իբրեւ տե-  
սին զբազմութիւն պատրաստու-  
թեան գնդին հեթանոսաց, հայե-  
ցան և յիւրեանց սակաւութիւնն,  
թէպէտ և կարի յոյժ նուազունք  
էին քան վնոսա, ոչ ինչ զանգիտե-  
ցին առ յոյժ բազմութենէն, այլ  
հասարակ միաբանեցին և համբար-  
ձին յերկինս զձեռս իւրեանց, ա-  
ղաղակէին և ասէին. Դատեա, Տէր,  
զայնոսիկ՝ ոյք դատին զմեզ. մար-  
տիր ընդ այնոսիկ, որ մարտնչինս  
ընդ մեզ. զինու և ասպարաւ քով  
օգնեա մեզ: Շարժեա և դողացո  
զգունդագունդ բազմութիւն ան-  
օրինացս ցրուեա և վատնեա զշար  
միաբանութիւն թշնամեաց քոցա-  
ռաջի քոյզ փրկական մեծի նշա-  
նիս, և տուր 'ի ձեռն սակաւուցս  
զբաջութիւն յաղթութեան 'ի վե-  
րայ անհնարին բազմութեանս: Ոչ  
'ի պարծանս մնոտի փառաւորու-

թեան անօպուտ վաստակոց ինչ ա-  
ղաչեմք՝ յազահութիւն ընչասիրու-  
թեան զանցաւոր մեծութիւն կա-  
պտելոյ, այլ զի ծանիցեն և գիտաս-  
ցեն ամենեքեան այնոքիկ՝ որ հնա-  
զանդին սուրբ աւետարանին քարո-  
զութեան, եթէ դու ես Տէր կենաց  
և մահու, և 'ի ձեռս քոէ յաղթու-  
թիւն և պարտութիւն։ Եւ մեք  
պատրաստ եմք 'ի մեռանել վասն  
քո սիրոյդ. և եթէ սպանանել եւս  
հասանէ զնոսա, եղիցուք վրէժիսըն-  
դիրք ճշմարտութեան։ +

Եւ զայս ասելով խումբ արա-  
րեալ յարձակէին, և զաջ թեւն  
բեկեալ՝ զձախոյ կողմամբն արկեալ,  
և սրոյ ճարակ զամենեսեան տային  
ընդ երեսս դաշտին, և փախստա-  
կան առնէին մինչեւ յամուր տեղիս  
մայրեացն առ խորագոյն դարիւքն  
Լոփնաս գետոյ։ Ուր ընդդէմ դար-  
ձեալ թագաւորազանց ոմանց բա-  
ղասական արքայի, ընկեցին զոմն 'ի

ձից 'ի նախարարաց Հայոց, 'ի գըն-  
դէն Դիմաքսենից զՄուշ սպանին,  
և զԳաղթիկ վիրաւորեցին:

Հայնմ տեղւոջ դէտ ակն 'ի վեր  
ամբառնայր Արշաւիր արշարունի,  
գոչէր առիւծաբար և յարձակէր  
վարազաբար, հարկանէր և սատա-  
կէր զՎուրկն քաջ զեղբայր թագա-  
ւորին Լինաց, և զբազում համ-  
հարզս նորին ընդ նմին սատակէր:  
Եւ այնպէս ամենեքեան առ հա-  
սարակ այր զախոյեան իւր յեր-  
կիր կործանէր: Եւ առ յոյժ յան-  
դուգն յարձակմանն՝ յոլովագոյն  
այն էր զոր զետամոյնս առնէին  
քան զանկեալս սրոյ 'ի ցամաքի:  
Ի բազմութենէ դիականցն անկե-  
լոց՝ յստակ ջուրք զետոյն յարիւն  
դառնային, և ոչ գտանէր ոք ամե-  
նեւին 'ի նոցանէ ապրեալ և թաքու-  
ցեալ յանտառախիտ մայրիս դաշ-  
տացն: Բայց մի ոմն 'ի զօրականէ  
թշնամեաց զինու հանդերձ ելեալ

՚ի նիւս երիվարին անցանէր ընդ մեծ  
գետն, մազապուր պրծեալ ՚ի պա-  
տերազմէն՝ գյժ տանէր ՚ի մնացեալ  
բուն բանակն, որք փախստական  
անկանէին ՚ի մեծ շահաստանն:

Յայնմ ժամանակի զօրքն Հայոց  
կատարելով զմեծ գործ պատերազ-  
մին, դիակապուտ դառնային, ժո-  
ղովէին զբազում աւար բանակին,  
և կողոպտէին զանկեալ դիակունսն.  
և կուտէին բազում արծաթ և ու-  
կի, զզէնս և զզարդս զարի արանց  
և զքաջ երիվարաց:

Դարձեալ յարձակէին ոչ սակաւ  
քաջութեամբ ՚ի վերայ բերդիցն և  
քաղաքացն, զոր ունէին Պարսիկքն  
յաշխարհին Աղուանից. Հզօրապէս  
մարտնչելով և այրելով զամուրս  
արգելանաց նոցա, և զերամս երամն  
մոգացն՝ զոր պատրաստական ա-  
ծեալ աշխարհին գայթակղութիւն,  
ուր և գտանէին յամուրս ամուրս  
վայրացն, սրոյ ճարակ տուեալ՝ գնէ-

ին գէշ թունոց երկնից և գաղանաց  
երկրի: Սրբէին զտեղիսն յամենայն  
պղծագործ զոհիցն, և փրկեալ ա-  
զատէին զեկեղեցիսն յանչնարին  
նեղութենէն:

Եւ բաղումք ՚ի նախարարացն  
Աղուանից և յամենայն շինակա-  
նացն, որք վասն անուանն Աստու-  
ծոյ ցրուեալ և վատնեալ էին յա-  
մուրս լերանց Կապկոհի, իբրեւ տե-  
սին զաջողութիւն գործոյն՝ զոր կա-  
տարէր Աստուած ՚ի ձեռն գնդին  
Հայոց, գային ժողովէին և նոքա,  
և խառնէին ՚ի զօրս նոցա. և միա-  
բանք և հաւասարք կցորդք լինէին  
գործոյն նահատակութեան: Խա-  
ղային գնային այնուհետեւ ՚ի վե-  
րայ պահակին Հոնաց, զոր ունէին  
բոնութեամբ Պարսիկքն. առնուին  
քանդէին զպահակն, և կոտորէին  
զզօրսն՝ որ ՚ի ներքս բնակեալ էին.  
և զդուռնն տային ՚ի ձեռն Վահա-  
նայ, որ էր յազգէ թագաւորացն

Աղուանից : Եւ յպսր ամենայն քա-  
ջութեան վերայ ոչ ոք անկեալ վի-  
րաւորեցաւ ամենեւին 'ի նոցանէ,  
բայց 'ի միոյ երանելոյ որ կատարե-  
ցաւ նահատակութեամբ 'ի մեծ  
պատերազմին :

Եւ անդէն 'ի նմին տեղւոջ զայրն՝  
որում զգուռնն յանձն յարարին,  
զնոյն դեսպանս արձակեցին յաշ-  
խարհն Հռնաց , և 'ի բազում յայլ  
ազգս բարբարոսաց , որ համագործք  
էին Հռնաց աշխարհին , բանս դնել  
ընդ նոսա և ուխտ հաստատել՝ ան-  
քակութեամբ ունել զմիաբանու-  
թիւն : Իսկ նոքա իրրեւ զայն ամե-  
նայն լուան , փութապէս վաղվա-  
զակի հասանէին 'ի տեղին , և ակա-  
նատեսք լինէին գործոյն յաղթու-  
թեան : Եւ ոչ ինչ յապաղեցին եր-  
դմամբ յուխտ մտանել ըստ կարգի  
իւրեանց օրինաց , յանձն առին և  
զերդումն քրիստոնէից՝ պահել ընդ  
նոսա հաստատութեամբ զմիաբա-  
նութիւն :

Ասկ իբրեւ զայս կատարեցին և  
արարին իւրեանց մեծապէս հաս-  
տատութիւն, և դեռ անդէն 'ի տե-  
ղոջն զետեղեալ էին խաղաղու-  
թեամբ, գուժկան հասանէր յաշ-  
խարհէն Հայոց, զճակատ հարեալ  
և զօձիս պատառեալ վասն ապրս-  
տամբին Վասակայ. յետս կացեալ  
յուխտէն քրիստոնէութեան և ա-  
ւերեալ զբազում տեղիս Հայոց աշ-  
խարհին, մանաւանդ զՃմերոցս ար-  
քունի, որ կայեանք զօրացն էին,  
զԳառնին և զԵրամօնս և զԴրսհա-  
նակերտն՝ զմեծ դաստակերտն ըզ-  
Վարդանաշատն և զամուրն Օշա-  
կան, զՓառախոտն, զԱրդեանսն,  
զՉողկերտն աւան և զբերդն Ար-  
մաւրի, զկուաշն աւան, զԱրուճն,  
զԱշնակն և զամենայն ոտն Արա-  
գածու, և զնահանգն Արտաշատու  
և զԱրտաշատն ինքնին զլիսովին,  
և զամենայն զեւղս և զաւանս՝ որ  
շուրջ զնովաւ էին, առեալ աւե-

ըեալ և հրծիդ արարեալ, և զա-  
մենեցուն ձեր զընտանիս փախու-  
ցեալ մերժեալ յիւրաքանչիւր բնա-  
կութենէ:

‘Չեռն արկեալ և ’ի սուրբ եկե-  
ղեցիսն, տարեալ և զսուրբ սպաս  
եկեղեցւոյն սեղանոյ. զերի վարեալ  
զընտանիս քահանայից, և գնոսին  
կապեալ և եղեալ ’ի բանդի, և ինքն  
սփռեալ տարածեալ ասպատակաւ  
աւերէր զերկիրն ամենայն: Եւ  
գունդն՝ որ էր ’ի կողմանս Ատրպա-  
տականի, ոչ ժամանեաց ձեռն տալ  
’ի միջոց աշխարհին: Եւ զօրքն՝ որ  
անդ մնացեալ էին, խոյս տուեալ  
յանօրինէն մերժեցան յեզր աշխար-  
հին, և դեռ պահեն ընդ ձեզ զուխտ  
միաբանութեան սիրոյն Քրիստոսի:  
Բայց այն որ ընդ նմայն էին, են ո-  
մանք՝ որ փախեան յիւրաքանչիւր  
տեղիս, և բազումք այն են՝ որ  
զհետ մոլորեցան նորա ամբարշտու-  
թեանն:

Չուարարեալ 'ի տեղւոջէ անտի՝  
 դառնալ անդրէն յաշխարհն Հայոց  
 մեծաւ ստիպով և բազում աւա-  
 րաւ և անչափ մեծութեամբ, և ան-  
 տրտում ուրախութեամբ երգս 'ի  
 բերան առեալ և ասէին ձայնիւ.  
 Խոստովան եղերուք Տեառն, զի բա-  
 րի է, զի յաւիտեան է ողորմութիւն  
 նորա. ո եհար զազդս մեծամեծս և  
 սպան զիշխանս հզօրս, զի բարի է,  
 զի յաւիտեան է ողորմութիւն նո-  
 րա: Եւ զայս սաղմոսս երգելով մին-  
 չեւ 'ի վախճան կատարեալ աղօ-  
 թիւք փառա տրութիւն սուրբ եր-  
 րորդութեանն մատուցանէին: Անդ  
 յանձանձէր ածէր զօրավարն զկաց  
 և զմնաց զօրականին առաջապահօք  
 և վերջապահօք, կողմապահօք ողջ  
 և առողջ հասուցեալ յաւուրս երե-  
 սուն մերձ 'ի սահմանս հայրենի աշ-  
 խարհին:

Ազդ եղեւ ուրացեալն Վասակայ  
 և իշխանացն որ ընդ նմա էին՝ քա-

զութիւն նահատակութեան գնդին  
Վարդաբայ յաշխարհին Աղուանից.  
և միաբանութիւնն եւս Հոնաց:  
Մինչեւ յանդիման եղեալ էին մի-  
մեանց, զգիշեր մի օգնական գտեալ  
նորա՝ փախստեայ անկանէր յա-  
մուրս իւրոյ աշխարհին. և այնպէս  
տագնապաւ մերժեցաւ, զգերի և  
զաւարն զոր առեալ էր յԱյրարատ  
գաւառէ, ակամայ զիւրն եւս 'ի վե-  
րայ եթող և փախեաւ:

Եւ քանզի ժամանակ ձմերայնւոյ  
հասեալ էր, և զռոճիկս՝ թշնամեաց  
գնդին հարեալ էր, ոչ կարէր զմիով  
տեղեաւ համագունդ զզօրսն դար-  
մանել. այլ սփոքը տարածանէր  
ընդ գաւառս գաւառս աշխարհին  
առ 'ի հանգիստ ձմերոցին: Պատուէր  
հրամանի տայր պաարաստական լի-  
նել կազմութեամբ առ ժամանակ  
գարնայնոյն: Եւ զսակաւս 'ի գըն-  
դէն յաւագ նախարարացն գործա-  
կից իւր թողեալ, բռնանայր 'ի վե-

րայ՝ունելով զթագաւորանիստ տեղիսն :

Եւ գունդս գունդս արձակէր  
յաշխարհն Սիւնեաց, առնոյր և ա-  
ւերէր զբազում գաւառս. և այն-  
պէս 'ի նեղ արկանէր զնա և զամե-  
նայն զօրսն որ ընդ նմա էր, զի զէշս  
և զձիս մեռելոտիս առ սովոյն վտան-  
գի անխտիր ուտէին: Եւ բազում  
հարուածս հասուծանէին 'ի վերայ  
ուրացելոյն. մինչեւ ժողով սուրբ  
եպիսկոպոսացն և ամենայն ուխտ  
քաղանայութեանն դառնապէս ար-  
տասուս իջուցանէին 'ի վերայ չա-  
րաչար վշտացելոցն, որ բոկ և հետի  
վարէին զարս և զկանայս փափկա-  
սունս, և բազում տղայքն զքարի  
հարեալ ընկեցան յանցս ճանա-  
պահաց :

Իբրեւ այս ամենայն աջողութիւն  
լինէր երկիւղածացն Աստուծոյ, ա-  
մենայն եպիսկոպոսունք և երիցունք  
պատուէր հրամանի տուեալ աշ-

խարհին, զողջոյն ամիսն քաղոց  
պահօք և աղօթիւք առնել խնդրու-  
ածս առ Աստուած, և զտօն պատե-  
րազմացն յաղթութեան խառնել՝ ի  
սուրբ տօն յայտնութեանն Քրիս-  
տոսի, զի անխափան կացցէ մեծ յի-  
շատակարանս այս ընդ աստուածայ-  
ին անանց տօնին: Եւ զսոյն զայս ա-  
մենայն այցելութիւնս Աստուծոյ,  
որ ՚ի վերայ աշխարհին Հայոց մեծա-  
պէս երեւեցաւ, գրեցին սուրբ ե-  
պիսկոպոսունքն և ետուն տանել  
յաշխարհն Յունաց ՚ի մեծ Քաղաքն  
առ սուրբ ուխտ եկեղեցւոյն. զի և  
նոքա աղօթս առնելով խնդրեսցեն  
յԱստուծոյ: որպէս սկսաքս ՚ի նմին  
և կատարեսցուք:

Եւ զոմն յառաջին կապելոց  
պարսկացլուծեալ և ածեալ զառա-  
ջեաւ նախարարացն, խօսէին ընդ  
նմա և ցուցանէին զամենայն վեասն  
որ եղեւ, կամ աշխարհացն աւե-  
րելն, կամ զօրացն արքունի հար-

կանելն, և կամ որ այլ իրք առաջց  
լինելոց էին: Եւ իբրեւ զայս ամե-  
նայն բովանդակ ցուցին նմա, միա-  
բան լինէր ամբաստանութիւն եր-  
կոցունց կողմանցն՝ զառաքինեացն  
և զյետս կացելոց. ո՞րպէս զուր և  
տարապարտուց նեղեաց զնոսա 'ի  
հայրենի օրինացն յետս կալ, և  
զխարէութիւն ապստամբին Վա-  
սակայ, ո՞րպէս Հայոց բանիւ խա-  
բեաց զթագաւորն, յանձն առնուլ  
զմոգութիւն. իբրեւ չէրուրուք ընդ  
նմա բանս եղեալ, նա յանձնէ սու-  
տակասպաս լինէր:

Իբրեւ լիով զայս ամենայն իմա-  
ցուցին, արձակեցին զնա հրեշտա-  
կութեամք յաղերս ապաբանու-  
թեան և 'ի հնարս հայթայթանաց,  
թերեւս կարասցեն զեղբարս իւ-  
րեանց 'ի նեղութենէն գողանալ:  
Այլ առ նա՝ անօրէնն Վասակայ  
գուժկանքն յառաջագոյն հասեալ  
էին, պատմել զաղէտս տարակու-

սանացս, զոր անցուցեալ էր ընդ  
զօրսն արքունի. և ամենայն ամբա-  
ստանութիւնն 'ի սուրբուխտ եկե-  
ղեցւոյն կրթեալ էր: Քանզի այն  
իսկ կամք էին անօրինին, եթէ զմի-  
աբանութիւն եպիսկոպոսացն քա-  
կեսցէ 'ի նախարարացն. և զայս  
ոչ էր տեղեկացեալ տակաւին,  
եթէ հոգի և մարմին բաժանիցին  
առ ժամանակ մի՛ գոյ տեսանել 'ի  
ընութեանս, այլոր սիրով Աստու-  
ծոյ յուխտ մտեալ է պյսմանհնար  
էլինել:

Արդ երթեալ այրն 'ի տեղի ձմե-  
րոցին, պատմեաց զայս ամենայն  
յականջս թագաւորին, շարժեալ  
դողացոյց, որ և յամենայն զօրու-  
թենէն պակասեալ գտաւ. մանա-  
ւանդ զի յարեւելից պատերազմէն  
կորակոր և ոչ բարձրագլուխ էր  
դարձեալ: Եբրեւ ստուգեալ հաս-  
տատեաց 'ի վերջին հրեշտակէն՝ որ  
եհամ առ նա, զամենայն վեասս զիւր

գործոցն զխորհրդակցօքն արկանէր:  
 Եւ անդէն շիջանէր 'ի բազմաբոց  
 բորբոքմանէն. քանզի խցաւ բերան  
 չար խրատտուացն, որ անդադար  
 յորդորէին զնա 'ի գործ դառնու-  
 թեան: Խոնարհեցաւ 'ի բարձր  
 հպարտութենէն, և զվայրենացեալ  
 սիրտն դարձոյց 'ի մարդկային ընու-  
 թիւն. հայեցաւ և ետես զինքն լի  
 տկարութեամբ, դիտացեթէ զամե-  
 նայն զոր կամի առնել՝ ոչ կարէ  
 կատարել: Վասն այնորիկ և դա-  
 դարեաց յանդուզն յարձակմա-  
 նէն, և լոեցոյց զմոլեզնոտաբար  
 գոչումնն:

Եւ որ մեծաճայն բարբառով ո-  
 րոտայր, և եւս ահագին հրամանօքն  
 զհեռաւորս և զմերձաւորս դողա-  
 ցուցանէր, սկսաւ քաղցր և աղերս  
 բանիւք խօսել ընդ ամենեսեան և  
 ասել. Զէ՞նչ ինչ վեաս գործեալ  
 է իմ, և կամ զո՞ր յանցս յանցու-  
 ցեալ կամ առ ազգս կամ առ լե-

զուս կամառ անձն իւրաքանչիւր :  
 Ոչ ահա բազումուսմունք են յաշ-  
 խարհիս Արեաց , և իւրաքանչիւր  
 պաշտամունք յայտնի են . ո՞ երբէք  
 նեղեաց պնդեաց դարձուցանել 'ի  
 մի օրէնս մոգութեան . մանաւանդ  
 վասն օրինաց քրիստոնէութեանն .  
 որպէս հաստատուն և Ճշմարիտ կա-  
 ցեալ են յիւրեանց դենին , նոյնպէս  
 և առ մեզ լաւագոյն քան զամենայն  
 կեշտսն նոքա երեւեալ են : Եւ բիծ  
 իսկ ոչ կարէ ոք դնել ընտրեալ օրի-  
 նաց նոցա . այլ զոյդ և հաւասար  
 համարիմ դենիս մազդեզանց , որ-  
 պէս և յարգեալ իսկ էին նոքա առ  
 նախնեօքն մերովք , զոր ես ինձէն  
 իսկ յիշեմառ հարբն իմով՝ որնըս-  
 տէր 'ի մեծ գահոյս յայսմ :

Յորժամ սկսաւ անդաճել և  
 քննել զամենայն ուսմունս և հաս-  
 տատութեամբ 'ի վերայ եհաս , ա-  
 ռաւել վեհ գտանէր զօրէնս քրիս-  
 տոնէից քան զամենեցուն . վասն

այսորիկ մեծարեալք և պատուեալք  
շրջէին 'ի դրան արքունի, և առա-  
տաձեռն պարզեւօք երահիկք լի-  
նէին 'ի նմանէ, և համարձակու-  
թեամբ շրջէին ընդամենայն երկիր:  
Նա և որ գլխաւորքն էին քրիստո-  
նէիցն, զոր և եպիսկոպոս անուա-  
նեն, ընծայից և պատարագաց ար-  
ժանիս առնէր զնոսա, իբր հաւա-  
տարիմ ոստիկանս: Յանձն առնէր  
նոցա զչեռաւոր մարզսն, և ոչ եր-  
բէք սխալ լինէր 'ի մեծամեծ իրացն  
արքունի:

Եւ դուք զմի զայն երբէք ոչ յի-  
շեցէք, այլ հանապազօր ձանձրա-  
ցուցէք զլսելիս իմ, խօսելով զնո-  
ցանէ զամենայն չարութիւն: Տե-  
սէք՝ զի ետուք դործել ինձ զորինչ  
ոչ կամէի, և եղեն վնասք մեծա-  
մեծք 'ի սահմանսն 'ի մէջ երկուց  
անհաշտ թշնամեաց: Եւ մէք դեռ  
'ի հեռաւոր ճանապարհի, և ոչ մի  
ինչ գործ 'ի պատերազմիս 'ի զլուխ

Երթեալ, և դուք աստեն յիմում  
տանս յարուցէք 'ի վերայ պատե-  
րազմ, որոյ չարագոյն եւս լինելոց  
է կատարածն իւր քան զարտաքին  
թշնամեացն,

Զայս ամենայն և առաւել քան  
զսոյն խօսէր ընդ ամենայն աւագա-  
նին, և զվեասս յանցանացն արկա-  
ներ զմոգպետաւն և զմոգօքն։ Եւ  
ամենայն վզրուկքն և պատուական  
նախարարքն, որ նստէին յատենին  
և ունկն դնէին յեղեղուկ լեզուի  
նորա, ամաչեցեալ կորանային և ընդ  
երկիր պշնուին, և զգլուխ 'ի վեր  
ոչ կարէին համբառնալ։

Ի՞այց սակաւք 'ի նոցանէ զմիտս  
հաճելով ասէին զայս. Այո, ար-  
քայ քաջ, այդ այդպէս է որպէս  
ասացերդ, և արդ կարես զամենայն  
ուղղութեամբ նուաճել. չիք ինչ  
այն, որ ըստ քո կամսդ արտաքս կա-  
րէ ելանել, զի տուեալ է քեզ աս-  
տուածոցն, զի զամենայն զոր և կա-

միս, կարես առնել: Մի նեղեալ  
տագնապիր յանձն քո և հարկաներ  
զմիտս մեր ամենեցուն. թերեւս և  
դեւր իցեն հնարք իրացն կատարա-  
ծի: Երկայնամիտ լեր և համբերու-  
թեամբ թողացո մարդկանդ ան-  
դիէն զքրիստոնէութիւն, և դոքօք  
զապստամբսն ածցես 'ի հաւանու-  
թիւն:

Հաճոյ թուեցաւ բանքն առաջի  
թագաւորին. և անդէն վաղվաղա-  
կի կոչէր զառաջեաւ յամենայն ազ-  
գացն որ ունէին զքրիստոնէու-  
թիւնն, որ 'ի զօրու նորա էին, և  
բոնաբար արգելեալ էր զնոսա, զի  
մի ոք իշխան լիցի յանդիման պաշ-  
տել զԱստուած: Քանզի որ ընդ-  
դէմ կացին, չարչարեաց և արգել  
'ի նոցանէ զյայտնի պաշտօնն, և ո-  
մանց ոմանց ակամայ երկիր ետ պա-  
գանել արեգականն, և նստոյց 'ի  
սուգ տրտմութեան զամենայն զօ-  
րականսն:

Իսկ այն որ Հրամայէր անդրէն  
 Համարձակութեամբ ըստ առաջին  
 կարգին Հաստատուն կալ յօրէնս  
 քրիստոնէութեանն։ Իսկ որք յան-  
 ցաւորքն էին, ոչ կամէին վաղվա-  
 ղակի առանց մեծի ապաշխարու-  
 թեանն գալ և խառնել՝ի կարգ  
 քրիստոնէութեան. Հրամայէր թա-  
 գաւորն՝ զի բոնի կալցին և տարցեն  
 յեկեղեցին իւրեանց։ Եւ երիցանցն  
 Համարձակէր, որպէս զիարդ և գի-  
 տիցեն՝ ըստ կարգին իւրեանց արաս-  
 ցեն։ Եւ զՀատեալ ուոճիկսն կար-  
 գէր անդրէն իւրաքանչիւր, և զար-  
 գելեալ բազմականն ՚ի նոցանէ՝ ՚ի  
 տեղի Հրամայէր մատուցանել, և  
 Հանապազորդ յարքունիս մտանել  
 ոչ արգելոյր զնոսա. և զամենայն որ  
 զիարդ և կարգեալ էին յառաջա-  
 գոյն՝ անդրէն յօրինէր։ Խոնարհէր  
 և խօսէր ընդ նոսա սիրով ըստ  
 առաջին սովորութեանն։

Եւ իբրեւ զայս ամենայն արար և

կարգեաց, յանդիմաննոցաթողութեան հրովարտակս առաքէր ընդ  
 ամենայն երկիր իշխանութեան տէրութեան իւրոյ վասն քրիստոնէից.  
 Եթէ 'ի կապանս ոք կայցէ, արքունի հրամանաւ արձակեալ լիցի. և  
 եթէ ինչքուրուք յափշտակեալ իցեն, դարձցին անդրէն: Այնպէս և  
 երկիրք, եթէ հայրենիք, եթէ պարզեւականք և եթէ քսակագինք, և  
 հանեալ ուրուք իցէ, հրամայեցաք զի դարձցին: Եւ իրեւ այսմ ամենայնի զնոսա տեղեակ առնէր, խընդրէր 'ինոցանէ վկայութիւն հաւատարմութեան յերկիրն Հայոց, և  
 երդմամբ յուխտ մտանէր առաջի նոցա՝ հաստատութեամբ ամենայն մեծամեծաց իւրոց, եթէ ոչ ինչ յիշեցից ամենեւին զքէն վրիժուցն խնդրելոյ: Որպէս ունէիք յառաջ Ճշմարտութեամբ զօրէնս ձեր, այսուհետեւ առաւել կալարուք. բայց

միայն 'ի ծառայութենէ մերմէ մի  
ելանէք :

Օ այս ամենայն զրէր և ցուցա-  
նէր յերկրին Հայոց և 'ի բազում  
յայլ աշխարհս, որ ունէին զօրէնս  
քրիստոնէութեանն. և ինքն դաղտ  
խորամանկեալ փութացեալ դես-  
պանս առաքէր առ Մարկիանոս  
կայսր : Եւ իբրեւ ստուգեալ ճըշ-  
մարտեաց, եթէ Հռոմք 'ի բաց կա-  
ցին ձեռնտու լինել քրիստոնէու-  
թեանն ոչ զօրու օգնականութեան  
և ոչ այլ իրօք, դարձեալ անդրէն  
'ի նոյն յառաջին կարծիս մոլորու-  
թեանն շրջեցաւ : Զի յաջողու-  
թեան իրացն, 'ի ձեռն իւրոց պաշ-  
տօնէիցն հրամայէր . և այնպէս ա-  
ծէր զմտաւ, եթէ ըստ առաջին  
կարծեացն կատարեսցեն զամենայն:

Խակ Հայք թէպէտ և ընկալան  
զգիրն խաբերայ ողոքանաց թագա-  
ւորին, որ 'ի վերոյ ունէր զաւետիս  
կենաց և 'ի ներքոյ զդառնութիւն

մահու, զարմացեալ էին ընդ թերի  
խորհուրդսն, ասէին ցմիմեանս.  
Քանի լիրը է խորամանկ խաբէու-  
թիւն նորա, զի երկիցս և երիցսը զ-  
փորձ առեալ կշտամբեցաւ, և ոչ  
ամաչէ: Եւ տեղեակ եղեալ մերոյ  
անքակ միաբանութեանս, տակա-  
ւին լըրի և լինի. զհետ մտեալ՝ կամի  
զմեղ լքուցանել:

Իսկ հաւատացուք անհաստատ  
հրամանի նորա. զո՞ր բարեգործու-  
թիւն տեսաք առ ամենայն եկեղե-  
ցիս, որ են յաշխարհին Պարսից:  
Զի որ ինքն իւր չար է, այլումբա-  
րի ոչ կարէ լինել. և որ ինքն ընդ  
խաւար գնայ, այլումոչ առաջնոր-  
դէ ճշմարտութեան լուսով: Որպէս  
զի չիք յանիրաւութենէ արդարու-  
թիւն, այսպէս 'ի ստութենէ ճըշ-  
մարտութիւն, սոյնպէս և 'ի խոռ-  
վասէր մտաց ակնկալութիւն խաղա-  
ղութեան:

**Այլ մեք ապրեալքս դօրու-**

Թեամբն Աստուծոյ, և հաստա-  
տեալք հաւատովքն՝ի յոյսն Քրիս-  
տոսի, որ Եկն և Էառ ՚ի սուրբ Կու-  
սէն զմարմին մերոյ բնութեանս, և  
միացեալ անբաժանելի աստուա-  
ծութեամբն՝ ընկալաւ զչարչարանս  
մերոյ մեղաց ՚ի յիւր մարմինն, և  
նովին խաչեցաւ և թաղեցաւ և յա-  
րուցեալ երեւեցաւ բազմաց, և վե-  
րացաւ յանդիման աշակերտացն առ  
հայր իւր, և նստաւ ընդ աջմէ զօ-  
րութեանն, զսյն հաւատամք Աս-  
տուած Ճշմարիտ, և նմին ակն ու-  
նիմք, որ փառօք հօր և զօրութեամբ  
գայ յարուցանել զամենայն ննջե-  
ցեալս, և նորոգել զհնութիւն ա-  
րարածոց, առնել համառօտս յա-  
փիտենից ՚ի մէջ արդարաց և մեղա-  
ւորաց :

Ոչ պատրիմք իբրեւ զտղայ, և  
ոչ մոլորիմք իբրեւ զանտեղեակս, և  
ոչ էսարիմք իբրեւ զտգէտս. այլ  
պատրաստ եմք ամենայն փորձու-

թեանց։ Եւ աղաչեմք զԱստուած, և անդադար խնդրեմք՝ ի բազում ողորմութենէ նորա, զի յորում սկսաք, ՚ի նմին և կատարեսցուք քաջութեամք, և ոչ վատութեամք։ Զի արդ արեւելք և արեւմուտք զիտացին զձեր աստուածամարտդ լինել, և զմեզ՝ ի զուր սպանանել՝ ի վերայ ամենայն վաստակոցն մերոց։ Վ կայեն մեզ երկինք երկնաւորօք և երկիր երկրաւորօք, եթէ չեմք ինչ մեղուցեալ՝ ի միտս մեր անգամ։ և ՚ի վերայ պարզեւաց և բարիս առնելոյ մեզ՝ զՃշմարիտ կեանս կամիք հանել՝ ի մէնջ, որում չիք հնար, և այլ մի լիցի։

Խսկ արդ հաւատասցո՞ք անարժան բերանոյ նորա, որ ստիպէր չարաչար յուրացութիւն, և այսօր առանց մի ինչ բարիս գործելոյ լինիցի՞նա քարոզիչ աւետեաց։ Եւ որ հայհոյէրն զՔրիստոս, և ուրացուղանէր՝ ի նմանէ զՀաւատացեալս,

այսօր ակամայ խոստովանութեանն  
ոչ կարեմք վաղվաղակի յանձն առ-  
նուլ։ Եւ որ երդնոյրն ՚ի սնոտի  
պաշամունս իւրոյ մոլորութեանն,  
անցուցանել զամենայն չարչարանս  
ընդ պաշտօնեայս եկեղեցւոյ, արդ  
եկեալ գողանալով գոհութիւն մա-  
տուցանէ. և այնու կամի զամենայն  
չարութիւն իւր ՚ի մեզ հեղուլ։ Ոչ  
այդմ հաւատամք, և ոչ զսուտ հրա-  
մանդ յանձն առնումք։

Խակ նա իբրեւ գիտաց, եթէ ոչ  
կարեմ քակել զհաստատութիւն  
միաբանելոցն, յայնժամ քակեաց  
յինքենէն զծերն լի դառնութեամք,  
յորում հանգուցեալ էր սատանայ  
զօրութեամք իւրով, և բազում  
գործեալ էր նորա նախճիրս. որոյ  
կերակուր կամաց իւրոց էր ՚ի ման-  
կութենէ անարատ մարմին սրբոց,  
և ըմպելի անյագութեաննորին՝ ա-  
րիւն անմեղացն։ Յաւելոյր եւս ՚ի

վերայ չարութեաննորա և զիւր մահաբեր հրամանն . գունդս գունդս յամենայն աշխարհացն գումարէր ընդնմա , և բազումերամակս փղաց յղէր ընդնմա :

ասեալ մերձ՝ ի սահմանս Հայոց , մտանէր՝ ի քաղաքն Փայտակարան , և զզօրսն ամենայն սփռէր տարածանէր շուրջ զքաղաքաւն առ՝ ի զզուշութիւն պատրաստութեան իւրոյ չարահնար խորհրդոցն : Եւ յամուր որջն մտեալ հին վիշապն չարաթոյն , և բազում կեղծաւութութեամբ դինքն թաքուցանելով յաներկեղութիւն , հեռաւորացն ահագին ձայնիւ սաստէր , և՝ ի մերձաւորսն իբրեւ զօձ սողալով փչէր : Սա էր իշխան և հրամանատար ամենայն տերութեանն Պարսից , որում անունն էր Միհրներսեհ . և չէր ոք ամենեւին , որ իշխէր ըստ ձեռն նորա ելանել : Եւ ոչ միայն

մեծամեծք և փոքրունք, այլ և ինքն  
թագաւորն հրամանինորա անսայր-  
որոյ և ձախող իրացն իսկ բուռն  
հարեալ էր նորա :



## ՅՈՐՐՈՐԴԻ ՅԵՂԱՆԱԿ

Վասն Երիտասարդութեանն է շետանին  
Սիւնեաց և անօրէն ընէերաց է-բոց :

ԱՌՆՉԵՒ ցայս վայրոչ ինչ կա-  
րի զանգիտէի պատմել զհարուածս  
ազգիս մերոյ, որ յարտաքին թշնա-  
մեացն ճշմարտութեանն չարաչար  
յարեան 'ի վերայ մեր. որք սակա-  
ւագոյնք հարին զմեզ, և յոլովա-  
գոյնք հարեալ գտան 'ի մէնջ. քան-  
դի դեռ եւս միաբանք և հաւասարք  
էաք: Թէպէտ և ոմանք 'ի ծածուկ  
ունէին զերկմտութիւն նենգու-  
թեանն, սակայն յաչս արտաքնոցն  
ահաւոր երեւէր միաբանութեիւն.  
որպէս, յերկուս և յերիս տեղիսոչ  
կարացին կալ առաջի ու

Արդ յայսմ հետէ և անդր, ուր  
սպրդեալ անկանի երկպառակու-  
թիւն՝ ի ներքս, ընդ քակել միա-  
բանութեանն՝ և երկնաւոր առա-  
քինութիւնն հեռանայ, և անձնըն-  
տիրք լինելով՝ յոյժ բազմանայ լա-  
լումն ողբոյս : Քանզի հատեալ ան-  
կեալ անդամքն, որ յառաջագոյն  
սորուն սուրբ մարմնոյս էին, դառ-  
նայ մարդ յարտասուս առաջի մեր-  
ձակայ դիականն : Եւս առաւել  
լնու դառնութեամբ՝ ի վերայ այ-  
նորիկ, որ յոդի և մարմին առ հա-  
սարակ դիակնանայ : Եւ եթէ ի վե-  
րայ միոյ անձին այսպէս, որչափ եւս  
առաւել՝ ի վերայ աղջոյն ազգի միոջ:

Այլ յայսմ տեղւոջ ոչ միայն՝ ի  
վերայ միոյ ազգի է ողբումնս մեր,  
այլ՝ ի վերայ ազգաց և աշխարհաց.  
զոր և յառաջ մատուցեալ ասացից  
ըստ կարգի, թէպէտ և ոչ խնդու-  
թեան մտօք : Ահա ակամայ ճա-  
ռազրեմ զբազումն, որպէս կորեան

ոմանք՝ ի ճշմարիտ կենացն իւրեանց,  
և պատճառք եղեն բազմաց կորս-  
տեանն, ոմանց՝ երեւելեացս միայն,  
և այլոց՝ երեւելեաց և աներեւու-  
թից: Եւ այն՝ եւս չար է քան զա-  
մենայն. դուռն՝ զոր բացին կորս-  
տեան, Աստուծոյ միայն կարողու-  
թիւն է փակել զնա. այլ ըստ մար-  
դկան սահման՝ ահա անցեալ է  
հնար:

Այս անօրէն Միհրներսեհ, քան-  
զի յառաջագոյն ստուգեալ գիտէր  
զամբարշտութիւնն Ասսակայ, և  
յայնմժամանակի եւս յղէր և կո-  
չէր զնա առ ինքն: Որպէս նորա  
խէլ յառաջագոյն զատեալ և որո-  
շեալ էր՝ ի միաբանութենէն Հայոց,  
եկն և յանդիման եղեւ. և ստու-  
գէր զիւր հաւատարմութիւնն և ըգ-  
Հայոց անիրաւ ապստամբութիւնն:  
Յաւել և պատմեաց եւս առաւե-  
լաբանութեամբ զոր ինչ ոչ էր գոր-

ծեալ Հայոց . և կամէր ընդանեբար  
ընդ միտ մտանել անօրինին :

Իսայց նա թէպէտ և 'ի ներքոյ  
յոյժ գորովէր զնա , այլ արտաքին  
դիմօք մեծարեաց զնա , և եղ առա-  
ջի նորա զմեծամեծ պարգեւս եր-  
կրաւորս : Եւ խոստացաւ նմա իշ-  
խանութիւն աւելի քան զոր ու-  
նէրն . և հայեցոյց զնա 'ի կարծիս  
սնոտիս , որ 'ի վերէր քանզիւրտէ-  
րութիւնն . իբր թէ անկ իցէ նմա  
հասանել մինչ 'ի թագաւորական  
վիճակն . բայց միայն հնարս իրացն  
խնդրեսցէ , թէ որպէս քակտեսցի  
միաբանութիւն ուխտին Հայոց , և  
թագաւորին կամքն կատարեսցին  
յաշխարհին :

Եւ իբրեւ յանձնէառ զամենայն  
ինչ՝ երթալ զկնի կամաց նորա , զի-  
տաց և ձերն դառնացեալ , եթէ  
թմբրեալ և ցնորեալ և քակեալ է  
'ի հաստատութենէ միաբանելոցն .  
յոյժ մլսիթարեցաւ 'ի միտս իւր

տրտմեալս, և ածզմտաւ՝ թէ և զա-  
մենեպեան այսպէս կարիցեմք որսալ  
յանգիւտ կորսւստն: Եւ իւրոյ հնա-  
րագիտութեանն տայր զիմաստու-  
թիւնն. և այնմ ոչ էր տեղեակ,  
թէ նա իւրովի զիւր անձն զատեալ  
և որոշեալ է 'ի սուրբ եկեղեցւոյն,  
հեռացեալ և օտարացեալ 'ի սի-  
րոյն Քրիստոսի:

«Բանզի մոռացօնք եղեննմազա-  
լուստ որդւոյն Աստուծոյ, և ոչ  
յիշեաց զքարոզութիւն սուրբ ա-  
ւետարանին. և ոչ 'ի սպառնալեացն  
զանգիտեաց, և ոչ յաւետիսն մխի-  
թարեցաւ: Ուրացաւ զաւազանն՝  
որ յղացաւ զնա, և ոչ յիշեաց զըն-  
կալուչ սուրբ հոգին՝ որ ծնաւ զնա:  
Անարգեաց զմարմինն պատուական՝  
որով սրբեցաւն, և առ ոտն եհար  
զարիւնն կենդանի՝ որով և քաւե-  
ցաւն 'ի մեղաց: Զնջեաց զգիր որ-  
դէգրութեանն, և իւրովք ձեռօք  
խորտակեաց զհաստատուն կնիք

մատանւոյն։ Ել 'ի թուոյ երանել  
եացն, և ապստամբեցոյց ընդ իւր  
զբազում։

Չեռն արկ կամակորութեամբ և  
եմուտ յորդէգրութիւն դիւապաշ-  
տութեանն, և եղեւ աման չարին,  
և ելից զնա սատանայ ամենայն խո-  
րամակութեամբ։ Ի ձեռն էառ  
իբրեւ զվահան, և ազաւ զնա ի-  
բրեւ զրահս, և եղեւ իբր զինուոր  
կատարեալ կամաց նորա։ Մար-  
տեաւ հնարիւք ընդ իմաստունս, և  
յոյժ խորագիտուտեամբ ընդ զի-  
տունս, յայտնի ընդ անմեղս, և 'ի  
ծածուկ ընդ խորհրդականս. ձեռն  
էարկ և եհան զբազումն 'ի գնդէն  
Քրիստոսի, և խառնեաց 'ի գունդս  
դիւաց։ Եւ 'ի բազում յայլ տեղիս  
գողաբար սողեցաւ և եմուտ իբրեւ  
զօձ 'ի մէջ ամրացելոցն. և խրամ  
հատեալ յափշտակեաց և էառ և ե-  
հան յայտնութեամբ զբազումն յա-  
զատաց և զբազմազոյնս 'ի շինակա-

նաց, և զայլ ոմանս յանուանեալ  
քահանայից:

Որոց անուանքն են այս գործակցաց նորա. իշխանն ոշտունեաց Արտակ անուն, իշխանն խորխոռունեաց Գաղիշյ անուն, իշխանն վահեւունեաց Գիտ անուն, իշխանն բազրատունեաց Տիրոց անուն, իշխանն ապահունեաց Մանէճ անուն, իշխանն գարեղենից Արտէն անուն, իշխանն Ակէոյ Ընջուղ անուն, իշխանն Ուրծայ Ներսեհանուն, իշխանն մեւս եւս պալունեաց Վարազապուհ անուն, սեպուհ մի ամատունեաց Մանէն անուն. բազում և այլ ազատ մարդիկ, զոր ոստանիկսն անուանեն յարքունի տանէ:

Եւ բովանդակ զիւր բոլոր աշխարհն ապստամբեցոյց յուրացութիւն, ոչ միայն ըստ աշխարհին բազմութեանն, այլ և զբազումս յուխտէ եկեղեցւոյն. մանաւանդ

սուտ էրիցամբքն, որով գործէր  
զշարիսն. երէց մի Զանգակ անուն,  
երէց մի Գլետրոս անուն, սարկաւագ  
մի Սահակ անուն. զորս յղէր առ  
անմեղ մարդիկ, խաթէր և պատրէր.  
սուրբ աւետարանաւն երդնուին և  
ասէին, եթէ 'ի Թագաւորէն շնոր-  
հեսցի ամենեցունց քրիստոնէու-  
թիւնդ: Եւ այսպէս խորամանկու-  
թեամբ հանէին զբազումն 'ի սուրբ  
միաբանութենէն, ածէին և խառ-  
նէին 'ի գունդս ուրացաղացն:

Եւ ժողովեաց զամենայն գայ-  
թակղութիւն, և արար գունդ զօ-  
րաց բազմաց. զրեաց և եցոյց զբա-  
զումն 'ինոցանէ յականէ յանուանէ  
մեծ հազարապետին, և զիւր քա-  
ջութիւն արութեանն, մեծապէս  
պարծելով որպէս աշակերտեաց 'ի  
մոլորութիւն խաթէութեան, և բա-  
ժանեալս և՝ երկցեղս երեւեցոյց ըզ-  
զօրսն Հայոց:

Եւ իբրեւ այս ամենայն շարիք

յաջողեցան նմա , քակեաց և զմիա-  
 բանութիւն աշխարհին Վրաց ՚ի  
 ձայոց , և Աղուանիցն ոչ ետ յա-  
 ռաջ խաղալ . և զաշխարհին Աշ-  
 ճնեաց ըստնմին իսկօրինակի յետս  
 կալաւ : Գրեաց հրովարտակ և աշ-  
 խարհին Յունաց , ցուցանելով նո-  
 ցա այլ ընդ այլոյ ստութեամբ , առ  
 այր մի , որոյ Վասակ անուանէր ,  
 յայնց մամիկոնենից , որ կան ՚ի ծա-  
 ռայութեան Յունաց : Եւ ՚ի թը-  
 շուառութեան ժամանակին այրն  
 այն սպարապետ էր ստորին Հայոց ,  
 և հաւատարիմ զօրացն Հոռովմոց  
 ՚ի սահմանին Պարսից . և արտաքոյ  
 էր օրինացն Աստուծոյ գործովք իւ-  
 րովք : Եղիտ այս Վասակ զայն Վա-  
 սակ իւր գործակից ՚ի մեծամեծ շա-  
 րին , զոր միաբանեցին երկոքեանն :  
 Կրէր և ցուցանէր հանապազորդ  
 նա , իբր թէ ամենայն Հայք զկնի  
 իւր միաբանեցին . և զնոյն գիր մե-  
 ծաւ զգուշութեամբ ներքին Վա-

սակն տայր տանել՝ ի թագաւորա-  
նիստ քաղաքն կայսեր. մինչեւ ըզ-  
սուրբ եպիսկոպոսացն զմիտսն եւս  
ուծացոյց՝ ի նոցանէ, և զամենայն  
զօրսն Յունաց յերկրայս արար  
յուխտէն: Մանաւանդ զի ՚ի ձեռն  
սուտ քահանայիցն պատրէր և խա-  
բէրիբրեւ ճշմարիտ մարդովք, աւե-  
տարան հանդերձ խաչիւ տայր տա-  
նել, և զիւր զամենայն սատանայ-  
ական ստութիւնն նոքօք ծածկէր:  
Դնէր զինքն յաստուածպաշտու-  
թեան կարգի և զամենայն կողմու-  
րացելոցն. առաւել զինքն հաստա-  
տէր հաստատուն քան զամենայն  
զօրսն Հայոց. երդնոյր և հաստա-  
տէր, եւս և զամենայն հրամանս  
թողութեան յարքունուստ ցու-  
ցանէր:

Այն էին և կամք Յունաց աշխար-  
հին, լսել զայն ախորժութեամք.  
այլ ՚ի ձեռն նորա առաւել եւս ՚ի  
նոյն յեղեալ տապալեցան: Սոյն-

պէս առնէր և ընդ ամենայն կողմանս ամրականաց աշխարհին, 'ի Տմորիսն և 'ի Կորդիսն, յԱրցախ և յԱղուանսն, 'ի Վիրս և յաշխարհին Խաղտեաց. յղէր պնդէր, զի ասպնջականութեան ոք արժանի մի արասցէ:

Եւ ըստ մեծի չարութեան նորա առաւել եւս ժամանակն երեր նմա զյաջողութիւնիրացն. զի ամենեւին արտաքուստ օգնական ոք ոչ դտաւ գնդին Հայոց, բայց յայնց Հոնաց, որոց բանս եղեալ էր: Սակայն և վասն նոցա կուտեաց զբազում այրուձին Ըրեաց, արգել և փակեաց զիրունս ելին նոցա. քանզի ոչ տայր դադար ամենեւին թագաւորին Պարսից, այլ յղէր և կոչէր զգունդըս բազումն 'ի պահակն Ճորայ, և զԱրաց աշխարհին բովանդակումարէր, զզօրսն Լինաց և զՃղբաց, և զՎատն, զԳաւն և զԳղուարն և զԽրսանն և զՀեծմատակն, զՓասխն

և զՓոսխն և զՓիւքաւնան և զամենայն զօրսն թաւասպարանն, զլեռնայինն և զդաշտայինն, և զամենայն ամրակողմն լերանցն։ Էր՝ զոր կարասեաւ, մեծաւ պարգեւօք և առատաձեռն բաշխելով զգանձսն արքունի, և Էր՝ զոր հրամանաւ թագաւորին սաստիկ տակնապէր։

Օ այս ամենայն իբրեւ արար և կատարեաց ըստ հրամանի թագաւորին, օր ըստ օրէ գրէր և ցուցանէր մեծ հազարապետին Պարսից, որ զողեալ և թաքուցեալ էր 'ի քաղաքն Փայտակարան։ Համարձակեցաւ այնուհետեւ և նա ցուցանել զինքն բազում ազգաց։ Էր՝ որոց ահ արկանէր, և Էր՝ որոց սիրով պարգեւս բաշխէր։ Կոչէր առ ինքն զԼասակ, և որք ընդ նմա իշխանքն ամենեքեան։ Բազում պարգեւս բաշխէր նոցա յարքունուստ, և զօրացն՝ որ 'ինոցա բանի էին։ Տանէր զառաջեաւ և զուրացեալ երիցուն-

սըն .ցուցանէր , հաստատէր և յայտ  
առնէր , եթէ սօքօք որսացայց զնո-  
սա՝ քակտել 'ի միաբան ուխտէն :  
Իսկ հաղարապետն իբրեւ զայն լսէր ,  
յոյժ շնորհակալ լինէր երկոցուն-  
ցըն , և յոյս առաջի դնէր նոցա .  
Եթէ լիցի մեր յաղթութիւն , զայ-  
լոց քահանայից կեանս դոցա շնոր-  
հեցից , և զմեծ վաստակ դոցա ցու-  
ցից թագաւորին :

Եւ այսպէս շարժեաց և շփո-  
թեաց զաշխարհն ձայոց , մինչեւ  
զբազում եղբարս հարազատս քա-  
կեաց 'ի միմեանց . ոչ եթող միա-  
բան զհայր և զորդի , և 'ի մէջ խա-  
ղաղութեան արար խոռվութիւն :

Եւ անդէն իսկ յիւրում աշխար-  
հին եղբորորդիք երկու էին նորա 'ի  
սուրբ ուխտին առաքինութեան .  
զրեաց և եցոյց վասն նոցա յարքու-  
նիս , և էառ իշխանութիւն 'ի վե-  
րայ կենաց նոցա , մերժեաց և եհան  
զնոսա յաշխարհէն , զի մի այլ դարձ-

ցին անդրէն : Հալածեաց և փախոյց  
զամենայն միայնակեացս աշխար-  
հին , ոյք հայհոյէին զանդարձ ամ-  
բարշտութիւն նորա : Արար և կա-  
տարեաց զամենայն չարիսն ընդ-  
դէմ ճշմարտութեանն . և զոր ինչ  
ոչ գիտէին անօրէն հեթանոսքն՝ ի-  
մացուցանէր նոցա , և վասն ուխ-  
տին քրիստոնէութեան , եթէ որ-  
պէս հնարիւք կարասցէ բառնալ  
յաշխարհէն Հայոց : || .

Օ այս ամենայն չարիս իբրեւ  
ետես 'ի նմա Միհրներսէհ , քան  
յանձն իւր՝ առաւել 'ի նաէր յու-  
սացեալ : Հարցանէր և ստուգէր ,  
թէ քանի այր կայ 'ի Հայոց աշ-  
խարհին 'ի գնդին Ա արդանայ ընդ-  
ամենայն բազմութիւն : Իբրեւ լուաւ  
'ի նմանէ՝ թէ աւելի քան զվաթ-  
սուն հազար են , ինդրէր եւս տե-  
ղեկութիւն վասն իւրաքանչիւր ան-  
ձին քաջութեան , և կամ քանի  
այնոք իցեն՝ որ սպառազէնքն իցեն ,

և կամ քանի այն ոք իցեն՝ որ մերկ  
առանց զինու աղեղնաւորք իցեն.  
սոյնպէս և վասն վահանաւոր հե-  
տեւակացն :

Եւ իբրեւ լուաւ զթիւ համարոյ  
բազմութեանն, առաւել եւս փու-  
թացաւ ուսանել՝ թէ քանիք իցեն  
պարագլուխք քաջ նահատակացն,  
զիերիս ընդ միոյ պատրաստեսցէ առ  
մի մի 'ի նոցանէ. թող զայլ ամե-  
նայն : Այլ և դրոշից անգամ իւ-  
րաքանչիւրոց տեղեկանայր 'ի նմա-  
նէ. և թէ քանի գունդ զզօրսն բա-  
ժանիցեն, և որ ոք 'ի նոցանէ սա-  
ղարք լինիցին, և որ զօրագլուխ յոր-  
մէ կողմանէ յուազմ մտանիցէ, և  
զինչ անուանք՝ իւրաքանչիւր համ-  
հարզ անցանիցեն, և քանի փողա-  
հարք 'ի մէջ գնդին ձայնիցեն : Ղա-  
կի՞շ գործիցեն արդեւք, եթէ ար-  
ձակ բանակեսցեն . ճակատ առ ճա-  
կատ գործիցեն, եթէ համագունդ  
ընդ մի տեղի դրդիցեն : Ո' ոք 'ի նո-

ցանէ յերկբայս կայցէ, և կամ ո՛  
ոք 'ի նոցանէ զանձն 'ի մահ դնելով  
գուն գործիցէ:

Եւ իբրեւ զայս ամենայն տեղե-  
կացաւ 'ի նմանէ, կոչէր զամենայն  
զօրագլխեանն, պատուէր հրամա-  
նի տայր ամենեցուն յանդիման նը-  
մա, զի խրատու նորա լուիցեն ա-  
մենեքեան: Եւ զամենայն զօրսն զօ-  
րագլխօքն հանդերձ յանձն առնէր  
առն միում յաւագացն, որում ա-  
նուն էր Մուշկան Նիւսալաւուրտ:

Եւ ինքն խաղայր անդրէր գնայր  
յերկիրն արեւելից. և յանդիման ե-  
ղեալ մեծի թագաւորին, պատմէր  
զամենայն անցս իրացն, զիւր հնա-  
րաւոր իմաստութիւնն և զլասա-  
կայ խաբեբայ պատրանսն Հայթայ-  
թանացն. որպէս զառաջինն զիւր  
զամբարշտութիւնն կամեցաւ ծա-  
ծկել այնու՝ զի քակեալ երկպառա-  
կեաց զգունդն Հայոց: Իբրեւ լուաւ  
զայս ամենայն թագաւորն 'ի բերա-

նոյ մեծ հաղարապետին, դառնացաւ յանձն իւր, և ասէ անսուտ երդմամբ. Եթէ ապրեսցի անօրէնն այն 'ի մեծ պատերազմէն, մեծաւ անարգանօք տամ ըմպել նմա զբաժակն դառնութեան մահու:





# ՀԻՆԳԵՐՈՐԴ ՅԵՂԱՆԱԿ

Յարյակում արեւելէլեպաց

ՄԵԾ է սէրն Աստուծոյ քան  
զամենայն մեծութիւն Երկրաւոր .  
և այնպէս աներկեւղս առնէ զմար-  
դիկ , իբրեւ զանմարմին զօրս հրեշ-  
տակաց . որպէս անդստին իսկզբանէ  
է տեսանել զբազումն բազում ան-  
դամ 'ի բազում տեղիս : Մարդիկ ,  
որ սիրովն Աստուծոյ իբրեւ զինու  
վառեալք էին , ոչ ինչ խնայեցին  
զանգիտելով իբրեւ զանարի , գո-  
լով վատասիրտք , կամ 'ի մահան-  
ձանց , կամ յափշտակութիւն ըն-  
չեց , կամ 'ի խողխողումն սիրելեաց ,  
կամ 'ի գերութիւն ընտանեաց , ե-  
լանել 'ի հայրենի Երկրէն և անկա-

նել՝ ի ստրկութիւն յօտարութեան-  
առ ոչինչ համարեցան զայս ամե-  
նայն անցս չարչարանացն. այլ մի-  
այն միաբան կալ ընդ Աստուծոյ. զի  
՚ի նմանէ միայն մի զերի ելցեն. և  
ամենայն երեւելի մեծութեանս զնա-  
բաւական համարեցան՝ ընտրեալ՝ ի  
միտս իւրեանց : Եւ զուրացութիւնն  
մեռելութիւն վարկանէին, և զմահ  
վասն Աստուծոյ անանց կենդանու-  
թիւն, և ծառայել յերկրի՝ աղա-  
տութիւն կենաց իւրեանց, և ըն-  
կենուլ զանձինս յօտարութիւն՝ ընդ  
Աստուծոյ գիւտից : Որպէս յայսմ  
ժամանակի տեսաք աչօք մերովք,  
զի զնոյն նահատակութիւն նահա-  
տակեցաւ և աշխարհս Հայոց :

Քանզի իբրեւ ետես մեծն Վար-  
դան զերկպառակութիւն աշխար-  
հին իւրոյ, ոչ ինչ թերահաւատու-  
թեամբ զանգիտեաց : Թէպէտ և  
ստուգեալ գիւտաց զբազմաց այլոց  
եւս զերկմտութիւն, որ զեռ եւս

ընդ նմա միաբանեալք էին, քաջա-  
լերեցաւ յանձն իւր և քաջալերեաց  
զգօրսն իւր. քանզի ինքն իսկըոնա-  
ցեալ ունէր զթագաւորանիստ տե-  
ղիսն միաբանութեամբ նախարա-  
րացն, որոչ քակեցան՝ իսուրբուխ-  
տէն: Հրաման տուեալ ամենայն զօ-  
րացն ժողովել Արտաշատ քաղաք,  
վոխանակ յետս կացելոցն՝ որ Ելին  
զհետ իշխանին Սիւնեաց, զեղբարս  
կամ զորդիս կամ զեղբարցն որդիս  
՝ իտեղի նոցա մատուցանէր, և զիւ-  
րաքանչիւր զօրս տայր նոցա, զի  
զեռ եւս ինքն ունէր զամենայն աշ-  
խարչն:

Եւ փութով ամենեքեան՝ իտեղի  
պատերազմին եկեալ հասանէին իւ-  
րաքանչիւր զօրօք և ամենայն պա-  
տրաստութեամբ, նոքա և որ բունքն  
հաստատուն կացեալ էին՝ ի տե-  
ղւոցն, Ներշապուհ արծրունի, և  
Խորէն խորխուռունի, և ինքն սպա-  
րապետն, և Արտակ պալունի, և

Վահան ամատունի, և գունդն վա-  
շեւունեաց, և թաթուլ դիմա-  
քսեան, և Արշաւիր արշարունի, և  
Շմաւոն անձաւացի, և Տաճատ  
գնթունի, և Ատոմ գնունի, և  
Խոսրով գարեղեան, և Կարէն սա-  
հառունի, և Հմայեակ դիմաքսեան,  
և մեւս եւս այլ Գաղըիկ դիմա-  
քսեան, և Ներսեչ քաջբերունի, և  
Փարսման մանդակունի. և Արսէն  
ընձայացի, և Այրուկ սլկունի, և  
Վրէն տաշրացի, և ապրսամ ար-  
ծրունեացն, և Շահ խոռապետն ար-  
քունի, և Խուրս սրուանձտեաց, և  
Քողեանքն և ակէացիքն և տրպա-  
տունիքն և զօրքն ոշտունեաց և  
ամենայն գործակալքն արքունի իւ-  
րաքանչիւր զօրօքն հանդերձ:

Առքա ամենեքեան համագունդք  
հասանէին 'ի գործ պատերազմին 'ի  
դաշտն Արտազու, և լինէր հան-  
դէս համարուն վաթսուն և վեց  
հազար այր ընդհեծեալ և ընդ հե-

տեւակ։ Եկին ընդ նոսա սուրբքն  
Յովսէփի և Պետոնդ Երէց, և բա-  
ղում և այլ քահանպէք, և եւս  
բազմագոյն պաշտօնեայք։ Քանզի  
ոչ ինչ զանգիտեցին և նոքա գալ  
ընդ նոսա 'ի գործ պատերազմին.  
զի ոչ եթէ մարմնական համարէին  
զկուիւն, այլ հոգեւոր առաքինու-  
թեան. ցանկային մահակից լինել  
քաջ նահատակացն։

Ոկսաւսպարապետն խօսել միա-  
բանութեամբ նախարարացն ընդ  
զօրսն և ասէ. Ի բազում պատե-  
րազմունս մտեալ է իմ, և ձեր ընդ  
իս. է ուրէք՝ զի քաջապէս յաղթե-  
ցաք թշնամեացն, և է ուրէք՝ զի  
նոքա մեզ յաղթեցին. և բազում  
այն է՝ որ յաղթող գտեալ եմք և  
ոչ յաղթեալք։ Եւ միանկամայն  
այն ամենայն էին մարմնոյ պար-  
ծանք. քանզի հրամանաւ անցաւոր  
թագաւորին մարտնչէաք։ Որ փախ-  
չէր, վատանուն յաշխարհի երեւ-

էր, և անողորմ մահ՝ ի նմանէ զտա-  
 նէր. իսկ որ քաջութեամբ յառաջ  
 մատչէր, քաջ անուն ազգի ժա-  
 ռանդէր, և պարզեւս մեծամեծս  
 յանցաւոր և 'ի մահկանացու թա-  
 գաւորէն ընդունէր: Եւ մեք իսկ  
 աւասիկ յիւրաքանչիւր մարմինս  
 ունիմք վէրս և սպիս բազումն. և  
 բազում այն քաջութիւն իցէ, վասն  
 որոյ առեալ իցէ և պարզեւս մե-  
 ծամեծս: Անարգ և անօգուտ զքա-  
 ջութիւնսն համարիմ, և առ ոչինչ  
 զպարզեւսն զբազումն. վասն զի ա-  
 մենեքեան խափանելոցեն: Իսկ արդ  
 եթէ վասն մահկանացու հրամա-  
 նատուին զայն արութիւնս կատա-  
 րէաք, որչափ եւս առաւել վասն  
 անմահ թագաւորին միոյ, որ տէրն  
 է կենդանեաց և մեռելոց, և դա-  
 տելոց է զամենայն մարդ ըստ գոր-  
 ծոց իւրոց: Ապաքէն եթէ կարի  
 շատ յառաջ մատուցեալ ծերացայց,  
 սակայն ելանելոց եմք 'ի մարմնոյ

աստի, զի մացուք առ Աստուած  
կենդանի, որ ոչ եւս ելանիցեմք 'ի  
նմանէ:

Արդաղաչեմ զձեզ, ո՛վ քաջնի-  
ղակակիցք իմ, մանաւանդ զի բա-  
զումք 'ի ձէնջ լաւագոյնք էք քան  
զիս արութեամք, և գահու 'ի վեր  
ըստ հայրենի պատուցյն. բայց յոր-  
ժամ ձերով կամօք և յօժարու-  
թեամք առաջնորդ և զօրագլուխ  
ձեզ կացուցէք, հեշտ և բաղձալի  
թուեսցին բանք իմ 'ի լսելիս մեծա-  
մեծաց և փոքրունց: Մի երկուցեալ  
զանգիտեսցուք 'ի բազմութենէ հե-  
թանոսացն, և մի յահագին սրոյ  
առն մահկանացուի զթիկունս դար-  
ձուսցուք. զի եթէ տացէ Տեր յաղ-  
թութիւն 'ի ձեռս մեր, սատակես-  
ցուք զզօրութիւն նոցա, զի բար-  
ձրասցի կողմն ճշմարտութեանն. և  
եթէ հասեալ իցէ ժամանակ կենաց  
մերոց սուրբ մահուամք պատերազ-  
միս, ընկալցուք խնդութեամք սըր-

տիւ. բայց միայն յարութիւնս քազութեան՝ վատութիւն մի խառնեսցուք :

Վանաւանդ զի անմոռաց է ինձ, յիշելով զիմ և զոմանց 'ի ձէնց, 'ի ժամանակին՝ զի զանօրէն իշխանն խարեցաք, պատրեցաք իբրեւ զմանուկ մի տղայ անպիտան . իբր այն եթէ 'ի վերինն երեսս զկամն նորա ամրարշտութեանն կատարեցաք . բայց 'ի ծածուկ զխորհուրդս Տէր ինքնին վկայէ մեզ, որպէս անքակ կացեալ եմք 'ի նմանէ : Զոր և գուք ինքնին իսկ գիտէք, վասն սիրելեաց մերոց՝ որ 'ի մեծի նեղութեան էին, հնարս ինդրէաք վասն յանդորր հանելց . զի նոքօք հանդերձ մարտ եղեալ կոռւեսցուք ընդ անօրէն իշխանին վասն հայրենի աստուածատուր օրինացն : Եւ իբրեւ նոցա ոչ ինչ կարացաք օդնել, անհնար լիցի պյս՝ եթէ վասն մարմնաւոր սիրոց

զԱստուած ընդ մարդկան վորխա-  
նակիցեմք :

Խսկարդ յերկուս և յերիս կռիւս  
Տէր ինքնին մեծաւ զօրութեամբ օգ-  
նեաց մեղ, որովէս զի զանուն քա-  
ջութեան ժառանգեցաք, և զզօրսն  
արքունի չարաչար հարաք, զմոգ-  
սըն անողորմ սատակեցաք, և զպըդ-  
ծութիւն կռապաշտութեանն ՚ի  
տեղեաց տեղեաց սրբեցաք, զանօրէն  
հրաման թագաւորին եղծաք ապա-  
կանեցաք, զիսուսվութիւն ծովուն  
ցածուցաք, լեառնացեալ ալիքն  
դաշտացան, բարձրադէղ փրփուրն  
ըսպառեցաւ, գաղանացեալ սրբտ-  
մտութիւնն դադարեաց : Որ՝ ի վերայ  
ամպոց որոտայր, նկունեղեալ՝ քան  
զսովորական ընութիւնն ՚ի վայր  
գտաւ ընդ մեղ խօսելով : Որ բանիւ  
հրամանաւ կամքը կատարել զչա-  
րութիւնն իւր ՚ի վերայ սուրբ եկե-  
ղեցւոյ, արդ աղեղամբ և նիղակաւ  
և սրով կռուի : Որ իբրեւ զհանգերձ

կարծէր ունել մեզ զքրիստոնէու-  
թիւնն , արդ իբրեւ զգոյն 'ի մար-  
մոյ՝ չկարէ շրջել . թերեւս և ոչ  
այլ կարասցէ մինչեւ 'ի կատարած:  
Քանզի հիմունք սորա հաստատու-  
թեամբ եղեալ են 'ի վերայ վիմին  
անշարժութեան , ոչ 'ի վերայ եր-  
կրի , այլ 'ի վեր յերկինս , ուր ոչ  
անձրեւք իջանեն և ոչ հողմք շնչեն  
և ոչ հեղեղս յարուցանեն : Եւ մէք  
թէպէտ և մարմնով յերկրի եմք ,  
այլ հաւատով յերկինս եմք շինեալ .  
ուր ոչ ոք կարէ հասանել յանձե-  
ռագործ շինուածն քրիստոսի :

Հաստատուն կացէք յանշուշտ  
զօրագլուխն մեր , որ ոչ երբէք մո-  
ռասցի զգործս նահատակութեան  
ձերոյ : Ո՛վ քաջք , մեզ այս մեծա-  
պէս է՝ զոր կատարեաց Աստուած  
'ի ձեռն մերոյ բնութեանս , յորում  
և զօրութիւնն Աստուծոյ մեծա-  
պէս երեւի : Զի եթէ զայլս կոտո-  
րելով 'ի վերայ աստուածային օրի~

նացն՝ պարծանս անձանց ժառանց  
գեցաք, և զքաջ անուն ազգատոհի-  
մին մերոյ թողաք եկեղեցւոյ, և  
վարձուց ակնկալութիւնի Տեառնէ-  
է, որ պահի իւրաքանչիւր ու մեք՚ի  
մէնջ ըստ սրտին յօժարութեան և  
ըստ գործոց առաջարկութեան, որ-  
շափ եւս առաւել եթէ մեք մեռա-  
նիցիմք՝ ՚ի վերայ մեծի վկայութեան  
Տեառն մերոյ Յեսուսի Քրիստոսի,  
որում և երկնաւորքն են ցանկա-  
ցեալ, եթէ զոյր հնար: Եւ զի այս  
պարզեւք ոչ ամենեցուն է անկ,  
այլ որում պատրաստի ՚ի բարերար  
Տեառնէն, և մեզ այս ոչ եթէ յար-  
դար գործոց ինչ պատահեաց, այլ  
յաննախանձ պարզեւատուէն. որ-  
պէս և ասէ իսկ ՚ի սուրբ կտակա-  
րանին. Ուր առաւել եղեն մեղքն,  
անդէն առաւելան շնորհք Աստու-  
ծոյ:

Եւ մեզ կարի քաջ՝ ՚ի դէպ ելա-  
նէ հրաման պատասխանւոյս այսու-

րիկ . որպէս և առաւելապէս երեւեցաք մարդկան ամբարշտեալք , կը ըկին առաւելապէս երեւեսցուք արդարացեալք մարդկան և հրեշտակաց և հօրն ամենեցուն : Զի որ օր լուան ապաքէն զմէնջ մարդիկ 'ի գործ ամբարշտութեանն , արտասուս բազում հեղան 'ի սուրբ եկեղեցւոցն , և եւս բազմագոյն 'ի մէջ սիրելեաց մերոց : Նա և ընկերք մեր սրով սրտմտեալ սպառնային մեղ , և մահ դառնութեան 'ի վերայ հասուցանել կամէին . և ծառայքն մեր սարտուցեալ փախչէին 'ի մէնջ : Եւ հեռաւորաց , որոց լուեալ էր զանուն քրիստոնէութեան մերոյ , քանզի ոչ էին տեղեակ խորհրդոյն մերոց , ողբա 'ի բերան առեալ անդադար աշխարհէին զմեղ , և անգիտութեամբ հայհցութիւնս բազումն խօսէին զմէնջ : Եւ որ մեծն քան զամենայն ասացից . ոչ միայն մարդիկ յերկրի , այլ

և հրեշտակք յերկինս զերեսս իւրեանց դարցուցին 'ի մէնջ, զի մի տիսուր դիմօք հայեսցին 'ի մեղ:

Եւ ահա եկն եհաս ժամանակ, զի զամենայն զկեղտ անուն 'ի մէնջ 'ի բաց բարձցուք: Յայնժամ իւրեւ զթախծեալ սգաւոր՝ յոգի և մարմին էաք տրտմեալք, այսօր զըւարթացեալ և զգաստացեալք յերկոսեան առ հասարակ եմք լրջացեալք. քանզի և զՏէրն բարերար ընդ մեզ տեսանեմք յառաջնորդութիւն. չէ մեր մարդ զօրավար, այլ զօրագլուխն ամենայն մարտիրոսաց: Երկեւդ թերահաւատութեան է նշանակ. զթերահաւատութիւն մեք 'ի մէնջ վաղ մերժեցաք, ընդ նմին և երկիւղն փախիցէ 'ի մտաց և 'ի խորհրդոց մերոց:

Օ այս ամենայն առաքինի զօրավարն խօսեցաւ ընդ ամենայն բազմութեանն. դարձեալ և զմի մի 'ի նոցանէ քաջալերէր 'ի ծածուկ և

սրտապնդէր, և զամենայն պակա-  
 սութիւն աղքատութեան լնոյր:  
 Որոյ ոչ ինչ գոյր զօրականին, յան-  
 ձնէ և յընկերաց մատուցանէր. որոյ  
 զէն չէր, զէն պատրաստէր. և ո-  
 րում հանդերձ պիտոյ էր, հանդերձ  
 զգեցուցանէր, և որում երիւար՝  
 երիւար տայր: Եւ առատ ռոճկօք  
 ուրախ առնէր զամենեսեան, և զը-  
 ւարթագին զինքն ցուցանէր ամե-  
 նեցուն: Եւ ըստ պատերազմական  
 կարգին զքաջ արանց զյիշատակա-  
 րանս հանապազ երկրորդէր առաջի  
 նոցա. զի և ինքն իսկ տեղեակ էր  
 'ի մանկութենէ իւրմէ սուրբ կտա-  
 կարանաց: Զոր և 'ի ձեռն առեալ  
 զքաջ նկարագիրն մակաբայեցւոցն  
 ընթեռնոյր 'ի լսելիս ամենեցուն.  
 և յորդառատ բանիւք զելս իրացն  
 իմացուցանէր նոցա. որպէս մար-  
 տուցեալ կոռւեցան 'ի վերայ աս-  
 տուածատուր օրինացն ընդդէմ  
 թագաւորին անտիոքացւոց: Զի

թէպէտ և 'ի նմին կատարեցան մահուամբ, սակայն անուն քաջութեան եկաց մինչեւ ցայսօր ժամանակի, ոչ միայն յերկրի, այլ և անմոռաց յերկինս։ Նա և զայն յուշ առներ զօրականին, որպէս ազգատոհմն Մատաթեայ քակտեալ բաժանեցան 'ի միութենէ նորա, դարձան 'ի հրաման թագաւորին, շինեցին մեջեանս, մատուցին զոհս պըղծութեան, խոտորեցան յԱստուծոյ, և ընկալան զպատիժս պատուհասի մահուան 'ի սուրբ միաբանելոցն։ Իսկ Մատաթի և որք ընդ նմայն էին՝ ոչ ինչ լքեալ թուլացան, այլ եւս առաւելապէս պնդեցան, և ձեռնամուխ եղեն 'ի գործ պատերազմին ըազում ժամանակս Զայս ասէր, և անդէն 'ի դաշտին զտեղի առեալ՝ զզօրսն զետեղէր, և յամենայն կողմանց տակաւ զայրուձին կազմէր։

**Իսկ յետ ըազում աւուրց զօրա-**

գլուխն Պարսից Խաղայր գայր ամենայն հեթանոսական բազմութեամբըն, և եկեալ հասանէր յաշխարհն Հայոց 'ի Հեր և 'ի Զարաւանդ գաւառ։ Եւ անդէն 'ի գաւառին զտեղի առեալ նորա, բանակ բոլորէր, փոս հատանէր, պատնէշ կանգնէր, շերտաւոր փակէր, ամրացուցանէր իբրեւ զքաղաք մի ամուր ամենայն պատրաստութեամբ։ Գունդ բազում հատանէր 'ի զօրաց նորա, ասպատակաւ արշաւէր, յաւարի առնուլ կամեր զգաւառս բազում։

**Օ** այն իբրեւ լուան զօրքն Հայոց սեպուհ մի յազգէն ամատունեաց, Առանձար անուն, ընտրեցին յամենայն զօրականէն լի իմաստութեամբ և քաջութեամբ։ Ել ընդ առաջ նորա հաղարօք երկու, հար սատակեաց զբազմութիւն գնդին, և ըզմնացեալսն 'ի նոցանէ անդրէն փախստական 'ի բանակն արկանէր։ Եւ ինքն ողջանդամ այսրէն դառնայր

և լինէր տօն ուրախութեան մեծ  
յաւուրն յայնմիկ զօրացն Հայոց :

Դարձեալ միւսանգամ ուրա-  
ցիալն Վասակ անդրէն 'ի հնարս  
հայթայթանաց մոտանէր ըստ առա-  
ջին կեղծաւորութեանն իւրոյ . շըր-  
ջեցաւ 'ի ձեռն սուտ երիցանցն՝ զոր  
յառաջազոյն ասացաք , նոքօք հրա-  
մանաւ արքունի 'ի պատգամաւո-  
րութիւն խօսէր , և երդմամբ հաս-  
տատէր զքրիստոնէութիւնն ան-  
դրէն ունել : Եւ զայս արարեալ զբա-  
զում աւուրս՝ ոչ կարաց զմիաբա-  
նութիւնն քակտել , մանաւանդ ըդ-  
սուրբ ուխտ եկեղեցւոյն , որ ոչ էր  
հեռացեալ 'ի զօրականէն : Որպէս  
երանելի երէցն Վեւոնդ հրամանա-  
ռեալ 'ի սուրբ ընկերացն՝ 'ի մեծէն  
Յովսեփիայ և յամենայն մեծամե-  
ծացն , 'ի քահանայիցն և 'ի զօրա-  
կիսացն , երաց զըերան իւր և ասէ  
բարձրբարբառով առաջի հրեշտա-  
կացն :

Յիշեցէք ամենեքեան զհարսն զա-  
 ռաջինս, որ յառաջ քան զծագումն  
 որդւոյն Աստուծոյ յիւրաքանչիւր  
 ժամանակս: Քանզի իբրեւ մեր-  
 ժեաց և ընկէց զմեզ չարն յաս-  
 տուածային տեղւոյն, զտաք մեք  
 անկեալք ընդանողորմդատաստա-  
 նօք ըստ մեղացն յանցաւորութեան,  
 որ 'ի կամս ազատութեան մերոյ գոր-  
 ծեցաք զանարժանս, և զարարչա-  
 կան զօրութիւնն շարժեցաք 'ի վե-  
 րայ մեր 'ի ցասումն բարկութեան,  
 և զողորմած դատաւորն յուզեցաք  
 վրէժ առնուլ անաչառութեամբ  
 յարարածոցս. մինչեւ հրաման տր-  
 ւեալ երկնային ծովուն հեղուլ 'ի  
 վերայ ցամաքիս, և հաստատուն  
 յատակք երկրիս ծակոտեալ՝ ընդ-  
 դէմ զհակառակսն գործեցին: Ա-  
 րինք և ներքինք եղեն մեզ գործիք  
 տանջանաց՝ առանց բարեխօսի վրէժ  
 առնուլ յանցանաց մերոց:  
 Եպաքէն արդարն ոյ միայն գը-

տաւ կատարեալ յազդի մարդկութեանս, որ ցածոց զսրտմտութիւն բարկութեան տերունեան ցասմանն, և եղեւ սկիզբն առաջարկութեան առ աճումն բաղմութեան մարդկային ազգիս: Դարձեալ և Աքրահամ՝ ՚ի փորձութեանն իւրում դուաւ առաքինի և զընկալեալ պարզեւսն յԱստուծոյ ինքեան ձեռօք փոխ անդրէն նմին մատուցանէր. վասն այսորիկ և յառակս ընկալաւ զնա Աստուած, զի ՚ի նմա տպաւորեալ տեսանէր զաներեւոյթ դալուստ որդւոյն Աստուծոյ, և զըմբոնումն անըմբոնելոյն և զղենումն անմաշին, որ իւրով մահուամբն խախանեաց զիշխանութիւն մահու: Եւ եթէ մահուամբ մահ մեռանի, մի երկիցուք մահակիցք լինել Քրիստոսի. զի ընդ որում մէք մեռանիմք, ընդ նմին և կենդանանամք:

Յիշեցէք, առաքինիք, զմեծն  
 Մովսէս, որ մինչ չեւ հասետլ էր  
 յարութեան հասակն՝ խորհուրդ  
 սուրբ նահատակութեանն ՚ի տիս  
 տղայութեանն երեւէր ՚ի նմա. և  
 տուն թագաւորին եղիպտացւոց ՚ի  
 ծառայութիւն մտանէր նմա, և ա-  
 կամայ դայեկութեամբ սնուցանէր  
 զնա. և ՚ի ժամ փրկելց զժողո-  
 վուրդն ՚ի նեղութենէն, միջնորդ  
 եղեւ երկնի և երկրի, միանգամայն  
 և Աստուած անուանեցաւ ՚ի վերայ  
 Եղիպտացւոցն։ Քանզի ուր գտաւ  
 սուրբ խորհուրդն զօրացեալ, ան-  
 ձամբ իւրով վրէժառնոյր յԵղիպ-  
 տացւոցն. իսկ ուր աստուածային  
 յայտնութիւնն ՚ի վերայ նորա լի-  
 նէր, ՚ի ձեռն գաւաղանին գործէր  
 զմեծամեծ սրանչելիսն։ Եւ վասն  
 սուրբ նախանձուն՝ զոր ունէր, ե-  
 հարզԵղիպտացին և ընդաւազեաց.  
 վասն որոյ զմեծ անուն գնէր նմա,  
 և առաջնորդ ժողովրդեանն զնա կա-

ցուցանէր։ Եւ բազում այն է, որ  
հեղմամբ արեամբն արդարացաւ, և  
անուանեցաւ մեծ քան զամենայն  
մարգարէս. ոչ միայն զարտաքին  
թշնամիսն կոտորելով, այլ զազգա-  
տոհմսն, որ փոխանակեցին զԱս-  
տուած ընդունուն յանապատին։

Եւ եթէնա 'ի հեռուստ այնպիսի  
վրէժ խնդրէր զալստեան որդւոյն  
Աստուծոյ, մեք որ ականատեսք ե-  
ղաք, և մեծամեծ վայելեցաք յեր-  
կնաւոր պարզեւսն շնորհաց նորա,  
եւս առաւել պարտիմք վրէժինդիր  
լինել մօտակայ Ճշմարտութեանս։  
Որ եղ մահուամբ զանձն իւր 'ի վե-  
րայ մեղաց մերոց, արդարացոց ըզ-  
մեզ յանհնարին դատապարտու-  
թենէն, դիցուք և մեք զանձինս  
մեր մահուամբ 'ի վերայ անմահզօ-  
րութեանն, զի մի նուազք քան  
զվրէժինդիրսն գտանիցիմք։

Յիշեցէք զմեծ քահանայն Փենե-  
հէղ, որ սպանմամբ երարձ զպըզ-

ծութիւնն 'ի ժամ՝ պատերազմին,  
 և աղջէ յազգ երդմամբ հաստա-  
 տեաց զքահանայութիւնն։ Մի մո-  
 ռանայք և զսուրբ մարդարէն զԵ-  
 ղիաս, որ ոչ կարէր հանդարտել  
 հայել 'ի կոռապաշտութիւնն Աքա-  
 րու. և արդար նախանձուն իւրոյ  
 զութ հարեւրանինքեանձեռօք սա-  
 տակեաց, և զերկուս յիսունսն ան-  
 շէջ հրոյն մատուցանէր լուցկիս.  
 և զաստուածային վրէժն ինըրե-  
 լով՝ անըմբոնելի և ահագին կա-  
 ռօքն յերկրէ 'ի յերկինս վերացաւ:  
 Դուք՝ եւս մեծի մասին վիճակի հա-  
 սեալ էք. զի ոչ եւս կառք առա-  
 քին ձեղ 'ի վերացումն, այլ ինքնին  
 Տէրն կառաց և երիւարաց հզօր զօ-  
 րութեամբ և սրբովք հրեշտակօք  
 ընդ առաջ եկեալ՝ ձեղ իւրաքան-  
 չիւր թեւս բուսուցանէ, զի նորա-  
 ուղեկիցք լինիցիմք և նմին քաղա-  
 քակիցք։

Եւ այլ զի՞նչ եւս երկրորդեցից

առաջի ձերոյ քաջ նահատակու-  
 թեանդ, զի քան զիս տեղեկագոյնք  
 և հմուտք էք սուրբ կտակարանացն:  
 Դաւիթ 'ի մանկութեանժամանա-  
 կին քարիւ կործանեաց զմեծ բլուրն  
 մսեղէն, և ոչ ինչ զանգիտեաց յա-  
 հագին սրոյ հսկային. ցրուեաց ըզ-  
 գունդս այլազգեացն, և ապրեցոց  
 զզօրսն 'ի մահուանէ, և զժողո-  
 վուրդսն 'ի գերութենէ. եղեւ ան-  
 դրանիկ թագաւորացն Խորայէլի, և  
 անուանեցաւ հայր որդւոյն Աստու-  
 ծոյ: Նա անուանեցաւ առ 'ի պէտս  
 ժամանակին, և դոք ճշմարիտ ծր-  
 նեալք 'ի սուրբ Հոգւոյն որդիք էք  
 Աստուծոյ և ժառանգակիցք Քրիս-  
 տոսի: Մի՛ ոք զձեր բաժինն 'ի ձէնց  
 հատանիցէ, և զձեզ օտարախորթս  
 արարեալ՝ տարարաժին հանիցէ:  
 Յիշեցէք զամենայն զօրավարսն  
 զառաջինսն Խորայէլի, զՅեսու զԳե-  
 ղէովին զէփիթայեա և զայլս ամե-  
 նեսեան: Որք ճշմարիտ հաւատովք

էին, հարին կոստորեցին զգօրսն հեթանոսաց, և սրբեցին զերկիրն 'ի պիղծ կուապաշտունենէն: Եւ վասն հաստատուն արդարագործութեն, որ ոչ ինչ երկմտեցին 'ի խորհուրդս իւրեանց, արեգակն և լուսինն առանց ականջաց լուանե կատարեցին զբան հրամանի նոցա, ծով և գետք ճանապարհ գործեցին առաջի նոցա ըստ ոչ սովորութեան: Եւ բարձրացեալ պարիսպք քաղաքին Երիքովի ձայնիւ լոկով անկեալ կործանեցաւ: Եւ այլքն ամենայն՝ որ ըստ հաւատոց քաջութիւնս կատարեցին 'ի դարս իւրաքանչիւր, գովեցան 'ի մարդկանէ և արդարացան յԱստուծոյ:

Ապաքէն նոյն Տէր է իսկզբանէ և մինչեւ ցայսօր և առ յապա, և յաւիտենից յաւիաեանս, և անդր քան զամենայն յաւիտեանս: Ոչ նորոգի, զի ոչ հնանայ. ոչ մանկանայ, զի ոչ ծերանայ. ոչ փոփոխի

անցեղեղուկ բնութիւնն Աստուծոյ .  
որպէս և ինքնասէր բերանով սուրբ  
մարգարէիցն . Ես եմ, ես եմ, նոյն  
եմ իսկզբանէ մինչեւ յաւիտեան .  
ոչ տամ զփառս իմ այլում, և ոչ  
զքաջութիւնս իմ դրօշելոց :

Օ այս գիտելով, եղբարք, մի  
թուլութեամբ լքանիցիմք, այլ  
պնդութեամբ սրտիւ և հաստատուն  
հաւատովք կամակար յարձակես-  
ցուք՝ ի վերայ թշնամեացն, որ յա-  
րուցեալ գան՝ ի վերայ մեր: Մեր  
յոյսն մեզ կրկին երեւի. եթէ մե-  
ռանիմք՝ կեանք, և եթէ մեռուցա-  
նեմք՝ մեզ նոյն կեանք առաջի կան:  
Յիշեսցուք զբանն առաքելոյ, որ  
ասէ, թէ՝ Փոխանակ ուրախու-  
թեան՝ որ նմա առաջի կայր, յանձն  
էառ զհամբերութիւն մահու, և  
մահու խաչի. վասն այսորիկ և  
Աստուած զնա առաւել բարձրա-  
ցցց, և ետ նմա անուն՝ որ՝ ի վեր  
է քան զամենայն անուն. զի յա-

նուն Յիսուսի Քրիստոսի ամենայն  
ծունը կրկնեսցի Երկնաւորաց և  
Երկաւորաց և սանդարամետակա-  
նաց :

Եւ քանզի որ Ճշմարտութեամբ  
միացեալ է ընդորդւոյն Աստուծոյ,  
հոգւոյն աչօք տեսանէղաներեւոյթ  
յստակ լոյսն ճառագայթից իմա-  
նալի արեգական, որ յամենայն  
ժամ և յամենայն օր գեր ՚ի վերոյ  
ժագեալ երեւի ամենեցուն. և սրբ-  
բատեսիլ և սրբահայեացս անպղ-  
տոր յստակութեամբ ձգտեցուցա-  
նէ զհայեցուածս, և թափանցանց  
եղեալ ընդ Երկինս՝ յանմատոյց տե-  
սիլն մերձեցուցանէ, և կորովու-  
թեամբ կշռէ զերկրպագութիւնզե-  
րից հատուածոցն միաւոր զօրու-  
թեան: Եւ արդ որ ընդ Աստու-  
ծոյ աստիճանսն ոտնիօխ եղեալ  
իցէն, և բարձրութեամբ յարբու-  
նիսն հասեալ, և զամենայն մեծու-  
թիւն բովանդակ տեսեալ, նա մի-

այն է՝ որ ժառանգէղանանց ուրախութիւնն և զանտրտմական միսիթարութիւնն :

Այսի, տեարք իմպատուականք, յետայսչափի'ի բարձունս վերանալց, այսրէն յերկիր անկեալ թաւալիցիմք, այլ տեղի առեալ անդրէն 'ի բարձրութեանն հաստատեսցուք : Թէպէտ և հայեսցուք 'ի ստորին կողմ երկրիս, տեսանեմք զսա լի ամենայն ապականութեամք և անսուրբ պղծութեամք : Քանզի զի՞նչ աղէտք տարակուսի են, որ ոչ գործին յերկրայինս ախտարերս . թշուառութիւնք աղքատաց և անթիւ չարչարանք նոցուն, աղջաւոր ծանրութիւնք հարկահանաց, զըզուանք և կոփանք 'ի բռնաւոր ընկերակցաց, քաղց և ծարաւ ըստ կարօտութեան ընութեանս : Սառնամանիք ձմերայնոյ և խորշակք ամարայնոյ, հիւանդութիւնք տարաժամք և ախտք մահաբերք հա-

նապազ տանջեն զմարդիկ. Երկեւղ  
արտաքնոց, և արհաւիրք 'ի ներ-  
քնոց անդադար 'ի վերայ հասանեն.  
ցանկան մահու յառաջ քանզժա-  
մանակն, և ոչ գտանեն. և բա-  
զումք են՝ որ փորեն և խնդրեն, և  
խնդալից լինին յորժամ գտանեն:  
Իսկ որ թուխն մեղ, եթէ յաջողեալ  
իցեն 'ի մեծութեան և փափիկա-  
նան ուրախութեամբ 'ի պակասելի  
կեանս, մեծամուեալ հպարտանան  
յանցաւոր մասունս աշխարհիս,  
նոքաեն՝ որ կուրացեալ են 'ի ճշմա-  
րիտ կենացն: Իսկ արդ զի՞նչ այն  
չարիք իցեն՝ որ 'ի նոսա ոչ գործի-  
ցին. ընդ մեծութիւն խառնեալ  
է յափշտակութիւն ընչից աղքա-  
տաց, ընդ սուրբ ամուսնութիւնն՝  
զէճ պղծութիւն: Յորս վայելեն  
ընտրութեամբ, նոցուն երկրապա-  
զութիւնս իրեւ. Աստուծոյ մա-  
տուցանեն, մոլորեալք 'ի ճշմարիտ  
կենացն:

Ո՞ւ ահա ամենայն աշխարհս  
 արարչին բոլորեցուն է գոյացու-  
 թիւն. և զոր նոքայն պաշտեն և  
 պատուեն՝ ապաքէն 'ի սմին նիւ-  
 թոց է մասն. իսկ արդ մասունքն  
 մասանց կան 'ի ծառայութիւն: Զի  
 եթէ մի մասն աշխարհիս ապակա-  
 նացու է; հարկ է թէ և ամենայն  
 մասունքն ընդ նմին ապականին:  
 'Նա և 'ի մասանց անտի՝ պարտէ թէ  
 և ընտրութիւնք երեւեսցին. իսկ  
 արդ որ լաւ է՝ յայտնի է ամենե-  
 ցուն, և որ զիտէն իմանալ՝ նա է  
 ընտիր 'ի մասանցն: Ապա թէ այդ  
 այդպէս է, քան զամենայն պաշ-  
 տամունս հեթանոսաց, որում եր-  
 կիր պազանեն, երկրկրպագուքն են  
 առաւելեալք քան զանբանտարեր-  
 սըն, որոց շարաշար կան 'ի ծառայ  
 ութեան. և զին Աստուած՝ որ 'ի  
 մարդ կերպարանեցաւ՝ չպաշտեն,  
 այլարարածոց տանին երկրպագու-

Թիւն .որոց մեղաց չիք քաւութիւն  
յարդար ատենին :

(Ծանդր 'ի բաց թողցուք զիսաւ-  
արային խորհուրդս մոլորելոցն .  
եղկելիս և ողորմելիս քանզամենայն  
մարդիկ զնոսա համարեսցուք . մա-  
նաւանդ զի կամօք են կուրացեալք  
և ոչ 'ի հարկէ , և ոչ երբէք գրտ-  
ցեն զՃանապարհն ճշմարտութեան :  
Այլ մեր բացահայեաց աչօք տե-  
սեալ զըսյն երկնաւոր , մի պատա-  
հեսցէ մեզ խաւարն արտաքին : Զի  
ոյք էին 'ի խաւարի , եկն առ նոսա  
լոյսն ճշմարիտ . կուրացեալք վրի-  
պեցան 'ի կենացն : Խակ որք ընկա-  
լայքդ հաւատովք՝ որդիք էք և ոչ  
օտարախորթք , սիրելիք և ոչ թշնա-  
միք , բաժանորդք և ժառանգորդք  
վերին իմանալի քաղաքին : Վ

Ենդ է առաջնորդ փրկութեան  
մերոյ . աստ քաջութեամբ նահա-  
տակեցաւ , և զնոյն ուսոյց ամենայն  
նիղակակից գործակցաց իւրոց Ա-

ուաքելոց . յորմէ և դուք էք այսօր  
կրկին երեւեալք , օրհնեալք հա-  
ւատովքը ընդդէմաներեւոյթ թըշ-  
նամւոյն , սպատենաղէն զրահիւք  
դէմ ընդ դէմ ընկերակից սատա-  
նայական գործոյն : Եւ եթէ այս-  
պէս և եթէ այնպէս , զերկուեան  
կողմանսն 'ի պարտութիւն մատ-  
նէք , որպէս և Տէրն ինքնին արար  
աշխարհի . թուեցաւ թէ մեռաւ ,  
այլ նա յայնժամ տարաւ զկատա-  
րեալնահատակ առաքինութեանն .  
զախոյեանն ընկէց , զպատերազմն  
եհար , զթշնամիսն ցրուեաց , զա-  
ւարն ժողովեաց , զզերիսն դարձոց ,  
զպարզեւսն բաշխեաց ամենայն սի-  
րելեաց իւրոց 'ի ձեռն իւրաքանչիւր  
առաքինութեանց :

¶ իտէք դուք ամենեքեան , յա-  
ռաջ ժամանակաւ հասեալ ձեր 'ի  
դործ պատերազմի , թէպէտ և էր  
ձեր սովորութիւն՝ քահանայից հա-  
նապազորդել 'է մէջ ընաակիս , 'ի

ժամ ճակատուցն յանձեալ ձեղ  
 'ի նոցանէ աղօթիւք՝ յամուր տե-  
 ղւոջ ուրեք թողուիք զնոսա. իսկ  
 այսօր եպիսկոպոսք և երիցունք և  
 սարկաւագունք, սաղմոսերգողք և  
 դրակարդացք իւրաքանչիւր կար-  
 գեալ կանոնաւ՝ իբր վառեալք զի-  
 նու և պատրաստեալք 'ի պատե-  
 րազմ, կամին ընդ ձեղ յարձակել  
 հարկանել զթշնամիսն ճշմարտու-  
 թեան: Եւ եթէ մեռանել եւս հա-  
 սանէ 'ի նոցանէ, սակայն և յայն-  
 մանէ ոչ են զանդիտելոց. քանզի  
 լաւագոյն զմեռանելն կամին քան  
 զմեռուցանելն: Որպէս զի կրկին  
 աչս ստացեալ ունիցին. հաւատոյ  
 աչօք զքարկոծանս մարգարեիցն  
 տեսանեն, և մարմնոյ աչօք զքաջու-  
 թիւն ձերոյ նահատակութեանդ:  
 Մանաւանդ թէ 'ի ձեղ զերկոսեան  
 իսկ տեսանեմք. քանզի և դուք իսկ  
 տեսանէք զչարչարանս սուրբ առա-  
 քելոցն և զսպանմունս զամենայն

սուրբ մարտիրոսացն, որոց մահուամբն հաստատեցաւ սուրբ եկեղեցի, և հեղումն արեան իւրեանց եղեւ՝ ի պարծանս վերնոցն և ներքնոցն։ Արդ մինչեւ՝ ի գալուստ երկրորդ՝ նոյն նահատակութիւն կատարի չարչարանօք։

Յսյս վայր խօսեցաւ՝ ի գիշերին յայնմիկ սուրբ երէցն զեւոնդ, և փառատրելով կատարեաց զԱմէնն ասելով։ Եւսեղան ուղղեալ՝ զամենասուրբ խորհուրդն կատարեցին, ուղղեցին և աւազան, և եթէ գոյր ոք երախայ՝ ի բազմութեան զօրուն՝ զգիշերն ամենայն մկրտեցին. և ընդառաւոտս սուրբ օրինացն հաղորդեցան, և այնպէս լուսազգեստ եղեն՝ որպէս՝ ի տերունեան մեծի սուրբ զատկին։ Եւ մեծաւ զուարձութեամբ և յոյժ խնդութեամբ աղաղակեաց ամենայն բազմութիւն զօրացն և ասեն. Հաւասարեսցէ մահ մեր ընդ մահու արդարոցն և

Հեղումն արեան մերսյ ընդ արիւն  
սուրբ մարտիրոսացն. և հաճեսցի  
Աստուած կամաւոր պատարագաւս.  
և մի տացէ զեկեղիցի իւր 'ի ձեռս  
Հեթանոսաց :



## ՎԵՑԵՐՈՐԴԻ ՑԵՂԱՆԱԿ

Արին անդամ ընդդեմ էաւ Հայոց  
պատերազմա նախառորին  
Պատրիք:

ՅԵՏ այսորիկ իբրեւ ետես զօ-  
րավար գնդին Պարսից, եթէ հա-  
տան պատգամաւորքն՝ի միջոյ՝ խա-  
րել զնոսա, և բարձաւ յոյս ակն-  
կալութեան իւրոյ ցրուել զնոսա  
յանքակ միաբանութենէն, յայնմ  
ժամանակի յառաջ կոչէր զանօրէնն  
Վասակ և զամենայն ու բացեալ իշ-  
խանսն, որ էին ընդ նմա յաշխար-  
հէն Հայոց. Հարցանէր զնոսա, և  
ուսանէր՝ի նոցանէ զՀնարագիտու-  
թիւն յաղթութեան: Եւ իբրեւ  
ուսեալ տեղեկացաւ զառնառն իւ-  
րաքանչիւր քաջութիւնս, կոչէր և

զբաղումն 'ի զօրագլխացն՝ որ էին  
ընդ իւրով ձեռամբ, և հրամայէր  
ածել զառաջեաւ զերամակս փր-  
ղացն, և 'ի գունդս գունդս զգա-  
զանսն բաժանէր, և առ մի մի փիղ  
երեք հազար սպառազէնք. թող  
դայլ զօրս ամենայն:

Խօսէր և ընդ մեծամեծսն ար-  
քունի հրամանաւ և ասէր. Յիշե-  
ցէք այր իւրաքանչիւր զպատուէր  
մեծ թագաւորին, և դիք առաջի  
զանուն քաջութեանն. ընտրեցէք  
զմահ քան զկեանս վատութեամբ:  
Մի մոռանայք զեւղն և զպսակն և  
զուռսն և զառատաձեռն պարգեւ-  
սըն, որ շնորհի ձեղ յարքունուստ:  
Տեարք էք իւրաքանչիւր գաւառաց,  
և ունիք իշխանութիւն բազում.  
Դուք ինքնին գիտէք զքաջութիւն  
աշխարհին Հայոց և զառն առն իւ-  
րաքանչիւր նահատակութիւն ա-  
ռութեան, դուցէ ձեր 'ի պարտու-  
թիւն մատնեալ, կենդանեաւ վրի-

պիտիք՝ ի մեծ կենացն զոր ունիցիք։  
Յիշեցէք զկին և զորդիս ձեր, յի-  
շեցէք զսիրելի բարեկամն ձեր. գու-  
ցէ ոտնահար լինիցիք յարտաքին  
թշնամեացն և ողբակիցք՝ ի ներքին  
սիրելեացն։

‘Եա և յուշ եւս առներնոցա ըզ-  
բազում ընկերակիցս փախուցեալս,  
որք թէպէտ և՝ ի պատերազմէն ապ-  
րեցան, սրով ընկալան զվճիռ մա-  
հուն իւրեանց. ուստերք և դստերք  
և ամենայն ընտանիք իւրեանց յան-  
աշխարհիկս գրեցան, և ամենայն  
հայրենի գաւառք հատան ՚ի նո-  
ցանէ։

Օ այս ասէր, և առաւել քան  
զսոյն սաստկացուցանէր զհրամանն  
արքունի։ Կարդէր կաղմէր զզօրսն  
ամենայն, և տարածանէր երկայնէր  
զճակատն յերկայնութիւն դաշտին  
մեծի։ Եւ իւրաքանչիւր գաղանացն  
յաջմէ և յահեկէ զերեք հաղարեան  
սպառազէնսն պատրաստէր, և զըն-

տիր ընտիր Նահատակացն շուրջ  
զիւրեաւ գումարէր . և այսպէս ամ-  
րացուցանէր զգունդն Մատեան իբ-  
րեւ զաշտարակ մի հզօր և կամ իբ-  
րեւ զբերդ մի անմատոյց : Նշանս  
բաշխէր , դրօշս արձակէր , և 'ի ձայն  
մեծի փողոյն պատրաստ հրամայէր  
լինել : Խսկ զգունդն զապարհայիկ ,  
և զկատշաց և զշոնաց և զԳեղաց ,  
և զայլս եւս ամենայն զընտիր ըն-  
տիր զօրուն մարդիկ 'ի մի վայր ժողո-  
վէր , և հրաման պատուիրանի տայր  
ընդ աջմէ կողմանէ վնդին իւրոյ  
պատրաստ լինել ընդդէմ Հայոց  
զօրավարին : ::

Խակ արին Վարդան յառաջ մա-  
տուցեալ և զաւագանին հարցա-  
նէր, և միաբան ամենեցուն խրա-  
տու զզօրագլու խսն կարգէր : Զգուն-  
դըն առաջին տայր 'ի ձեռն իշխա-  
նին արծրունեաց, և նիզակակից  
նմա զմեծ իշխանն Մոկաց . և զայլն  
ամենայն նախարարեան համահար-

զըս Երկոցունցն, և զամենայն բազ-  
մութիւն գնդին թեւս աստի և ան-  
տի կազմէր նոցա: Եւ զգունդն Եր-  
կրորդ տայր ՚ի ձեռն խորենայ խոր-  
խոռունեաց, և Նիղակակից նմա  
զընծայինն և զներսեհքաջբերու-  
նի: Եւ զգունդն Երրորդ մատու-  
ցանէր ՚ի ձեռն թամթլոյ վանանդե-  
ցւոյ, և Նիղակակից նմա հրամայէր  
զԾաճատ գնթունի, և զբազումս ՚ի  
քաջ արանց աստի և անտի ՚ի թեւս  
նոցա: Յանձն իւր առնոյր զգունդն  
չորրորդ, և Նիղակակից իւր զքաջն  
Արշաւիր և զհարազատ եղբայր իւր  
զՀամաղասպեան: Կարգէր և կազ-  
մէր զՃակատն յորդորելով ընդ ա-  
մենայն Երեսս դաշտին դէմ յանդի-  
ման Արեաց գնդին, առ ափին Տըղ-  
մուտ գետոյն:

Եւ իբրեւ այս այսպէս պատրաս-  
տեցան, Երկոքեան կողմանքն լի  
սրտմտութեամբ և մեծաւ բարկու-  
թեամբ զայրանային, և զաղանա-

ցեալ զօրութեամբ յիրեարս յար-  
ձակէին երկոքեան . և ամբոխ աղա-  
ղակին երկոցունց կողմանց՝ իբրեւ 'ի  
մէջ ամպոց շփոթելոց՝ ճայթմունս  
գործէր , և հնչումն ձայնից դքար-  
անձաւս լերանացն շարժէր : Ի բազ-  
մութենէ սաղաւարտիցն և 'ի փայ-  
լիւն պատենազէն վառելոցն իբրեւ  
նշոյլք ճառագայթից արեգական  
հատանէին : Նա և 'ի բազում սու-  
սերացն շողալ , և 'ի ճօճել բազմա-  
խուռն նիզակացն իբրեւ յերկնուստ  
ահագին հրաճգութիւնք եռային :  
Քանզի ովլ իսկ է բաւական ասել  
զմեծամեծ տագնապ ահաւոր ճայ-  
նիցն , որպէս կոփիւնք վահանաւո-  
րացն և ճայթմունք լարից աղեղան-  
ցըն զլսելիս ամենեցուն առ հասա-  
րակ խլացուցանէին :

**Ե**նդ էր տեսանել շտապ մեծի  
տագնապին և զաղէտս անբաւ տա-  
րակուսանացն երկոցունց կողման-  
ցըն , առ 'ի յանդունգն յարձակմա-

Նէն զմիմեանս բախելով. քանզի  
թանձրամիտքն յիմարէին և վատա-  
սիրտքն լքանէին. քաջքն խիզախէին  
և նահատակքն գոչէին: Եւ խումբ  
արարեալ ամենայն բազմութեանն՝  
զգետն 'ի մէջ փակէին, և զանգի-  
տեալ գունդն Պարսից 'ի դժուա-  
րութենէ գետոյն՝ զտեղեաւն զե-  
ռալ սկսան: Իսկ գունդն Հայոց  
հասեալ անցանէին, ձի 'ի վերայ  
առեալ յարձակէին մեծաւ զօրու-  
թեամբ: Սաստկապէս բախեալք  
ընդ միմեանս, յերկոցունց կողմանց  
բազում վիրաւորք յերկիր անկեալ  
Դիաթաւալ խաղային:

Հայնմ մեծ տագնապի 'ի վեր  
հայեցաւ քաջնվարդան, և տեսա-  
նէր զընտիր ընտիր քաջ նահատա-  
կաց Պարսից զօրուն, զի զձախա-  
կողմն շարժեցին զՀայոց գնդին. մե-  
ծաւ ուժով յարձակէր 'ի տեղին,  
և զաջ թեւն Պարսից գնդին բե-  
կեալ՝ արկանէր զգաղանօքն, և շըր-

զան առեալ կոտորէր մինչեւ 'ի նոյն  
տեղի: Եւ այնպէս շտապ տագնա-  
պի 'ի վերայ հասուցանէր, մինչեւ  
դունդն Մատեան քակեալ բաժա-  
նեցան 'ի մեծամուր պատրաստու-  
թենէն, դեռ եւս քաջ քաջ 'ի փա-  
խուստ դառնային:

Ապա դէտ ակն 'ի վեր համբառ-  
նայր Մուշկան Նիսալաւուրտն, քա-  
կեալ զոմանս տեսանէր 'ի զն դէն  
Հայոց, և զկնի մնացեալ 'ի հովիտս  
լերանցն: Վասնորոյ զաղաղակ բար-  
ձեալ քաջալերէր շուրջ զիւրեաւ  
զզօրս Արեաց, որք զտեղի առեալ  
կային ընդդէմ զնդին Վարդանայ:  
Եւ անդէն 'ի տեղւոցն երկոքին կող-  
մանքն զպարտութիւն խոստովա-  
նէին, և առ յոյժ թանձր անկեալ  
դիականց իբրեւ զքարակոյտս դերբ-  
կաց երեւէին:

Օ այն իբրեւ ետես Մուշկան Նի-  
սալաւուրտն, մնայր զաղանացն Ար-  
տաշոի, որ 'ի վերայ զաղանացն նըս-

տէր 'ի բարձր դիտանոցին և կամ  
իբրեւ յամուր քաղաքին, և 'ի ճայն  
մեծ գալարափողոցն զիւր գունդսն  
ստիպէր, և յառաջամարտիկ զօրօքն  
զնա 'ի մէջ փակէր: Իսկ կորովին  
Վարդան իւրովք քաջ նիզակա-  
կցօքն ոչ սակաւ նախճիրս 'ի տե-  
ղողոցն գործեաց, յորում տեղւոջ  
և ինքն իսկ արժանի եղեւ առնուլ  
զկատարեալ նահատակութիւնն:

Եւ յերկարեալ գործոյ պատե-  
րազմին՝ օրն տարաժամէր, և մօտ  
առ երեկս կարճատէր. բազմաց օ-  
րահասք մահու հասանէին, մանա-  
ւանդ 'ի թանձրութենէ դիականց  
մօտ առ մօտ խտացեալ իբրեւ զփայ-  
տահարս մայրաւորաց: Անդ էր տե-  
սանել զբեկումննիզակացն և զխոր-  
տակումն աղեղանց. վասն այնորիկ  
և ոչ կարէին կալ ճշմարտիւ 'ի վե-  
րայ սուրբ մարմնոյ երանելեացն.  
և սաստիկ խուճապ տազնապի էր  
կողմանցն երկոցունց անկելոց: Եւ

որք մնացեալքն էին, վատնեալք և  
ցրուեալք լինէին 'ի լեռնադաշտս  
ամուր ձորոցն. և յորժամ պատա-  
հէին միմեանց, դարձեալ միւսան-  
գամ զմիմեանս սատակէին: Եւ մին-  
չեւ 'ի մուտս արեգականն անդադար  
լինէր գործ դառնութեանն:

Եւ քանզի գարնանային էր ժա-  
մանակն, ծաղկալից դաշտքն դառ-  
նային յորդահոսանս արեանց բազ-  
մաց: Մանաւանդ յորժամ տեսա-  
նէր ոք զբազմակոյտ դիականցն ան-  
կելոց, սիրտն բեկանէր և աղիքն գա-  
լարէին՝ լսել զմնչիւն խոցելոցն և  
զմնչիւնս բեկելոցն, զթաւալգլոր  
խաղալ սողալ վերաւորացն, զփա-  
խուստ վատացն, զթաքուստ լըե-  
լոցն, զսրտաթափումն զանարի ա-  
րանցն, զճչիւն կանացեացն, զողըս  
սիրելեաց, զաշխարումն մերձաւո-  
րաց, զվայ և զաւաղ բարեկամացն:  
Քանզի ոչ եթէ կողմէր՝ որ յաղ-  
թեաց, և կողմէր՝ որ պարտեցաւ,

այլ .քաջք ընդ .քաջս ելեալ երկոքին  
կողմանքն 'ի պարտութիւն մատնե-  
ցան :

Եայց .քանզի անկեալ էր զօրա-  
վարն Հայոց 'ի մեծ պատերազմին ,  
ոչ ոք գոյր այնուհետեւ 'ի մէջ  
զիսաւոր , յոր յեցեալ ժողովէին  
գունդն մնացելոցն : Թէպէտ և բա-  
զում այն էր որ ապրեցան , քան  
թէ որ մեռանն , սակայն ցանեալ  
ցրուեցան , և Հասեալ անկանէին  
'ի տեղիս տեղիս յամուրս աշխար-  
հին , և բռնանային 'ի վերայ բազում  
գաւառաց և բերդից , զոր և ոչ առ-  
նուլ իսկ ոք կարէր :

Եւ այս անուանք են .քաջ նահա-  
տակացն՝ որ անդէն 'ի տեղւոցն  
կատարեցան : Յազգէն մամիկոնէից  
քաջն Վարդան Հարեւր երեսուն և  
երեք արամբք . յազգէն Խորիսուու-  
նեաց Խորէնն կորովի իննեւտասն  
արամբք , յազգէն պալունեաց արին  
Արտակ յիսուն և եւթն արամբք ,

յազգէն գնթունեաց զարմանալին  
Տաճատիննեւտասն արամբք, յազ-  
գէն դիմաքսենից իմաստունն ձմայ-  
եակ քսան և երկու արամբք, յազ-  
գէն քաջըերունեաց հրաշակերտն  
Ներսէչ եւթն արամբք, յազգէն  
գնունեաց մանուկն Ալահան երիւք  
արամբք, յազգէն ընծայնոց ար-  
դարն Արսէն եւթն արամբք. յազ-  
գէն Սրուանձտայ յառաջադէմն  
Գարեգին երկու հարազատօքն և  
ութուտասն արամբք:

Եյս երկերիւր ութսուն և եւթն  
Նահատակք, ընդ նմին և մեծամեծ  
Նախարարքն անդէն 'ի տեղւոջն կա-  
տարեցան: Եւ յարքունի տանէն և  
'ի տանէն անծրունեաց և յիւրա-  
քանչիւր նախարարաց տանէն. թող  
ղայս երկերիւր ութսուն և եւթնս,  
և այլ եւս եւթն հարեւր և քառա-  
սուն այր. որք զանուանս իւրաքան-  
չիւր 'ի դպրութիւն կենաց դրեցին  
'ի նմին աւուր 'ի մեծ պատերազմին:

Եւ միահամուռ լինի ամենայն հազար և երեսուն և վեց։

Խակ՝ ի կողմանէուրացելոցն անկանէր յայնմ աւուր երեք հազար հինգ հարեւր քառասուն և չորք այր։ Ինն այր՝ ի նոցանէ՝ ի մեծպատուաւորացն էր, վասն որոյ և կարի յոյժ՝ ի խոր խոցեցաւ Մուշկան նիսալաւուրտն։ Մանաւանդ իբրեւ ետես զանհնարին հարուածմն եւթնպատիկ զիւրոյ գնդին քան զշայոցն, բեկաւ անկաւ զօրութիւն ուժոյն իւրոյ, և ոչ հանդարտէր կալ՝ ի վերայ խորհրդոց մտացն։ Քանզի ոչ որպէս կարծէր զպատերազմն՝ կատարեցաւ։ Մանաւանդ իբրեւ հայէր տեսանէր զբաղմութիւն անկելոց իւրոյ կողմանն, և թիւ համարոյ եւս առնէր, և իբրեւ այնչափ յոլով գտանէր զիւր անկեալմն քան զշայոց գնդին, եւս առաւել վասն երեւելի արանցն, զորս յականէ յանուանէ զիտէր

թագաւորն, 'ի մեծ տագնապի լինէր այրն յանձն իւր։ Արդարութեամբ զիրսն գրել և ցուցանել 'ի թագաւորէն երկնչէր, դարձեալ և թաքուցանել եւս ոչ կարէր, քանզի ոչ ծածկէր այնպիսի մեծ կռիւ։

Եւ մինչ դեռ յայսմ մտաց խորհրդի էր յանձն իւր և նեղէր 'ի միտս իւր, ուրացեալն Վասակ՝ որ զանձն իւր 'ի մէջ գազանացն թագուցեալ ապրեցուցանէր, միսիթար մատուցանէր մտացն լքելոց . և ուսուցանէր նմա հնարս նենգութեամբ, թէ որպէս կարասցէ մարտնչել ընդ ամուրսն խարէութեամբ։ Երդմունս կնքէր արքունի հրամանաւ և վկայութեամբ անձին իւրոյ և խարերայ երիցամբքն, որ ընդ նմայն էին. պատգամաւորս առնէր զնոսա, և երեւեցուցանէր զթողութիւն ապստամբութեանն առ 'ի շինութիւն եկեղեցւոյ շնորհել անդրէն, և զամենայն կարգս անդրէն յարմարել ըստ

առաջին սովորութեանն։ Թէպէտ  
հրաման թագաւորին հաստատու-  
թեամբ էր տուեալ, վասն զի յսժ  
բեկաւ զօրութիւն նորա, որպէս զի  
երկրքին կողմանք նորա հարան, սա-  
կայն զօրքն Հայոց վասն նենգու-  
թեանն վասակայ, որ բազում ան-  
դամ հասեալ էին 'ի վերայ ստու-  
թեան նորա, վասն այնորիկ և հրա-  
մանի թագաւորին վաղվաղակի ոչ  
կարէին հաւատալ։



## ԵՒԹՎԵՐՈՐԴԻ ՑԵՂԱՆԱԿ

Յորսում նիսրաբերի դաշտեալ առաստե-  
նա-ընկան Հայոց, և լորաբոյն ե-  
թե-է անօրէնս-ընկան վասահայ:

ԱՐԴ դարձեալ յայնժամ զըր-  
դեաց զՄուշկան Նիւսալաւուրտ և  
զամենայն աւագանին Արեաց, ա-  
ռեալ զզօրսն հասանէր ՚ի վերայ  
ամրոցին, յոր անկեալ էին գունդմի  
՚ի զօրացն Հայոց հանդերձ սուրբ  
քահանայիւքն, և մարտ եղեալ  
կոռւէին շուրջ զբերդաւն: Եւ ի-  
րբեւոչ ինչ կարացին ազդել նոցա,  
դարձեալ յերդմունս ապաստան ե-  
ղեալ, զի ուխտիւ իջուսցեն զնոսա  
առանց դաւ ինչ գործելց, և եր  
կիցս և երիցս անզամ ետուն տա

ՆԵԼ զաւետարանն : ԹԱԿՊԷՄ և .քա-  
հանայքն յանձն առնուին զիջանելն  
կալ առաջի , բազումք 'ի զօրակա-  
նացն ոչ կարէին հաւատալ սուտ  
ուխտին Վասակայ . քանզի սկսաւ  
երթալ Մուշկան Նիւսալաւուրտ  
դշետ չար խրատուն Վասակայ :

Եւ ոմն 'ի քաջ զօրականէն Հայ-  
ոց , որ անկեալ էր 'ի բերդն փա-  
խըստեամբ , բակ անուն , ելեալ 'ի  
պարիսպն թշնամանս դնէր անօրի-  
րինին , և յիշեցուցանէր առաջի  
Պարսից զօրագլխին զամենայն չա-  
րիսն , զոր անցուցեալ էր նորա ընդ  
աշխարհն Հայոց : Յորոց բազում  
իսկ լուեալ՝ արդարացուցանէին  
զամբաստանութիւնն , ոչ միայն 'ի  
Հայոց կողմանէն , այլ եւս առաւել  
զօրքն Պարսից : Սոյն այրս այս 'ի  
նմին զիշերի եւթն հարեւր արամբք  
ել գնաց 'ի բերդէ անտի , և ոչ կա-  
րացին ձեռն արկանել 'ի նա :

Խակ որ 'ի ներքս յամբին մնացին ,

թէպէտ և գիտէին ճշմարտիւ զիսա-  
բերայ երդմունս նոցա, ոչ ունէին  
համբար՝ ի ներքս։ Իբրեւ ոչ կա-  
մաւ իջեալ կացին առաջի, հրամայ-  
եաց սպանանել՝ ի նոցանէ երկերիւր  
և երեքտասան այր։ Աղաղակեցին  
ամենեքեան և ասեն. Գոհանամք  
զքէն Տէր Աստուած մեր. մինչ դեռ  
շէն են եկեղեցիք և անքակտաձարք  
վկայից և միաբան սուրբ ուխտ ե-  
կեղեցւոյ և առաքինացեալ, արժա-  
նի արարեր զմեզ կոչմանդ երկնա-  
ւորի։ Հաւասարեսցէ մահս մեր ընդ  
մահ քաջ նահատակացն, և խառ-  
նեսցի արիւնս մեր ընդ արիւն ան-  
կեալ վիրաւորացն. և հաճեսցի Տէր  
ընդ եկեղեցիս իւր՝ բազմութեամք  
կամաւոր զուարակացն, որ ելանեն  
՚ի վերայ սուրբ սեղանոյս։ Զայս ա-  
սելով՝ ՚ի տեղւոջն կատարեցան եր-  
կերիւրքն և երեքտասանքն։

Խակ սուրբ քահանայքն՝ որ անդ  
դիպեցան յամուրսն, երանելիքս

այս Յովսէփի և Ղեւոնդ բաղումըն-  
 կերակցօքն իւրեանց, մատուցին և  
 նոքա զպարանոցս իւրեանց առաջի  
 սրոյ դահճապետին, ասելով զնոյն  
 բանս՝ զոր խօսեցան երկերիւրքն:  
 Քանզի ոչ եթէ անկնալութիւն ինչ  
 էր երանելեացն ըստ մարմնաւոր կե-  
 նացն, այլ իմաստութեամբ հնարս  
 խնդրէին լինել փոխանակ ամենայն  
 աշխարհին շինութեան: Վասն որոյ  
 և բողոք 'ի դուռն կարդային, և զա-  
 մենայն ամբաստանութիւն արկա-  
 նէին զանօրէնն զԱ ասակաւ: Զայս  
 իբրեւ լուաւ Մուշկան Նիւսալա-  
 ւուրտ, ոչ իշխեաց 'ի նոսա ձեռն  
 արկանել մահուամբ. այլ զՅովսէփ  
 և զՂեւոնդ զան հարեալ. հրամայե-  
 ցին պահել զգուշութեամբ. քանզի  
 բողոք 'ի դուռն կարդացին: Իսկ  
 զայլ քահանայսն արձակեցին յիւ-  
 րաքանչիւր տեղիս, հրաման տուեալ  
 վասն Շինութեան և խաղաղու-  
 թեան աշխարհին:

Ա, Յ մարդիկն Հայոց, որ հա-  
 սեալ էին 'ի վերայ յեղյեղուկ հրա-  
 մանաց թագաւորին և ուրացեալ  
 չարիմացին Վասակայ, ոչ ինչ հա-  
 ւատային սուտ թողութեանն. այլ  
 քաջալերէին զմիմեանս և ասէին.  
 Զի՞ պիտոյ է մեզ բնաւ կեանք ան-  
 ցաւոր աշխարհիս, և կամ ընդէր  
 տեսանեմք զարեւ յետ մերոյ սիրե-  
 լեացն: Զի եթէ քաջ նահատակքն  
 մեր անկան 'ի մեծ պատերազմին,  
 և բազում վիրաւորք տապալեցան  
 յարիւն յապաժոյժ 'ի մէջ դաշտին,  
 և ամենեցուն մարմինքն եղեն գէշ  
 թոշնոց և կերակուր գազանաց, և  
 պատուական նախարարքն մեր հա-  
 սին յանարգութիւն թշուառու-  
 թեան, լքին զիւրաքանչիւր իշխա-  
 նութիւն և են 'ի հալածանս նե-  
 ղութեան, որ և ամենայն փափկու-  
 թիւնն Հայոց եհաս 'ի վիշտն վտան-  
 գի և յանհնարին ապականութիւն,  
 ոչ անսամք խաբերայ հրամանացդ

և անկանիմք 'ի ձեռս անօրէն իշխանացդ:

Ճառղին այնուհետեւ իւրաքանչիւր զգեողս և զաւանս և զագարակս. ելին հարսունք յառագաստից և փեսայք 'ի Աննեկաց, անկան ծերք յաթոռոց և տղայք 'ի գրկաց. երթային երիտասարդք և կուսանք և ամենայն բաղութիւն արանց և կանանց, հասեալ ունէին զամուրս անապատին և զանխաք տեղիս բազում լերանց: Լաւ համարէին զգազանաբար բնակութիւնն աստուածպաշտութեամբ 'ի քարանձաւս կելոյ, քան ուրացութեամբ փափկանալ յիւրաքանչիւր շինուածս: Առանց տրտնջելոյ համբերէին խորտաբուտ կերակրոցն, և ոչ յիշէին զսովորական խորտիկան: Համարեալ էիննոցադարանափորքն իբրեւ ըդյարկս բարձր շինուացոց, և զեանանկողինքն իբրեւ զնկարեալ պատըշգամս:

Ասղմոսք էիննոցա մրմունջք եր-  
գոց, և ընթերցուացք սուրբ գրոց  
կատարեալ ուրախութիւնք։ Ամե-  
նայն մարդ յանձն իւր եկեղեցի էր,  
նոյն ինքն քահանայ. մարմինք իւ-  
րաքանչիւր սուրբ սեղան, և ոգիք  
նոցունց՝ պատարագ ընդունելի։  
Քանզի ոչ ոք 'ի նոցանէ ողբայր յու-  
սահատութեամբ զանկեալսն 'ի  
սրոյ, և ոչ ոք հեծեծելով հառաչէր  
'ի վերայ մերձաւոր սիրելեաց իւրոց։  
Խնդութեամբ ընկանալ զյափշտա-  
կութիւն ընշից բազմաց, և ոչ յի-  
շէին ամենեւին՝ եթէ եղեալ իցեն  
նոյա ստացուածք։ Համբերու-  
թեամբ ճգնէին և մեծաւ առաքի-  
նութեամբ աանէին զքաջ նահա-  
տակութիւնն։ Զի եթէ ոչ բացաւ  
աչօք տեսանէին զյոյսն խնդալից,  
և ոչ կարէին իսկ գործել զայնպիսի  
մեծ առաքինութիւն։

Քանզի բաղումք յազգէ 'ի մեծ  
նախարարացն էին, և եղբարք և

որ դիք և դստերք, հանդերձ ամենայն սիրելեօք իւրեանց ՚ի մէջ ամրական վայրացն, ոմանք յանլոյս երկիրն խաղտեաց, և այլ բազումք ՚ի կողմանս հարաւոյ՝ յանմատոյց ամուրսն Տմորեաց, և կէսքն ՚ի թանձրախիտ մայրիսն Արձախոյ, և այլ ոմանք անդէն ՚ի միջոց աշխարհին ըռնացան ՚ի վերայ բազում ամրոցացն։ Եւ ամենեքին մեծաւ համբերութեամբ տանէին զբազումնեղութիւնն վասն յուսոյն Աստուծոյ. աղաչելով զայս միայն, և խնդրէին յԱստուծոյ, մի տեսանելնոցազաւեր սուրբ Եկեղեցեաց։

Այլ որպէս ցուցաք բազումանգամ զամբարշտին չարութիւն. յորդորէր և ստիպէր զզօրսն Պարսից ՚ի մօտաւոր կողմանց աշխարհին, զի հրամանաւ արքունի զօր Եկեսցէ յօդնականութիւննոցա։ Եւ հասեալ բազում այրուձի յաւելոյր ՚ի թիւ անկելոցն, և լինէր գունդ

բաղմութեան իբրեւ զառաջինն : Եւ  
յառաջ խաղային 'ի միջոյ աշխար-  
հին , մարտ եղեալ կռուէին ընդ  
մեծ ամուրս կապոյտ լերինն : Իսկ  
որ 'ի ներքսն էին՝ քաջութեամբ  
մարտուցեալ հարկանէին զբաղումս  
'ի գնդէն Պարսից , և զմնացեալսն  
փախստական 'ի բանակն արկանէին :  
Իսկ նոքա դարձեալ յողոքանս մա-  
տուցեալ , նուաճել խարէութեամբ  
կամէին :

Իբրեւ ոչ ոք հաւատաց իջանել  
առ նոսա , զի մի մատնեսցին չարա-  
չար 'ի ձեռս թշնամեացն , սակայն  
վասն երդմանցն հարկեղեւ քահա-  
նայի մի իջանել առ նոսա , որում  
անունն էր Արշէն : Խօսէր ընդ նո-  
սա յաղերս ընտանութեամբ , և  
ցուցանէր զանվնաս փախուստ ան-  
մեղացն . արկանէր գութ առաջիու-  
րացելոյն Վասակայ , և պաղատե-  
լով յիշեցուցանէր նմա զառաջին  
կարդ ուխտին քրիստոնէութեան ,

զի թերեւս սակաւիկ մի քաղցրասցի  
յանչնարին դառնութենէն։ Այլ  
նա ոչ ինչ լուաւ և անսաց բազում  
բանիցն նորա, կապեաց և խաղա-  
ցոց գերանելին և որք ընդ նմա ի-  
ջեալ էին։

Մանաւանդ իրրեւ ետես եթէ  
երթայ զօրավարն զհետ խրատու  
կամաց նորա, սկսաւ այնուհետեւ  
՚ի բազում տեղիս արձակել զաս-  
պատակաւորն, և զոր արտաքոյ քան  
զամուրսն գտանէր զբազմութիւն  
մարդկանն, վարեցին ՚ի գերութիւն։  
և զամբար ՚ի ձեռն առեալ հրձիդ  
առնէին զբազում տեղիս։ Խսկ որք  
էին յամուրս Տմորեաց, իրրեւ լուան  
զայս ամենայն շարիս, զոր գործե-  
ցին զօրքն արքունի, ոչ ինչ շահ  
օգտի համարէին զկալն ՚ի մէջ ամ-  
րականացն։ Քաջութեամբ ելեալ  
յարձակեցան օգնականութեամբ  
ամրականացն, և հասեալ ՚ի մօտա-  
ւոր աշխարհն Պարսկաց, յանխնայ

կոտորելով՝ նախճիրս արեան գործէին, և զմնացեալսն գերի առեալ տանէին, և անդէն յամուրսն արկանէին, և զշինուածսն աշխարհին՝ ղամբար 'ի ձեռն առեալ հրոյ ճարակ տային:

‘Կարձեալ և որք էին ’ի լերինս Խաղտեաց, իրրեւ տեսին եթէ յանդրնաբար զօրքն Պարսկաց յաներկեւղս իջանէին յամուրս աշխարհին Հայոց, յարձակեցան և նոքա մեծաւ զօրութեամբ ’ի ձորագաւառն Տայոց: Եւ գտին անդ գունդ բազում ’ի զօրացն արքունի, որ գերի առնուլ կամէին զամբականս աշխարհին. դարձեալ և կարծէին եւս եթէ զանձք նախարարացն անդ իցեն, վասն այնորիկ և յանխնայ յուղէին զվայրսն:

‘Աս և տեսին եւս անդ ’ի գեօղս Երկուս, որ զեկեղեցիսն այրեցեալ էր. առաւել եւս վասն այնը ’ի նախանձ բրդեցան բարկութեամբ:

Յարձակեցան, հարան՝ ի դիմի մի-  
մեանց, և կամակարութաամբ յաղ-  
թեալ, բեկեալ արկին զզօրութիւն  
գնդին Պարսից, և կոտորեցին զբա-  
զումն՝ ի նոցանէ, և զմնացեալնն  
փախստական հանէին յաշխարհէն:  
Եւ յայնչափ յանդուդն յարձակ-  
մանէն՝ միայն երանելին Հմայեակ,  
եղբայր սպարապետին Հայոց Վար-  
դանայ, յանխնայ քաջութեամբ  
մարտուցեալ՝ կատարեցաւ նահա-  
տակութեամբ՝ ի վերայ սուրբ ուխ-  
տին միաբանութեան: Եւ այլքն  
ամենայն ողջանդամ ապրեալք եր-  
թային զհետ փախստականին:

Եւ իբրեւ այս այսպէս կատարե-  
ցաւ, դադարեցին զօրք թագաւո-  
րին խառնամուխ լինել յամենայն  
տեղիս անխտրութեամբ, և եւս  
առաւել ձեռնպահ լինել եկեղե-  
ցեացն: Գարձեալ միւսանգամ անդ-  
րէն հարցանել սկսան յարքունիսն  
‘Աս և որ յԱրձախայ մայրիսն’

անկեալքն էին վրախստականք, ոչ  
 ինչ լուեալ դադարեցին խաղաղու-  
 թեամբ. այլ հանապազ յղէին յաշ-  
 խարհն ձոնաց, շարժէին և յորդո-  
 րէին զգունդն ձոնաց, և յիշեցու-  
 ցանէին նոցա զուխտն՝ զոր եղեալ  
 էր ընդ ձայս և անսուտ երդմամբ  
 հաստատեալ: Հաճոյ թուէր բազ-  
 մաց 'ի նոցանէ լսել զբանսն քաղց-  
 րութեամբ: 'Նա և մեղադիր եւս  
 յոյժ լինէին նոցա, եթէ 'ի կոխւն  
 ընդէր ոչ եկիք պատրաստութեամբ:  
 Եւ իբրեւ յառաջնումն ինչ ոչ հնա-  
 րէին զմիմեանս հաւանեցուցանել,  
 ապա գունդ բազում գումարէին,  
 և անդէն յարձակեալ հասանէին 'ի  
 սահմանս տերութեանն Պարսից. և  
 զբազում գաւառս հարեալ, բազ-  
 մագոյն եւս զերի առեալ տանէին  
 յաշխարհն իւրեանց, և յայտնի  
 ցուցանէին թագաւորին զմիաբա-  
 նութիւն՝ զոր ունէին ընդ զնդին  
 ձայոց:

Խոկ իբրեւ այս ամենայն ազդումն  
հասանէր առ զօրավարն Պարսից,  
սրտմտեալ զայրանայր . և մեծաւ  
բարկութեամբ կուտէր զվեասն 'ի  
վերայ անօրինին Վասակայ , իբր թէ  
նա իցէ սկիզբն և առաջնորդ ամե-  
նայն չարեացն որ գործեցան : Եւ  
անդէն չու արարեալ գնայր , Խա-  
ղայր հասանէր յաշխարհն Պարսից .  
գրէր և ցուցանէր յարքունիս զա-  
մենայն ստուգութեամբ , և զվեաս  
գործոյն անկանէր զուրացելով :

Իբրեւ լուաւ թագաւորն զամե-  
նայն , աւեր աշխարհին , և ստու-  
գեաց զիրս մեծի պատերազմին , բե-  
կանէր արկանէր 'ի մեծ խրոխտա-  
լոյն և լոեալ դադարէր 'ի հանա-  
պազորդ և 'ի խաբերայ խորհրդոցն .  
յուզէր և քննէր զվօխպումն ան-  
հանձար գործոյն , և կամէր տեսա-  
նել՝ ասելով . Ո՞ոք իցէ որ զիս ճըշ-  
մարտութեամբ 'ի վերայ իրացդ հա-  
սուցէ : Խոկ որ էր զիտակ անօրէն

գործոյն, անդրէն՝ ի դրան արքունի, նոյն հազարապետն Միհրներսեհ, յառաջ մատուցեալ ասէ ցթագաւորն. Զայդ ես ասեմ քեզ, արքայ քաջ. Եթէ կամիս ստուգութեամբ լսել զարդարն, որք զլխաւորք քրիստոնէիցն են՝ ի Հայս, տուր կոչել, և զան յօժարութեամբ և ասեն քեզ զամենայն արդարութեամբ:

Հայնժամ զմի ոմն յաւագ նախարարացն, Ատրորմիզդ անուն, որս իշխանութիւնն իսկ խառն էր ընդ Հայոց աշխարհին և գործակից էր զօրաւարին՝ ի նմին պատերազմի, զրէր և յանձն առնէր նմա զաշխարհն Հայոց մարզպանութեամբ: Եւ զՄուշկան Նիսալաւորտ Հանդերձ ամենայն մնացեալ զօրուն գումարէր յաշխարհն Աղուանից և Լփնաց և Ճղբաց և ՚ի Հեծմատակաց և ՚ի Թաւասպարաց և ՚ի Խիբովլան, և յամենայն ամրականն,

զորս աւերեալ էր գնդին Հոնաց  
վասն ուխտին Հայոց: Որպէս և  
յոյժ իսկ տրտմեալ էր թագաւորն,  
ոչ միայն ընդ աւեր աշխարհացն և  
ընդ անկանելն զօրացն, այլ եւս ա-  
ռաւել ընդ աւերել պահակին՝ զոր  
՚ի բաղում ժամանակաց հազիւ ու-  
րեմն կարացին շինել. որ և յայնմ  
ժամանակի դիւրեաւ առեալ քան-  
դեցաւ, որում և չէր իսկ ակնկա-  
լութիւն շինութեան: Իսկ զվա-  
սակ հանդերձ գլխաւոր քրիստո-  
նէիւքն ՚ի դուռն հրամայեաց կոչել:

**Արդ եկն եմուտ մարզպանն Ատ-**  
**րորմիզդ յաշհարհն Հայոց սիրով**  
**խաղաղութեամբ:** Հրամանաւ ար-  
քունի կոչեաց առ ինքն զվահակ  
սուրբ եպիսկոպոսն որշտունեաց,  
ուսանել ՚ի նմանէ զիրացն ամրաս-  
տանութիւնն: Բայց թէպէտ և նո-  
րա աւերեալ էր ատրուշան մի, և  
բաղում չարչարանօք հարեալ էր  
ըզպաշտօնեայս կրակին, ոչ ինչ

զանդիտեաց գալյատեան հրապա-  
 րակին : Դարձեալ և 'ի տանէն արծ-  
 րունեաց բարեպաշտօն երէց մի  
 Մուշէ անուն, որ առաջնորդ էր աշ-  
 խարհին արծրունեաց, աւերեալ էր  
 և նորա ղկրակատուն մի, և կապա-  
 նօք և տանջանօք բազում չարչա-  
 րանս անցուցէալ էր ընդ մոգսն . և  
 սա ոչ ինչ զանդիտեաց, այլ կամաւ-  
 եկն և յանդիման եղեւ մարզպա-  
 նին : Եւ երկու եւս այլ քահանայք  
 երանելիք, որոց անուանքն են Սա-  
 մուէլ և Արրահամ : Քանդեալ էր  
 և սոցա զատրուշանն յԱրտաշատ,  
 և յառաջագոյն ըմբոնեալ էին 'ի  
 կապանս յուրացեալն վասակայ .  
 ածին և զնոսա յառաքինի ընկերսն .  
 Եւ ժողովեցին եւս 'ի նոյն տեղի  
 զմեծն Յովսէփ և զՂեւոնդ և զՔա-  
 ջազ և զԱրշէն : Եւ իբրեւ ուսաւ  
 և տեղեկացաւ յամենեցունց մարզ-  
 պանն, զրեաց և եցոյց յարքունիս

զամենայն ճշմարտութեամբ որպէս  
զիարդ լուաւ 'ի բերանոյ նոցա:

Բայց Վասակ թէպէտ և յառա-  
ջագոյն հասեալ էր 'ի դուռն, ըստ  
կամաց իւրոց այլ ընդ այլոյ եր-  
թեալ պատմէր զամենայն ստու-  
թեամբ, սակայն 'ի միտս թագաւո-  
րին ոչ կարէր զանձն արդարացու-  
ցանել. այլ պատասխանի արար նմա  
և ասէ. Յորժամ քրիստոնեայքն  
եւս եկեսցեն, հասարակ լուսոց  
յատենի:

Խսկ զսուրբ քահանայսն վասն զի  
կապանօք տանէին, յետ երկուց ամ-  
սոց և քսան աւուր հասանէին 'ի  
ձմերոցն արքունի: Իբրեւ լուաւ մեծ  
հաղարապետն, եթէ ածին զնոսա  
'ի քաղաքն, ինքնին խսկականատես  
լինէր նոցա: Բայց թէպէտ և տե-  
ղեկութեամբ լսէր 'ի նոցանէ զամե-  
նայն, ոչ կարէր ձեռն արկանել և  
չարչարել զնոսա. քանզի բազումք  
'ի նախարարացն Հայոց դեռ եւս

բոնացեալ ունէին զամուրս աշխարհին, և գեռ եւս մարզպանն յերկիւղի էր։ Վասն որոյ զգուշութեամբ հրամայեաց պահել զսուրբս, և զաշխարհն հրամայէր սիրով նուածել. վասն որոյ և ինքն իսկ շրջէր և ժողովէր և շինէր ուխտիւ հաստատութեան։

Եւ եպիսկոպոսացն հրաման տայր ունել զիւրաքանչիւր իշխանութիւնն, և ըստ առաջին սովորութեանն պաշտել յայտնութեամբ, և համարձակ եւս գալ 'ի հրապարակ։ Նա և ընծայից և պատարագ արժանի առնէր թողուլ զառաջեաւ։ Եւ քանզի բազում գաւառս առեալ և աւերեալ էր զօրականին, թողուլ հրամայէր զհարկըս աշխարհին. և զայրուձին եւս զարքունի թեթեւացոյց առ ժամանակ մի։ Եւ միայնակեացք որք ելեալ և կորուսեալ էին, հրամայէր

գալ և ունել զիւրաքանչիւր տեղիսն :

Եւ զամենայն կարդս աստուածապաշտութեանն, որպէս զիւրդ և ունէին յառաջ ժամանակաւ առնախնեօքն, նոյնպէս և այժմ, ասէ, կալցին: Եւ եթէ ոք 'ի հեռիաշխարհ ուրեք գնացեալ իցեն, ունիմ իշխանութիւն յարքունուստ, ասէ մարզպանն, եթէ յաղատաց իցեն, եթէ 'ի շինականաց իցեն, եթէ յեկեղեցւոյ, զինչ կեանս և թողեալ իցէ եկեսցեն և կալցեն զիւրաքանչիւր զարարս. երդմամբ կնքէր և առաքէր 'ի կողմանս կողմանս: Որ և բազումք իսկ եկին և ժողովեցան, և կալան զիւրաքանչիւր կալուածս:

‘Ա, ա որ մեծնէ քան զամենայն, որ 'ի բոնութենէ ոք ակամայ կալեալ էր զմոգութիւնն, հրովարտակը առաքէր յարքունուստ, անդրէն ունել զքրիստոնէութիւնն: Եւ

յանդիման խօսէր թագաւորն, որք  
էին 'ի տանն արքունի, եթէ Որք  
ոչ սիրով ունին զղենիմազդէզն,  
այնպիսեաց և աստուածքն են ցա-  
սուցեալ և ես ոչ ինչ եմ շնորհա-  
կալ. և այսօր զնոյն հրաման տամ  
ամենեցուն. 'ի կամն մարդոյն թո-  
ղեալ ըստ իւրաքանչիւր մտաց, որ-  
պէս զինչ և կամի պաշտել՝ պաշ-  
տեսցէ. ամենեքեան իմ ծառայք  
են: Զայս ասէր, և գրով հրաման  
տայր ամենայն աշխարհի:

Իբրեւ զայս լուան և տեսին բա-  
զումք՝ որ էին ցանեալ և ցրունեալք  
'ի հեռաւոր տեղիս, զային և ու-  
նէին զիւրաքանչիւր արարս: Իսկ  
նախարարքն որ էին յամուրս աշ-  
խարհին և կամ 'ի հեռաւոր օտա-  
րութեան, իբրեւ տեսին զշինու-  
թիւն երկրին՝ մանաւանդ զեկեղե-  
ցւոյն հաստատութիւն, քաջալերե-  
ցան համարձակեցան և նոքա յան-  
դիման լինել արքային: Վասն որոյ

և պատզամ յղեցին առ մարզպան  
աշխարհին, զի՞ ՚ի դուռն ցուցցէ  
զբանս նախարարացն։ Իսկ նա վաղ-  
վաղակի յարքունուստ գիր ողոքա-  
նաց և ուխտ հաստատութեանտայր  
տանել առ նոսա հրամանաւ ար-  
քունի։ Բայց թէպէտ և գիտէին  
նոքա զգառնութիւն տէրութեանն՝  
թէ սուտ են յամենայնի, կամեցան  
չարչարակից լինել սրբոցն. զի եթէ  
մահ եւս առաջի կայցէ, ոչ ինչ  
զանգիտեսցեն երկիւղիւ։

Եւ դայս լուեալ թագաւորին,  
ոչ կապանօք, այլ արձակ ոտիւք և  
արձակ ձեռօք հրամայեաց առ ինքն  
կոչել։ Ածին վաղվաղակի զկին և  
զորդիսն, և զինչս իւրաքանչիւր ե-  
տուն ՚ի ձեռս մարզպանին։ և ին-  
քեանք փութանակի գնացին ՚ի ձմե-  
րոցն արքունի։

Եւ մինչ դեռ անդրէն ՚ի ձմերո-  
ցին էր թագաւորն, ատեան հար-  
ցափորձի ՚ի մէջ նոցա հրամայէր լի-

նել։ Եւ նստաւ հազարապետն՝ զի  
 լուիցէ կողմանցն երկոցունց։ Եւ  
 իբրեւ յերկարեցաւ ամբաստանու-  
 թիւնն զաւուրս բազումն, պարտա-  
 սրեցաւ կռոմ ուրացելոցն։ Քան-  
 զի ցուցանէին զթուղթսն՝ զոր տը-  
 ժալ էր Վասակայ և ամենեցուն  
 որ ընդ նմա էին, զի միաբանք ի-  
 ցեն ընդ նմա յուխտ ապստամբու-  
 թեանն. թուղթ մի ՚ի Վրաց աշ-  
 խարհէն, և թուղթ մի Ճղուանից  
 աշխարհէն. սոյնպէս և թուղթ մի  
 Ճղձնիս, և հրովարտակ մի առ  
 թագաւորն Յունաց, և թուղթ մի  
 առ մեծ սպարապետն Անտիոքոս։  
 Եւ ՚ի բոլորեսին յայսոսիկ թուղթ-  
 սըն վաւերականի մատանի Վասա-  
 կայ Եղեալ էր։ Սոյնպէս խառն էր  
 նա և ՚ի մահ մոգուցն ՚ի Զարեհա-  
 ւանի։ Եւ զբազում բերդս՝ զոր հա-  
 նին ՚ի Պարսկաց, յայտ առնէին  
 զնորա թուղթսն և զհրամանսն.

քանդի նա էր մարզպան 'ի ժամանակին :

Որպէս և հրեշտակութեամբ իսկ  
զոր յղէր առ յոյնս նախարար մի,  
որում անունն էր Ատոմ, յաղգէն  
գնունեաց, սա մատուցեալ յան-  
դիմանէր զնա առաջի մեծի ատենին  
հրովարտակաւն իսկ՝ զոր տուեալ  
էր նորա իւրով մատանեաւ : Նա և  
'ի մէջ իսկ բերէր զամբաստանու-  
թիւնն նորա Մուշկան Նիւսալա-  
ւուրտ, և յայտ առնէր պատերազ-  
մակից ընկերօքն իւրովք, որ և յետ  
վճարելոյ պատերազմին բազումա-  
րիւն ետ հեղուլ Վասակ . թէ ո՞ր-  
պէս սուտ երդմամբք խարէր և ի-  
ջուցանէր յամրոցաց անտի . էր՝ զոր  
կոտորէր, և էր՝ զոր գերի տանէր  
զծառայս և զաղախնայս արքունի:  
Եւ 'ի վերայ այսր ամենայնի վեա-  
սու և գող եւս գտանէր հարկի  
աշխարհին, որ յարքունիսն եր-  
թայր :

‘Ասեյուրացեալընկերացննորա բազումք էին, որ յայտարարին զշարիս նորա՝ զոր գործեալ էր ընդ աշխարհն Հայոց: Եւ ’ի մնացեալ մողացն և ’ի փշտիպանացն՝ որք ’ի կապանսն ապրեալ էին և ապա ածին յարքունիս, հարցին և ցնոսա վասն նորա և ասեն. Դուք էք ինչ տեղեակ վասն չարութեան սորա: Ետուն պատասխանի և ասեն. Ամենայն անցք չարշարանաց՝ որ անցին ընդ մեզ, և բազում հարուածք որ եղեն ’ի զօրքն արքունի, և աւեր և գերութիւն աշխարհին Հայոց, և կորուստ հարկացն արքունի, ըսկիզբն և առաջնորդ չարեաց այրդ այդ եղեւ:

Եւ մինչ դեռ այս ամենայն ամբաստանութիւն զնմանէ էր զայնշափի բազում աւուրս, յառաջ մատեան և իւր ազգականքն, որ եւս յառաջագոյն դատախազ լեալ էին զնմանէ առաջի արքային, սկսան

կարգաւ ցուցանել և յայտ առ-  
 նել, որպէս զի բարեկամացեալ էր  
 նա ընդ Հեռանայ Հոնի միաբանու-  
 թեամբ բաղասական արքային, 'ի  
 ժամանակին՝ զի կոտորեաց Հեռանն  
 այն զզօրսն Պարսից յԱղուանս, և  
 ասպատակաւ Եհաս յԵրկիրն Յու-  
 նաց, և բազում գերի և աւարխա-  
 ղացոյց 'ի Հոռոմոց և 'ի Հայոց և 'ի  
 Վրաց և յԱղուանից. որպէս զի 'ի  
 վերայ իսկ Եհաս Խորհրդոցն ինքն  
 իսկ թագաւորն, և սպան զբաղա-  
 սականն արքայ: Եւ Վասակ մարզ-  
 պան էր Հայոց 'ի ժամանակին, և  
 Թշնամեացն արքունի Խորհրդակից  
 գտաւ: Յուցին և յայտ արարին  
 ազգականքն նորա, որպէս զի Հմուտ  
 և տեղեակ իսկ էին չար Խորհրդոց  
 նորա. զամենայն ցուցանէին և յայտ  
 առնէին առաջի թագաւորին. և  
 զայլ եւս բազմագոյն Խարդախու-  
 թիւնսն, որ ստութեամբ վարէր  
 զկեանս իւր՝ ոչ միայն առ ընկերս,

այլ և առ թագաւորն ինքնին գլխովին . զի ոչ երբէք արդարութեամք վաստակեալ էր 'ի մանկութենէ :

Յայնմ ժամանակի հրաման ետ հաղարապետն . Ածէք այսր և 'ի կապելոցն , որք Են 'ի բանտի անդ : Լուծին և ածին յերանելեացն ըզ-Սահակ եպիսկոպոս որշտունեաց և զսուրբն Յովսէփի և զՂեւոնդ Երէց : Եւ իբրեւ մերկացան ամենայն բանք ատենին առաջի նոցա , ետ պատասխանի Սահակ եպիսկոպոսն և ասէ . Որ յայտնի ուրացեալն Են 'ի Ճշմարիտն Աստուծոյ , ոչ գիտեն զինչ գործեն և կամ զինչ խօսին , քանզի խաւարեալ է խորհուրդք նոցա . զտեարս պաշտեն սուտ պատճառանօք , և ընդ ընկերս մտանեն յուխտ ստութեան : Եւ Են նոքա դարանք սատանայի , զի նոքօք իսկ կատարէ զդառնութիւն կամացն իւրոց , որպէս երեւի իսկ 'ի դոյն յայդ Աստակ : Քանզի մինչ ունէր

զանուն քրիստոնէութեան, վերին  
երեսօք կարծէր ծածկել և թագու-  
ցանել զամենայն չարութիւն իւր  
առաջի ձերոյ անգէտ տէրութեանդ,  
և զամենայն նենգութիւնն իւր  
քրիստոնէութեամբն ծածկէր:

Ուստի և ձեր իսկ կարծեցեալ՝  
մեծապէս պատուեցէք զդա առա-  
ւելքան զարժանն իւր: Հաւատա-  
ցէք դմազաշխարհն Արաց. Հարցէք,  
եթէ գոհ իցեն զդմանէ: Ետուք  
դմա զտէրութիւնն Սիւնեաց. լուա-  
րուք յազգականաց այտի դորա,  
զի՞նչ պատմեն զդմանէ: Արարէք  
զդա մարզպան Հայոց. զոր նախ-  
նեացն ձերոց մեծաւ աշխատու-  
թեամբ զտեալ էր, դա 'ի միում  
ամի կորոյս զերկիրն ամենայն: Տե-  
սե՞ր, իբրեւ բարձաւ 'ի դմանէ պա-  
տուական անունն Աստուծոյ, զոր  
ունէր ստութեամբ, մերկ երեւեցաւ  
ամենայն չարագործութիւն դորա:  
Զի եթէ առ Աստուածն իւր սուտ

գտաւ, առ ո՞ք 'ի մահկանացուաց  
աստի, դա արդար գտցի:

Արդ ամենայն ամբաստանու-  
թիւն՝ որ այժմ յայտնի եղեւզգմա-  
նէ, ո՞չ ահա ձեր իսկ յառաջագոյն  
լուեալ էր, բայց յոր դէմն ծած-  
կեցէքն, դուք ձեզէն իսկ քաջ գի-  
տէք: Ինձ այսպէս թուի, եթէ  
սուտ յուսով դա զձեզ խնդացոյց:  
Այլ ոչ դուք և ոչ դառ և որ զկնի  
ձեր գալոցն է, զայն 'ի մեզ ոչ կա-  
րէ տեսանել: Արդ արարէք զդա-  
որպէս և կամիք, ցմեզ զի՞ հարցա-  
նէք:

Օ արմացաւ մեծ հազարապետն  
ընդ միտս իւր, և 'ի խորհուրդս իւր  
քննէր զամենայն բանս ատենին:  
Քանզի հասեալ էր 'ի վերայ, եթէ  
յիրաւի դատապարտեցաւ այրն ըստ  
անարժան գործոցն իւրոց, եմուտ  
և եցոյց զամենայն բանս ատենին  
յարքունիսն: Եւ իրրեւ լուաւ թա-  
զաւորն և ստուզեաց 'ի հազարա-

պետէն զառնն պարտաւորութիւն,  
բարկացաւ յոյժ և՝ ՚ի խոր խոցեցաւ.  
բայց միայն երկայմտութեամբ կա-  
մեցաւ հասուցանել զնա ՚ի մեծ ան-  
արգութիւն։ Լուռ եկաց աւուրս  
երկոտասան, մինչ ՚ի գլուխ չոգաւ  
փուրսիշ ամբաստանութեանն։ Ա

Եւ եղեւ յաւուր միոջ մեծի զա-  
մենայն երեւելի և զպատուական-  
սըն հրամայէր յընթրիս կոչել։ Կո-  
չեցին և զուրացեալն. և նա ըստ ա-  
ռաջի կարգի օրինացն արքունի ար-  
կանէր զպատուական հանդերձն,  
զոր ունէր ՚ի թագաւորէն. կապէր  
և զպատուավուրսն, և զխոյրն ոս-  
կեղէն զնէր ՚ի վերայ, և զկոանա-  
կուռ ձոյլ ոսկի կամարն ընդելու-  
ղեալ մարգարտով և ակամբք պա-  
տուականօք ընդ մեջ իւր ածէր,  
և զգինդսն յականջսն, և զգու-  
մարտակն ՚ի պարանոցին, զսամոյր-  
սըն զթիկամբն, և զամենայն օրէնս  
պատուոյն զանձամբ արկեալ՝ եր-

թայր յարքունիս . շքեղ և երեւելի ,  
քանզամենեսեան երեւէր բազմու-  
թեանն :

Խակ նախարարքն որք կամօք 'ի  
Հայոց չողան անձամբ տուեալ զան-  
ձինս 'ի փորձութիւնն , և սուրբքն որ  
յառաջագոյն հասեալ էին , կապա-  
նօք ունէին զամենեսեան առ դրանն  
արքունի : Երբեւ տեսին զնա զար-  
դարեալ և շքեղացեալ , և բազմամ-  
բոիս գնդաւ գայր յարքունիս , 'ի  
միտս իւրեանց սկսան այպանել և  
ասել . Ո՛վ անմիտ վաճառական ,  
զանմահ և զանանց պատիւ ետուր ,  
և զանցաւորդ գնեցեր , զոր և զայդ  
եւս ընդ մօտոյ աւուրս կորուսանե-  
լոց ես :

Եշաս և նստաւ 'ի ներքին դահ-  
լիճն , որ էր հրապարակ մեծամե-  
ծացն : Արդ եկն ել սենեկապանն  
յարքունուստ , հարցանէր ցնա և  
ասէր . Արքայ յղեաց առ քեզ , յոր-  
մէ գտեալ է քո զայդ ամենայն պա-

տուական պատիւդ, ասա ինձ վաղ-  
 վաղակի, վասն որոյ արդար վաստա-  
 կոց: Եւ յուշ առնէր նմա զամե-  
 նայն բանս ատենին, յորում դա-  
 տապարտեցաւն. Նա և զօր ոչ եւս  
 անդ խոսեցան՝ զայն եւս յայտնէր  
 նմա: Զի ոչ ըստ կարգի ունէր նա  
 զտէրութիւնն Սիւնեաց աշխարհին.  
 այլ նենգութեամբ և քսութեամբ  
 ետսպանանել զհօրեղբայր իւր ըզ-  
 վաղինակ, և ինքն տարաւ զտէ-  
 րութիւնն իրրեւ քրտիկար յարքու-  
 նիս: Նա և այլ եւս բազում բա-  
 նիւք դատապարտեցին զնա, որում  
 ամենայն աւագանին մկայ զային:  
 Պապանձեցաւ ամենեւին, և չգտաւ  
 բան ճշմարիտ 'ի բերան նորա: Ի-  
 րրեւ կրկնեցին և երեք կնեցին ցու-  
 ցանելով 'ի ներքս յարքունիսն, հա-  
 տաւ վճիռ մահու 'ի վերայ նորա:  
 Արդ եկն ել դահճապետն, և  
 մատեաւ առաջի ամենայն մեծա-  
 մեծացն մերկեաց ի նմանէ զպա-

տիւն զոր ունէր յարքունուստ, և  
զգեցոյց նմա հանդերձ մահապար-  
տի: Կապեցին զոտս և զձեռս, և  
կանանցաբար նստուցին 'ի ձի մա-  
տակ. տարան և ետուն յայն լղըն-  
դան, ուր կային մահապարտք ամե-  
նայն:

Խակնախարարքն Հայոց և սուրբ Ե-  
պիսկոպոսքն հանդերձ երիցամբքն,  
թէպէտ և էին 'ի մեծի պատուհա-  
սի, ոչ ինչ յիշէին զնեղութիւնսն՝  
որ անցեալ էր ընդ նոսա, և կամ  
որ այլ եւս ակնկալութիւն էր դալ  
'ի վերայ, այլ զարմացեալ էին ընդ  
մեծ յայտնութիւնն՝ որ եղեւ յԱս-  
տուծոյ: Միիթարէին զմիմեանս և  
ասէին. Քաջութեամբ պատերազ-  
մեցաք, առաւել եւս համբերու-  
թեամբ ճգնեսցուք: Լուեալ է մեր  
'ի սուրբ հարցն մերոց, եթէ զլուխ  
ամենայն առաքինութեան համբե-  
րութիւն է, և իմաստութիւն եր-  
կնաւոր՝ կատարեալ աստուածալաշ-

տութիւն, և զայս ոչ ոք կարէ զը-  
տանել առանց չարչարանաց: Իսկ  
չարչարանքն յորժամ ընդերկարա-  
նայ 'ի վերայ, յայնժամ բազմանայ  
վարձ հատուցմանց պարզեւին:

Ապա թէ այդ այդպէս է, զայս  
միայն աղաչեսցուք զԱստուած,  
զի համբերել կարասցուք ամենայն  
փորձութեանց. և Տէր ինքնին ա-  
րասցէ հնարս մերում փրկութեան:  
Լուեալ է մեր զդատաստան քառա-  
սուն զինուորացն Քրիստոսի, որք  
բազում հարուածս տանջանաց ըն-  
կալան: Մինն 'ի նոցանէ փութա-  
ցաւ 'ի բաղանիսն, և վրիպեաց 'ի  
պսակէն. իսկ երեսուն և ինն համ-  
բերութեամբ կատարեցան, և հա-  
սին այնմ աւետեացն, որում ցան-  
կացեալն էին: Իսկ մեր ընկերակիցն  
աւանիկ, որ յառաջազոյն որոշե-  
ցաւ 'ի մենջ, ահա եղեւ գործակից  
սատանայի: Մինչ զեռ ոգիքն 'ի  
մարմնին են, ընկալաւ զառ հաւատ-

չեայ գեհենին տանջանաց, որ ոչ  
միայն սրբոց է ողբալի, այլ և ամե-  
նայն գաղանաբարոյ մարդկան:

Օ այս ասէին, և բազում արտա-  
սուս 'ի վերայ կորուսելոյն հեղուին.  
և անդէն զերգս հոգեւորս 'ի բե-  
րան առեալ ասէին. Բարի է յու-  
սալ 'ի Տէր քան յուսալ 'ի մարդիկ.  
բարի է յուսալ 'ի Տէր քան յու-  
սալ յիշխանս. ամենայն ազինք շըր-  
ջեցան զինեւ և անուամբ Տեառն  
յաղթեցի նոցա: Քաջալերէին զմի-  
մեանս և ասէին. Զայս գիտելով,  
եղբարք, միերկիցուք յանաստուած  
աղգէս հեթանոսաց, որ քան զմե-  
ղուս վատթարագոյն եւս են 'ի զայ-  
րանալն իւրեանց. զի և նորա ցա-  
ւումն 'ի սատակումն անձանց իւ-  
րեանց լիցի. այլ մեք զանուն Տեառն  
կարդասցուք, և վանեսցուք զամե-  
նեսեան:

Իսկ ուրացեալն Աւասակ Հայէր  
'ի միաբանութիւնսուրբ կապելոցն,

որք մեծաւ խնդութեամբ ընդու-  
 նէին զչարչարանսն, և զուարթա-  
 գոյն և պայծառք երեւէին որպէս  
 յառաջազոյն յարքունիսն, հայէր  
 և կարօտէր, և ոչ ոք խառնեաց զնա-  
 'ի նոսա, այլ ուրոյն նովին կապա-  
 նօք պահէին: Եւ որ ըստ օրէ բե-  
 րէին իբրեւ զգէշ ընկենուին 'ի մեծ  
 հրապարակին, ձաղէին և այպանէ-  
 ին, և տեսիլ ամենայն կարաւանին  
 զնա առնէին: Կողոպտեցին հանին  
 և ոչ ինչ թողին զոր ընդ իւրն ու-  
 նէր. այնպէս ձաղեցին աղքատու-  
 թեամբ, մինչ հաց մօւրանային և  
 բերէին նմա իւր ծառայքն: Եւ այն-  
 պէս սաստիկ արկին զպարտերս հար-  
 կաց աշխարհին 'ի վերայ տան նո-  
 րա, որ մինչեւ զհարց և զհաւուց  
 և զիւր արարս և զզարդս կանանց  
 եւս եղ 'ի վերայ, և ետ և տուժե-  
 ցաւ, և ոչ կարաց հատուցանել  
 զպարտմն արքունի: Եւ յայն տեղի

Հ ԿԱ-ԳԽՈՒՅՔ

Հասուցին, մինչեւ հարցանել նման  
եթէ կայցէ՞ ինչ գանձ 'ի գերեզ-  
մանս նախնեացն մերոց։ Եւ եթէ  
գտեալ էր նորա, հանէր և տայր  
ընդ իւր և ընդ ընտանեացն տու-  
գանս, որպէս զի բազում մարդիկ  
իսկ չոգան 'ի տուժի։

Եւ իբրեւ այսպէս յամենայն կող-  
մանց հարեալ վատթարացաւ, ան-  
կաւ յախտս դժնդակս անդէն 'ի  
կապանան։ Զեռաւ փոր նորա, և  
հարան և տրորեցան գողք նորա,  
և քամեալ մզեցաւ թանձրամսու-  
թիւն նորա։ Եռացին որդունք ընդ  
աչս նորա, և 'ի վայր սորեցին ընդ  
ոնգունս նորա։ Էցան լսելիք նո-  
րա, և ծակոտեցան չարաշար շըր-  
թունք նորա։ լուծան ջելք բազկաց  
նորա, և յետ կոյս կորացան կըր-  
կունք ոտից նորա։ Բղիսեաց 'ի նմա-  
նէ հոտ մահու, և փախստական ե-  
ղեն 'ի նմանէ ձեռնասուն ծառայք

Նորա: Հեղուն միայն կայր կեն-  
դանի 'ի բերան նորա, և ոչ գտաւ  
խոստովանութիւն 'ի շրթունս նո-  
րա: Ճաշակեաց զմահ հեղձամըղ-  
ձուկ, և էջ 'ի դժոխս անհնարին  
դառնութեամբ: Ոտնհար եղեն նմա  
ամենայն սիրելիք նորա, և ոչ յա-  
գեցան սաստիկ հարուածովք ամե-  
նայն թշնամիք նորա:

Եւ այն որ կամէրն թագաւոր լի-  
նել մեղօք՝ Հայոց աշխարհին, ոչ  
երեւեցաւ տեղի գերեզմանի նորա.  
Քանզի իբրեւ զշուն մեռաւ և ի-  
բրեւ զգէշ քարշեցաւ: Ոչ յիշեցաւ  
անուն նորա 'ի մէջ սրբոց, և ոչ մա-  
տեաւ յիշատակ նորա առաջի սուրբ  
սեղանոյն յեկեղեցւոցն: Ոչ ինչ ե-  
թող չարիս՝ զոր ոչ գործեաց 'ի  
կեանս իւր, և ոչ ինչ մնաց 'ի մե-  
ծամեծ չարեաց՝ որ ոչ անցին ընդ  
նա 'ի մահուան նորա:

Պարեցաւ յիշատակարանս այս  
վասննորա, առ՝ ի կշտամբումն յան-  
դիմանութեան մեղաց նորա. զի ա-  
մենայն՝ որ զայս լուեալ զիտասցէ,  
նզովս՝ ի հետ արկցէ, և մի լիցի  
ցանկացող գործոց նորա:



# ԵՐՏԵՎԱՅՑ ԵՒԹՆ ՅԵՂԱՆԱԿԻՆ

## ՈՒԹԵԲՈՐԴ

Դարչեւալ վասն նորին պատերազմին  
և լորձը անաց սուրբ ժահանացիցն:

ԱՐԴ ՚ի վեշտասաներորդի ամի  
տերութեան նորին թագաւորի  
զարձեալ անդրէն խաղայր գնայր  
յաշխարհն քուշանաց մեծաւ սրտ-  
մառութեամբ ՚ի գործ պատերազմին  
եւ գնացեալ ՚ի Վրկանէ, և ելեալ  
մապար աշխարհ, նովին կապանօք  
զնախարարսն և զքահանայսն հրա-  
մացեաց պահել ՚ի դղեկ քաղակի ՚ի  
նիւշապուհ. և զերկուս յերանելի  
կապելոցն ընդ իւր խաղացոց: Ահ  
արկանէր ամենայն քրիստոնէու-  
թեան ընդ որ անցանէր:

Երբեւ զայն տեսանէր Հոն մի ,որ  
 էր յաղգէ թագաւորացն 'ի Խայ-  
 լանդրաց աշխարհէն , Բէլ անուն ,  
 և 'ի ծածուկ խոնարհէր առ քրիս-  
 տոնեայսն , և սիրով յօժարու-  
 թեամբ ուսանէր 'ի նոցանէ զՃշմար-  
 տութիւնն , և կամօք իւրովք նուա-  
 ճեալ էր ընդ իշխանութեամբ թա-  
 գաւորին , և կարի յօժ դառնա-  
 նայր 'ի միտս իւր յորժամ տեսա-  
 նէր չարչարեալ զսուրբսն : Եւ ի-  
 բրեւ այլոչ ինչ էր ձեռնհաս , վա-  
 խստական անկանէր առ արքայն  
 Քուշանաց : Երթայր և պատմէր  
 Նմա զամենայն անցս չարչարանացն ,  
 զոր անցոյց թագաւորն ընդ աշ-  
 խարհն Հայոց . տեղեակ եւս առ-  
 նէր զնա վասն խրամատութեանն  
 պահակին Հոնաց . ցուցանէր և  
 զերկպառակութիւն զօրացն , որ  
 բազումազդք բաժաննեցան 'ի սիրոյ  
 թագաւորին . ազդէր Նմա և զոր-  
 տունջ զԱրեաց աշխարհին :

Դիմումային որ քայլ մասն

Օ՞սյս իբրեւ լուաւ թագաւորն  
 Քուշանաց, ոչ ինչ երկմտութեամբ  
 Թերանայր յառնէն, և ոչ կարծիք  
 լոտեսի անկանէին 'ի սիրտս նորա,  
 Քանդի սակաւ մի յառաջազցյննու-  
 րա լուեալ էր, դարձեալ իբրեւ  
 ստուգեաց եւս 'ի բէլայն յայնմ՝  
 Եթէ խաղացեալ զայ 'ի վերայ աշ-  
 խարհին Քուշանաց, փութացաւ  
 վաղվաղակի զօր ժողովէր, զունդ  
 կազմէր՝ ելանել նմա ընդ առաջ  
 հզօր ձեռամբ։ Զի թէպէտ և ոչ  
 կարէր յանդիմանտալ պատերազմ  
 ընդդէմ նորա, այլ 'ի վերջի թեւ-  
 ցն անկեալ, բաղում հարուածս  
 հասուցանէր 'ի վերայ զօրացն ար-  
 քունի։ Եւ այնպէս նեղեալ շտա-  
 պէր, զի անձուկ լաշկարաւ վա-  
 տախարակ արարեալ՝ այսրէնդար-  
 ձուցանէր, և ինքն ասպատակաւ  
 զիետ մտեալ աւերէր զբազում զա-  
 ւառս արքունի. և ինքն ողջանդամ  
 անդրէն յերկիլին իւր դառնայր։

Եւ իբրեւ ետես եթէ անարդա-  
նօք և վատթարութեամբ դարձեալ  
եմ 'ի պատերազմէս, զիջաւ փոքր  
մի 'ի հաղարտութենէն, և գիտաց  
եթէ յերկպառակութենէ զօրացն  
եղեն չարիքն ամենայն։ Եւ առ  
մղձկել սրտին՝ չգիտէր թէ յո՛ թա-  
փէր զթոյնս դառնութեան։ Իսկ  
մեծ հաղարապետն յոյժ էր յեր-  
կիւղի, քանզի ինքն էր պատճառք  
ամենայն չարեացն՝ զոր գործեաց։

Ակսան բանս 'ի բերան դնել մոգ-  
պետին և մոգացն, որք մատուցեալ  
յանդիման ասէին ցթագաւորն։  
Արքայ քաջ, մեք 'ի դենէ իսկ գի-  
տեմբ, զի ոչ ոք 'ի մարդկանէ կա-  
րէ դալ առաջի քոյց մեծի զօրու-  
թեանդ. այլ վասն քրիստոնէից, որ  
են ընդդէմ օրինաց մերոց, բարկա-  
ցեալ են մեզ աստուածքն, զի մին-  
չեւ ցայսօր կենդանի պահեցեր զնո-  
սա։ Եւ յիշեցուցանէին եւս նմա,  
ո՛րպէսնոքա 'ի բանտի անդ անիծա-

նեին զքեզ։ Եւ բազումե այլ հայ-  
հցութիւնս խօսեին զսրբոցն, և  
զոր հանապազ զնոսա յաչաց հա-  
նեին, և զմիտս թագաւորին ածէին  
՚ի ցասումն բարկութեան. մինչեւ  
փութացաւ վաղվաղակի հեղուլդա-  
րիւն անմեղացն։

Ետ հրաման վասն երկուցն՝ որ  
անդէն ՚ի կարաւանին առիւրն էին,  
Սամուէլ և Աբրահամ, զի գաղտ  
կորուսցեն զնոսա։ Խոկ որք էին ՚ի  
դղեկ քաղաքին, հեռի էին ՚ի կարա-  
ւանէն իրրեւ օթիւք հնգետասան։  
Հրամայեաց համբարակապետին, ո-  
րում անունն էր Դենշապուհ, զի  
յառաջ քան զնա երթիցէ ՚ի քա-  
ղաքն, ուր էին սուրբ քահանայքն  
Տեառն, և չարաչար տանջանօք իշ-  
խեսցէ դատել և հարցանել, և սրով  
վախճանել։

Այլ զնոսա մոգպետին յառա-  
ջագոյն, որում յանձն արարեալ  
էր, բազում անդամ աւելի քան

զհրամանն արքունի չարչարեալ էր .  
քանզի իշխան դենպետ էր Ապար  
աշխարհին , և առաւել ջերմագոյն  
էր 'ի մոգութեանն . քան զբազում  
զիտունս եւս տեղեակ էր զրադեշ-  
տական օրինացն : Կա և զոր մեծ  
պարծանս համարէին ըստ իւրեանց  
մոլորութեանն կարգին , համակ-  
դեն անուն էր . զիտէր և զամպարտ-  
քաշն , ուսեալ էր և զբոզպայիտն ,  
ունէր և զպալհաւիկն և զպարսկա-  
դենն . քանզի այս հինգ կեշոք են՝  
որ գրաւեալ ունին զամենայն օրէնս  
մոգութեանն : Բայց արտաքոյ սոցա-  
է մեւս եւս այլ վեցերորդ , զոր մոգ-  
պետն կոչեն :

Թուէր իմն անձին , եթէ կատա-  
րեալ իցէ ամենայն զիտութեամբ .  
հայէր ընդ երանելիսն , եթէ առ 'ի  
տղիտութեան մոլորեալ են 'ի մեծ  
զիտութենէս մերմէ : Եդ սնոտի  
կարծիս 'ի մտի՝ անդադար չարչա-  
րել զնոսա , զի թերեւս առ չժու-

ժալմարմնոյն նեղութեանց՝ լուայց  
 'ի նոցանէ բանս ինչ ողոքանաց:  
 Վասն որոյ զատ և որոշեաց 'ի նա-  
 խարարացն գքահանայսն, և հեռա-  
 ցոյց 'ի նոցանէ բացագոյն. և արկ  
 զնոսա 'ի ներքնատուն մի գէճ խա-  
 ւարչտին: Եւ հրամայէր վեց առն  
 երկու քաշկէնս ժամէ 'ի ժամ, և  
 դորակ և կէս ջուր. և ամենեւին  
 ոչ զոք թողոյր մօտ երթալ 'ի դուրս  
 բանտին:

Եւ իբրեւ աւուրս քառասունս  
 այսու նեղէր զնոսա, և ոչ լուաւ  
 'ի նոցանէ բան թուլութեան, այլ  
 իմն ած զմտաւ, եթէ ոք յիւրոց  
 ծառայիցն գաղտ եղիտ ինչ 'ի նո-  
 ցանէ, և 'ի ծածուկ տացէ նոցա  
 կերակուր: Ինքն երթեալ կնքէր  
 զերդ և զդուռն բանդին, և զկար-  
 գեալ ոօճիկն տայր յիւր հաւատա-  
 րիմնն տանել նոցա. և արար զայս  
 աւուրս հնգետասան: Սակայն և  
 այնպէս երանելիքն ոչ ինչ շտա-

պեալ տագնապեցան . այլ մեծաւ  
համբերութեամբ տանէին զՃգնու-  
թիւնն , և անդադար սաղմոսիւք  
կային 'ի հանապազորդ պաշտա-  
մանն . և 'ի կատարել աղօթիցն  
զուարթագին գոհանալով , սակա-  
ւիկ մի հանգչէին 'ի գետնախշտի  
յանկողինսն :

Խսկ պահապանքն , որ 'ի վերայ  
կապելոցն կային , յոյժէին զարմա-  
ցեալ ընդառողջութիւնանհիւան-  
դութեան նոցա , իբրեւ լսէին զան-  
դադար հնչումն ձայնիցն : Ա ասն  
այնորիկ պատմեցին յականջս մոդ-  
պետին և ասեն . Ոչ են արքն այն  
լոկ առանց մեծի զօրութեան . զի  
եթէ պղնձի մարմինք ունէին նոքա ,  
արդ լուծեալ էր 'ի գէճ խոնաւց  
անտի : Բազում ժամանակք են մեր ,  
զի յանձն է մեզ պահպանութիւն՝  
բանդիս . ոչ յիշեմք 'եթէ 'ի կապե-  
լոց ոք ամսօրեայ ժամանակ կեցեալ  
է 'ի տանդ յայդմիկ : Արդ մէք ա-

սեմք քեղ. Եթէ առեր հրաման մաշու նոցա և սպանանես, դու գիտես. ապա թէ ոչ, պահել յանձն արարաւ քեղ և ոչ դատել զնոսա, չարաչար վտանգ է կապելոցն: 'Նա և մէք զահի հարեալ եմք և յոյժ երկնչիմք, յորժամ տեսանեմք զայնպիսի անհնարին նեղութիւնս:

Եւ իբրեւ զայս լուաւ մոգպետն, յարուցեալ ինքնին երթայր 'ի մէջ գիշերին յերդ բանդին: Եւ հայեցեալ 'ի ներքս ընդ մութ գիշերոյն, այն ինչ լինէր նոցա 'ի պաշտամանէն հանդչել, և տեսանէր զանձն իւրաքանչիւր կապելոցն, զի իբրեւ զկանթեղ անշիջանելի վառեաւ բորբոքէր: Զահի մեծի հարաւ, և ասէր ընդ միտս իւր. Զի՞նչ է այս մեծ սքանչելիքս. աստուածք մեր ուրեմն եկեալ իջեալ են 'ի բանդս, և նոցա փառաւորութիւնն լուցեալ բորբոքի: Եւ եթէ նոքա առսոսա ոչ մերձենան, մարդոյ լոկոյ

անհնարին է զայսպիսի պայծառութիւն լուսոյ զգենուլ։ Իմ այսպէս լուեալ էր վասն կեշտիս այսորիկ, եթէ առ յոյժ յիմարութեանն մոլորեալ են, և ստութեամբ կերպարանին 'ի յաշս տղէտ մաղկան։ Թերեւս և այս տեսիլ այնպէս ինչ երեւեցաւ ինձ։

Եւ ոչ կարէր համօրէն կալ 'ի վերայ իրացն երեւման։ Եւ մինչ դեռ յայսմ մտաց խորհրդի էր, դարձեալ սուրբքն յիւրաքանչիւր խըշտեկացն կանգնեցան կացին 'ի սովորական պաշտամանն։ Յայնժամ ճշմարտեալ գիտաց մոգպետն. եթէ ոչ այլ ընդ այլոյ տեսանէր՝ որ երեւեցաւննմա, այլ 'ի նոցունց յանձանց փայլէր լուսաւորութիւն։ Յայնժամ կրկին անգամ զահի հարաւ և ասէ. Ո՞ւմ 'ի կապելոցն եղեւ այսպիսի յայտնութիւն. ես և ոչ զմի ոք ոչ գիտեմ, և ոչ լուեալ է իմ 'ի հարցն յառաջնոց։ Եւ քան-

զի անհնարին շարժեցաւ 'ի մեծ  
սքանչելեացն, և գողացին ամենայն  
մարմինքն, և թմբրեալ կիսամեռ լի-  
նէր 'ի վերայ տաճնեացն մինչեւ յա-  
ռաւօտն. և 'ի ծագել լուսոյն ի-  
բրեւ զբազմօրեայ հիւանդ յարու-  
ցեալ երթայր 'ի վանս իւր, այլ և  
ոչ ումեք իշխեաց ամենեւին պատ-  
մել զոր ինչ ետեսն:

Կոչեաց առ իւր զպահապանսն  
և ասէ ցնոսա. Երթայք հանեք ըզ-  
կապեալսն 'ի վերնատուն մի ցամա-  
քագոյն, և անդ պահեցէք զնոսա  
զգուշութեամբ, որպէս և ասա-  
ցէքն. Մի ոմն 'ի դահճաց անտի,  
իբրեւ լուաւզիրամանս մոզպետին,  
փութով ընթացեալ երթայր, ի-  
բրեւ մեծ իմն աւետիս տանէրնոցա:  
Հրամայեաց ձեզ, ասէ, ելանել 'ի  
ցամաք վերնատուն մի. արիք վաղ-  
վաղակի և մի հեղդայք, քանզի և  
և մէք իսկ պաղատեցաք վասն ձերոյ  
տառապանացդ:

Իսկ սուրբն Յովանէփի հեղաբար  
 սկսաւ խօսել ընդ դահճապետին և  
 ասէ. Երթ և ասա ցյիմար առաջ-  
 նորդն ձեր. չէ լուեալ քովասն հան-  
 գերձեալ գալստեան Տեառն մերոյ  
 և կամ վասն մերոյ հրաշակերտ շի-  
 նուածոցն, որք մեղ կան պահին  
 իսկզբանէ պատրաստութիւնքն.  
 վասն որոյ դիւրեաւ համբերեմք մե-  
 ծի նեղութեանս առ սէր այնր յու-  
 սոյ՝ զոր տեսանեմք: Դու բարւոք  
 արարեր, զի արդահատեցեր մեծի  
 նեղութեանս մարմնոյ. այլ ոչ ինչ  
 եմք ձանձրացեալք իբրեւ զանաս-  
 տուած ոք, որ շիք այլ ինչ յոյս 'ի  
 միտս նորա քան որ երեւինս: Այլ  
 մեք առ սէրն Քրիստոսին մերոյ ընդ  
 այս յոյժ եմք խնդացեալ. և կա-  
 տարեալ պարզեւս զսա իսկ համա-  
 րիմք, զի ժամանակեայ վշտօքս զան-  
 ժամանակ երանութիւնսն ժառան-  
 գեսցուք:

Եթէ շինուածոց իցեմք ցանկացեալք, ունիմք շինուածս յերկինս առանց մարմնաւոր ձեռագործի, որ ոչ երեւին ձեր արքունիքդ առ նոքօք: Նոյպէս և հանգերձից և փառաց և անախտ կերակրոց, զոր եթէ ոք կամեսցի ասել ձեզ, չհանդարտէ լսել ձեր տկարութիւնդ. վասն զի կուրութեան հնութեամբն չտեսանեք և ոչ լսեք և ոչ իմանայք. յայն սակս զմեզ զուր և անիրաւ և առանց յանցանաց անողորմն դատիք: Այլ մեր թագաւորն առատէ և բարերար, և բաց է դուռն արքայութեան նորա. Եթէ կամեսցի ոք դիմել՝ դիմեսցէ համարձակ. 'Ի դարձելոց յապաշխարութիւն չնախանձի և ոչ ընդ ումեք երբէք:

Բայց վասն դիւրութեանս՝ որ դու հրամայեցեր առնել մեզ, եր մեր իշխանութիւն անդրէն յաշխարհին մերում չանկանել մեզ 'ի ձեռւ թագաւորիդ, որպէս և այլ-

քըն՝ զի ապրեցան յայսպիսի փոր-  
 ձանաց . այլ որպէս կամք և յօժա-  
 րութեամք եկաք , իրրեւ թէ գի-  
 տէաք զվիշտ վտանգիս , ոչ ինչ զան-  
 գիտեցաք յայսպիսի ճգանց , սոյն-  
 պէս և կամիմք՝ զի և այլ եւս ծան-  
 րացուսցես 'ի վերայ մեր , մինչեւ  
 քո չարութիւն կամացդ յագեսցի  
 'ի մեզ : Զի թէ Աստուածն մեր ,  
 որ է արարիչ երկնիւ երկրիւ ամե-  
 նայն երեւելեաց և աներեւութից ,  
 և առ սէր իւրոյ բարերարութեանն  
 խոնարհեցաւ առ ազգս մարդկան ,  
 և զղեցաւ մարմին չարչարելի , և  
 անց ընդ ամենայն հանդէս առաքի-  
 նութեան , և կատարեաց զամենայն  
 գործ տնտեսութեան , 'ի կամս իւր  
 մատնեցաւ 'ի ձեռոս խաչահանուա-  
 ցըն , մահու մեռաւ և եղաւ 'ի վե-  
 րեզմանի , և զօրութեամք աստուա-  
 ծութեանն իւրոյ յարուցեալ երե-  
 ւեցաւ աշակերտացն և այլոց բաղ-  
 մաց , և վերացաւ առ հայրիւր յեր-

կինս , և նստաւ ընդ աջմէ հայրենի  
աթոռքյն , և շնորհեաց մեզ զօրու-  
թիւն երկնաւոր , զի ըստ նորա ան-  
մահութեանն՝ և մեք մերով մահկա-  
նացու մարմնովս կարիցեմք չարչա-  
րակից լինել անմահ մեծութեանն ,  
և նա ոչ եւս իբրեւ զմահկանացու  
համարի զմեր մահն , այլ իբրեւ ան-  
մահից հատուցանէ մեզ զվարձս  
վաստակոց մերոց , արդ փոքր հա-  
մարիմք մեք զչարչարանս զայս առ  
սէր փոխարինին , զոր էարկառ ազգս  
մարդկան :

Իբրեւ լուաւ զայս ամենայն բանս  
մոգպեսն 'ի դահճապետէ անտի ,  
խոռվեցաւ , պղտորեցաւ 'ի միտս  
իւր , և հատաւ քուն յաչաց նորա  
զբազում գիշերս : Իսկ յաւուր միոջ  
յերեկուն պահուն յարուցեալ եր-  
թայր առ նոսա միայնիկ լոիկ , և  
ոչ զոք առնոյր ընդ իւր 'ի սպասա-  
ւորացն : Եւ իբրեւ եհաս 'ի դուրս  
տանն , հայէր ընդ ծակ մի 'ի ներքս

և տեսանէր բստ առաջին տեսլեանն.  
բայց նոքա 'ի քուն կային խաղաղիկ:  
Հեղաբար կարդաց յանուանէ զե-  
պիսկոպոսն, քանզի քաջ իսկ գի-  
տէր պարսկերէն: Եկն 'ի դուրս և  
հարցանէր. Ո՞վ ես դու: Ես ինքն  
իսկ եմ, ասէ. կամիմ 'ի ներքս մտա-  
նել և տեսանել զձեղ:

Եւ իբրեւ եմուտ 'ի մեջ սրբոցն,  
ոչ եւս երեւէր նմա այլ նշանն. և  
պատմեաց նոցա զերկիցս երեւումն  
սքանչելեացն: Ետ պատասխանի  
Դեւոնդ երէց և ասէ. Աստուած,  
որ ասաց 'ի խաւարի լոյս ծագել,  
որ և ծագեաց և՝ լուսաւորեաց ի-  
մաստութեամբ զաներեւոյթ արա-  
րածս, նոյն զօրութիւն և այսօր ծա-  
գեաց 'ի խաւարեալ միտս քո, և  
բացան աչք կուրացեալ ոգույդ, և  
տեսեր զանշիջանելի լոյս շնորհացն  
Աստուծոյ. փութա, մի հեղգար.  
դուցէ դարձեալ կուրացեալ ընդ  
խաւար գնայցես:

Եւ զայս իրրեւ ասաց, յոտն կա-  
 ցին ամենեքեան ասելով զքառաս-  
 ներորդ երկրորդ սաղմոսն. Առա-  
 քեա, Տէր, զլոյս քո և զծմարտու-  
 թիւն քո, զի նորա առաջնորդես-  
 ցեն և ածցեն զմեզ 'ի լեառն սուրբ  
 և 'ի յարկս քո: Արդարեւ ճշմար-  
 տիւ, Տէր, առաջնորդեցեր և ածեր  
 զմոլորեալս զայս յանանց ուրախու-  
 թիւնդ և յանմերժելի հանգիստդ:  
 Ահա նմանեալ էօրս այս սուրբ չար-  
 չարանացն քոց. որպէս ապրեցու-  
 ցեր զմահապարտ աւազակն յեր-  
 կրորդ մահուանէն, և նովաւ բացեր  
 զաղխեալ գուռն Աղենայ, այսպէս  
 գոեր և զայս կորուսեալս: Որ էր  
 պատճառք մահու բազմաց, արդ  
 արարեր զսա պատճառք կենաց մեզ  
 և անձին իւրում: Գոհանամք զքէն,  
 Տէր, գոհանամք և ձայնակիցք լի-  
 նիմք սուրբ մարգարեին: Մի մեզ  
 Տէր, մի մեզ. այլ անուան քո տուր  
 փառս վասն ողորմութեան և ճըշ-

մարտութեան քո. զի մի երբէք ա-  
սասցեն 'ի հեթանոսս, թէ ուր է  
Աստուած նոցա. որպէս և այսօր  
իսկյայտնի եղեւ զօրութիւն քո մեծ  
'ի մէջ ապարասան խաւարազգեստ  
ազգիս:

Խսկ որ ձրին եզիտ զաստուածա-  
տուր շնորհսն, սկսաւ և նա առան-  
ձինն ասել, Տէր լոյս իմ և կեանք  
իմ, ես յումնէ երկեայց. Տէր ապա-  
ւէն կենաց իմոց, ես յումնէ դողա-  
ցայց: Քանզի գիտեմ ճշմարտիւ,  
եթէ բազում են այսուհետեւ թըշ-  
նամիք իմ, և կամին մերձենալ և  
ուտել զմարմինս իմ. այլ դու, Տէր  
ամենայնի, եկիր վասն ամենեցուն  
կենաց, զի դարձցին և կեցցեն ա-  
ռաջի քոյց մարդասիրութեանդ:  
Մի որոշեր զիս 'ի սուրբ դառանցս՝  
յորս խառնեցայ, զի մի ըստ քո փա-  
րախդ արտաքս ելեալ՝ չար դաղան  
դարձեալ բեկանիցէ զիս: Մի հայիր,  
Տէր, 'ի բազմամեայ ամբարշտու-

թիւնս իմ, զի մի մոլորեալ՝ ի ճըշ-  
մարիտ կենացդ՝ զբազումս անդրէն  
՚ի կորուստ աշակերտիցեմ, այլորոց  
եղէ պատճառք մահու, նոցին եղէց  
և պատճառք կենաց : Սատանայ՝ որ  
ինեւ խրոխտացեալ պարծէր՝ ի մէջ  
մեծի կորստականացս, ինեւ կորա-  
ցեալ ամաչեսցէ՝ ի մէջ իւրոց աշա-  
կերտացն:

Եւ զայս իբրեւ ասացին, նմին իսկ  
ետուն կատարել զաղօթսն, և դա-  
դարեցին նովաւ հանդերձ մինչեւ՝ ի  
պահն երրորդ, և այնպէս խաղա-  
ղացեալ կացին՝ ի քուն ամենեքեան  
մինչեւ՝ ի ժամ առաւօտուն: Իսկ  
նորա յոտն կացեալ, և՝ ի քուն ոչ  
մտանէր. այլ զձեռսն իւր ՚ի վեր  
համբարձեալ՝ կայր յաղօթս: Եւ  
մինչ դեռ ընդ երդ պշուցեալ հայ-  
էր յերկինս, յանկարծակի տունն  
լի եղեւ լուսով. և երեւեցան նմա  
սանդուղք լուսեղէնք՝ որ կանգնեալ  
էր յերկրէ և՝ ի յերկինս, և գունդք

գունդք զօրաց Ելանէին 'ի վեր. և  
 էր ամենեցուն տեսիլն նոր և չքնաղ  
 և ահաւոր և սքանչելի իրրեւ  
 զտեսիլ հրեշտակի. Ունէր և զթիւ  
 համարոյ ՚ի միտս իւր զիւրաքան-  
 չիւր գնդիցն, զոր տեսանէր. Էր՝  
 որ զհաղարի, էր՝ որ զերեսուն  
 և զերից, էր՝ որ զերկերիւրոց և զե-  
 րեքտասասանից: Եւ այնպէս մօտա-  
 գոյնս մերձենայր, մինչեւ ճանաչել  
 նմա զերիս ՚ի նոցանէ, զվարդան  
 և զԱրտակ և զխորէն: Եւ ունէին  
 ինն պսակ ՚ի ձեռին, խօսէին ընդ  
 միմեանս և ասէին. Ահա եկն եհաս  
 ժամ, զի և սոքա խառնեսցին ՚ի  
 գունդս մեր. քանզի և մեք սոցա  
 խկ մնայաք, և առ հաւատչեայ պա-  
 տիւ սոցա բերաք: Եւ որում ոչ  
 եւս մնայաք, եկն երեւեցաւ և խառ-  
 նեցաւ, և եղեւ իրրեւ զմի ՚ի զի-  
 նուորաց Քրիստոսի:

Այս երիցս անգամ երեւեցաւ  
 չքնաղ տեսիլս առն երանելոյ:

Զարթոյց զսուրբսն՝ ի քնոյ անտի, և պատմեաց նոցա զամենայն տեսիլն կաթգաւ։ Իսկ նոքա յարուցեալ կացին յաղօթս և ասէին. Տէր Տէր մեր, զի սքանչելի է անուն քո յամենայն երկրի. Համբարձաւ մեծ վայելչութիւն քոյ՝ ի վերոյ քանզեր կինս.՝ ի բերանոց մանկանց տղայոց սարնդիացաց հաստատեցեր զօրհնութիւն, զի եղծցի թշնամին և հակառակորդն։ Զի ոչ եւս է այսուհետեւ ասել, եթէ տեսից զերկինս զգործս մատանց քոց, այլ թէ տեսից զքեզ Տէր երկնի և երկրի. որպէս երեւեցար իսկ այսօր՝ ի ձեռն սուրբ զօրականացն քոց հեռաւոր օտարիս, որ անցեալ էր ըստ ակնկալութիւն կենաց իւրոց։

**Վ.** Հա դու Տէր ողօրմօւթեամբ քով պսակեցեր զսիրելիս քո, և գտութեամբ քով ելեր՝ ի խնդիր կորուսելոյս, դարձուցեր և խառնեցեր՝ ի դասս սրբոց քոց։ Ոչ միայն

Ետես սա զերկինս՝ զգործս մատանց  
 քոց, այլ Ետես զերկինս և զընա-  
 կիչս նորա, և մինչ դեռ է զերկրիս՝  
 խառնեցաւ 'ի գունդս բիւրաւոր  
 հրեշտակաց քոց: Ետես և զոգիս  
 արդարոց կատարելոց, Ետես և ըզ-  
 նմանութիւն փառաց աներեւոյթ  
 պատրաստութեանցն, Ետես և 'ի  
 ձեռին նոցա զանշուշտուաբունայն,  
 որ հանդերձեալ պահի 'ի ձեռն ճար-  
 տարապետին: Երանի սմա վասն  
 սուրբ տեսլեանս, և երանի է մեղ  
 վասն սորա մերձաւորութեանս առ  
 մեղ. քանզի հաստատեալ զիտացաք  
 սովլաւ, եթէ որում այսպիսի սքան-  
 չելիք յայտնին, մեծ մասն ընկալաւ  
 սա յանսպառ քոց բարութեանցգ:  
 Անսպառ Են պարզեւքն քո, Տէր,  
 և առանց խնդրելոյ տասում և կա-  
 միս քոյով յորդ և աննախանձ ա-  
 ռատութեանմբգ: Եւ եթէ որ ոչ  
 խնդրեն՝ չարգելուս 'ի նոցանէ, բաց  
 մեղ, Տէր, զդուոն ողորմութեան

քո, որ 'ի մանկութենէ մերմէ ցան-  
կացեալ եմք բարեմասնութեան  
սրբոց քոց: Զնորագիւտ դաստա-  
կերտըս քո բարեխօս առնեմք վասն  
անձանց մերոց. մի ընկղմեսցի նաւ  
հաւատոց մերոց 'ի մէջ ալեկոծեալ  
ծովու մեղաց:

Եւ այսպէս յերկար կատարելով  
զաղօթսն, յորդ և առատ արտա-  
սուս հեղուին 'ի վերայ անձանց իւ-  
րեանց: Գութ ողոքանաց արկա-  
նէին առաջի բարերարին, զի լսելի  
լիցի ձայն պաղատանաց նոցա, և  
հաստատուն կացցեն 'ի վիշտս ճը-  
գանցն, զի մի զըկեսցին 'ի ցանկա-  
լի պսակացն, զոր ունէին սուրբքն  
'ի ձեռս իւրեանց, որպէս և աղդե-  
ցաւ նոցա 'ի ձեռն Հոգւոյն սրբոյ,  
զի մերձեալ էր ժամանակ կոչման  
նոցա. որպէս զի երթիցեն և աներ-  
կեւղ դադարեսցին 'ի կասկածելի  
ակնկալութենէն. որում համբե-  
րէին բազում տառապանօք, զի առ-

Հաւատչելու փոքու հասցեն Երկնաւոր մեծութեանն, որում'ի վաղընջուց իսկ էին ցանկացեալք :

Եւ քանզի ինքն իսկ մոգակեան էշսան էր աշխարհին, և նմա յանձն արարեալ էր գիշապեալսն քաղաքին, վասն այնորիկ և համարձակութեամբ ընդ առաւօտն հանեալ տանէր յապարանսն իւր : Լուանայր և սրբէր զնոսա 'ի չարչարանաց բանդին, առնոյր զջուր լուացմանն սրբրոցն և արկանէր զիւր մարմնովն : Ուղղէր 'ի տան իւրում աւազան, և ընդունէր 'ի նոցանէ զսուրբ մկրտութիւնն, հաղորդէր 'ի կենդանարար մարմինն և 'ի քաւիչ արիւնն Տեառն մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի : Բարձր բարբառով աղաղակէր և ասէր . Մկրտութիւնս այս լիցի ինձ 'ի լուացումն մեղաց իմոց, և 'ի ծընունդս նորոգութեան վերստին Հոգոյն սրբոյ . և ճաշակումն անմահ խորհրդոյս 'ի ժառանգութիւն Եր-

կնաւոր որդէգրութեանն։ Գնէր և  
ըստ մարմնոյ առաջի նոցա սեղան  
կերակրոյ, և մխիթարութեան բա-  
ժակ մատուցանէր նոցա, և միաբա-  
նէր ընդ նոսա հացին օրհնութեան։

Այլ թէպէտ և ինքնեշաս յեր-  
կնաւոր բարիսն, և աներկեւզ էր՝ ի  
մարդկանս հարուածոց, սակայն  
վասն ընտանեացն յոյժունէր կաս-  
կած, զի մի իրեւ վնասակարք մատ-  
նեսցին յիրս արքունի։ Վասն այ-  
նորիկ ՚ի ծածուկ կոչէր ՚ի գիշերի և  
զնախարարսն, որ ՚ի նմին քաղաքի  
էին ՚ի կապանս, և առնէր ծախս  
մեծամեծս։ Եւ էին ամենեքեան ՚ի  
մեծի խնդութեան վասն սքանչե-  
լեացն, որ երեւեցաւ նոցա։ Ոչ յի-  
շէին ամենեւին, եթէ վիշտք ինչ  
անցեալ էին ընդ նոսա։

Հայց ՚ի ժամբազմականացն կար-  
ծիք իմն եղեն ՚ի միտս սրբոցն վասն  
երիցու միոյ, որ էր ընդ նոսա ՚ի  
սուրբ կապանսն։ զի ՚ի մէջ շինա-

կան մարդկան կեցեալ էր, և տղի-  
տագոյն եւս էր 'ի գրոց միսիթարու-  
թենէ: Հրամայեցին ունել զգլուխ  
բազմականին. ետ պատասխանի ե-  
րանելին և ասէ. Զի՞նչ է այդ՝ զոր  
դուքդ գործէք. և կամ յինէն զի՞  
թաքուցանէք զծածուկս խորհր-  
դոցդ: Ես քան զկրսերս ձեր խոնար-  
հագոյն եմ, և քան զեւս փոքունս  
յաշակերտաց ձերոց տղիտագոյն եմ:  
զիանը կարացից այդմ տանել: Այս  
իսկ մեծ էր ինձ, զի սուրբ կապա-  
նաց ձերոց հաղորդեալ եմ այսօր:  
Եթէ արժանի համարիք ձերումսե-  
ղանոյդ, կալարուք դուք զիւրա-  
քանչիւր տեղի բազմանանիդ, և  
հրամայեցէք ինձ զիմ տեղին: Եւ  
բոնադատեաց սուրբ եպիսկոպոսն  
միաբանութեամբ ամենայն սրբոցն,  
և 'ի վերոյ քան զամենեսկան բազ-  
մեցուցին զնա:

Եւ իբրեւ բոլորեցաւ ակումբ  
բազմականին, և հաղորդեցան ամե-

նեքեան 'ի կերակուրն զուարթու-  
 թեամբ, յոտն եկաց սուրբ Յով-  
 սէփ, և սկսաւ զուրախութեան նը-  
 ւագն մատուցանել և ասել այս-  
 պէս. Ուրախ լերուք ամենեքեան 'ի  
 Քրիստոս. քանզի վաղիւ այս ժամ  
 իցէ, ահա մոռացեալ իցէ մեր զա-  
 մենայննեղութիւնս և զչարչարանս՝  
 զոր կրեցաք: Եւ փոխանակ սակաւ  
 աշխատութեանս մերոյ՝ բաղմապա-  
 տիկ հանդիստ ընդունելոց եմք, և  
 փոխանակ խաւարային արգելանի  
 բանդին՝ մտանելոց եմք յերկնից  
 քաղաքն լուսաւոր, որոյ քաղաքի  
 քաղաքապետ ինքն Քրիստոս է,  
 հանդիսապետ՝ յորում ասպարիսի  
 նախ ինքն առաքինացաւ առնելով  
 զնշան յաղթութեան: Եւ այսօր  
 նոյն Տէր է, որ յաջողէ մեզ զնոյն  
 նշան ընդունելով 'ի փրկութիւն  
 անձանց մերոց և 'ի պարծանս մե-  
 ծափառ սուրբ Եկեղեցւոյ: Եւ զոր  
 օրինակ տեսէք դուք զեղբայրս զայս

՚ի գլուխ բաղմականիս մերոյ, սոյն-  
պէս սա նախ ընդունելոց է վաղիւ  
զպսակն՝ ՚ի ձեռն կատարմանն իւրոյ:  
Զի ահաւասիկ եկն եհաս և մեր-  
ձեցաւ առ մեզ թշնամին կենաց  
մերոց և պսակիչ սուրբ չարչարանաց  
ծառայիցս Քրիստոսի:

Օ այս իբրեւ ասաց, լուաւ ՚ի  
նմանէ բանս պնդութեան, որով  
յոյժ միսիթարեցան ամենեքեան:  
Ասէ. Իսուրբ աղօթից ձերոց այդպէս  
արասցէ ինձ Քրիստոս, և կատա-  
րեսցէ զելս վախճանին իմոյ յաշ-  
խարհէս ըստ բանի քում. Եւ ահա  
ընդ ասելդ քո ազդումն եղեւ հո-  
գոյս իմոյ, և յիշեցի ես զմարդա-  
սիրութիւնն Քրիստոսի, որոյ և գա-  
լուստ իսկ նորա յաշխարհս վասն  
մեր մեղացն եղեւ: Գթասցի յիս  
որպէս և յաւաղակն՝ ՚ի ժամ իա-  
շին. որպէս նովաւ զդրունս փա-  
կեալ զրախտին երաց, և յառա-  
ջեցաւ լինել կարապետայնոցիկ՝ որ

անդրէն՝ ի նոյն տեղի դառնալոց էին  
յուրախութիւն, արասցէ և զիս  
այսօր Տէր Յիսուս Քրիստոս սպա-  
սաւոր ձերում մեծաշուք զնդիդ:

Աւանիկ վասն միոյ մեղաւորի՝ որ  
դառնայ յապաշխարութիւն, ան-  
վախճան լինի ուրախութիւն հրեշ-  
տակաց յերկինս. որպէս զի գիտեն  
իսկ զկամն Տեառն իւրեանց: Քան-  
դի վասն միոյ կորուսելոյ ոչխարին  
եկն՝ ի խնդիր, վասն այնորիկ և նո-  
քա խնդակիցք լինին վասն միոյ  
դարձելոյ յապաշխարութիւն: Թե-  
րեւս վասն իմ եկեալ էր մեծ զօ-  
րավարն Հայոց բազում սուրբ ըն-  
կերակցօքն իւրովք. զպասակն վասն  
ձեր բերեալ էր, այլ զուրախու-  
թեան աւետիսն հասարակաց տայր:  
Եւ առաւել եւս ընդ ես էին զար-  
մացեալ. զի ոչ ճանաչէին զիս՝ ի  
կեանս իւրեանց, ահա՝ իսուրբմահն  
իւրեանց՝ կամէին զի և ես մասն ըն-  
կալայց ընդ երանելիսն:

Աղաւեմ զձեղ, տեարք իմ և  
 հարք. աղօթսարարէք՝ ի վերայ ան-  
 արժանութեանս իմոյ, զի արժա-  
 նի եղէց մեծի աւետեացն հասա-  
 նել, որ յանսուտ ձերոց բերանոցդ  
 բարբառեցաւ ՚ի լսելիս իմ։ Արդ  
 փութամ տեսանել զօրն, և յաւուր  
 անդ զժամն եկեալ հասեալ ՚ի վե-  
 րայ մեր։ Եւ ե՞րբ իցէ՝ զի ելից ՚ի  
 թանձրադանդադ ձանձրալի մար-  
 մացս այսորիկ, ե՞րբ իցէ՝ զի տեսից  
 զքեղ Տէր Յիսուս, Ե՞րբ իցէ՝ զի ան-  
 երկիւղ եղէց ՚ի մահուանէ, Ե՞րբ ի-  
 ցէ՝ զի տգիտութիւնս իմ հասցէ ՚ի  
 կատարեալ գիտութիւն։ Օգնեա  
 ինձ, Տէր, օգնեա ինձ, և կարկա-  
 ռեա զամենադօր աջդ յօգնակա-  
 նութիւն։ զի խոստման բանիցս ի-  
 մոց և գործք արդեամբք կատարես-  
 ցին ՚ի վերայ մեր։ և փառաւոր լի-  
 ցի յիս ՚ի մեղաւորս անուն Տեառն  
 մերոյ Յիսուսի Քրիստոսի։

Օ այս իբրեւ ասաց երանելին,

յոտն կացին՝ ի բազմականացն, անդ  
գոհանային ասելով. Փառք քեզ,  
Տէր, փառք քեզ թագաւոր, զի ե-  
տուր մեղկերակուր ուրախութեան.  
Եցո զմեղ Հոգւովդ սրբով, զի զըտ-  
ցուք առաջի քո հաճոյք և մի ամա-  
չեցեալք, զի դու հատուցանես իւ-  
րաքանչիւր ըստ գործս իւր:

Ի՞նմին ժամու եղեւ խորհուրդ  
մեծ՝ ի մէջ նոցա, թէ զինչ օրինա-  
կաւ կարասցեն ապրեցուցանել ըզ-  
մոգպետն. զի մի լուեալ յարքու-  
նիսն, իբրեւ զհուր բորբոքեսցի  
բարկութիւն՝ ի վերայ մնացելոցն:  
Երբեւ ոչ ինչ կարացին՝ ի ժամուն  
վճարել, միաբանութեամբ աղօթս  
արարեալ՝ յԱստուած ապաստան  
առնէին զկեանս առնն հաւատա-  
ցելց:

Խսկ նախարարքն հրաժարեցին  
՚ի սրբոցն յորդառատարտասուօք,  
և ողբալից ուրախութեամբ ան-  
կեալ յոտն նոցա աղաչէին մեծաւ

պաղատանօք՝ յանձն առնել զնոսա  
Հոգւցն սրբոյ. Զի մի ոք 'ի մէնջ,  
ասեն, թուլացեալ և ելեալ ար-  
տաքս 'ի հաւասար միաբանութե-  
նէս, կերակուր լիցի չարաբարոյ գա-  
զանին:

Խսկերանելիքն միաբան քաջալե-  
րէին զնոսա և ասէին. Զօրացա-  
րուք, եղբարք, 'ի Տէր. մսիթարե-  
ցարուք 'ի մարդասիրութիւնն Աս-  
տուծոյ, որ ոչ թողու զձեղ որբս  
և ոչ 'ի բացէ առնէզողորմութիւնն  
իւր 'ի մէնջ հաւատով 'ի Քրիստոս.  
բազում բարեխօսիւքն՝ զոր ունիմք  
առնա, ոչ շիջանի վառումն կան-  
թեղաց ձերոց, և ոչ ուրախ լինի  
խաւարասէր թշնամին կենաց ձե-  
րոց: Այլ նոյն Տէր է, որ զօրացոյց  
զառաջին նահատակսն խառնելով  
զնոսա 'ի գունդս հրեշտակացիւրոց.  
նոցուն սուրբ ողիք և ամենայն դասք  
արդարոց հասցեն ձեղ յօդնակա-  
նութիւն համբերութեան, զի ընդ

նոսին նոցունց պսակացն արժանի  
լինիջիք:

Օ այս խօսէին ընդնոսա, և զգի-  
շերն ամենայն սաղմոսիւք՝ ի գլուխ  
տանէին. իսկ ՚ի ժամ առաւօտուն  
ասէին ամենեքեան. Ծագեա, Տէր,  
զողորմութիւնս քո՛ ոյք ճանաչեն  
զքեզ, զարդարութիւնս քո՛ ոյք ու-  
ղիղ են սրտիւք: Մի եկեսցէ ՚ի վե-  
րայ մեր ոտն ամբարտաւանից, և  
ձեռք մեղաւորաց մի զողացուսցեն  
զմեզ, անդ անկցին ամենեքեան, որ  
գործեն զանօրէնութիւն, մերժե-  
ցան, և այլ մի կարասցեն հաս-  
տատել:

Եւ անդէն վաղվաղակի հասին  
դաշիճքն ՚ի դուռն բանդին, մտին  
՚ի ներքս և տեսին, զի որ յառաջ  
մոգպետնէր, և նմա իսկ յանձն ա-  
րարեալ էր պահել զնոսա, նստէր  
՚ի մէջ նոցա և լսէր ՚ի նոցանէ, նա  
և քաջալերէր եւս զնոսա չերկնչել  
՚ի մահուանէ: Կըրեւ տեսին զմեծ

սքանչելիսն դահիճքն, յոյժ զար-  
 մացանընդ իրսն, այլու ինչ իշխէին  
 հարցանել ցնա, բայց չոքան և պատ-  
 մեցին Դենշապհոյ, որում յանձն  
 արարեալ էր զչարչարանս սրբոցն:  
 Իսկ նա իրբեւ լուաւ 'ի դահճացն  
 արքունի, զահի մեծի հարաւ 'ի մի-  
 տըս իւր, թէ գուցէ և ինքն ան-  
 ձամք 'ի ներքս լիցի, քանզի և ծա-  
 նօթագոյն եւս էր առնն: Հրամայ-  
 եաց հանել 'ի բանդէ անտի զամե-  
 նեսեան կապանօք, և հեռացու-  
 ցանէր 'ի քաղաքէ անտի երկոտա-  
 սան պարսիկ հրասախաւ: Եւ 'ի ծա-  
 ծուկ խօսէր ընդ մոգպետին, եթէ  
 զի՞նչ պատճառք իցեն կապանաց  
 նորա: Ետ պատասխանի այրն և  
 ասէ ցնա. Մի խօսիր ընդ իս 'ի ծա-  
 ծուկ, և մի լսեր զխորհուրդս լու-  
 սոյ 'ի մէջ խաւարի, զի բացան աչք  
 իմ՝ արդ, քանզի տեսի զլոյսն եր-  
 նաւոր: Եթէ կամիս լինել խորհր-  
 դակից կենաց, հարց ցիս յանդի-

ման, և պատմեմ քեղ. զի տեսի  
զմեծամեծոն Աստուծոյ:

Եւ իբրեւ լուաւ 'ինմանէ զամե-  
նայն, և ստուգեաց եւս վասն իւ-  
րոյ միաբանութեանն, եթէ ոչ քակ-  
տի 'ի սրբոցն հաւանութենէ, ոչ  
իշխեաց ձեռն արկանել 'ինա, թէ-  
պէտ և ունէր հրաման յարքու-  
նուստ. Այլ փութացաւ, և ինքն  
երթեալ պատմէր թագաւորին 'ի  
ծածուկ զամենայն որպէս զիարդ  
լուաւ 'ինմանէ:

Ետ պատասխանի թագաւորն և  
ասէ ցԴենշապուհ. Մի ոք ամենե-  
ւին լուիցէ զայդ 'իքէն, մանաւանդ  
վասն տեսլեանն մեծի՝ որ երեւեալ  
է նմա, զի մի տղէտ մարդիկ երկ-  
մտեալ՝ բաժանեսցին 'ի մեր հաստա-  
տուն օրինացս: Մինչ մեք զայլս կա-  
մէաք հնազանդեցուցանել՝ թերեւս  
զոգիս գացեն, իբրեւ նոցա ոչ ինչ  
կարացաք առնել. մեր որ վարդա-

աղետ օրինացդ էին, զկնի նոցա մա-  
լորութեանն խոտորեցան:

Կա և այն եւս չար է մեզ քան  
զամենայն, զի ոչ դուզնաքեայ ոք  
խոտորեցաւ ՚ի նոցա օրէնսն, այլ  
այր մի համակղեն, երեւելի ընդա-  
մենայն վերին աշխարհս: Եթէ փայ-  
քարիմք ընդ նմա, նա տեղեկագոյն  
է քան զամենայն վարդապետս աշ-  
խարհիս. գուցէ ՚ի հիմանէ խար-  
խարեալ աւերէ զօրէնս մեր: Եւ  
Եթէ դատիմք զնա ընդ այլ չարա-  
գործմն. նա և այնպէս հռչակեալ  
ելանէ համբաւ քրիստոնէութեան  
նորա. և մեծ անարգանք զկնի դե-  
նիս ձգին: Եւ Եթէ սրով եւս վախ-  
ճանեսցի, բազումն քրիստոնեայք  
՚ի կարաւանիս, ընդ ամենայն եր-  
կիրցանեալ ցրուեսցեն զոսկերս նո-  
րա: Սակաւիկ ինչ էին մեզ անար-  
գանք առ ամենայն մարդիկի, ուր մե-  
ծարեալ պատու էին ոսկերքդ նա-  
ծրացւ ոցդ, իսկ Եթէ մոգացդ և մոգ-

պետացդ զնոյն պատիւ կրեսցեն,  
մեք մեղէն լինիցիմք քակտիչք օրի-  
նացն մերոց:

Այլ այժմ իմ է քեզ երդումն  
տուեալ յանմահ դիսն նախզդառ-  
նացեալ ծերն կոչեա առաջի քո:  
Եթէ հաւանեսցի սիրով, և զդա-  
ցեալ ապաշաւեսցէ զկախարդու-  
թիւն նոցա, մեծարեսցիր զնա սի-  
րով պատուով ըստ առաջին կար-  
գին. և մի ոք զիտասցէ զթշնա-  
մանս նորա ամենեւին: Ապա թէ  
ոչ հաւանեսցի, և ոչ կամեսցի ան-  
սալ բանից իմոց, յարուսցիր ՚ի վե-  
րայնորաբազում ամբաստանս յաշ-  
խարհէ անտի, զի վեասակար դոցի  
յիրս արքունի, և աշխարհաւ փուր-  
սիշն ՚ի վերայ յարուսցիր, և շկօ-  
թակարասցիր յայն կցս քան զկու-  
րան և զբակուրան. և անդ ընկե-  
ցեալ զնա ՚ի վերասլ մի, և ընկալցի  
զմահ թշուառութեան: Եւ զայլա-  
դինսն փութանակի կարծեա ՚ի կեշ

նաց աշխարհիս, զի մի դղոգեսցեն  
զօրէնս մերոյ աշխարհիս: Զի եթէ  
զճարտար մոգպետն այնպէս արագ  
աշակերտեցին, տգէտ մարդիկ զի-  
արդ կարասցեն կալ առաջի նոցա  
պատիր խաբէութեանն:

**Ե**րդ ել նստաւ Դենշապուհար-  
տաքոյ բանակին յատենի, որպէս  
ասացաք, հեռի երկոտասան հրա-  
սախաւ: Հարցանէր ցմոգպետն և ա-  
սէր. Իշխանութիւն առի վասն քո,  
ոչ միայն բանիւ հարցանել, այլ և  
ամենայն հարուածովք տանջանաց:  
**Մ**ինչ չեւ ձեռն արկեալ է իմ 'ի  
քեզ, ընկալ զմեծարանս և արհա-  
մարհեա զանարդանս, և խնայեա 'ի  
պատուական ալիսդ: Թող անդր 'ի  
բաց զքրիստոնէութիւնդ՝ զոր ոչ  
ունէիր 'ի ընէ, և դարձիր անդրէն  
'ի մոգութիւնն, որպէս զի վարդա-  
պետ էիր բազմաց:

**Ե**տ պատասխանի երանելի և  
ասէ. Աղաչեմ զքեզ, աէր, որ յա-

ուազ իբրեւզհարազատ եղբայր համարեալ էիր յաչս իմ, և այսօր թշնամի կատարեալ, մի ըստ առաջին սիրոյն գթար դու յիս, այլ կատարեա 'ի վերայ իմ զկամն շարութեան թագաւորին ձերոյ. և որպէս առեր իշխանութիւն 'ի վերայ իմ, դատեա զիս:

Յայնժամ իբրեւ ետես Գենշապուհ, եթէ առ ոչինչ զսպառնալիս արքունի համարեցաւ, և ոչ ողոքանացն երեսս ինչ արար, և քան 'ի ծածուկ՝ յայտնի եւս կամէր զի խօսեսցի, կատարեաց 'ի վերայ նորա ըստ խրատուն արքունի: Եւ գաղտազողի ընկեցաւ 'ի հեռաւոր օտարութիւն, որպէս զիարդ և ուսաւ 'ի վարդապետէն և արար:

Եւ հրամայեաց եւս Գենշապհյ երկուս եւս ընկերակիցս օգնականս յաւագ գործակալացն, զջնիկանն որ էր մարզպետ արքունի, և զՄո-

վան հանդերձապետ՝ ի ծեռանէ մով-  
պետան մովպետի:

Արդ երեքեան սոքա իւրաքան-  
չիւր սպասաւորօք առին զսուրբսն  
յայնմ անապատէ, և փոխեցան  
նոյնափի եւս հեռագոյն ՚ի մեւս եւս  
դժնղակ տեղի ՚ի նմին զիշերի: Եւ  
զոք ՚ի կարաւանէ անտի ոչ թողին  
տեսանել, ոչ ՚ի Հայոց և ոչ յամե-  
ն: յն քրիստոնէից, և ոչ ընաւ յար-  
տաքին հեթանոսաց: Եւ սպասա-  
ւորքն՝ որ էին ՚ի վերայ կապելոցն  
անդէն ՚ի քաղաքին, հրամայեցին  
պահել զուշութեամբ, զի դհետա  
նոցա մի ոք զիտասցէ՝ ընդ որ տա-  
նիցեն ՚ի մահու տեղի, մի նոքա և  
մի ամեննեւին ոք ՚ի մարդկանէ:

Հայոց այր մի խուժիկ անուն ՚ի  
զօրացն արքունի որ ՚ի ծածուկ ու-  
նէր զքրիստոնէութիւնն. և վիճա-  
կեալ էր ՚ի դասն դահճացն, և կայր  
՚ի սպասու օրապահացն հանդեւրձ  
գործիական տանջանարանօքն, և կն

եմուտ՝ ՚ի մեջ զիշերին և խառնեցաւ՝ ՚ի դասս նախարարացն։ Առաջին դասն՝ ՚ի միջնոյն կարծէր զնա, և միջինն երրորդին, և երեքեանն միմեանց համարէին զնա. և ոչ ոք՝ ՚ի նոցանէ եհարց՝ եթե դու ովլ ես ընդ մեղ, ոչ՝ ՚ի տերանցն և ոչ՝ ՚ի սպասաւորացն։

Եպրեւ հասին՝ ՚ի տեղի անապատին, որ ամենեւին անբոյս էր՝ ՚ի գալարւոյ, և այնպէս էր ապառաժ դժնեայ, զի և ոչ նստելոյ անդամ տեղի գոտաւ անդ նոցա, իջին հեռագոյն նախարարքն երեքեան, և հրամայեցին դահճացն իւրեանց կապել զոտս և զձեռս նոցա։ Եւ արկին պարանս երկայնս յոտս նոցա, և երկու երկու լծեցան և առին՝ ՚ի քարշ։ Եւ այնպէս ձգեցին և ձողքեցին ընդ ապառաժ տեղիսն քարշելով, զի ամենեւին խայծ ոչ մնայ ՚ի մարմինս երանելեացն։ Եւ ապա լուծին և ածին՝ ՚ի մի տեղի։

+ +

Եւ թու էր իմն նոցա պյսպէս , եւ  
 թէ կակղեցաք զիստու թիւն նոցա ,  
 և հնաղանգեցուցաք զբիրտ ապրս-  
 տամբու թիւն նոցա . և արդ զինչ  
 և խօսիցիմք , անսայցեն բանից մե-  
 րոց , և առնիցեն զկամն թագաւո-  
 րին , և ապրեալ լիցին յանհնարին  
 տանցանացն : Եւ զայն ոչ կարացին  
 քաջ իմանալ . եթէ իրրեւ զքաջ  
 զինուորս վառեցին զնոսա , և 'ի  
 հրահանգս կրթութեան վարժեցին  
 զնոսա . և իրրեւ զդաղանս վայրե-  
 նիս , արիւնախանձս ուսուցին զնո-  
 սա : Եւ եթէ ունեին սակաւ ինչ  
 կասկած յառաջազբյն , հայեցեալ .  
 նոցա 'ի չարաշտր վէրս մարմնոյն իւ-  
 րեանց , զառաջին երկեւղն 'ի բաց  
 մերժեցին : Ակսան իրրեւ արրեալք  
 անզգայք զմիմեամբք ելանել 'ի բա-  
 նից պատասխանիս . և վու թային  
 իրր ծարաւիք յաղբեւր , եթէ ո՛  
 նախ վաղ զիւր արիւնն հեղցէ յեր-  
 կիր :

Եւ մինչ դեռ յայսմպատրաստովեան էին սուրբքն, խօսել սկըսաւ ընդ նոսա Գենշապուհեասէ, Արքայ յղեաց զիս առ ձեղ. ամենայն աւեր աշխարհին Հայոց, ասէ, և կոտորածք գօրացն՝ որ հասին 'ի վերայ, 'ի ձենջ եղեն վնասքն ամենայն. և բաղում նախարարքն՝ որ այժմ կան կապանօք չարչարեալ, վասն ձերոց յամառութեանդ եղեւ այդ ամենայն։ Այլ և արդ եթէ կամիք ինձ լսել, ասեմ ձեղ. որպէս եղերուք պատճառք ամենայն չարչարանաց մահուն, այսօր լերուք պատճառք կենաց ձերոց։ Եւ նախարարքն՝ որ կան 'ի կապանս, 'ի ձեռն ձեր է իշխանութիւն արձակել զնոսա, և աւեր աշխարհին ձերոց ձեւք շինի, և բաղումք որ վարեալ են 'ի զերութիւն, անդրէն դառնան։

Ահա դուք ձերոյին աչօքդ տեսէք այսօր, եթէ զորպիսի այր տոհմիկ, զոր թագաւորն ինքնին յակա-

նէ յանուանէ ճանաշէր վասն մեծի գիտութեան օրինացս մերոց, և կատարեալ էր յամենայն 'ի գենիս և ամենայն մեծամեծաց սիրելի, և զրէ թէ բոլոր աշխարհս կախեալ էր զնուաննէ. և վասն զի անարգեաց զդենիմազդէզն, և պատրեցաւ 'ի ձեր տխմար գիտութիւնդ, ոչ ինչ ինայեաց թագաւորն ի մեծ պատիւ նորա, այլ իրեւ զգերի մի զանաշխարհիկ շկօթակ արարիզնա յայնշափ օտարութիւն հեռաւոր, զի ընդ երթալն իսկ ոչ ժամանէ 'ի տեղի պատուհասինիւրոց :

Երդ եթէ 'ի բուն դայեկութիւննին վասն պատուական օրինացն ոչ ինայեաց 'ի նա . որչափ ևս առաւել 'ի ձեղ յօտարաշխարհիկոդ, որ մահապարտ իսկ էք յիրս արքունի : Եւ չիք ինչ ձեղայլ հնար կենաց, բայց Իթէ երկիր պագանիցէք արեգական, և կատարիցէք զկամն թագաւորին, որպէս և ուսոյց զմեղ

մեծն Զրադեշտն։ Եւ եթէ զայդ  
առնէք,ոչ միայն արձակիք 'ի կա-  
պանացդ և ապրիք 'ի մահուանէ,  
այլ և մեծամեծ պարզեւօք յու-  
ղարկիք յաշխարհն ձեր։

Յառաջ մատուցեալ Վեւոնդե-  
րէց և թարգման կացոյց զՍահակ  
եպիսկոպոս. Զիարդ լուիցուք, ա-  
սէ, երկդիմի հրամանացդ քոց. ա-  
հա զերկրպագութիւնդ նախետուր  
արեգական, և զկատարումն երկր-  
պագութեան 'ի կամս թագաւորին  
ձղեցեր. մեծարեցեր զարեգակն՝  
յառաջ ձայնելով զանուն նորա,  
և մեծածուցեր զթագաւորն աւե-  
լի քան զարեգակն. և յայտ արա-  
րեր՝ Եթէ առանց կամաց իւրոց սպա-  
սաւորէ արեգակնն արարածոց, իսկ  
թագաւորն 'ի կամս ազատութեանն  
իւրոյ՝ զոր կամի աստուածացուցա-  
նէ, և զոր կամի ծառայեցուցանէ.  
և ինքն 'ի ճշմարտութեանն վերայ  
չեւ է հասեալ. Մի խօսիր ընդ մեզ

իրեւ ընդտղայս, զի հասակաւ կատարեալ եմք, և գիտութեան ոչ եմք անտեղեակ. ուստի սկսար դու, այտի տաց քեզ պատասխանի:

Ապաքէն զմեզ եղիր պատճառս աւերածոյ աշխարին մերոյ և հարուածոց զօրացն արքունի. մեր օրէնքն զմեզ այդպէս ոչ ուսուցանեն, այլ յոյժ պատուել հրամայեն զերկրաւոր թագաւորս. և սիրել զնոսա յամենայն զօրութենէ մերմէ, ոչ իրեւ զմարդ ոք դու զնաքեայ 'ի մարդկանէ, այլ իրեւ Աստուծոյ՝ Ճշմարիտ կալ 'ի ծառայութեան. և եթէ զրկիմք 'ի նոցանէ, փոխանակ ընդ երկրաւորիս զերկնիցն խոստացաւ մեզ զարբայութիւն: Եւ ոչ միայն զարբանեկութիւն հպատակութեան պարտիմք հարկանել նոցա, այլ և մահուչափ զանձինս 'ի վերայ դնել սիրոյ թագաւորին: Եւ որպէս յերկրի ոչ ունիմք իշխանութիւն փոխանա-

կել զնա ընդ այլում տեառն, նոյնպէս և յերկինս չունիմք իշխանութիւն փոխանակել զՃշմարիտ Աստուածն մեր ընդ այլում, որ չիր Աստուած բայց՝ ի նմանէ:

Եայց ասեմ քեզ՝ որում սակաւիկ մի տեղեկագոյն ես: Ո՞վ՝ ի քաջզօրականնէն զկնի մտանիցէ ՚ի պատերազմ: և եթէ զայս արասցէ, ոչ քաջ անուանի նա, այլ յոյժ վատ: Եւ կամ ո՞յի մասուուն վաճառականաց զպատուական մարդարիտն փոխանակիցէ ընդ անարգ թրուշայի, բայց եթէ յիմարեալ իցէ տղիտութեամբ, որպէս և ձեր մոլորութեան առաջնորդքդ:

Վիայն գտեր զմեզ՝ ի բազում յառաքինեացն մերոց, և կամիս գողութեամբ աւերել զամուրս խորհրդոց մերոց. չեմք մեք միայն՝ որպէս և զոդ կարծես. չիր տեղեւնայն, որ չիցէ Քրիստոս թագաւորն մեր. բայց միայն այնոքիկ

Են թափուր ՚ի նմանէ, որ իլրե  
 զքեղ և զշարադեւ իշխանն քո,  
 որք ուրացեալ էք ՚ի նմանէ: Զի  
 թէ զինուորք աշխարհին մերոյ, որ  
 աշակերտեալքն էին մեւք ՚ի Քրիս-  
 տոս, առ ոտն Հարին զահագին հրա-  
 մանս թագաւորին ձերոյ, և զմե-  
 ծամեծ պարզեւս առ ոչինչ Համա-  
 րեցան, և զհայրենի տէրութիւն ՚ի  
 բաց կողոպտեցան, չխնայեցին ՚ի  
 կին և յորդիս և ՚ի զանձս մարմնա-  
 ւորս կենաց աշխարհիս: Կա և ոչ  
 զարինն իւրեանց ածէին զմտա-  
 ինչ վասն սիրոյն Քրիստոսի, այլ  
 զերկրապագուս արեգականն՝ որ ձեր  
 վարդապետք էին, չարաշար Հա-  
 րուածովք սատակեցին զնոսա, և  
 մեծամեծ չարիս Հասուցին ՚ի վե-  
 րայ զօրացն ձերոյ, և բազումք ՚ի  
 նոցանէ անկաննէին ՚ի նմին պատե-  
 րազմի, և այլք մատնեցան ՚ի պէս  
 պէս փորձութիւնս, և կէսքն ընկե-  
 ցան ՚ի Հեռաւոր օտարութիւն, և

Եւս բազմագոյնք վարեցան ՚ի դե-  
րութիւն։ Եւամեներին նոքայառա-  
ջեցին քան զմեզ յարքայութիւնն  
Աստուծոյ, և խառնեալ են ՚ի գուն-  
դրս վերին հրեշտակացն, և ցնծան  
՚ի պատրաստեալ յուրախութիւնս,  
յոր հասեալ խառնեցաւ Երանելի  
այրն զոր դու ասես շկօթակ արա-  
րի։ Երանի տամ նմա, և Երանի  
երկրին՝ ընդ որ նայն անցանիցէ, և  
տեղոյն՝ ուր նայն վախճանեսցի։  
ոչ միայն զարքունեօք ձերովք ան-  
ցանէ պառուականութեամբ, այլ  
և զեր կնից լուսաւորօքդ՝ որում  
դուքդ Երկիր պազանէք։ չ

Ետ պատասխանի Մովան հան-  
գերձապետ և ասէ ցնոսա. Աս-  
տուածքն բարերար են, և Երկայ-  
նամտութեամբ ջանան ընդ ազդի-  
մարդկան, զի զիտասցեն և ծանի-  
ցեն զիւրեանց վոքրեութիւնն և  
զեոցա մեծութիւնն, և վայելեսցեն  
՚ի պարզեւս աշխարհիս, զոր որ-

Նալ է յիշխանութիւն 'ի ձեռս  
թագաւորի, և 'ի քերանոյ նոցա  
ելանեն հրաման մահու և կենաց:  
Եւ ձեզ ոչ է իշխանութիւն պյղ-  
պէս ընդդիմանալ կամաց նոցա և  
ոչ առնուլ յանձն զերկրպագու-  
թիւն արեգական, որ ճառագայ-  
թիւք իւրովք լուսաւորէ զամենայն  
տիեզերս, և զերսութեամբ իւրով  
հասոցանէ զկերակուր մարդկան  
և անասնոց. և վասն հասարակա-  
րաշխ առատութեան և անաշառ  
մատակարարութեանն անուանե-  
ցաւ Միհր աստուած, զի շիք 'ի նմա-  
նենդութիւն և անխմաստութիւն:  
Վասն որոյ և մեք երկայնամիտ լի-  
նիմք 'ի վերայ տգիտութեան ձերոյ.  
քանզի չեմք մարդատեացք իրեւ-  
զգազանս շաղղակերս և արիւնար-  
բուս: Խնայեցէք յանձինս ձեր, և  
մի խառնէք զմեղ ակամայ յարիւնդ  
ձեր: Թողէք անդր զառաջին յան-  
ցանս ձեր, և զառաջիկայ իրս ուղ-

ղեցէք . զի և այլոցն վասն ձեր լիցի  
ոլորմութիւն 'ի մէծ թագաւորէն :

Առ այս ետ պատասխանի Սա-  
հակ եպիսկոպոս և ասէ . իբրեւ  
ուսեալ և յոյժ խրատեալ՝ զգեղե-  
ցիկ հոգ յանձին ունիս շինութեան  
աշխարհի և վառաց թագաւորին .  
բայց զայս կարի տղիտարար ուսու-  
ցանես , զի աստուածս բազումն խոս-  
տովանիս և զմի կամս ոչ ասես ա-  
մենեցուն : Եթէ վեհքն առ մի-  
մեանս մարտուցեալ են , մէք խո-  
նարհագոյնք քան զնոսա զիսրդ  
կարասցուք հաւանել քանից քոց :  
Միաբանեա զչուք և զկարկ , զի ուս-  
ցուք 'ի նոցանէ զիսաղաղութիւն .  
կոշեա զարեղակն 'ի տուն որպէս  
կրակ , եթէ նմա ոչ մարթի զալ՝  
զի մի աշխարհ 'ի խաւարի մնասցէ .  
յղեա զդա առ նա , զի ուսցի 'ի նմա-  
նէ զանկարօտութիւնն :

Եւ եթէ մի է բնութիւն աս-  
տուածոցն քոց , հաւասարեսցեն առ

զան առեալ կոտորէր մինչեւ 'ի նոյն  
տեղի : Եւ այնպէս շտապ տագնա-  
պի 'ի վերայ հասուցանէր , մինչեւ  
գունդն Մատեան քակեալ բաժա-  
նեցան 'ի մեծամուր պատրաստու-  
թենէն , դեռ եւս քաջ .քաջ 'ի փա-  
խուստ դառնային :

Ապա դէտ ակն 'ի վեր համբառ-  
նայր Մուշկան 'նիսալաւուրտն , քա-  
կեալ զոմանս տեսանէր 'ի գն դէն  
Հայոց , և զկնի մնացեալ 'ի հովիտս  
լերանցն : Վասն որոյ զաղաղակբար-  
ձեալ քաջալերէր շուրջ զիւրեաւ  
զզօրս Արեաց , որք զտեղի առեալ  
կային ընդդէմ գնդին Վարդանայ :  
Եւ անդէն 'ի տեղւոջն երկոքին կող-  
մանքն զպարտութիւն խոստովա-  
նէին , և առ յոյժ թանձր անկեալ  
դիականց իբրեւ զբարակցյտս դերբ-  
կաց երեւէին :

Օ այն իբրեւ ետես Մուշկան 'նի-  
սալաւուրտն , մնայր գաղանացն Ար-  
տաշըի , որ 'ի վերայ գաղանացն նըս-

տէր 'ի բարձր դիտանոցին և կամ  
իբրեւ յամուր քաղաքին, և 'ի ձայն  
մեծ գալարափողոցն զիւր գունդսն  
ստիպէր, և յառաջամարտիկ զօրօքն  
զնա 'ի մէջ փակէր: Իսկ կորովին  
Վարդան իւրովք քաջ նիզակա-  
կցօքն ոչ սակաւ նախճիրս 'ի տե-  
ղոցն գործեաց, յորում տեղւոջ  
և ինքն իսկ արժանի եղեւ առնուլ  
զկատարեալ նահատակութիւնն:

Եւ յերկարեալ գործոյ պատե-  
րազմին՝ օրն տարաժամէր, և մօտ  
առ երեկս կարճատէր. բազմաց օ-  
րահասք մահու հասանէին, մանա-  
ւանդ 'ի թանձրութենէ դիականց  
մօտ առ մօտ խտացեալ իբրեւ զփայ-  
տահարս մայրաւորաց: Անդ էր տե-  
սանել զըեկումն նիզակացն և զխոր-  
տակումն աղեղանց. վասն այնորիկ  
և ոչ կարէին կալ ծշմարտիւ 'ի վե-  
րայ սուրբ մարմնոյ երանելեացն.  
և սաստիկ խուճապ տագնապի էր  
կողմանցն երկոցունց անկելոց: Եւ

որք մնացեալքն էին, վատնեալք և  
ցրուեալք լինէին 'ի լեռնադաշտս  
ամուր ձորոցն. և յորժամ պատա-  
հէին միմեանց, դարձեալ միւսան-  
դամ զմիմեանս սատակէին: Եւ մին-  
չեւ 'ի մուտս արեգականն անդադար  
լինէր գործ դառնութեանն:

Եւ քանզի գարնանային էր ժա-  
մանակն, ծաղկալից դաշտքն դառ-  
նային յորդահոսանս արեանց բազ-  
մաց: Մանաւանդ յորժամ տեսա-  
նէր ոք զբազմակոյտ դիականցն ան-  
կելոց, սիրտն բեկանէր և աղիքն գա-  
լարէին՝ լսել զմնչիւն խոցելոցն և  
զմոնչիւնա բեկելոցն, զթաւալզլոր  
խաղալ սողալ վերաւորացն, զփա-  
խուստ վատացն, զթաքուստ լքե-  
լոցն, զսրտաթափումն զանարի ա-  
րանցն, զճչիւն կանացեացն, զողըս  
սիրելեաց, զաշխարումն մերձաւո-  
րաց, զվայ և զաւաղ բարեկամացն:  
Քանզի ոչ եթէ կողմէ էր՝ որ յաղ-  
թեաց, և կողմէ էր՝ որ պարտեցաւ,

այլ .քաջք ընդ .քաջս ելեալ երկոքին  
կողմանքն 'ի պարտութիւն մատնե-  
ցան :

Ի՞այց .քանզի անկեալ էր զօրա-  
վարն Հայոց 'ի մեծ պատերազմին ,  
ոչ ոք գոյր այնուհետեւ 'ի մէջ  
զիխաւոր , յոր յեցեալ ժողովեին  
գունդն մնացելոցն : Թէպէտ և բա-  
զում այն էր որ ապրեցան , քան  
թէ որ մեռանն , սակայն ցանեալ  
ցրուեցան , և Հասեալ անկանէին  
'ի տեղիս տեղիս յամուրս աշխար-  
հին , և բռնանային 'ի վերայ բազում  
գաւառաց և բերդից , զոր և ոչ առ-  
նուլ իսկ ոք կարէր :

Եւ այս անուանք են .քաջ նահա-  
տակացն՝ որ անդէն 'ի տեղւոջն  
կատարեցան : Յազգէն մամիկոնէից  
քաջն Վարդան Հարեւր երեսուն և  
երեք արամբք . յազգէն խորիսուու-  
նեաց Խորէնն կորովի իննեւտասն  
արամբք , յազգէն պալունեաց արին  
Արտակ յիսուն և եւթն արամբք ,

յազգէն գնթունեաց զարմանալին  
Տաճատիննեւտասն արամբք, յազ-  
գէն դիմաքսենից իմաստունն ձմայ-  
եակ քսան և երկու արամբք, յազ-  
գէն քաջըերունեաց հրաշակերտն  
Ներսեհ եւթն արամբք, յազգէն  
գնունեաց մանուկն վահան երիւք  
արամբք, յազգէն ընծայնոց ար-  
դարն Արսէն եւթն արամբք. յազ-  
գէն Սրուանձտայ յառաջադէմն  
Գարեղին երկու հարազատօքն և  
ութուտասն արամբք:

Եւյս երկերիւր ութսուն և եւթն  
նահատակք, ընդ նմին և մեծամեծ  
նախարարքն անդէն 'ի տեղւոջն կա-  
տարեցան: Եւ յարքունի տանէն և  
'ի տանէն անծրունեաց և յիւրա-  
քանչիւր նախարարաց տանէն. թող  
զայս երկերիւր ութսուն և եւթնս,  
և այլ եւս եւթն հարեւր և քառա-  
սուն այր. որք զանուանս իւրաքան-  
չիւր 'ի դպրութիւն կենաց դրեցին  
'ի նմին աւուր 'ի մեծ պատերազմին:

Եւ միահամուռ լինի ամենայն հազար և երեսուն և վեց։

Խակ՝ ի կողմանէուրացելոցն անկանէր յայնմ աւուր երեք հազար հինգ հարեւր քառասուն և չորք այր։ Ինն այր՝ ի նոցանէ՝ ի մեծպատուաւորացն էր, վասն որոյ և կարի յոյժ՝ ի խոր խոցեցաւ Մուշկան նիսալաւուրտն։ Մանաւանդ իւբրեւ ետես զանհնարին հարուածմն եւթնպատիկ զիւրոյ գնդին քան զշայոցն, բեկաւ անկաւ զօրութիւն ուժոյն իւրոյ, և ոչ հանդարտէր կալ՝ ի վերայ խորհրդոց մտացն։ Քանզի ոչ որպէս կարծէր զպատերազմն՝ կատարեցաւ։ Մանաւանդ իւբրեւ հայէր տեսանէր զքաղմութիւն անկելոց իւրոյ կողմանն, և թիւ համարոյ եւս առնէր, և իւբրեւ այնչափ յոլով գտանէր զիւր անկեալսն քան զշայոց գնդին, եւս առաւել վասն երեւելի արանցն, զորս յականէ յանուանէ զիտէր

թագաւորն, 'ի մեծ տագնապի լի-  
նէր այրն յանձն իւր: Արդարու-  
թեամբ զիրսն զրել և ցուցանել 'ի  
թագաւորէն երկնչէր, դարձեալ և  
թաքուցանել եւս ոչ կարէր, քան-  
դի ոչ ծածկէր այնպիսի մեծ կոխ:

Եւ մինչ դեռ յայսմ մտաց խոր-  
հրդի էր յանձն իւր և նեղէր 'ի միտս  
իւր, ուրացեալն Վասակ՝ որ զանձն  
իւր 'ի մեջ զաղանացն թագուցեալ  
ապրեցուցանէր, միսիթար մատու-  
ցանէր մտացն լքելոց. և ուսուցա-  
նէր նմա հնարս նենգութեամբ, թէ  
որպէս կարասցէ մարտնչել ընդ ա-  
մուրսն խարէութեամբ: Երդմունս  
կնքէր արքունի հրամանաւ և վկայ-  
ութեամբ անձին իւրոյ և խարերայ  
երիցամբքն, որ ընդ նմայն էին. պատ-  
գամաւորս առնէր զնոսա, և երեւե-  
ցուցանէր զթողութիւն ապստամ-  
բութեանն առ 'ի շինութիւն եկե-  
ղեցւոյ շնորհել անդրէն, և զամե-  
նայն կարգս անդրէն յարմարել ըստ

առաջին սովորութեանն։ Թէպէտ  
հրաման թագաւորին հաստատու-  
թեամբ էր տուեալ, վասն զի յցի-  
րեկաւ զօրութիւն նորա, որպէս զի  
երկոքին կողմանք նորա հարան, սա-  
կայն զօրքն չայոց վասն նենգու-  
թեանն վասակայ, որ բազում ան-  
դամ հասեալ էին 'ի վերայ ստու-  
թեան նորա, վասն այնորիկ և հրա-  
մանի թագաւորին վաղվաղակի ոչ  
կարէին հաւատալ։

---



## ԵՒԹՆԵՐՈՐԴ ՅԵՂԱՆԱԿ

Յորսում նիւրաբերէ դաշնաւու առաջիկ-  
նութեան Հայոց, և պատճոյն եւ-  
երեւէ անօրէնութեան Վաստիոյ,

ԱՐԴ դարձեալ յայնժամ զըր-  
դեաց զՄուշկան Նիւսալաւուրտ և  
զամենայն աւագանին Արեաց, ա-  
ռեալ զզօրսն հասանէր 'ի վերայ  
ամրոցին, յոր անկեալ էին գունդ մի  
'ի զօրացն Հայոց հանդերձ սուրբ  
քահանայիւքն, և մարտ եղեալ  
կուռէին շուրջ զբերդաւն։ Եւ ի-  
բրեւոչ ինչ կարացին ազդել նոցա,  
դարձեալ յերդմունս ապաստան ե-  
ղեալ, զի ուխտիւ իջուսցեն զնոսա  
առանց դաւ ինչ զործելոյ, և եր  
կեցս և երիցս անզամ ետուն տա

նել զաւետարանն : Թէպէտ և քա-  
հանայքն յանձն առնուին զիջանելն  
կալ առաջի , բազումք 'ի զօրակա-  
նացն ոչ կարէին հաւատալ սուտ  
ուխտին Վասակայ . քանզի սկսաւ  
երթալ Մուշկան Նիւսալաւուրտ  
զհետ չար խրատուն Վասակայ :

Եւ ոմն 'ի քաջ զօրականէն Հայ-  
ոց , որ անկեալ էր 'ի բերդն փա-  
խըստեամբ , բակ անուն , ելեալ 'ի  
պարիսպն թշնամանս դնէր անօրի-  
րինին , և յիշեցուցանէր առաջի  
Պարսից զօրագլխին զամենայն շա-  
րիսն , զոր անցուցեալ էր նորա ընդ  
աշխարհն Հայոց : Յորոց բազում  
իսկ լուեալ՝ արդարացուցանէին  
զամբաստանութիւնն , ոչ միայն 'ի  
Հայոց կողմանէն , այլ եւս առաւել  
զօրքն Պարսից : Սոյն այրս այս 'ի  
նմին գիշերի եւթն հարեւր արամբք  
ել գնաց 'ի բերդէ անտի , և ոչ կա-  
րացին ձեռն արկանել 'ի նա :

Խակ որ 'ի ներքս յամբին մնացին ,

թէպէտ և գիտէին ճշմարտիւ զիսա-  
բերայ երդմունս նոցա, ոչ ունէին  
համբար ՚ի ներքս։ Իբրեւ ոչ կա-  
մաւ իջեալ կացին առաջի, հրամայ-  
եաց սպանանել՝ ինոցանէ երկերիւր  
և երեքտասան այր։ Աղաղակեցին  
ամենեքեան և ասեն. Գոհանամք  
զքէն Տէր Աստուած մեր. մինչ դեռ  
շէն են եկեղեցիք և անքակտաձարք  
վկայից և միաբան սուրբ ուխտ ե-  
կեղեցւոյ և առաքինացեալ, արժա-  
նի արարեր զմեզ կոչմանդ երկնա-  
ւորի։ Հաւասարեսցէ մահս մեր ընդ  
մահ քաջ նահատակացն, և խառ-  
նեսցի արիւնս մեր ընդ արիւն ան-  
կեալ վիրաւորացն. և հաճեսցի Տէր  
ընդ եկեղեցիս իւր՝ բազմութեամք  
կամաւոր զուարակացն, որ ելանեն  
՚ի վերայ սուրբ սեղանոյս։ Զայս ա-  
սելով ՚ի տեղւոջն կատարեցան եր-  
կերիւրքն և երեքտասանքն։

Խակ սուրբ քահանայքն՝ որ անդ  
դիպեցան յամուրսն, երանելիքս

այս Յովսէփի և Վեւոնդ բազումըն-  
 կերակցօքն իւրեանց, մատուցին և  
 նոքա զպարանոցս իւրեանց առաջի  
 սրոյ դահճապետին, ասելով զնոյն  
 բանս՝ զոր խօսեցան երկերիւրքն:  
 Քանզի ոչ եթէ անկնալութիւն ինչ  
 էր երանելեացն ըստ մարմնաւոր կե-  
 նացն, այլ իմաստութեամբ հնարս  
 խնդրէին լինել փոխանակ ամենայն  
 աշխարհին շինութեան: Վասն որոյ  
 և բողոք 'ի դուռն կարդային, և զա-  
 մենայն ամբաստանութիւն արկա-  
 նէին զանօրէնն զվասակաւ: Զայս  
 իրբեւ լուաւ Մուշկան Նիւսալա-  
 ւուրտ, ոչ իշխեաց 'ի նոսա ձեռն  
 արկանել մահուամբ. այլ զՅովսէփի  
 և զՎեւոնդ գան հարեալ, հրամայե-  
 ցին պահել զգուշութեամբ. քանզի  
 բողոք 'ի դուռն կարդացին: Իսկ  
 զայլ քահանայսն արձակեցին յիւ-  
 րաքանչեր տեղիս, հրաման տուեալ  
 վասն Շինութեան և խաղաղու-  
 թեան աշխարհին:

Այլ մարդիկն Հայոց, որ հա-  
 սեալ էին 'ի վերայ յեղյեղուկ հրա-  
 մանաց թագաւորին և ուրացեալ  
 չարիմացին Վասակայ, ոչ ինչ հա-  
 ւատային սուտ թողութեանն. այլ  
 քաջալերէին զմիմեանս և ասէին.  
 Զի՞ պիտոյ է մեզ ընաւ կեանք ան-  
 ցաւոր աշխարհիս, և կամ ընդէ՞ր  
 տեսանեմք զարեւ յետ մերօյ սիրե-  
 լեացն: Զի եթէ քաջ նահատակքն  
 մեր անկան 'ի մեծ պատերազմին,  
 և բազում վիրաւորք տապալեցան  
 յարիւն յապաժոյժ 'ի մէջ դաշտին,  
 և ամենեցուն մարմինքն եղեն զէշ  
 թոշնոց և կերակուր գաղանաց, և  
 պատուական նախարարքն մեր հա-  
 սին յանարգութիւն թշուառու-  
 թեան, լքին զիւրաքանչիւր իշխա-  
 նութիւն և են 'ի հալածանս նե-  
 ղութեան, որ և ամենայն փափկու-  
 թիւնն Հայոց Եհաս 'ի վիշտն վտան-  
 գիւ յանհարին ապականութիւն,  
 ոչ անսամք խարերայ հրամանացդ

որ դիք և դստելը , հանդերձ ամենայն սիրելեօք իւրեանց՝ ի մէջ ամրական վայրացն , ոմանք յանլոյս երկիրն Խաղտեաց , և այլ բազումք՝ ի կողմանս հարաւոյ՝ յանմատոյց ամուրսն Տմորեաց , և կէսքն՝ ի Շանձրախիտ մայրիսն Արձախոյ , և այլ ոմանք անդէն՝ ի միջոց աշխարհին բռնացան՝ ի վերայ բազում ամրոցացն։ Եւ ամենեքին մեծաւ համբերութեամբ տանէին գբազումնեղութիւնն վասն յուսոյն Աստուծոյ . աղաչելով զայս միայն , և խնդրէին յԱստուծոյ , մի տեսանելնոցազաւեր սուրբ եկեղեցեաց :

Այլ որպէս ցուցաք բազում անգամ զամբարշտին չարութիւն . յորդորէր և ստիպէր զզօրսն Պարսից՝ ի մօտաւոր կողմանց աշխարհին , զի հրամանաւ արքունի զօր եկեսցէ յօդնականութիւննոցա . Եւ հասեալ բազում այրուձի յաւելոյր՝ ի թիւ անկելոցն , և լինէր զունդ

բաղմութեան իբրեւ զառաջինն : Եւ  
յառաջ խաղային 'ի միջոյ աշխար-  
հին , մարտ եղեալ կոռուէին ընդ  
մեծ ամուրս կապոյտ լերինն : Իսկ  
որ 'ի ներքսն էին՝ քաջութեամբ  
մարտուցեալ հարկանէին զբագումն  
'ի գնդէն Պարսից , և զմնացեալսն  
փախստական 'ի բանակն արկանէին :  
Իսկ նոքա դարձեալ յողոքանս մա-  
տուցեալ , նուածել խաբէութեամբ  
կամէին :

Իբրեւ ոչ ոք հաւատաց իջանել  
առ նոսա , զի մի մատնեսցին չարա-  
չար 'ի ձեռս թշնամեացն , սակայն  
վասն երդմանցն հարկեղեւ քահա-  
նայի մի իջանել առ նոսա , որում  
անունն էր Արշէն : Խօսէր ընդ նո-  
սա յաղերս ընտանութեամբ , և  
ցուցանէր զանվսաս փախուստ ան-  
մեղացն . արկանէր գութ առաջիու-  
րացելոյն Վասակայ , և պաղատե-  
լով յիշեցուցանէր նմա զառաջին  
կարգ ուխտին քրիստոնէութեան ,

զի թերեւս սակաւիկ մի քաղցրասցի  
յանչնարին դառնութենէն։ Այլ  
նա ոչ ինչ լուաւ և անսաց բաղում  
բանիցն նորա, կապեաց և խաղա-  
ցոյց զերանելին և որք ընդ նմա ի-  
ջեալ էին։

Մանաւանդ իրբեւ ետես եթէ  
երթայ զօրավարն զհետ խրատու  
կամաց նորա, սկսաւ այնուհետեւ  
՚ի բաղում տեղիս արձակել զաս-  
պատակաւորն, և զոր արտաքոյ քան  
զամուրսն գտանէր զբաղմութիւն  
մարդկանն, վարեցին ՚ի գերութիւն.  
և զամբար ՚ի ձեռն առեալ հրծիդ  
առնէին զբաղում տեղիս։ Խոկ որք  
էին յամուրս Տմորեաց, իրբեւ լուան  
զայս ամենայն շարիս, զոր գործե-  
ցին զօրքն արքունի, ոչ ինչ շահ  
օգտի համարէին զկայն ՚ի մէջ ամ-  
րականացն։ Քաջութեամբ ելեալ  
յարձակեցան օգնականութեամբ  
ամրականացն, և հասեալ ՚ի մօտա-  
ւոր աշխարհն Պարսկաց, յանխնայ

կոտորելով՝ նախճիրս արեան գործէին, և զմնացեալսն գերի առեալ տանէին, և անդէն յամուրսն արկանէին, և զշինուածսն աշխարհին՝ ղամբար 'ի ձեռն առեալ հրոյ ճարակ տային:

Դարձեալ և ոքք էին 'ի լերինս խաղտեաց, իրրեւ տեսին եթէ յանդրգնաբար զօրքն Պարսկաց յաներկեւղս իջանէին յամուրս աշխարհին Հայոց, յարձակեցան և նոքա մեծաւ զօրութեամբ 'ի ձորագաւառն Տայոց: Եւ գտին անդ գունդ բազում 'ի զօրացն արքունի, որ գերի առնուլ կամէին զամբականս աշխարհին. դարձեալ և կարծէին եւս եթէ գանձք նախարարացն անդ իցեն, վասն այնորիկ և յանխնայ յուղէին զվայրսն:

Վա և տեսին եւս անդ 'ի գեօղս երկուս, որ զեկեղեցիսն այրեցեալ էր. առաւել եւս վասն այնը 'ի նախանձ բրդեցան բարկութեամբ:

Յարձակեցան, հարան՝ ի դիմի մի-  
մեանց, և կամակարութաամբ յաղ-  
թեալ, բեկեալ արկին զզօրութիւն  
գնդին Պարսից, և կոտորեցին զըա-  
զումն ՚ի նոցանէ, և զմնացեալն  
փախստական հանէին յաշխարհէն:  
Եւ յայնչափ յանդուզն յարձակ-  
մանէն՝ միայն երանելին Հմայեակ,  
եղբայր սպարապետին Հայոց Վար-  
դանայ, յանխնայ քաջութեամբ  
մարտուցեալ՝ կատարեցաւ նահա-  
տակութեամբ ՚ի վերայ սուրբ ուխ-  
տին միաբանութեան: Եւ այլքն  
ամենայն ողջանդամ ապրեալք եր-  
թային զհետ փախստականին:

Եւ իրեւ այս սյսպէս կատարե-  
ցաւ, դադարեցին զօրք թագաւո-  
րին խառնամուխ լինել յամենայն  
տեղիս անխտրութեամբ, և եւս  
առաւել ձեռնպահ լինել եկեղե-  
ցեացն: Դարձեալ միասանգամ անդ-  
րէն հարցանել սկսան յարքունիսն  
‘Աս և որ յԱրձախայ մայրիսն’

անկեալքն էին փախստականք, ոչ  
 ինչ լռեալ զադարեցին խաղաղու-  
 թեամբ. այլ հանապաղ յղէին յաշ-  
 խարհն Հոնաց, շարժէին և յորդո-  
 րէին զգունդն Հոնաց, և յիշեցու-  
 ցանէին նոցա զուխտն՝ զոր եղեալ  
 էր ընդ Հայս և անսուտ երդմամբ  
 հաստատեալ: Հաճոյ թուէր բազ-  
 մաց 'ի նոցանէ լսել զբանսն քաղց-  
 րութեամբ: 'Նա և մեղադիր եւս  
 յոյժ լինէին նոցա, եթէ 'ի կոիւն  
 ընդէր ոչ եկիք պատրաստութեամբ:  
 Եւ իրեւ յառաջնումն ինչ ոչ հնա-  
 րէին զմիմեանս հաւանեցուցանել,  
 ապա գունդ բազում գումարէին,  
 և անդէն յարձակեալ հասանէին 'ի  
 սահմանս տերութեանն Պարսից. և  
 զբազում գաւառս հարեալ, բազ-  
 մագոյն եւս գերի առեալ տանէին  
 յաշխարհն իւրեանց, և յայտնի  
 ցուցանէին թագաւորին զմիաբա-  
 նութիւն՝ զոր ունէին ընդ գնդին  
 Հայոց:

Խակ իբրեւ այս ամենայն աղղումն  
հասանէր առ զօրավարն Պարսից,  
սրտմտեալ զայրանայր . և մեծաւ  
բարկութեամբ կուտէր զվեասն 'ի  
վերայ անօրինին Վասակայ , իբր թէ  
նա իցէ սկիզբն և առաջնորդ ամե-  
նայն չարեացն որ գործեցան : Եւ  
անդէն չու արարեալ գնայր , խա-  
ղայր հասանէր յաշխարհն Պարսից.  
դրէր և ցուցանէր յարքունիս զա-  
մենայն ստուգութեամբ , և զվեաս  
գործոյն անկանէր զուրացելով :

Խքրեւ լուաւ թագաւորն զամե-  
նայն , աւեր աշխարհին , և ստու-  
գեաց զիրս մեծի պատերազմին , բե-  
կանէր արկանէր 'ի մեծ խրոխտա-  
լոյն և լուալ դադարէր 'ի հանա-  
պազորդ և 'ի խարեխայ խորհրդոցն .  
յուզէր և քննէր զվօխպումն ան-  
հանձար գործոյն , և կամէր տեսա-  
նել՝ ասելով . Ո՞՞ք իցէ որ զիս ճըշ-  
մարտութեամբ 'ի վերայ իրացդ հա-  
սուցէ : Խսկ որ էր զիտակ անօրէն

գործոյն, անդրէն՝ ի դրան արքունի, նոյն հազարապետն Միհրներսէն, յառաջ մատուցեալ ասէ ցթագաւորն. Զայդ ես ասեմ քեզ, արքայ քաջ. Եթէ կամիս ստուգութեամբ լսել զարդարն, որք գլխաւորք քրիստոնէիցն են՝ ի Հայս, տուր կոչել, և զան յօժարութեամբ և ասեն քեզ զամենայն արդարութեամբ:

Հայնժամ զմի ոմն յաւագ նախարարացն, Ատրորմիզդ անուն, որս իշխանութիւնն իսկ խառն էր ընդ Հայոց աշխարհին և գործակից էր զօրաւարին՝ ի նմին պատերազմի, գրէր և յանձն առնէր նմա զաշխարհն Հայոց մարզպանութեամբ: Եւ զՄուշկան Կիսալաւուրտ հանդերձ ամենայն մնացեալ զօրուն գումարէր յաշխարհն Աղուանից և Լփնաց և Ճղբաց և ՚ի Հեծմատակաց և ՚ի Թաւասպարաց և ՚ի Խիբիովան, և յամենայն ամրականն,

զորս աւերեալ էր գնդին Հոնաց  
վասն ուխտին Հայոց: Որպէս և  
յոյժ իսկ տրտմեալ էր թագաւորն,  
ոչ միայն ընդ աւեր աշխարհացն և  
ընդ անկանելն զօրացն, այլ եւս ա-  
ռաւել ընդ աւերել պահակին՝ զոր  
՚ի բազում ժամանակաց հաղիւ ու-  
րեմն կարացին շինել. որ և յայնմ  
ժամանակի դիւրեաւ առեալ քան-  
դեցաւ, որում և չէր իսկ ակնկա-  
լութիւն շինութեան: Իսկ զԱ-  
սակ հանդերձ զլիսաւոր քրիստո-  
նէիւքն ՚ի դուռն հրամայեաց կոչել:

**Ա**րդ եկն եմուտ մարզպանն Ատ-  
րորմիզդ յաշհարհն Հայոց սիրով  
խաղաղութեամբ: Հրամանաւ ար-  
քունի կոչեաց առ ինքն զՍահակ  
սուրբ եպիսկոպոսն ուշտունեաց,  
ուսանել ՚ի նմանէ զիրացն ամբաս-  
տանութիւնն: Բայց թէպէտ և նո-  
րա աւերեալ էր ատրուշան մի, և  
բազում չարչարանօք հարեալ էր  
ըզպաշտօնեայս կրակին, ոչ ինչ

զանդիտեաց գալյատեան հրապա-  
րակին : Դարձեալ և 'ի տանէն արծ-  
րունեաց բարեպաշտօն երէց մի  
Մուշէ անուն ,որ առաջնորդ էր աշ-  
խարհին արծրունեաց ,աւերեալ էր  
և նորա ղկրակատուն մի ,և կապա-  
նօք և տանջանօք բազում չարչա-  
րանս անցուցէալ էր ընդ մոգսն . և  
սա ոչ ինչ զանդիտեաց ,այլ կամաւ  
եկն և յանդիման եղեւ մարզպա-  
նին : Եւ երկու եւս այլ քահանայք  
երանելիք ,որոց անուանքն են Սա-  
մուէլ և Աբրահամ : Քանդեալ էր  
և սոցա զատրուշանն յԱրտաշատ ,  
և յառաջագոյն ըմբռնեալ էին 'ի  
կապանս յուրացեալն վասակայ .  
ածին և զնոսա յառաքինի ընկերսն .  
Եւ ժողովեցին եւս 'ի նոյն տեղի  
զմեծն Յովսէփ և զՂեւոնդ և զՔա-  
ջաջ և զԱրշէն : Եւ իբրեւ ուսաւ  
և տեղեկացաւ յամեննեցունց մարզ-  
պանն , գրեաց և եցոյց յարքունիս

զամենայն ճշմարտութեամբ որպէս  
զիարդ լուաւ ՚ի բերանոյ նոցա:

Բայց Վասակ թէպէտ և յառա-  
ջագոյն հասեալ էր ՚ի դուռն, ըստ  
կամաց իւրոց այլ ընդ այլոց եր-  
թեալ պատմէր զամենայն ստու-  
թեամբ, սակայն՝ ի միտս թագաւո-  
րին ոչ կարէր զանձն արդարացու-  
ցանել. այլ պատասխանի արարնմա-  
և ասէ. Յորժամ քրիստոնեայքն  
եւս եկեսցեն, հասարակ լուսոց  
յատենի:

Խակ զսուրբ քահանայսն վասն զի  
կապանօք տանէին, յետ երկուց ամ-  
սոց և քսան աւուր հասանէին ՚ի  
ձմերոցն արքունի: Իբրեւ լուաւ մեծ  
հաղարապետն, եթէ ածին զնոսա  
՚ի քաղաքն, ինքնին իսկականատես  
լինէր նոցա: Բայց թէպէտ և տե-  
ղեկութեամբ լսէր ՚ի նոցանէ զամե-  
նայն, ոչ կարէր ձեռն արկանել և  
չարչարել զնոսա. քանզի բազումք  
՚ի նախարարացն Հայոց դեռ եւս

բոնացեալ ունէին զամուրս աշխարհին, և դեռ եւս մարզպանն յերկիւղի էր։ Վասն որոյ զգուշութեամբ հրամայեաց պահելզուրբաըն, և զաշխարհն հրամայէր սիրով նուածել. վասն որոյ և ինքն իսկ շրջէր և ժողովէր և շինէր ուխտիւ հաստատութեան։

Եւ եպիսկոպոսացն հրաման տայր ունել զիւրաքանչիւր իշխանութիւնն, և ըստ առաջին սովորութեանն պաշտել յայտնութեամբ, և համարձակ եւս գալ 'ի հրապարակ։ Նա և ընծայից և պատարագ արժանի առնէր թողուլ զառաջեաւ։ Եւ քանզի բազում գաւոս առեալ և աւերեալ էր զօրականին, թողուլ հրամայէր զհարկս աշխարհին. և զայրուձին եւս զարքունի թեթեւացոյց առ ժամանակ մի։ Եւ միայնակեացք որք եւ լեալ և կորուսեալ էին, հրամայէր

զալ և ունել զիւրաքանչիւր տեղիսն:

Եւ զամենայն կարգս աստուածապաշտութեանն, որպէս զիւրադ և ունեին յառաջ ժամանակաւ առնախնեօքն, նոյնպէս և այժմ, ասէ, կալցին: Եւ եթէ ոք՝ ի հեռի աշխարհ ուրեք գնացեալ իցեն, ունիմ իշխանութիւն յարքունուստ, ասէ մարզպանն, եթէ յազատաց իցեն, եթէ՝ ի շինականաց իցեն, եթէ յեկեղեցւոյ, զինչ կեանս և թողեալ իցէ եկեսցեն և կալցեն զիւրաքանչիւր զարարս. երդմամբ կնքէր և առաքէր՝ ի կողմանս կողմանս: Որ և բազումք իսկ եկին և ժողովեցան, և կալան զիւրաքանչիւր կալուածս:

Այս և որ մեծնէ քան զամենայն, որ՝ ի բոնութենէ ոք ակամայ կալեալ էր զմոգութիւնն, հրովարտակը առաքէր յարքունուստ, անդրէն ունել զքրիստոնէութիւնն: Եւ

գալ և ունել զիւրաքանչիւր տեղիսն:

Եւ զամենայն կարգս աստուածապաշտութեանն, որպէս զիւրադ և ունէին յառաջ ժամանակաւ առնախնեօքն, նոյնպէս և այժմ, ասէ, կալցին: Եւ եթէ ոք 'ի հեռի աշխարհ ուրեք գնացեալ իցեն, ունիմ իշխանութիւն յարքունուստ, ասէ մարզպանն, եթէ յազատաց իցեն, եթէ 'ի շինականաց իցեն, եթէ յեկեղեցւոյ, զինչ կեանս և թողեալ իցէ եկեսցեն և կալցեն զիւրաքանչիւր զարարս. երդմամբ կնքէր և առաքէր 'ի կողմանս կողմանս: Որ և բազումք իսկ եկին և ժողովեցան, և կալան զիւրաքանչիւր կալուածս:

Այս և որ մեծնէ քան զամենայն, որ 'ի բոնութենէ ոք ակամայ կալեալ էր զմոգութիւնն, հրովարտակըս առաքէր յարքունուստ, անդրէն ունել զքրիստոնէութիւնն: Եւ

յանդիման խօսէր թագաւորն, որք  
էին 'ի տանն արքունի, եթէ Որք  
ոչ սիրով ունին զդենիմազդէզն,  
այնպիսեաց և աստուածքն են ցա-  
սուցեալ և ես ոչ ինչ եմ շնորհա-  
կալ. և այսօր զնոյն հրաման տամ  
ամենեցուն. 'ի կամն մարդոյն թո-  
ղեալ ըստ իւրաքանչիւր մտաց, որ-  
պէս զինչ և կամի պաշտել՝ պաշ-  
տեսցէ. ամենեքեան իմ ծառայք  
են: Զայս ասէր, և զրով հրաման  
տայր ամենայն աշխարհի:

Իբրեւ զայս լուան և տեսին բա-  
զումք՝ որ էին ցանեալ և ցրունեալք  
'ի հեռաւոր տեղիս, զային և ու-  
նէին զիւրաքանչիւր արարս: Իսկ  
նախարարքն որ էին յամուրս աշ-  
խարհին և կամ 'ի հեռաւոր օտա-  
րութեան, իբրեւ տեսին զշինու-  
թիւն երկրին՝ մանաւանդ զեկեղե-  
ցւոյն հաստատութիւն, քաջալերե-  
ցան համարձակեցան և նոքա յան-  
դիման լինել արքային: Ասն որոյ

յանդիման խօսէր թագաւորն, որք  
էին 'ի տանն արքունի, եթէ Ուք  
ոչ սիրով ունին զղենիմազգէզն,  
այնպիսեաց և աստուածքն են ցա-  
սուցեալ և ես ոչ ինչ եմ շնորհա-  
կալ. և այսօր զնոյն հրաման տամ  
ամենեցուն. 'ի կամն մարդոյն թո-  
ղեալ ըստ իւրաքանչիւր մտաց, որ-  
պէս զինչ և կամի պաշտել՝ պաշ-  
տեսցէ. ամենեքեան իմ ծառայք  
են: Զայս ասէր, և զրով հրաման  
տայր ամենայն աշխարհի:

Իբրեւ զայս լուան և տեսին բա-  
զումք՝ որ էին ցանեալ և ցրունեալք  
'ի հեռաւոր տեղիս, զային և ու-  
նէին զիւրաքանչիւր արարս: Իսկ  
նախարարքն որ էին յամուրս աշ-  
խարհին և կամ 'ի հեռաւորօտա-  
րութեան, իբրեւ տեսին զշինու-  
թիւն երկրին՝ մանաւանդ զեկեղե-  
ցւոյն հաստատութիւն, քաջալերե-  
ցան համարձակեցան և նոքա յան-  
դիման լինել արքային: Վասն որոյ

և պատգամ յղեցին առ մարզպան  
աշխարհին, զի ՚ի դուռն ցուցցէ  
զբանս նախարարացն։ Իսկ նա վաղ-  
վաղակի յարքունուստ գիր ողոքա-  
նաց և ուխտ հաստատութեանտայր  
տանել առ նոսա հրամանաւ ար-  
քունի։ Բայց թէպէտ և գիտէին  
նոքա զգառնութիւն տէրութեանն՝  
թէ սուտ են յամենայնի, կամեցան  
չարչարակից լինել սրբոցն. զի եթէ  
մահ եւս առաջի կայցէ, ոչ ինչ  
զանգիտեսցեն երկիւղիւ։

Եւ զայս լուեալ թագաւորին,  
ոչ կապանօք, այլ արձակ ոտիւք և  
արձակ ձեռօք հրամայեաց առ ինքն  
կոչել։ Ածին վաղվաղակի զկին և  
զորդիսն, և զինչս իւրաքանչիւր ե-  
տուն ՚ի ձեռս մարզպանին։ և ին-  
քեանք փութանակի գնացին ՚ի ձմե-  
րոցն արքունի։

Եւ մինչ դեռ անդրէն ՚ի ձմերո-  
ցին էր թագաւորն, ատեան հար-  
ցափորձի ՚ի մէջ նոցա հրամայէր լի-

նել։ Եւ նստաւ հաղարապետն՝ զի  
 լուիցէ կողմանցն երկոցունց։ Եւ  
 իբրեւ յերկարեցաւ ամբաստանու-  
 թիւնն զաւուրս բազումն, պարտա-  
 ւորեցաւ կռոմ ուրացելոցն։ Քան-  
 զի ցուցանէին զթուղթսն՝ զոր տը-  
 ւալ էր Վասակայ և ամենեցուն  
 որ ընդ նմա էին, զի միաբանք ի-  
 ցեն ընդ նմա յուխտ ապստամբու-  
 թեանն. թուղթ մի 'ի Վրաց աշ-  
 խարհէն, և թուղթ մի յԱղուանից  
 աշխարհէն. սոյնպէս և թուղթ մի  
 յԱղձնիս, և հրովարտակ մի առ-  
 թագաւորն Յունաց, և թուղթ մի  
 առ մեծ սպարապետն Անտիոքոս։  
 Եւ 'ի բոլորեսին յայսոսիկ թուղթ-  
 սըն վաւերականի մատանի Վասա-  
 կայ եղեալ էր։ Սոյնպէս խառն էր  
 նա և 'ի մահ մոգուցն 'ի Զարե հա-  
 ւանի։ Եւ զբաղում բերդս՝ զոր հա-  
 նին 'ի Պարսկաց, յայտ առնէին  
 զնորա թուղթսն և զհրամանսն.

քանզի նա էր մարզպան՝ ի ժամանակին:

Որպէս և հրեշտակութեամբ իսկ  
զոր յղէր առ յոյնս նախարար մի,  
որում անունն էր Ատոմ, յաղգէն  
գնունեաց, սա մատուցեալ յան-  
դիմանէր զնա առաջի մեծի ատենին  
հրովարտակաւն իսկ՝ զոր տուեալ  
էր նորա իւրով մատանեաւ: Նա և  
'ի մէջ իսկ ըերէր զամբաստանու-  
թիւնն նորա Մուշկան Նիւսալա-  
ւուրտ, և յայտ առնէր պատերազ-  
մակից ընկերօքն իւրովք, որ և յետ  
վճարելց պատերազմին բազումա-  
րիւն ետ հեղուլ Վասակ. Թէ ո՞ր-  
պէս սուտ երդմամբք խարէր և ի-  
ջուցանէր յամրոցաց անտի. Էր՝ զոր  
կոտորէր, և էր՝ զոր գերի տանէր  
զծառայս և զաղախնայս արքունի:  
Եւ 'ի վերայ այսր ամենայնի վեա-  
սու և գող եւս դտանէր հարկի  
աշխարհին, որ յարքունիսն եր-  
թայր:

“Եաւ յուրացեալ ընկերացննորա բազումք էին, որ յայտարարին զշարիս նորա՝ զոր գործեալ էր ընդ աշխարհն Հայոց: Եւ ’ի մնացեալ մոգացն և ’ի փշտիպանացն՝ որք ’ի կապանսն ապրեալ էին և ապա ածին յարքունիս, հարցին և ցնոսա վասն նորա և ասեն. Դուք էք ինչ տեղեակ վասն չարութեան սորա: Ետուն պատասխանի և ասեն. Ամենայն անցք չարչարանաց՝ որ անցին ընդ մեզ, և բազում հարուածք որ եղեն ’ի զօրքն արքունի, և աւեր և գերութիւն աշխարհին Հայոց, և կորուստ հարկացն արքունի, ըսկիզբն և առաջնորդ չարեաց այրդ այդ եղեւ:

Եւ մինչ դեռ այս ամենայն ամբաստանութիւն զնմանէ էր զայնշափ բազում աւուրս, յառաջ մատեան և իւր ազգականքն, որ եւս յառաջագոյն դատախաղ լեալ էին զնմանէ առաջի արքային, սկսան

կարգաւ ցուցանել և յայտ առ-  
 նել, որպէս զի բարեկամացեալ էր  
 նա ընդ Հեռանայ Հոնի միաբանու-  
 թեամբ բաղասական արքային, 'ի  
 ժամանակին՝ զի կոտորեաց Հեռանն  
 այն զզօրսն Պարսից յԱղուանս, և  
 ասպատակաւ Եհաս յԵրկիրն Յու-  
 նաց, և բաղում գերի և աւարխա-  
 ղացոց 'ի Հոռոմոց և 'ի Հայոց և 'ի  
 Վրաց և յԱղուանից. որպէս զի 'ի  
 վերայ իսկ Եհաս Խորհրդոցն ինքն  
 իսկ թագաւորն, և սպան զբաղա-  
 սականն արքայ: Եւ Վասակ մարզ-  
 պան էր Հայոց 'ի ժամանակին, և  
 Թշնամեացն արքունի Խորհրդակից  
 գտաւ: Ցուցին և յայտ արարին  
 ազգականքն նորա, որպէս զի հմուտ  
 և տեղեակ իսկ էին չար Խորհրդոց  
 նորա. զամենայն ցուցանէին և յայտ  
 առնէին առաջի թագաւորին. և  
 զայլ եւս բաղմագոյն Խարդախու-  
 թիւնսն, որ ստութեամբ վարէր  
 զկեանս իւր՝ ոչ միայն առ ընկերս,

այլ և առ թագաւորն ինքնին գլխովին . զի ոչ երբէք արդարութեամբ վաստակեալ էր 'ի մանկութենէ :

Յայնմ ժամանակի հրաման ետ հաղարապետն . Ածէք այսր և 'ի կապելոցն , որք են 'ի բանտի անդ : Լուծին և ածին յերանելեացն ըզ-Սահակ եպիսկոպոս որշտունեաց և զսուրբն Յովսէփի և զՊետոնդ երէց : Եւ իբրեւ մերկացան ամենայն բանք ատենին առաջի նոցա , ետ պատասխանի Սահակ եպիսկոպոսն և ասէ . Որ յայտնի ուրացեալն են 'ի Ճշմարիտն Աստուծոյ , ոչ գիտեն զինչ գործեն և կամ զինչ խօսին , քանզի խաւարեալ է խորհուրդք նոցա . զտեարս պաշտեն սուտ պատճառանօք , և ընդ ընկերս մտանեն յուխտ ստութեան : Եւ են նոքա դարանք սատանայի , զի նոքօք իսկ կատարէ զդառնութիւն կամացն իւրոց , որպէս երեւի իսկ 'ի դոյն յայդ Վասակ : Քանզի մինչ ունէր

զանուն քրիստոնէութեան, վերին  
երեսօք կարծէր ծածկել և թագու-  
ցանել զամենայն չարութիւն իւր  
առաջի ձերոյ անգէտ տէրութեանդ,  
և զամենայն նենգութիւնն իւր  
քրիստոնէութեամբն ծածկէր:

Ուստի և ձեր իսկ կարծեցեալ՝  
մեծապէս պատուեցէք զդա առա-  
ւելքան զարժանն իւր: Հաւատա-  
ցէք դմազաշխարհն Արաց. հարցէք,  
եթէ գոհ իցեն զդմանէ: Ետուք  
դմա զտէրութիւնն Սիւնեաց. լուա-  
րուք յազգականաց այտի դորա,  
զի՞նչ պատմեն զդմանէ: Արարէք  
զդա մարդպան Հայոց. զոր նախ-  
նեացն ձերոց մեծաւ աշխատու-  
թեամբ գտեալ էր, դա 'ի միում  
ամի կորոյս զերկիրն ամենայն: Տե-  
սե՞ր, իբրեւ բարձաւ 'ի դմանէ պա-  
տուական անունն Աստուծոյ, զոր  
ունէր ստութեամբ, մերկ երեւեցաւ  
ամենայն չարագործութիւն դորա:  
Զի եթէ առ Աստուածն իւր սուտ

գտաւ, առ ո՞ք 'ի մահկանացուաց  
աստի, դա արդար գոցի:

Արդ ամենայն ամբաստանու-  
թիւն՝ որ այժմ յայտնի եղեւզդմա-  
նէ, ոչ ահա ձեր իսկ յառաջազոյն  
լուեալ էր, բայց յոր դէմն ծած-  
կեցէքն, դուք ձեզէն իսկ քաջ գի-  
տէք: Ինձ այսպէս թուի, եթէ  
սուտ յուսով դա զձեզ խնդացոյց:  
Այլ ոչ դուք և ոչ դառ և որ զկնի  
ձեր գալոցն է, զայն 'ի մեզ ոչ կա-  
րէ տեսանել: Արդ արարէք զդա-  
որպէս և կամիք, ցմեզ զի՞ հարցա-  
նէք:

Օ արմացաւ մեծ հազարապետն  
ընդ միտս իւր, և 'ի խորհուրդս իւր  
քննէր զամենայն բանս ատենին:  
Քանզի հասեալ էր 'ի վերայ, եթէ  
յիրաւի դատապարտեցաւ այրն ըստ  
անարժան գործոցն իւրոց, եմուտ  
և եցոյց զամենայն բանս ատենին  
յարքունիսն: Եւ իբրեւ լուաւ թա-  
զաւորն և ստուզեաց 'ի հազարա-

պետէն զառնն պարտաւորութիւն,  
բարկացաւ յոյժ և՝ ի խոր խոցեցաւ.  
բայց միայն երկայմտութեամբ կա-  
մեցաւ հասուցանել զնա ՚ի մեծ ան-  
արգութիւն։ Լուռ եկաց աւուրս  
երկոտասան, մինչ ՚ի գլուխ չոգաւ  
փուրսիշ ամբաստանութեանն։ ֆ

Եւ եղեւ յաւուր միոջ մեծի զա-  
մենայն երեւելի և զպատուական-  
սըն հրամայէր յընթրիս կոչել։ Կո-  
չեցին և զուրացեալն. և նա ըստ ա-  
ռաջի կարգի օրինացն արքունի ար-  
կանէր զպատուական հանդերձն,  
զոր ունէր ՚ի թագաւորէն. կապէր  
և զպատուավուրսն, և զխոյրն ոս-  
կեղէն դնէր ՚ի վերայ, և զկուանա-  
կուռ ձոյլ ոսկի կամարն ընդելու-  
զեալ մարգարտով և ակամբք պա-  
տուականօք ընդ մէջ իւր ածէր,  
և զգինդսն յականջսն, և զգու-  
մարտակն ՚ի պարանոցին, զսամոյր-  
սըն զթիկամբն, և զամենայն օրէնս  
պատուոյն զանձամբ արկեալ՝ եր-

թայր յարքունիս . շքեղ և երեւելի ,  
քանզամենեսեան երեւէր բազմու-  
թեանն :

Իսկ նախարարքն որք կամօք 'ի  
Հայոց չողան անձամբ տուեալ զան-  
ձինս 'ի փորձութիւնն , և սուրբքն որ  
յառաջագոյն հասեալ էին , կապա-  
նօք ունէին զամենեսեան առ դրանն  
արքունի : Եթրեւ տեսին զնա զար-  
դարեալ և շքեղացեալ , և բազմամ-  
բոխ զնդաւ գայր յարքունիս , 'ի  
միտս իւրեանց սկսան այպանել և  
ասել . Ո՛վ անմիտ վաճառական ,  
զանմահ և զանանց պատիւ ետուր ,  
և զանցաւորդ զնեցեր , զոր և զայդ  
եւս ընդ մօտոյ աւուրս կորուսանե-  
լոց ես :

Եհաս և նստաւ 'ի ներքին դահ-  
լիճն , որ էր հրապարակ մեծամե-  
ծացն : Արդ եկն ել սենեկապանն  
յարքունուստ , հարցանէր ցնա և  
ասէր . Արքայ յղեաց առ քեզ , յոր-  
մէ գտեալ է քո զայդ ամենայն պա-

տուական պատիւդ, ասա ինձ վաղ-  
 վաղակի, վասն որոյ արդար վաստա-  
 կոց: Եւ յուշ առնէր նմա զամե-  
 նայն բանս ատենին, յորում դա-  
 տապարտեցաւն. Նա և զօր ոչ եւս  
 անդ խոսեցան՝ զայն եւս յայտնէր  
 նմա: Զի ոչ ըստ կարգի ունէր նա  
 զտէրութիւնն Սիւնեաց աշխարհին.  
 այլ նենգութեամբ և քսութեամբ  
 ետսպանանել զհօրեղբայր իւր ըզ-  
 վաղինակ, և ինքն տարաւ զտէ-  
 րութիւնն իրրեւ քրտիկար յարքու-  
 նիս: Նա և այլ եւս բազում բա-  
 նիւք դատապարտեցին զնա, որում  
 ամենայն աւագանին վկայ զային:  
 Պապանձեցաւ ամենեւին, և չգտաւ  
 բան ճշմարիտ 'ի բերան նորա: Ի-  
 բրեւկը կնեցին և երեք կնեցին ցու-  
 ցանելով 'ի ներքս յարքունիսն, հա-  
 տաւ վճիռ մահու 'ի վերայ նորա:  
 Արդ եկն ել դահճապետն, և  
 մատեաւ առաջի ամենայն մեծա-  
 մեծացն մերկեաց ի նմանէ զպա-

տիւն զոր ունէր յարքունուստ, և  
զգեցոյց նմա հանդերձ մահապար-  
տի: Կապեցին զոտս և զձեռս, և  
կանանցաբար նստուցին 'ի ծի մա-  
տակ. տարան և ետուն յայն լըն-  
դան, ուր կային մահապարտք ամե-  
նայն:

Խակնախարարքն Հայոց և սուրբ Ե-  
պիսկոպոսքն հանդերձ երիցամբքն,  
թէպէտ և էին 'ի մեծի պատուհա-  
սի, ոչ ինչ յիշէին զնեղութիւնսն՝  
որ անցեալ էր ընդ նոսա, և կամ  
որ այլ եւս ակնկալութիւն էր դալ  
'ի վերայ, այլ զարմացեալ էին ընդ  
մեծ յայտնութիւնն՝ որ եղեւ յԱս-  
տուծոյ: Միիթարէին զմիմեանս և  
ասէին. Քաջութեամբ պատերազ-  
մեցաք, առաւել եւս համբերու-  
թեամբ ճգնեսցուք: Լուեալ է մեր  
'ի սուրբ հարցն մերոց, եթէ գլուխ  
ամենայն առաքինութեան համբե-  
րութիւն է, և իմաստութիւն եր-  
կնաւոր՝ կատարեալ աստուածպաշ-

տութիւն, և զայս ոչ ոք կարէ գը-  
տանել առանց չարչարանաց։ Իսկ  
չարչարանքն յորժամ ընդերկարա-  
նայ 'ի վերայ, յայնժամ բաղմանայ  
վարձ հատուցմանց պարզեւին։

Ապա թէ այդ այդպէս է, զայս  
միայն աղաչեցուք զԱստուած,  
զի համբերել կարասցուք ամենայն  
փորձութեանց։ և Տէր ինքնին ա-  
րասցէ հնարս մերում փրկութեան։  
Լուեալ է մեր զդատաստան քառա-  
սուն զինուորացն Քրիստոսի, որք  
բազում հարուածս տանջանաց ըն-  
կալան։ Մինն 'ի նոցանէ փութա-  
ցաւ 'ի բաղանիսն, և վրիպեաց 'ի  
պսակէն. իսկ երեսուն և ինն համ-  
բերութեամբ կատարեցան, և հա-  
սին այնմ աւետեացն, որում ցան-  
կացեալն էին։ Իսկ մեր ընկերակիցն  
աւանիկ, որ յառաջադոյն որոշե-  
ցաւ 'ի մենց, ահա եղեւ գործակից  
սատանայի։ Մինչ գեռ ոգիրն 'ի  
մարմնին են, ընկալաւ զառ հաւատ-

չեայ գեհենին տանջանաց, որ ոչ  
միայն սրբոց է ողբալի, այլ և ամենայն գազանաբարոյ մարդկան:

Օ այս ասէին, և բազում արտասուս՝ ի վերայ կորուսելոյն հեղուին.  
և անզէն զերգս հոգեւորս ՚ի բերան առեալ ասէին. Բարի է յուսալ՝ ի Տէր քան յուսալ՝ ի մարդիկ.  
բարի է յուսալ՝ ի Տէր քան յուսալ յիշխանս. ամենայն աղինք շըրջեցան զինեւ և անուամբ Տեառն յաղթեցի նոցա: Քաջալերէին զմիւմեանս և ասէին. Զայս գիտելով,  
եղբարք, միերկիցուք յանաստուած ազգէս հեթանոսաց, որ քան զմեղուս վատթարագոյն եւս են ՚ի զայրանայն իւրեանց. զի և նորացաւումն ՚ի սատակումն անձանց իւրեանց լիցի. այլ մեք զանուն Տեառն կարդասցուք. և վանեսցուք զամենեսեան:

Իսկ ուրացեալն Աասակ հայէր,  
՚ի միաբանութիւնսուրբ կապելոցն,

որք մեծաւ խնդութեամբ ընդու-  
 նէին զչարչարանսն, և զուարթա-  
 գոյն և պայծառք երեւէին որպէս  
 յառաջագոյն յարքունիսն, հայէր  
 և կարօտէր, և ոչ ոք խառնեաց զնա  
 'ի նոսա, այլ ուրոյն նովին կապա-  
 նօք պահէին: Եւ օր ըստ օրէ բե-  
 րէին իբրեւ զգէշ ընկենուին 'ի մեծ  
 հրապարակին, ձաղէին և այպանէ-  
 ին, և տեսիլ ամենայն կարաւանին  
 զնա առնէին: Կողոպտեցին հանին  
 և ոչ ինչ թողին զոր ընդ իւրն ու-  
 նէր. այնպէս ձաղեցին աղքատու-  
 թեամբ, մինչ հաց մօւրանային և  
 բերէին նմա իւր ծառայքն: Եւ այն-  
 պէս սաստիկ արկին զպարտերս հար-  
 կաց աշխարհին 'ի վերայ տան նո-  
 րա, որ մինչեւ զհարց և դհաւուց  
 և զիւր արարս և զզարդս կանանց  
 եւս եղ 'ի վերայ, և ետ և տուժե-  
 ցաւ, և ոչ կարաց հատուցանել  
 զպարտմն արքունի: Եւ յայն տեղի

Հ Կ Ա - Գ Խ Ա Ւ Ւ Ւ

Հասուցին, մինչեւ հարցանել նման  
եթէ կայցէ ինչ գանձ՚ի գերեզ-  
մանս նախնեացն մերոց։ Եւ եթէ  
գտեալ էր նորա, հանէր և տայր  
ընդ իւր և ընդ ընտանեացն տու-  
գանս, որպէս զի բազում մարդիկ  
իսկ չոգան ՚ի տուժի։

Եւ իբրեւ այսպէս յամենայն կող-  
մանց հարեալ վատթարացաւ, ան-  
կաւ յախտս դժնդակս անդէն ՚ի  
կապանս։ Զեռաւ փոր նորա, և  
հարան և տրորեցան գողք նորա,  
և քամեալ մզեցաւ թանձրամսու-  
թիւն նորա։ Եռացին որդունք ընդ  
աշս նորա, և ՚ի վայր սորեցին ընդ  
ոնզունս նորա։ Էցան լսելիք նո-  
րա, և ծակոտեցան չարաչար շըր-  
թունք նորա։ լուծան ջիլք բազկաց  
նորա, և յետ կոյս կորացան կըր-  
կունք ոտից նորա։ Բղխեաց ՚ի նմա-  
նէ հոտ մահու, և փախստական ե-  
ղեն ՚ի նմանէ ձեռնասուն ծառայք

նորա: Լեզուն միայն կայր կեն-  
դանի 'ի բերան նորա, և ոչ գտաւ  
խոստովանութիւն 'ի շրթունս նո-  
րա: Ճաշակեաց զմահ հեղձամրդ-  
ձուկ, և էջ 'ի դժոխս անհնարին  
դառնութեամբ: Ոտնհար եղեն նմա  
ամենայն սիրելիք նորա, և ոչ յա-  
գեցան սաստիկ հարուածովք ամե-  
նայն թշնամիք նորա:

Եւ այն որ կամէրն թագաւոր լի-  
նել մեղօք՝ Հայոց աշխարհին, ոչ  
երեւեցաւ տեղի գերեզմանի նորա.  
Քանզի իբրեւ զշուն մեռաւ և ի-  
բրեւ զգէշ քարշեցաւ: Ոչ յիշեցաւ  
անուն նորա 'ի մէջ սրբոց, և ոչ մա-  
տեաւ յիշատակ նորա առաջի սուրբ  
սեղանոյն յեկեղեցւոցն: Ոչ ինչ ե-  
թող չարիս՝ զոր ոչ գործեաց 'ի  
կեանս իւր, և ոչ ինչ մնաց 'ի մե-  
ծամեծ չարեաց՝ որ ոչ անցին ընդ  
նա 'ի մահուան նորա:

Վրեցաւ յիշատակարանս այս  
վասննորա, առ ՚ի կշտամբումն յան-  
դիմանութեան մեղաց նորա. զի ա-  
մենայն՝ որ զայս լուեալ գիտասցէ,  
նզովս ՚ի հետ արկցէ, և մի լիցի  
ցանկացող գործոց նորա:



# ԱՐՏՎԻՔՈՅ ԵԽԹՆ ՑԵՂԱՆԱԿԻՆ

## ՈՒԹԵՐՈՐԴԻ

Դասը յէտ վասն նորին պատերազմին  
և լարչառանաց սուրբ ժանանայիշն:

ԱՐԴ ՚ի վեշտասաներորդի ամի  
տէրութեան նորին թաղաւորի  
դարձեալ անդրէն խաղայր գնայր  
յաշխարհն քուշանաց մեծաւ սրտ-  
մտութեամբ ՚ի գործ պատերազմի:  
Եւ գնացեալ ՚ի վրկանէ, և ելեալ  
յԱպար աշխարհ, նովին կապանօք  
զնախարարսն և զքահանայսն հրա-  
մայեաց պահել ՚ի դղեկ քաղակի ՚ի  
նիւշապուհ. և զերկուս յերանելի  
կապելոցն ընդ իւր խաղացոց: ԱՀ  
արկանէր ամենայն քրիստոնէու-  
թեան ընդ որ անցանէր:

Երբեւ զայն տեսանէր Հոն մի, որ  
 էր յազգէ թագաւորացն 'ի Խայ-  
 լանդրաց աշխարհէն, Բէլ անուն,  
 և 'ի ծածուկ Խոնարհէր առ քրիս-  
 տոննեայսն, և սիրով յօժարու-  
 թեամբուսանէր 'ի նոցանէ զՃշմար-  
 տութիւնն, և կամօք իւրովք նուա-  
 ճեալ էր ընդ իշխանութեամբ թա-  
 գաւորին, և կարի յօժ դառնա-  
 նայր 'ի միտս իւր յորժամ տեսա-  
 նէր չարչարեալ զսուրբսն: Եւ ի-  
 բրեւ այլոչ ինչ էր ձեռնչաս, փա-  
 խստական անկանէր առ արքայն  
 Քուշանաց: Երթայր և պատմէր  
 նմա զամենայն անցս չարչարանացն,  
 զոր անցոյց թագաւորն ընդ աշ-  
 խարհն Հայոց. տեղեակ եւս առ-  
 նէր զնա վասն Խրամատութեանն  
 պահակին Հոնաց. ցուցանէր և  
 զերկպառակութիւն զօրացն, որ  
 բազումազգք բաժանեցան 'ի սիրոյ  
 թագաւորին. ազդէր նմա և զտր-  
 տունջ զԱրեաց աշխարհին:

Օ՞սյս իրեւ լուաւ թագաւորն  
Քուշանաց, ոչ ինչ երկմտութեամբ  
թերանայր յառնէն, և ոչ կարծիք  
լրտեսի անկանէին 'ի սիրտս նորա:  
Քանզի սակաւ մի յառաջագոյննոր-  
աւ լուեալ էր, դարձեալ իրեւ  
ստուգեաց եւս 'ի բէլայն յայնմ՝  
եթէ խաղացեալ զայ 'ի վերայ աշ-  
խարհին Քուշանաց, փութացաւ  
վաղվաղակի զօր ժողովէր, զունդ  
կազմէր՝ ելանել նմա ընդ առաջ  
հզօր ձեռամբ: Զի թէպէտ և ոչ  
կարէր յանդիմանտալ պատերազմ  
ընդդէմ նորա, այլ 'ի վերջի թեւ-  
ցն անկեալ, բազում հարուածս  
հասուցանէր 'ի վերայ զօրացն ար-  
քունի: Եւ այնպէս նեղեալ շտա-  
պէր, զի անձուկ լաշկարաւ վա-  
տախարակ արարեալ՝ այսրէն դար-  
ձուցանէր, և ինքն ասպատակաւ  
զիետ մտեալ աւերէր զբազում գա-  
ւառս արքունի. և ինքն ողջանդամ  
անդրէն յերկիրն իւր դառնայր:

Եւ իբրեւ ետես եթէ անարգանօք և վատթարութեամք դարձեալ եմ 'ի պատերազմէս, զիջաւ փոքր մի 'ի հպարտութենէն, և գիտաց եթէ յերկպառակութենէ զօրացն եղեն չարիքն ամենայն։ Եւ առ մղձկել սրտին՝ չգիտէր թէ յո՛ թափէր զթոյնս դառնութեան։ Իսկ մեծ հաղարապետն յոյժ էր յերկիւղի, քանզի ինքն էր պատճառք ամենայն չարեացն՝ զոր գործեաց։

Ակսան բանս 'ի բերան դնել մոգպետին և մոգացն, որք մատուցեալ յանդիման ասէին ցթագաւորն։ Արքայ քաջ, մեք 'ի դենէ իսկ զիտեմք, զի ոչ ոք 'ի մարդկանէ կարէ զալ առաջի քոյոյ մեծի զօրութեանդ. այլ վասն քրիստոնէից, որ են ընդդէմ օրինաց մերոց, բարկացեալ են մեզ աստուածքն, զի մինչեւ ցայսօր կենդանի պահեցեր զնոսա։ Եւ յիշեցուցանէին եւս նմա, որպէսնոքա 'ի բանտի անդ անիծա-

նեին զքեզ։ Եւ բազում և այլ հայ-  
հոյութիւնս խօսէին զսրբոցն, և  
զոր հանապազ զնոսա յաշաց հա-  
նեին, և զմիտս թագաւորին ածէին  
՚ի ցասումն բարկութեան. մինչեւ  
փութացաւ վաղվաղակի հեղուլզա-  
րիւն անմեղացն։

Ետ հրաման վասն երկուցն՝ որ  
անդէն ՚ի կարաւանին առ իւրն էին,  
Սամուէլ և Աբրահամ, զի գաղտ  
կորուսցն զնոսա։ Խոկ որք էին ՚ի  
Դղեկ քաղաքին, հեռի էին ՚ի կարա-  
ւանէն իրրեւ օժիռք հնգետասան։  
Հրամայեաց համբարակապետին, ո-  
րում անունն էր Դենշապուհ, զի  
յառաջ քան զնա երթիցէ ՚ի քա-  
ղաքն, որ էին սուրբ քահանայքն  
Տեառն, և չարաչար տանջանօք իշ-  
խեցէ դատել և հարցանել, և սրով  
վախճանել։

Այլ զնոսա մոգպետին յառա-  
ջազցյն, որում յանձն արարեալ  
էր, բազում անդամ աւելի քան

զՀրամանն արքունի չարչարեալ էր .  
 քանզի իշխան դենպետ էր Ապար  
 աշխարհին , և առաւել ջերմագոյն  
 էր 'ի մոգութեանն . քան զբազում  
 գիտունս եւս տեղեակ էր զրադեշ-  
 տական օրինացն : Նա և զոր մեծ  
 պարծանս համարէին ըստ իւրեանց  
 մոլորութեանն կարգին , համակ-  
 դեն անուն էր . գիտէր և զամպարտ-  
 քաշն , ուսեալ էր և զբոզպայիտն ,  
 ունէր և զպալհաւիկն և զպարսկա-  
 դենն . քանզի այս հինգ կեշտք են  
 որ գրաւեալ ունին զամենայն օրէնս  
 մոգութեանն : Բայց արտաքոյ սոցա-  
 է մեւս եւս այլ վեցերորդ , զոր մոգ-  
 պետն կոչեն :

Թուէր իմն անձին , եթէ կատա-  
 րեալ իցէ ամենայն գիտութեամբ .  
 հայէր ընդ երանելիսն , եթէ առ 'ի  
 տգիտութեան մոլորեալ են 'ի մեծ  
 գիտութենէս մերմէ : Եդ սնոտի  
 կարծիս 'ի մտի՝ անդադար չարչա-  
 րել զնոսա , զի թերեւս առ չժու-

ժալմարմնոյն նեղութեանց՝ լուայց  
՚ի նոցանէ բանս ինչ ողոքանաց:  
Վասն որոյ զատ և որոշեաց ՚ի նա-  
խարարացն զբահանայսն, և հեռա-  
ցոց ՚ի նոցանէ բացագոյն. և արկ  
զնոսա ՚ի ներքնատուն մի գէճ խա-  
ւարչտին: Եւ հրամայէր վեց առն  
երկու քաշկէնս ժամէ ՚ի ժամ, և  
դորակ և կէս ջուր. և ամենեւին  
ոչ զոք թողոյր մօտ երթալ՝ ՚ի դուրս  
բանտին:

Եւ իբրեւ աւուրս քառասունս  
պյսու նեղէր զնոսա, և ոչ լուաւ  
՚ի նոցանէ բան թուլութեան, այլ  
իմն ած զմտաւ, եթէ ոք յիւրոց  
ծառայիցն զաղտ եգիտ ինչ ՚ի նո-  
ցանէ, և ՚ի ծածուկ տացէ նոցա  
կերակուր: Ինքն երթեալ կնքէր  
զերդ և զդուռն բանդին, և զկար-  
գեալ ոոձիկն տայր յիւր հաւատա-  
րիմն տաննել նոցա. և արար զայս  
աւուրս հնգետասան: Սակայն և  
այնպէս երանելիքն ոչ ինչ շտա-

պեալ տագնապեցան . այլ մեծաւ-  
համբերութեամբ տանէին զՃզնու-  
թիւնն , և անդադար սաղմոսիւք  
կային 'ի հանապազորդ պաշտա-  
մանն . և 'ի կատարել աղօթիցն  
զուարթագին գոհանալով , սակա-  
ւիկ մի հանգչէին 'ի գետնախշտի  
յանկողինսն :

Խակ պահապանքն , որ 'ի վերայ  
կապելոցն կային , յոյժէին զարմա-  
ցեալ ընդառողջութիւնանհիւան-  
դութեան նոցա , իբրեւ լսէին զան-  
դադար հնչումն ձայնիցն : Վ ասն  
այնորիկ պատմեցին յականջս մոդ-  
պետին և ասեն . Ոչ են արքն այն  
լոկ առանց մեծի զօրութեան . զի  
եթէ պղնձի մարմինք ունէիննոքա ,  
արդ լուծեալ էր 'ի գէճ խոնաւց  
անտի : Բազում ժամանակք են մեր ,  
զի յանձն է մեզ պահպանութիւն՝  
բանդիս . ոչ յիշեմք՝ եթէ 'ի կապե-  
լոց ոք ամսօրեայ ժամանակ կեցեալ  
է 'ի տանդ յայդմիկ : Արդ մեք ա-

սեմք քեղ. Եթէ առեր հրաման մա-  
հու նոցա և սպանանես, դու գի-  
տես. ապա թէ ոչ, պահել յանձն  
արարաւ քեղ և ոչ դատել զնոսա,  
չարաշար վտանգ է կապելոցն: Նա  
և մէք զահի հարեալ եմք և յոյժ  
երկնչիմք, յորժամ տեսանեմք  
զայնպիսի անհնարիննեղութիւնս:

Եւ իբրեւ զայս լուաւ մոգպետն,  
յարուցեալ ինքնին երթայր 'ի մէջ  
զիշերին յերդ բանդին: Եւ հայե-  
ցեալ 'ի ներքս ընդ մութ զիշերոյն,  
այն ինչ լինէր նոցա 'ի պաշտամա-  
նէն հանդչել, և տեսանէր զանձն  
իւրաքանչիւր կապելոցն, զի իբրեւ  
զկանթեղ անշիջանելի վառեա-  
բորբոքէր: Զահի մեծի հարաւ, և  
ասէր ընդ միտս իւր. Զինչ է այս  
մեծ սքանչելիքս. աստուածք մեր  
ուրեմն եկեալ իջեալ են 'ի բանդս,  
և նոցա փառաւորութիւնն լու-  
ցեալ բորբոքի: Եւ եթէ նոքա առ  
սոսա ոչ մերձենան, մարդոյ լոկոյ

անհնարին է զայսպիսի պայծառութիւն լուսոյ զգենուլ։ Իմ այսպէս լուեալ էր վասն կեշտիս այսորիկ, եթէ առ յոյժ յիմարութեանն մոլորեալ են, և ստութեամբ կերպարանին՝ ի յաչս տղէտ մադկան։ Թերեւս և այս տեսիլ այնպէս ինչ երեւեցաւ ինձ։

Եւ ոչ կարէր համօրէն կալ՝ ի վերայ իրացն երեւման։ Եւ մինչ դեռ յայսմ մտաց խորհրդի էր, դարձեալ սուրբքն յիւրաքանչիւր խըշտեկացն կանգնեցան կացին՝ ի սովորական պաշտամանն։ Յայնժամ ճշմարտեալ գիտաց մոգակետն. եթէ ոչ պյլ ընդ այլոյ տեսանէր՝ որ երեւեցաւննմա, այլ՝ ի նոցունց յանձանց փայլէր լուսաւորութիւն։ Յայնժամ կրկին անգամ զահի հարաւ և ասէ. Ում՝ ի կապելոցն եղեւ այսպիսի յայտնութիւն. ես և ոչ զմի ոք ոչ գիտեմ, և ոչ լուեալ է իմ՝ ի հարցն յառաջնոց։ Եւ քան-

զի անհնարին շարժեցաւ 'ի մեծ  
սքանչելեացն, և դողացին ամենայն  
մարմինքն, և թմբրեալ կիսամեռ լի-  
նէր 'ի վերայ տանեացն մինչեւ յա-  
ռաւօտն. և 'ի ծագել լուսոյն ի-  
բրեւ զբաղմօրեայ հիւանդ յարու-  
ցեալ երթայր 'ի վանս իւր, այլ և  
ոչ ումեք իշխեաց ամենեւին պատ-  
մել զոր ինչ ետեսն:

Կոչեաց առ իւր զպահապանսն  
և ասէ ցնոսա. Երթայր հանէք ըղ-  
կապեալսն 'ի վերնատուն մի ցամա-  
քագոյն, և անդ պահեցէք զնոսա  
զգուշութեամբ, որպէս և ասա-  
ցէքն: Մի ոմն 'ի դահճաց անտի,  
իբրեւ լուաւ զհրամանս մոզպետին,  
փութով ընթացեալ երթայր, ի-  
բրեւ մեծ իմն աւետիս տանէրնոցա:  
Հրամայեաց ձեզ, ասէ, ելանել 'ի  
ցամաք վերնատուն մի. արիք վաղ-  
վաղակի և մի հեղզայր, քանզի և  
և մէք իսկ պաղատեցաք վասն ձերց  
տառապանացդ:

զկապելոցն ոչ երբէք չարախօս կամքը լինել մինչեւ ցօր վախճանի կենաց իւրոց :

Խակյերանելեացն բազումք 'ի նոցանէ՝ որ մանկագոյնքն էին, ուսան զդպրութիւն Հայրենի աշխարհին իւրեանց, և եղեւ նոցա այն կերակուր հոգեւոր, որով զանձինս քաջալերէին և զընկերսն միսիթարէին։ Եւ այնպէս զմայլեցան 'ի միտս և յոգիս իւրեանց, զի և որ ծերագոյնքն էին 'ի նոցանէ, փափկացան մատաղացան մանկացան։ Զի թէպէտ և դպրութեան ժամանակքն անցեալ էին, սակայն բազումսաղմոսս 'ի բերան առեալ՝ հոգեւորերգակից լինէին մատաղերամ բազմութեան մանկուցն։

Եւ այնպէս բարձրացուցանէին զպաշտօն սրբութեան, մինչեւ ումանք 'ի դառն դահճացն՝ մեծապէս բաղցրութիւնանկանէր ընդ լսելիս նոցա, և որչափ 'ի ձեռս իւրեանց

էր՝ արտաքոյ արքունի Հրամանին  
դիւրեւթիւն առնեին նոցա, և սէր  
խնամոյ ունեին առ ամենեսեան, և  
բազում անգամ զմարմնաւոր պէտո  
նոցա լնուին նոքա: Մանաւանդ զի  
նշանք եւս բժշկութեան յԱստու-  
ծոյ յաջողեալ լինէր՝ ի ձեռս նոցա.  
որպէս զի բազումք ՚ի դիւահարաց  
սրբեցան ՚ի նմին քաղաքի՝ ուր կա-  
պեալքն կային: Երբեւ ոչ ոք գոյր  
առ նոսա քահանայ, դիմէին առ  
նոսա հիւանդք և ախտաժետք քա-  
ղաքին, և ընդունէին ՚ի նոցանէ զիւ-  
րաքանչիւր ցաւոց զառողջութիւն:

“Ա, ա որ մեծ իշխանն էր աշխար-  
հին, զոր և շարեւշղոմ շապուհա-  
նուանէին, և նմա իսկ յանձն էին  
ամենայն պատժաւորքն, մեծապէս  
գութ սիրոյ էարկ առ ամենեսեան:  
Զծերս ՚ի նոցանէ առ հարսունէր,  
և զմանկագոյնս ՚ի նոցանէ իբրեւ  
զսիրելի որդիս գգուէր: Բազում  
անգամ զրեաց, եցոյց յարքունիս

զվիշտս նեղութեան կապելոցն, և  
զառն առն իւրաքանչիւր զբարս ազ-  
նուականութեանն ցուցանէր նո-  
ցա. առաջի մեծամեծացն տառա-  
պէր ջանայր ազգի ազգի հնարիւք,  
մինչեւ բազում բարեխօսիւք ածին  
'ի հաւան զթագաւորն։ Հրամայ-  
եաց լուծեանել զկապանս նոցա, և  
բառնալ 'ի նոցանէ զսուգ պատու-  
հասին, և ազանել նոցա հանդերձ  
զօրէն նախարարութեանն. կար-  
գեացնոցառօծիկ, և զպատրաստու-  
թիւն սպառազինութեանն հրա-  
մայեաց յարքունուստ։ Գրեաց և  
յանձն արար մեծ սպարապետին,  
զի ընդ զօրս արքունի երթիցեն 'ի  
գործ պատերազմի։

Եւ իրեւ այս այսպէս կարգե-  
ցաւ, և կազմեցաւնոր հրաման թա-  
գաւորին 'ի բազում տեղիս՝ ուր և  
հասին՝ առաւելեալ գտան 'ի գործ  
արութեան, մինչեւ գովութեան  
հրովարտակ վասն նոցա 'ի դուռն

տային։ Որպէս զի քաղցրացաւ իսկ  
մտաց թագաւորին, հրամայեաց զա-  
մենեսեան ածել զառաջեաւ։ Եկին  
և յանդիման եղեն Յազկերտի ար-  
քայից արքային։ Ետես զնոսա զը-  
ւարթութեամբ, խօսեցաւ ընդնո-  
սա բանիւք խաղաղութեամբ, և  
խոստացաւ տալ նոցա զիւրաքան-  
չիւրիշխանութիւնըստ'կարգի հայ-  
րենի պատուցյն, և արձակել զնո-  
սա յաշխարհնօրինօքքրիստոնէու-  
թեանն, յորոյ վերայ և մեծապէս  
էին չարչարեալ։

Եւ մինչ դեռ անդէն մեծաւ խըն-  
դութեամբ շրջէին 'ի կարաւանին  
առաջի թագաւորին, 'ի նմին ժա-  
մանակի հասանէր վախճան կենաց  
թագաւորին՝ յինն և 'ի տասներորդ  
ամի թագաւորութեանն իւրոյ։ Եւ  
ընդ հակառակս ելեալ երկու որդիք  
նորա 'ի վերայ տէրութեանն կը-  
ռուէին. սաստկանայր գործ զառ-

Նութեան պատերազմին ղերկուս  
ամս :

Եւ մինչ դեռ նոքայայնմխոռութեան էին, ապստամբեաց և  
Աղուանից արքայն, վասն զի քեռորդի էր նոցա, և ըստ կարգի հայ-  
րենի հաւատոցն՝ քրիստոնեայ էր  
յառաջ, և Յաղկերտ արքայից ար-  
քայ բռնի մոգ արար : Եւ նորա զը-  
տեալ ժամանակ անձինն պարապոյ,  
Հարկեցաւ զանձն 'ի մահ դնել, լաւ  
Համարեցաւ մեռաննել 'ի պատերազ-  
մի, քան ուրացութեամբ ունելը զ-  
թագաւորութիւնն : Վասն այսրա-  
մենայնի յապաղումն եղեւ չարձա-  
կելոյն նոցա յաշխարհն :

Խակ կրտսեր որդւոյն Յաղկերտի  
դայեակն, Յահամանուն 'ի Մեհ-  
րան տոհմէն, թէպէտ և ետես ըղ-  
գունդն Արեաց ընդ երկուս բաժա-  
նեալ, սակայն կիսով գազանարար  
յարձակեցաւ 'ի վերայ երեց որդւոյ  
թագաւորին . Հար, սատակեաց ըղ-

գունդն, և ձերբակալ արարեալ  
զորդի թագաւորին, անդէն 'ի տե-  
ղոջն հրամայէր սպանանել: Եւ  
զմնացեալ զօրսնածէր հաւանեցու-  
ցանէր, և առնէր միաբանութիւն  
ամենայն Արեաց գնդին. և թագա-  
ւորեցուցանէր զիւր սանն, որում  
անուն էր Պերող:

Օ, ի թէպէտ և Արեաց աշխար-  
հին առնէր մեծապէս խաղաղու-  
թիւն, սակայն Աղուանից արքայն  
ոչ կամէր նուածել անդրէն 'ի ծա-  
ռայութիւն, այլ Խրամատեաց ըզ-  
պահակն Ճորայ, և անցոյց յայս  
կցս զզօրսն Մասկթաց. միաբա-  
նեաց զմետասան թագաւորս ըզ-  
լեառնորդեայսն, և ընդդէմ եկաց  
պատերազմաւ Արեաց գնդին, և  
բազում վնասս արար զօրացն ար-  
քունի: Թէպէտ և երկիցս և երիցս  
ետուն հրովարտակ աղաչանաց, ոչ  
ինչ կարացին ածել զայրն 'ի հաւա-  
նութիւն. այլ զրով և պատզամաւ

յանդիմանէր զնոսա , վասն զուրա-  
ւերածին աշխարհին Հայոց : Յիշե-  
ցուցանէր նոցա զմահ նախարա-  
րացն և զշարչարանս կապելոցն : Ի  
վերայ անչափ սիրոյ և վաստակոց ,  
փոխանակ կեանս առնելոյ՝ ղարեւ-  
հատէք , ասէր : Լաւ լիցի ինձ , ա-  
սէ , զնոցա չարչարանս յանձն իմ  
առնուլ , քան թողուլ զքրիստո-  
նէութիւնն :

Եւ իբրեւ տեսին , թէ ոչ ըլո-  
նութեամբ և ոչ սիրով կարացաք ա-  
ծել 'ի հաւանութիւն , գանձս սաս-  
տիկս ետուն տանել յաշխարհն  
Խայլանդրաց , բացին զդրունսն Ա-  
լանաց և հանին գունդ բազում 'ի  
Հոնաց , և կոռեցան տարի մի ընդ  
Աղուանից արքայի : Թէալէտ և թօ-  
թափեցան և ցրուեցան զօրքն իւր  
'ի նմանէ , սակայն վնա ոչ կարա-  
ցին հնազանդել այլ և հարուածք  
եւս մեծամեծք հասին 'ի վերայ  
նոցա , էր որ կոռուվ և էր որ

ախտիւ չարչարանօք : Եւ յայնչափ  
ժամանակաց ընդերկարել պաշար-  
մանն , մեծ կէս աշխարհին աւերե-  
ցաւ , այլ ոչ ոք 'ի նմանէ երկմտեալ  
բաժանեցաւ :

Յղեաց առ նա դարձեալ թագա-  
ւորն Պարսից . Զ.քոյրդ իմ , ասէ ,  
և զքերորդիդ 'ի բաց տուր ածել ,  
զի 'ի բնէ մոգք էին և դու քրիստո-  
նեայ արարեր , և աշխարհդ քեզ  
լիցի : Խսկ սքանչելի այրն ոչ 'ի տէ-  
րութեանն վերայ կոռւէր , այլ յաս-  
տուածպաշտութեանն : Զմայրն և  
զկինն ետ տանել , և զաշխարհն բռ-  
վանդակ 'ի բաց եթող . և ինքն զա-  
ւետարանն առ և յաշխարհէն 'ի  
բաց կամէր զնալ :

Զ այս իբրեւլուաւ թագաւորն ,  
կարի զեղջ և ապաշաւ անկանէր 'ի  
միտս նորա , և զամենայն վնասս ի-  
րացն զհարբն իւրով արկանէր : Ան-  
սուտ երդումն էնքէր և տայր տա-  
նել առ նա , եթէ յաշխարհէդ մի-

այն մի գնար, և զինչ ասես առնեմ: Խնդրեաց զմանկութեան սեփի-  
հականն, զոր հօր իւրոյ շնորհեալ  
էր նմա 'ի տղայութեանն հազար  
երդ. առ զայն 'ի թագաւորէն, և  
նստաւ 'ի նմա միայնակեցօք հան-  
դերձ: Եւ այնպէս հանապազոր-  
դեաց զինքն յաստուածային պաշ-  
տամանն, զի և չյիշէր ամենեւին՝  
թէ և թագաւոր լեալ իցէ յառաջ:

Եւ այս ամենայն յերկար խռո-  
վութիւնք, որ եղեն մինչեւ 'ի հին-  
գերորդ ամին Պերոզի արքայից ար-  
քայի, պատճառք եղեն չարձակե-  
լոյն նախարարացն Հայոց. այլուն-  
կաւ և 'ի տաճար մտանել յարքու-  
նիս մեծապէս առատացոց քան  
զամաց սովորութիւնն: Եւ 'ի նմին  
հինգերորդ ամին զբազմաց նոցա  
անդրէն զկեանսն շնորհեաց, և այ-  
լոցն առ յօյսն խռոտացաւ՝ յամին  
վեցերորդ միանգամայն արձակել  
զամենեսեան կենօք և պատուով:

Ղայց 'իտեղի այսր ինձ դարձեալ  
զալ պիտի:

— ԽՍԿ կանայք երանելի առաքի-  
նեացն և կապելոցն և անկելոցն 'ի  
պատերազմին՝ ընդ ամենայն աշ-  
խարհն Հայոց Համօրէն Համարել  
ես ոչ կարեմ: զի բազում այն են՝  
զոր ոչ գիտեմ, քան թէ գիտիցեմ:  
Զի հինգ հարիւրով չափ յականէ  
յանուանէ ճանաշեմ: ոչ որ միայն  
աւագագոյնքն էին, այլ զբազումն  
'ի կրսերագունաց անտի:

Վ, մենեքեան միահամուռ զերկնա-  
ւորնախանձ բերելով, ոչ ինչ ընդ-  
հատ երեւեցան յայնցանէ՝ որ ոչ  
ճաշակեցին զաշխարհ: Քանզի ե-  
թէ աւագագոյնք էին, և եթէ ման-  
կագոյնք, զմի առաքինութիւն հա-  
ւատոյ զգեցան: Ոչ ինչ յիշեցին  
ամենեւին զանուն փափկութեան  
մայրենի ազատութեանն, այլ իբրեւ  
մարդք՝ որ վշտամբերք լեալ իցին

անդստին 'ի շինական սովորութեանցըն տանջելով վարեալ զկեանս աշխարհիս, անդրագոյնք եւսքան զնոսա յանձն առին զհամբերութիւն վշտաց:

Ոչ միայն յոգիսն միսիթարեալ կացին առ աներեւոյթ զօրութիւնն յուսոյն յաւիտենից, այլև մարմնոյ նեղութեամբք առաւել եւս բարձին զբեռն ծանրութեան: Զի թէպէտ և ունէին զիւրաքանչիւր ձեռնասուն սպասաւորս, ոչ ոք երեւէր 'ի նոցանէ՝ թէ ո՛ր տիկինն իցէ և կամ որ նաժիշտն. մի հանդերձ էր հասարակաց, և միապէս գետնախտիք երկոքեան: Ոչ ոք ումեք անկողնարկ լինէր. քանզի և չճանաշէին իսկ զիստեղէնսն ընտրել 'ի միմեանց. մի գոյն թխութեան փրսրայիցն, և մի գոյն սեւութեան սընարից բարձիցն:

Ոչ գոյր նոցա համեմ խախամոքք անուշարար առանձին, և ոչ

Հացարարք որոշեալ՝ի պէտս սպասու ըստ ազատաց կարգի, այլ հասարակաց էր: Ճարաթամուտն ըստ կարգի միայնակեցաց, որ յանապատ բնակեալ են: Ոչ ոք ումեք ջուր՝ի ձեռս արկանէր, և ոչ կրտսերք աւագաց դաստառակս մատուցանէին. շանկաւ օշնան՝ի ձեռս փափկասուն կանանց, և ոչ մատուցաւ եւղ՝ի զուարթութիւն խրախութեան: Չեղան առաջի սուրբ սկըտեղք, և ոչ անկան բաժակակալք յուրախութիւն. չեկացուրուք նոցա նուիրակ առ դուրս, և ոչ կոչեցան պատուականք յարանց՝ի տաճարս նոցա. չյիշեցան նոցա՝թէ գուցէ ոք ամենեւին՝ի բնակասնունդ դայեկաց և կամ բնաւ՝ի սիրելի հարազատաց:

Փոշոտեցան և ծխոտեցան սրահակք և սրսկապանք նորեկ հարսանց, և սարդի ոստայնք ձգեցան՝ի սենեակս առազաստաց նոցա,

կործանեցան բարձրագահք տաճա-  
րաց նոցա, և խանգարեցան սպասք  
երախանաց նոցա. անկան կործա-  
նեցան ապարանք նոցա, և տապա-  
լեալ աւերեցան ամուրք ապաստա-  
նի նոցա: Չորացան ազաղեցան բու-  
րաստանք ծաղկոցաց նոցա, և դաշ-  
տախիլ եղեն որթք զինեբեր այ-  
գեաց նոցա: Աչօք իւրեանց տե-  
սին զյափշտակութիւն արարոց իւ-  
րեանց, և ականջօք իւրեանց լուան  
զշարչարանս վշտից սիրելեաց իւ-  
րեանց. առան գանձք իւրեանց յար-  
քունիս, և ոչ մնացին ամենեւին  
զարդք երեսաց իւրեանց:

Տիկնայք փափկասունք Հայոց  
աշխարհին, որ գրգեալք և գգուեալք  
էին իւրաքանչիւր բաստեռունս և  
՚ի գահաւորակս, հանապազ բոկ և  
հետի երթային ՚ի տունս աղօթից,  
անձանձրոյթ խնդրեալ ուխտիւք՝  
զի համբերել կարասցեն մեծի նե-  
ղութեանն: Որ ՚ի մանկութենէ իւ-

ըեանց սնեալ էին ուղղովք զուարակաց և ամջովք էրէոց, խոտաբուտ կենօք իբրեւ զվայրենիս ընդունէին զկերակուրն մեծաւ խնդութեամբ, և ոչ յիշէին ամենեւին զսովորական փափկութիւնն: Սեւացեալ ներկան մորթք մարմնոյ նոցա. վասն զի ցերեկ արեւակէզք էին և զամենայն գիշերսն գետնաբեկք: Սաղմոսք էին մշտնջենաւորք՝ մրմունջք 'ի բերանս նոցա, և միսիթարութիւնք կատարեալք ընթերցուածք մարգարէիցն: Միաբանեցին երկու երկու իբրեւ ամոլք հաւանք և հաւասարք՝ ուղիղ տանելով զակօսնարքայութեանն, զի առանց վրիպելոյ հասցեն 'ի նաւահանգիստն խաղաղութեան:

Մոռացան զկանանցի տկարութիւն, և եղեն արուք առաքինիք 'ի հոգեւոր պատերազմին. մարտ եղեալ կոռւեցան ընդ մեղսն կարեւորս, հատին կտրեցին և ընկեցին

զմահաբեր արմատս նորա : Միա-  
մտութեամբ յաղթեցին խորաման-  
կութեանն , և սուրբ սիրով լուա-  
ցին զկապուտակ ներկուածս նա-  
խանձուն . հատին զարմատս ազա-  
հութեան , և չորացան մահաբեր  
պտուղք ոստոց նոցա : Խոնարհու-  
թեամբ կոփիեցին զամբարտաւանու-  
թիւն , և նովին խոնարհութեամբ  
հասին երկնաւոր բարձրութեանն :  
Աղօթիւք բացին զփակեալ դրունս  
երկնից . և սուրբ խնդրուածովք ի-  
ջուցին զհրեշտակս 'ի փրկութիւն .  
լուան աւետիս 'ի հեռաստանէ , և  
փառաւորեցին զԱստուած 'ի բար-  
ձունս :

Ե՞րիք որ 'ի նոսա էին՝ եղեն վե-  
րըստին հարսունք առաքինութեան  
և բարձին յանձանց զնախատինս  
այրութեան : Խսկ կանայք կապե-  
լոցն կամօք կապեցին զմարմնաւոր  
ցանկութիւնս , և եղեն կցորդ չար-  
շարանաց սուրբ կապելոցն . 'ի կեաս

իւրեանց նմանեցին քաջ նահպտակացն մահուամբ, և 'ի հեռաստանէ եղեն վարդապետք միսիթարիչք բանդարգելեացն։ Մատամբք իւրեանց վաստակեցին և կերակրեցան, և զկարգեալ ոռծիկ նոցայաբունուստ՝ ամ յամէ թոշակ առնէին և տային տանել նոցա 'ի միսիթարութիւն։ Անարիւն ճիպուանց նմանեցին, որ երգոյն քաղցրութեամբ առանց կերակրանաց կեան, և կենդանի են միայն զօդն ծծելով, զանմարմնոցն բերեն զնմանութիւն։)

Ռազումձմերաց հալեցան սառնամանիք, եհաս զարուն և եկին նորեկ ծիծեռունք. տեսին և խընդացին կենցաղասէր մարդիք, և նոքա ոչ երբէք կարացին տեսանել զանձկալիսն իւրեանց։ Ծաղիկք գարնանայինք յիշատակեցին զպսակասէր ամուսինս նոցա, և աչք իւրեանց կարօտացան տեսանել զցան-

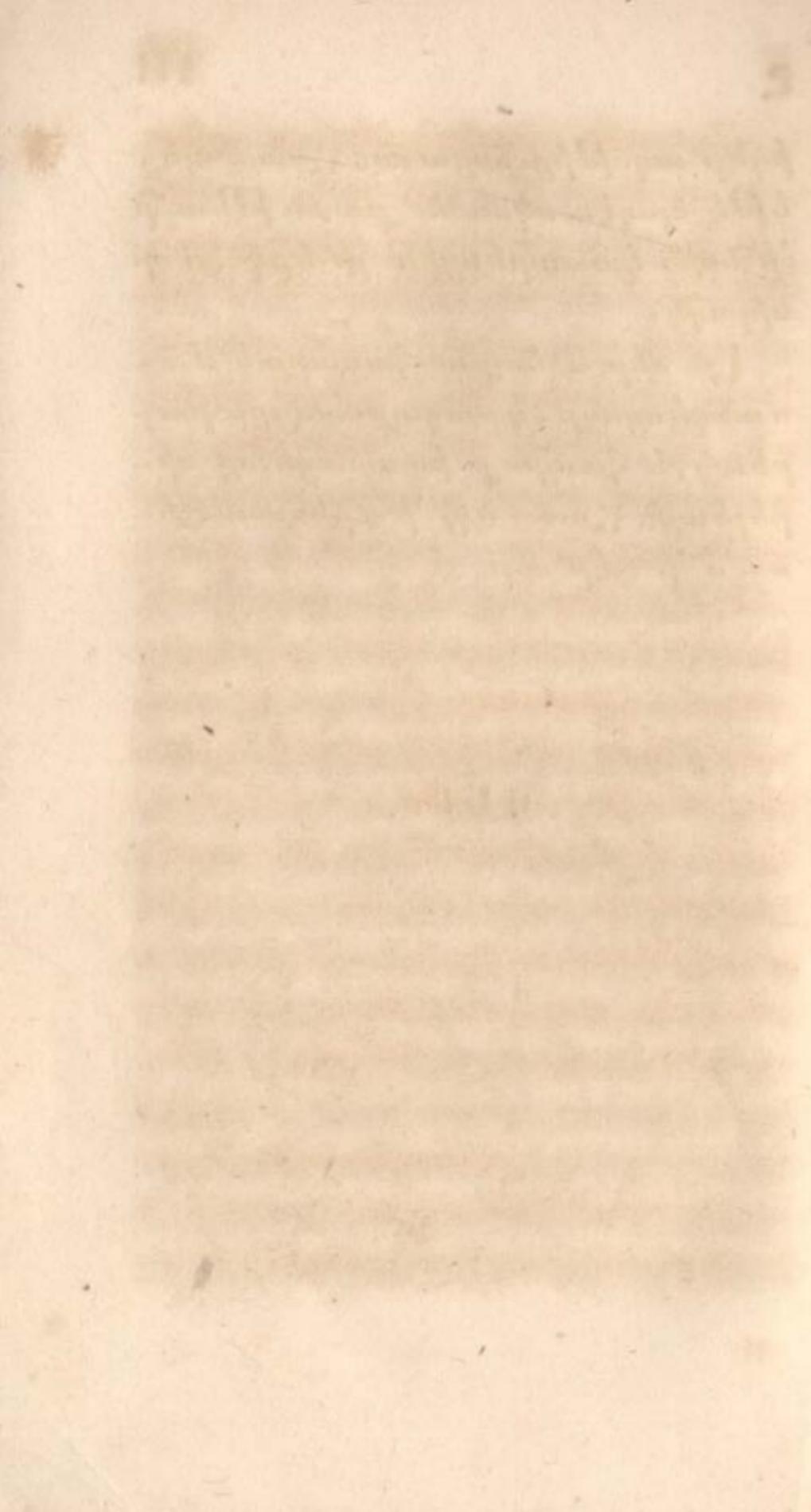
կալի գեղ երեսաց նոցա : Սպառեցան բարակք որսականք , և խցեալ կուրացան արշաւանք որսորդաց : Բնազրօք յիշատակեցան նոքա , և ոչ մի տօնք տարեկանաց ռք ածին զնոսա 'ի հեռաստանէ , 'ի ճաշակատեղս նոցա հայեցան և արտասուեցին , և յամենայն յատեանս յիշեցին զանուանս նոցա . բազում արձանք կանգնեալ էին յանուն նոցա , և անուանք իւրաքանչիւրնշանակեալ 'ի նոսա :

Եւ իբրեւ այնպէս յամենայն կողմանց ալէկոծ լինէին միտք նոցա , ոչ ինչ կասեալ թուլացան յերկնաւոր առաքինութենէն . Արտաքնոցն երեւէին իբրեւ այրիք սգաւորք և չարչարեալք , և յոգիս իւրեանց զարդարեալք և մսիթարեալք երկնաւոր սիրով : Ոչ եւս սովորեցին հարցանել զեկեալ ոք 'ի հեռատանէ , եթէ երբ լինիցի մեզ տեսանել զսիրելիսն մեր . այլ այն էին

իղծք աղօթից նոցա առ Աստուած ,  
եմէ որպէս սկսանն՝ քաջութեամբ  
'ի նմին կատարեսցին լի երկնաւոր  
սիրովն :

Եւ մեք և նոքա հասարակ ժա-  
ռանգեսցուք զքաղաքամայրն բա-  
րեաց , և հասցուք խոստացելոց սի-  
րելեացն Աստուծոյ 'ի Քրիստոս Յի-  
սուս 'ի Տէր մեր

ԱԵՐՁ



ՆՈՐԻՆ

ԷՂԻԾԱՑԻ ՎԱՐԴԱՊԵՏԻ

ԲԱՆ ԽՐԱՏՈՒ  
ՅԱՂԱԳՍ ՄԻԱՆՉԱՆՑ

ԱՐԱՐԴԻԿ, որ են 'ի մարմնի և  
կամօք ետուն զանձինս իւրեանց  
յաստուածպաշտութիւն, անդրս-  
տին 'ի տղայութենէ խոկան՝ կրթին  
'ի վշտամբերութիւն. հեռանան 'ի  
հայրենի բնակութենէն, և վարին  
յանապատ յանշէն երկիր. ոչ իբրեւ  
չարակնելով նախանձոտք փախու-  
ցեալք 'ի բազմամարդոյ աղքատաց,  
այլզի տեսանեն զաշխարհս լի ամե-  
նայն չարեօք, խոյս տան 'ի խորշս  
և 'ի ստորոտս անապատ վայրաց:

Օ որ տեսանեմք իսկ յաճախ 'ի  
կողմանս հարաւոյ բազմութիւն ա-

րանց՝ առանց կանանց միաբանութեան, յազգաց և 'ի լեզուաց ըզմիով վայրօք հասեալք, ժողովեալք իբրեւ 'ի հայրենի գաւառս՝ առնեն զընակութիւնս երկուընդ երկուս, և կամ երեք ընդ երիս, և կամ եւս բազումս քան զսցինս։ Եւ շինեն իւրաքանչիւր խցկունս զատուցեալս 'ի միմեանց. որմք դուզնաքեայ առ ցրտոյն պահպանութիւն, և զոյդ նմին ձեղուն՝ առ արեգական պահպանիլ. յատակք անպահոյձք՝ շատացեալք խոտեղէն անկողնօք։ Եւ քանզի ընութիւնս մեր դուղակ՝ է սիրէ ծածկել զմերկութիւն, առնեն և նոքա հանդերձս անպահոյձս և յոյժ գձուձս, կողոքս ամարանի և թեղանաւորս ձմերանի. արկանեն և աղաբողոնս մեկնաւորս։

Անաւանդ 'ի պարս շրջագայ անդադար պաշտամանն՝ երգս հոգեւորս հօրն բոլորեցուն մատուցա-

նեն զուարթ հոգւով։ Կան ընդդեմ  
 միմեանցղաջ՝ ի վայր արկեալ՝ ըզ-  
 ծայրս ոտից մատանցն նկատելով,  
 իբր թէ մի կէտ տեսակի ամենեքեան  
 հայեսցին. զաջ ձեռն ՚ի վերայ ծնո-  
 տին եղեալ և զահեակն ՚ի վերայ  
 կրծիցն, որպէս կարծեմ ուսեալ  
 ՚ի ընական հարցն։ Երկու են պա-  
 տուականագոյնք ՚ի մարմնի, կեն-  
 դանական և խոհական, երկոքումք  
 երկոցունց սպասաւորեալ, կենդա-  
 նականին՝ սրտմտականն է հակա-  
 ռակի իսկ խոհականին՝ արտաքերա-  
 կան բանս։ Արդ ձախուն զերասա-  
 նակ ՚ի ձեռն առեալ՝ զսրտմտական  
 սանձակոծիցէ, և զաջ ձեռն ՚ի վե-  
 րայ աջոյ ծնօտին եղեալ՝ խոհակա-  
 նին սպաս ունի առ դրան բերման  
 բանին, զի մի այլակութիւն յու-  
 ղիղ փառատրութիւնն խառնեսցի։  
 Եւ ընդ այսու երկու մասամբքսնա-  
 հանջին ամենայն զգայութիւնքս.  
 աչք յուղիղ տեսութիւն և ականջք

՚ի զգաստ լսողութիւն, միտք ՚ի սուրբ  
խմաստութիւն և այլն ըստ իւրա-  
քանչիւր մասին:

Եւ իւրեւ այսպէս կարգեալք և  
յօրինեալք, ամենեքեան՝ ինմանու-  
թիւն վեցթեւեան սերովքէից շուրջ  
պարփակեալք, ձայնս անհատս ՚ի  
վեր հնչեցուցանեն, և օրհնութիւն  
եռաչափս ՚ի խորհուրդս միաբանու-  
թեան արարչին իւրեանց բոլորեն:  
Զտիւն ամենայն պարապեն երգոցն  
քաղցրութեան, յագեալք և զմայ-  
լեալք ՚ի կերակուրսն երէնայինս՝  
առլցեալք հասանեն ՚ի ժամ երե-  
կոյին: Եւ քանզի մարմին ունին  
ըստ ընութեանս մերում զգայու-  
թեանս, ուտեն՝ զի մի քաղցիցեն,  
և ըմպեն՝ զի մի ծարաւեսցին:

Վրդ դու իւրեւ լսիցես զուտելն,  
միառ մերս ընթանայցես. զի հացէ  
նոցա անպաճոյՃ և բանջար վայրե-  
նի՝ զոր համով աղին համեմեն, և  
զուր յստակ՝ զոր յամպոց բերմանէ

՚ի գուրս ժողովեն։ Սակայն և զայս  
ոչ Երբէք ՚ի տունջեան մատուցա-  
նեն ՚ի դարմանս պիտոյից մարմնոց։  
այլ միաբան պահելով զերկայնու-  
թիւն աւուրն, տեղի տան արեգա-  
կան մտանելոյ. ձգեն Երկայնեն զե-  
րեկունն, մինչեւ աստեղք յիւրա-  
քանչիւր կայանս պայծառանան.  
գոհաննան իբրեւ ընդ մի բերան ա-  
սելով. Ի խաւարային ժամու զխա-  
ւարային կերակուրս խաւարային  
մարմնոյս տացուք։

Եւ զայս ասելով, ՚ի ձայն բար-  
ձրը փառատրեն զսուրբ Երրորդու-  
թիւնն, խնդալից ուրախութեամբ  
ակրմիին իւրաքանչիւր տեղիս։ Եւ  
որալէս ասացաքն՝ ուտեն հաց և զո-  
պա, և ըմպեն ջուր ցուրտ։ Քան-  
զի զոն ՚ի նոսա ծերք փափկավարք,  
մատուցանեն ջուր ջերմ, զոր և բա-  
րեխառն անուանեն. այլ գինի և  
կամայլ ինչ զանազանեալ, և գտա-  
նի ոչ ՚ի սուրբ միայնանոցս նոցա։

Եւյարուցեալ յանպաճոյծընթ-  
րեացն, միաբանութեամբ ասեն.  
Փառք քեղ Տէր, փառք քեղ թա-  
գաւոր, մեր, զի ետուր մեղ կերա-  
կուր ուրախութեան. լցո զմեղ Հո-  
գւով սրբով, զի գոցուք առաջի  
քո հաճոյք, և մի ամաչեսցուք.  
զի դու հատուցանես իւրաքանչիւր  
ըստ գործոց իւրեանց: Եւ այսպէս  
տեառնազրելով զինքեանս՝ տան  
զանձինս սակաւ մի անօսր քնոյ. զի  
մի տհալ կերակրովք գեղեցիկ շի-  
նուած մարմնոյն շփոթեալ խանդա-  
րիցի: Նա և եթէ յամեն եւս 'ի  
քուն, երազ հոգեկան տեսանեն,  
և անդէն զանուրջսն մեկնեն իբր  
զբանս սուրբ մարգարէիցն:

Եւ զարթուցեալք առ հասա-  
րակ անդէն 'ի շրջանս պարուց բոլո-  
րին. ոչ հակառակք և ոչ ընդդիմա-  
ցեալք, քաղցր հաւանութեամբ և  
հեղ հանդարտութեամբ: Առաջ-  
նորդք դասուցն հնչումն ձայնի ար-

ձակեն, Երգս հոգեւորականս քաղցրանուագս փոփոխելով. իսկ այլ կրսերագոյնքն ձայնիցն միտ դնելով. Խառնեն զիւրաքանչիւր բարբառսն յարմարելով և կաղմելով զմիաբանութիւն հնչմանն, զի իբրեւ՝ ի միոջէ բերանոյ ամենայն բաղմութիւն ձայնիցն հնչիցէ: Եւ այսպէս յերկարելով զձայնաւոր պաշտօնն, ծունը դնեն ամենեքեան, յաղօթս կան լութեամբ. և 'ի ձեռն առաջնորդի աղօթիցն կանգնեալք ամենեքեան զփառատրութիւնն կատարեն:

Եւ կատարեալ զտունջեան պաշտօնն, լաւ համարեցան զզիշերսն վաղայարոյց լինելով մինչեւ յառաւոտ աղօթիցն պարապեալք, և ընթեռնուն զգիրս սուրբս. իսկ որքունին շնորհս վարդապետութեան, առնեն մեկնութիւնս 'ի միսիթարութիւն լսողացն: Պատմեն վասն լինելութեան աշխարհի յոչընչէ ե-

զեալ, և կարգեալ մի ըստ միոցէ  
դիմրատս բարեաց կարգեն 'ի լսելիս  
ժողովրդոցն վկայութեամբ սուրբ  
գրոց։ Եւ այսպէս ուսուցանելով  
մինչեւ մոռանալ լսողացն զամենայն  
իրս աշխարհականս, և չյիշել ամե-  
նեւիմբ դհարկաւոր կերակուր և ըմ-  
պելիս,

Եւ այնպէս ուրախացեալք 'ի  
սէրն Աստուծոյ, մինչեւ չհամա-  
րեալ զինքեանս 'ի մարմնի, այլ յեր-  
կինս. և հեշտութեամբ անցուցա-  
նեն գերկայնութիւն գիշերոյն մին-  
չեւ յառաւօտ։ Քանզի սոսկացեալք  
են յերկրէս և զգեցեալք զերկինս։  
Ամաչէ մահ առ դրունս նոցա, և  
դառնացան դժողք յիջանել նոցա։  
Կենդանութիւն նոցա դրունք են  
աղօթից աշխարհի, և ոսկերք նոցա  
զանձ են ամենայն ապաւինելոց։  
Լուր նոցա յորդորիչ է ամենայն  
հեղգացելոց, և դործք նոցա վար-  
դապետութիւն ամենայն կամեցու-

զաց . դասակիցք են հրեշտակաց , և  
օժեւանք սուրբ Երրորդութեանն :

Արդ զայս ամենայն գիտելով ,  
Եղբարք , պարտիսմք թեակոխել . և  
զնոյն նախանձ սրբութեան յան-  
ձինսրերելով , նմանողք լիցուք այն-  
պիսւոյ բազմագունդ միայնացելոց  
յաշխարհէ և դիմելոց ՚ի քաղաքա-  
մայրն վերին , որ ազատ է յախտից  
Երկրաւորաց . քանզի ընկերակիցք  
են մերոյ ընութեանս , որ զօրացու-  
ցանէ զտկարութիւնս : Միայն կա-  
մեաց , բուռն հար հաւատովք ,  
յուսա , սիրեա , և կարես տեսանել  
զայնպիսի նահատակութիւն : Զի  
ոչ ինչ համեմատ են չարչարանք ժա-  
մանակեանք առ կեանսն՝ որ պատ-  
րաստեալ է այնպիսի ճգնողաց :

Վանզի յոյժ իսկ Երկուցեալ եմ  
և ընդ հեղգութիւնս մեր . զրեթէ  
զամենեսեան տեսանեմ թաւալեալ  
յերկրաւոր ստացուածս : Իսկ արդ  
ընութիւնս իմ ոչ կշտամբեալ յան-

զիմանէ՝ զիս, և թէ ստնդայ մերկ,  
 և եթէ եղայ ’ի դրախտին մերկ, և  
 եթէ ելի անտի մերկ, և եթէ ծնայ  
 մերկ, և եթէ անդրէն յերկիր մերկ-  
 անդամ երթամ: Արդ եթէ տա-  
 նել աստի ոչ կարեմք, զի՞ եւս աս-  
 տէն ’ի սմին թարթափիմք յաշ-  
 խարհիս: Մերկացիր սոսկացիր, ով  
 միայնակեացդ, մի թաւ ամուր ըն-  
 դունակ լինիր նենգաւոր թշնա-  
 մոյն. գուցէ ’ի դարան մտեալ մօ-  
 տալուտ՝ զքեզ անդէն ’ի քեզ արշա-  
 ւեսցէ կողոպտել. զերծանել ’ի քէն  
 զգանձսն երկնաւորս: Բաւական  
 համարեաց քեզ զտերունեան կա-  
 զսդ, ոչ ոք յերկրաւորացս կարէ եր-  
 կուց տերանց ծառայել. որ յայտ-  
 նագոյն իսկ ցուցանէ առանց միջ-  
 նորդի և մեկնութեան. Ոչ կարէք  
 գուք, ասէ, Ասառծոյ հաճոյ լի-  
 նել և Մամովնայի:

Եւ արդ ես տեսանեմ ’ի մերում  
 աշխարհիս և ոչ զոք աղատեալ յայս-

պիսի աղետից : Յետս ընդդեմ ընթերցաք զգեղեցիկ գրեալսն . 'ի պատճառս ուխտաւորութեան հեռացաք 'ի սուրբ ծնողացն , և արարաք բաղում հարսօտարոտիս . զորս պատուելոյ արժանի էր՝ անարգեցաք , և յորս ոչնունէաք իշխանութիւն դնել մեծարանս՝ զախտ աղետից մերոց յոյժ ձախեցաք : Ազատացաք 'ի հարկաց արքունի՝ զորս առանց մեղաց էր հարկիլն , և մտաք ընդ հարկաւ ստացուածոց , որ լին անառակ ազահութեամբ : Զելաք յանկողինս սուրբ հարսանեաց , և արարաք մեզ բարձրագահոյս առաւել քան զաշխտրհի : Փափկանամք յանկողինս յարմարեալս , և յածեալ կոծին միտք մեր 'ի խորհուրդս ախտեղիս զգիշերն ամենայն :

**Կօշիկք** ոտից մերոց յանդիմանեն զմեզ , եթէ ոչ են սուրբ ճանապարհք մեր : Հանդերձք մեր աղա-

ղակեն զգործոց մերոց, եթէ մերկ  
եմք յերկնաւոր զգեստուցն։ Երի-  
վարք մեր ցուցանեն զմեզ, եթէ  
ոչ եմք յափշտակելոց ընդ առաջ  
Տեառն 'ի վերայ օդոց։ Ծինուածք  
ապարանից մերոց յայտ առնեն, ե-  
թէ ոչ ունիմք մեք տաճար առանց  
ձեռագործի յերկինս, յոր մտանե-  
լոց են ամենայն դասք սոսկացելոցն  
յերկրաւոր ախտից։ Կալուածք ան-  
դաստանաց մերոց կշտամբեն զմեզ,  
եթէ չիք մեր բաժին 'ի վիճակսն  
երկնաւորս։

Մրգուզք անյագք եղաք 'ի կե-  
րակուրս, և առանց շափոյ արբաք  
գինի պղտորիչ խորհրդոց և մտաց։  
Խոր 'ի քուն ննջեմք ամենեքեան, և  
երազ թուի մեզ ճշմարտութիւնն։  
Կափուցեալ են աչք մտաց մերոց  
'ի տեսական խորհրդոց։ և անյագ  
պակշոտեալ հայել 'ի կեանս աշ-  
խարհիս։ Արգելեալք զլսելիս 'ի  
սուլթ ընթերցուածոց, և ունկնդիր

եմք բառաշմտն խաշանց մերոց։ Ոչ  
եկն մեզ հոտ անցյշ՝ ի հոգւցն սըր-  
բոյ, վասն զի սիրեցաք մեք զեւղ  
ախտալից աշխարհիս։ Ոչ ճաշա-  
կեցին քիմք ոգւոց մերոց զկերա-  
կուր երկնային, վասն զի պարարե-  
ցաք զանձինս մեր՝ ի զանազան խոր-  
տիկս։ Մութ է դոյն դիմաց մերոց,  
վասն զի ոչ զուարթացան երեսք  
մեր՝ ի խորհուրդս սրբութեան։ Ցա-  
ւալից են անդամք մարմնոց մերոց,  
վասն զի յառաջքան զմարմինս՝ զո-  
գիս ախտացուցաք։ Գերեզմանաց  
բուելոց նմանեցաք յանձինս մեր,  
վասն զի ունայն եմք՝ ի շնորհաց  
սուրբ Հոգւոյն։

Ա ասն այսորիկ և ամենայն շարիք  
եկին՝ հասին յաւուրս մեր։ կենդա-  
նեաւ մերով տեսաք զդիակունս ան-  
ձանց մերոց։ Քաջ նահատակք մեր  
անկան՝ ի պատերազմի, և սուրբ  
քահանայք մեր խողխողեցան՝ ի ձե-  
ռաց անօրինաց։ գեղեցիկ երիտա-

սարդքնզենան՝ ի սպանումն, և բազում կուսանք վարեցան՝ ի գերութիւն. գիրգ կանայք անկան՝ ի տառապանս այրութեան, և բազում որրք կականին դառնապէս: Ազատ եկեղեցի անկաւ՝ ի ծառայութիւն հեթանոսաց, և սուրբ քահանայք նորա կոփին չարչարին յանօրէն հարկահանաց: Բարձեալ է ողորմութիւն յաշխարհէ, և հեռացեալ է գութ յիւրաքանչիւր մտաց: Երկինք՝ ի վերուստ բարկացեալ են, և երկիր՝ ի ներքուսա կայ յերերի տառանման,

**Ը** ինուածք մեր եղեն գերեղմանք դիականց մերոց, և վաստակք ձեռաց մերոց տապալեցան՝ ի վերայ մեր: Պայթեաց և պատառեցաւ թանձրութիւն երկրիս, և բազում մարդիկ՝ ի վայր հոսեցին: Ոչ սպասեաց որդի հօր, և ոչ քոյր զաւ եղբօր կալաւ, և ոչ ել ձայն լալց կանանց՝ ի վերայ ծննդոց իւրեանց,

վասն զի լքոյց սով զըերանս նոցա :  
 Հզօրք խորտակեցան յանկարծակի  
 իրրեւ զմայրս բարձունս Աիրանա-  
 նու . հնծանք եղեն բարկութեան ,  
 և ճմշեցան ամենեքեան իրրեւ զոդ-  
 կոյզս ընդ ոտամբ , փոխանակ գի-  
 նոյ՝ արիւն անմեղաց ցայտեցաւ 'ի  
 հանդերձս մեր : Դառնացաւ քան  
 զլեղի կերակուր 'ի քիմն մեր , և 'ի  
 քացախ դարձաւ սուրբ ըմպելիք  
 մեր : Ընդ հարեալսն հարաք ամե-  
 նեքեան յոգիս և 'ի մարմինս մեր , և  
 ընդ մեռեալսն զմահ ճաշակեցաք:  
 Արդ ոչ ապաքէն վասն մերոյ հեղ-  
 դութեան անցին այս անցք չարչա-  
 րանաց ընդ աշխարհ :

( ) Ն անդր 'ի բաց կաց յաշխար-  
 հէ , որ վաղդ ելեր մեկնեցար յա-  
 ղետից սորա . թօթափեալ ընկեա  
 'ի բաց զկեղեւանս ախտալից աշ-  
 խարհիս : Մերկեաց իբր զըմբշա-  
 մարտիկ , օծ իւղովն քրիստոսի , զի  
 մի կոռւեսցին 'ի քեզ ձեռք ախոյա-

Նին. Իսկ արդ եթէ հեթանոսք, որ  
ըմբռնեցան՝ի տեսական իմաստու-  
թիւն, ոչ միայն՝ի ստացուածոց  
՝ի բաց կացին, այլ և յօրինաւոր  
կերակրոց հրաժարեցին, համառօտ  
և անպաճոյ ըմպելեօք շատացան  
յանձինս իւրեանց, և առաքինի  
մահուամբ վախճանեցան՝ի կատա-  
րած կենաց իւրեանց, որչափ եւս  
առաւել մեք պարտիմք նմանողք  
լինել սիրելեացն Քրիստոսի, որք  
հրեշտակակրօնք զանձինս կարգե-  
ցին, խառնելով զինքեանս՝ի գունդս  
վերնոցն:

**Լ**կայք և մեք, ով միայնացեալք,  
զօրէն թշնամեացն մտցուք՝ի մերն  
ստացուած իրը յօտար երկիր, ար-  
մատախիլ զծառատունկս թշնամ-  
ւոյն կոտորեսցուք. իրեւ զգերի ա-  
ռեալ ծախիցեմք՝ի նեղեալս զինչս  
մեր, ոչ զի ատիցեմք զազգականս,  
այլ զի սիրեցեմք զաղքատսն, որ են  
զօրականք Քրիստոսի և Ճշմարիտ

բարեխօսք: Ապա թէ աստէն կապիս  
ընչիւք, և քեզէն վարես զքեզ յան-  
դարձ գերութիւն, ուր չիք անդ  
զինք փրկանաց: Փութա փութա  
ձեպեա, եղբայր, ապրիլ յայնպի-  
սի անողորմ գեհենէ. զի կարիցես  
հասանել յամուր քաղաքն, ուր ոչ  
դյ քեզ կասկած կամ երկեւղ  
խախտիլ և վարիլ 'ի գերութիւն:

Եւ եթէ եկեսցես զհետ գեղեցիկ  
վարդապետութեան հարցն, զորս  
վերագոյնն գծագրեցի քեզ զվարս  
սուրբ միայնակեցացն, յայնժամ  
կարասցես համբառնալ զաշս մը-  
տացդառանց ախտից չարչարանաց,  
հայել և տեսանել զքեզ գեր 'ի վե-  
րոյ քան զամենացն երկինս: Երանի  
տայցես անձինդ քաջապէս ճողոպ-  
րեալ 'ի վշտալից կենաց աշխարհիս,  
և խառնեսցիս յերամ միայնակե-  
ցացն, 'ի գունդս սրբոց արդարոցն,  
'ի վիճակ առաքելոցն, 'ի գումարս  
մարզարէիցն, 'ի կաճառս մարտի-

բոսացն, 'ի բանակս հրեշտակացն և  
 'ի ժողովս անդրանկացն, 'ի մեծ քա-  
 ղաքն երկնից, 'ի բազմականս ար-  
 բահամեան, և 'ի կերակուրս երկ-  
 նայինս և յըմպելիս անկարօտս։  
 Դու ես այնուհետեւ մարգարէն,  
 որ ոչ պատուեցար 'ի մարմնական  
 աշխարհիս. այլ թեւածեալ թռու-  
 ցար յանմարմին աշխարհի, և հան-  
 գուցեալ դադարեցեր յանապական  
 ուրախութիւնսն։ Յորս լիցի և մեզ՝  
 վերջին գրչութեամբ աշխատողացս՝  
 միաբանութեամբ սուրբ ուխտիւս  
 վայելել, շնորհօքն Տեառն մերոյ  
 Յիսուսի Քրիստոսի, որում փառք  
 յաւիտեանս. ամէն։

---

ԱԽԱԼԱՏՊՈՒԹԻՒՆՔ

ԱԽԱԼ		ՈՒՂԵԴ
ԵՐԵՒ		ԴՐԱ
9 Ըկնալաք . . .	6 Ընկալաք	
40 անացնալատին .	10 անապատին	
71 զերկրաւոր . .	13 զերկնաւոր	
121 դովռն . . . .	23 դուռն	
156 Աարդաբայ . .	2 Աարդանայ	
157 հասուծանելին .	10 հասուցանելին	
157 քաղանայու-	13 քահանայու-	
թեանն	թեանն	
166 որ . . . . .	1 օր	
223 'է մէջ ընակիս .	23 'ի մէջ բանա-	
		կիս
248 'ի սենեկաց . .	6 'ի սենեկաց	
256 անկան էր . .	12 արկանէր	
257 զօրաւարին . .	15 զօրավարին	
274 խոսեցան . . .	6 խօսեցան	
277 նորա . . . .	17 նոցա	
303 գտութեամբ . .	21 գթութեամբ	
322 գուշութեամբ .	14 զգուշութե-	
		ամբ

345	ամբալառութիւն	22	ամբարձառութիւն
360	տաղւազ . . . .	15	տեղւոզ
373	ապաւել . . . .	1	առաւել
374	արչ . . . . .	2	արդ
377	յարկունիս . . .	6	յարքունիս
379	աղդ . . . . .	2	աղդ

---

1-16 205-213

1-26 213-220

27-35 222-234

35-45

51-59 241-250

59-66 - 258 - 266 (7)

66-71

74-77

78-83 pup 9 back  
3 pup - 1 r

83-91

91-98 pup 9 s.  
3 pup / pup 8 s.

111-116

116-126

126-133 pup 9 s.

133-142

142-149

149-155

169

178-188

- 198

130

400  
400

X





NL0015947

2013

ՀՀ Ազգային գրադարան



NL0015947

